

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_206224

UNIVERSAL
LIBRARY

OUP—901—26-3-70—5,000

OSMANIA UNIVERSITY LIBRARY

Call No.

TH/81.4

Accession No.

T. 4068

Author

R16R

Title

Good and Bad

This book should be returned on or before the date last marked below

శ్రీ రామ తీర్థ వేదాంత దర్శనము

శ్రీ రామ తీర్థ స్వామి వారు
పాశ్చాత్యభిండ మందిర్చిని మహాపన్యాసములు

అను :

శ్రీ కె. సచ్చిదానందమూర్తి. యం. ఏ.
తర్వానాస్రొపన్యాసములు

ప్రచురణ కర్తలు :

శ్రీ రామతీర్థ సేవాశ్రమము

విడుగురాల (P.O.) గుంటూరు (Dt.)

సర్వ స్వామ్యము లు
శ్రీ రామతీర్థ సేవాశ్రమానిది.

ప్రథమ ముద్రణం
500

ప్రతులకు :

కార్యదర్శి : శ్రీ రామ తీర్థ సేవా శ్రమం
పిడుగురాల (P.O.) గుంటూరు (Dt)

వెల :

2—8—0

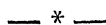
రసకరంగిణి ప్రెస్

విజయవాడ

“రామతీర్థజీవితం”

రచయిత : పురాణసింగు మహాశయుడు

పురాణసింగు మహాకవి, పంజాబు జన్మభూమి

జపానులో స్వామిని కలసికొన్నాడు

స్వామి సీమ హృదయానికి

పరవశుడై శిష్యుడైనాడు

ఇంగ్లీషులో ‘రామకథ’ అనే స్వామి జీవితం

మహా రసావేశంతో రచించాడు

ఇది ఆయన వ్రాసిన ఒక పత్రికా రచనకు

అ ను వా దం

ఒకప్పుడు విశ్వకల్పానికీ, సుస్థిశాంతికీ భారతీయులు తమ పవిత్రస్థానాలు విప్పి ప్రార్థనలు చేశారు. అమృత గీతాలు ఆలాపించారు. యుద్ధాలతో, జయాపజయాలతో యోధులు స్వగృహాలకు తిరిగివచ్చినప్పుడు వారికి తాము అమ్ముకుపోయి, తమ ఆత్మలనూ, సర్వశక్తులనూ బలిపెట్టింది, బుద్ధుడప్రాయమైన ఐహికసుఖానికన్న విషయం అవగతమైంది. తాము జయించిన ప్రతియుద్ధం తమ “ఓటమి” చిహ్నప్రాయంగా ఉందన్న అంతర్గత సత్యాన్ని ఆర్య హృదయాలు గుర్తించినవి. అఖండమైన పరిత్యాగదీప్తి, వారిలోని విజయతృప్తిను అదృశ్యంచేసింది. శాంతి ప్రేమలు దశదిశాక్రాంతములై, దేశదేశాలకు పుణ్యక్షేత్రమైంది భారతవరం. ఆ నాటినుంచి, త్యాగమయంగాని ఘట్టాలకు హిందూదేశచరిత్రలో స్థానం లేకుండా పోయింది. భారతదేశంలో ఒకని ఆదర్శోన్నతి వాని భౌతికసామాజ్య విజయాలు చూచిగాని, పాండిత్యప్రకర్షలు చూచిగాని, కులాధిక్యతా విశేషాలు చూచిగాని పరిగణించరు. అతని బ్రహ్మజ్ఞాన ప్రతిభను చూచి, బ్రహ్మవిద్యను చూచి మాత్రమే పరిగణిస్తారు. మానవునిలో మనం చూసింది అతని బౌద్ధాపరిస్థితులు గాదు - అంతరానుభూతులను చూడవలసి ఉంది. ఆ అంతర్దానపునే మనం అర్పించవలసి వుంది.

మానగంభీరమైన మహద్వల అంతర్జీవనం బాహ్యునికి గురవ
గాననమైంది. కానీ ఆ మహ్మాత్మల మందహాసరీచిస్సులలో
నుంచి, దయార్థప్రీతికాల్గొనుంచి, ఉదారహృదయంలోనుంచి,
ప్రసన్నచిత్తములోనుంచి వారి బ్రహ్మమయ జీవితాలను
అర్థంచేసికోవాలి. అలాంటి జీవితాలను అర్థంచేసికోవాలంటే,
వారి వాక్యాలు, సందేశాలు, ఆ ప్రసన్నవదన సౌందర్యాన్ని
అన్వేషించాలి. శ్రీరామతీర్థస్వామి జీవితము ఆయన అంత
సౌందర్యాన్ని, అభ్యున్నతిని చిత్రిస్తుంది. ఆ మహర్షి జీవితం
స్థూలజగత్తు సతిక్రమించి, ప్రశాంతబ్రహ్మజ్ఞానపథముబట్టి ఆత్మ
సామ్రాజ్యానికి అనుగమించిన ఒక మానవమనోపరిణామమే.

రామతీర్థస్వామి జీవితం, అరణ్యకేదారాల్లో శృతిగల్పి
విశ్వశాంతి ప్రేమల వర్షిస్తూ సాగిన ఒక జానపదగీతం. ఒక
ప్పుడు దివ్యోపనిషన్ముఖమునుండి ఉద్గతమైన గానమే యిది.
ఇది క్రొత్తదిగాదు; సనాతనమైందే. కాని రామతీర్థ పరమ
హంస తిరిగి ఇంకొకసారి తన హృదయమూలంలోనుంచి
వెలికిదీసి ఆ గానమధువును వర్షించాడు. ఆ బ్రహ్మర్షి శ్రేష్ఠుని
గాంధర్వగానం వైవిధ్యంలోనుంచి ఏకత్వానికే; విభిన్నతలో
నుండి ఏకశృతికి, ఆత్మలోనుంచి పరమాత్మకు మానవ
లోకాన్ని తీసుకపోతున్నది. అసూయలోనుంచి ప్రేమపథానికి,
యద్ధమునుంచి శాంతికి రమ్మని మానవులను ఆహ్వానిస్తున్నది.
ఆ దివ్యునిలోనుంచి పరమప్రేమ, శాంతి పరపేశత్వాలు
వాహినులై ప్రవహిస్తున్నవి; ఆ మహర్షికి మానవులందరూ
పవిత్రులే. సర్వసృష్టి పవిత్రమైందే. ఆయన అంతర్ముఖమైన

మహాకవి. “తత్త్వమసీ”, “ఎకమేవాద్వితీయంబ్రహ్మ”—అనే ఈ రెండుమంత్రాలనే బంగారు రెక్కలతో, ఈ పరమహంస ఎగిరి ఎగిరి నిత్యసిలాకాశంలో కలిసిపోయింది.

పంజాబు దేశంలో గుజర్నాలాజిలాలోని మురళీవాలా గ్రామంలో 1873లో ఒక నిరుపేద బ్రాహ్మణ కుటుంబంలో శ్రీ రామతీర్థస్వామివారు జన్మించారు. ప్రసిద్ధమైన రామాయణ కావ్యాన్ని హిందీలో రచించిన గోస్వామి తులసీదాసు వీరి వంశవృద్ధుడే. వీరి తండ్రి గోస్వామి హీరానందుడు. సరిహద్దురాష్ట్రంలో పెషావరు, స్వాట్ మొదలైన ప్రదేశాలకు యాత్రార్థం వెళ్ళి శిష్యులనుచూచి వస్తూవుండేవాడు. శిష్యులిచ్చే తృణమో, పణమో ఆయన సంపాదన. రాముడు జన్మించిన కొద్దిరోజులకే తల్లి పరమపదించింది. ఆవుపాలతో బాలరాముని పెంచారు. రాము డెప్పుడూ పాలూ, అన్నం తీసుకొనేవాడు. పాలంటే ఆయనకు పరమప్రేమ. ఒక్కొక్కసారి అయిదుసేల్ల పాలు త్రాగేవాడు.

అయిదోయేట విద్యాభ్యాసం. ఆయన బాల్యమంతా నింతర విద్యాకృషిలో గడచిపోయింది. పెద్దపెద్ద తరగతులు చదవ వచ్చేసే వరకల్ల, తగినంత డబ్బులేక తండ్రి సహాయం చెయ్యలేక పోయినాడు. అందుచేత రాముని విద్యార్థిజీవితం కటికి దారిద్ర్యంతో గడిచింది. ఒక చొక్కా, రెండులాగులూ, ఒక చిన్న శలసాగా యివీ ఆయన దుస్తులు. అన్నీ కలిపినా మూడురూపాయలు కావు. కళాశాలలో చదువు కొనే రోజుల్లో, లాంతరునూనె కని ఒక్కొక్కసారి అన్నం

మానేవాడు. ఎన్నోవారాలకునారాలే పస్తులుండవలసినచ్చేది. ఆయన ఎంత పస్తులున్నప్పటికీ, ఆయన ముఖంలో బాధా విచారాలు లేశమాత్రంకూడా కనిపించేవికావని తోటి విద్యార్థులు చెప్పేవారు. అంత కిష్టపరిసితులొకూడా ప్రశాంతితో ఓర్పుతో, గంటలు గంటలు చదువుతో, కళాశాలలో కాలం గడిపేవాడు.

తేజోవంతమైన ఆర్యసౌందర్యంతో ఉద్దీపిస్తున్న ప్రసన్నవదనుడు రామతీర్థుడు. నల్లగా విల్లులవలె వంపులు తిరిగిన ఆయన కనుబొమలు, మిలమిల మెరిసే ఆయన తేజోనేత్రాలు, ఆయన గాఢహృదయమును, అపారమైన ఆయన ప్రేమను స్ఫురింపజేస్తుంటవి. ఆ విశాల ఫాలభాగం, గణనీయమైన ఆయన ధీశక్తికి చిహ్నంగా ఉండేది. ఆయన అధరాలు నవకోమల కన్యాధరాలనలె ఉండేవి. తీవ్రంగా ఉన్నప్పుడు బిగించినట్లున్న ఆ పెదవులు, ఆయన అప్రతిహత మనోబలమును జ్ఞాపకానికి తెస్తుండేవి. కళాశాలా దినములలో ఆయన ఇంతటి మహాత్ముడని స్ఫురింపకపోయినా, ఆయన నెటిగినవారు, ఆయన నిరాడంబర పవిత్రశీలాన్ని గుర్తించిన వాండ్లు ఇలాంటి వ్యక్తి మరొకడు లేడని యెంతో ఆశ్చర్యపడేవారు. అమాయక కన్యమాదిరి గుప్తంగా ఉండేనాడు. ప్రేమదీప్తులలో నిరంతరం జీవిస్తున్న ఆ మహనీయుడు సన్నగా అంత పొట్టిగాకుండా, పొడగరికాకుండా, తేజోదేహంతో సౌందర్యమును విరజిమ్ముతుండేవాడు. అజ్ఞాతజీవితం గడుపుతున్న బాలరామునిలో, ఉన్నతాశయాలతో, మహత్తర

లక్ష్యంతో నిరంతర కృషిచేస్తున్న ఇంకొక రాము డున్నాడు. ఆ బ్రాహ్మణ బాలుడు తన అంతఃపవిత్రాశయాలను ఎప్పుడూ వ్యక్తీకరించేవాడు కాదు. కండ్లల్లో తోణికిసలాడే ఆనంద భాష్యాలతో, భక్తులతో ప్రదీపించే వినమ్రతతో, కన్యకకుండ్ ముగ్ధత్వంతో, వీరునికుండ్ విజయ సంకల్పంతో ఈ దివ్య విద్యార్థి అహోరాత్రాలు విద్యాలయంలో కృషిచేస్తున్నాడు. తోటి విద్యార్థు లందరిలో ఈయనే అగ్రగామి. ఈయన విద్యాకృషి అనంతమైంది. రామతీర్థులకున్న వివిధ విషయ సర్వజ్ఞత్వం, సాహిత్య తార్కిక వైదాంతిక విషయ పాండిత్యం అనన్య సామాన్యమైంది. భావ ప్రపంచ మంతటా ఈయనదే నేతృత్వం.

ఇరవయ్యోయోడు వచ్చేసరికి గణితశాస్త్రంలో ఎం. ఏ పట్టం పొందాడు. తరువాత కళాశాలలో నాలుగు సంవత్సరాలు అధ్యాపకుడుగా, గణితశాస్త్ర ప్రధానాధ్యాపకుడుగా పనిచేశాడు. 1899వ సంవత్సరాంతంలో లాహోరు విడిచిపెట్టి వెళ్ళిన ఒక సంవత్సరానికి, అరణ్యవాసంచేస్తూ రామతీర్థుల వారు సన్మసించారు.

ఇకవై ఆరు సంవత్సరాల స్వల్పకాలంలో మహాత్తర విజ్ఞాన సముద్రాన్ని రాముడు ఆపోశించాడు. ప్రతి నిమిషమూ రామునకు ఏదోయొక కానుక చెల్లింపవలసిందే.

విశ్వవిద్యాలయంలో ఉన్నత పరీక్షల్లో ఉత్తీర్ణుడు కావడమే కాకుండా, హాఫీజుషాలానా, రుమీమహర్బీ, ఉమర్

ఖయాం మొదలైన ప్రసిద్ధ పాఠశాల తాత్విక కవులచన లన్నీ ఆయన జీర్ణించుకున్నాడు. ప్రాచ్య, పశ్చాత్య వైదాంతిక సాహిత్యమంతా ఆయన ఉత్తరించాడు. హిందీ, ఉరుదూ, పంజాబీ కావ్యాల్లోని సౌందర్యాన్ని సంపూర్ణంగా దర్శించాడు.

తీవ్రపరిస్థితులవల్ల, నిరంతర శ్రమలవల్ల తీర్థారాముని ఆరోగ్యం చెడిపోయింది. ఆయన ఎం. ఏ. ప్యాసై వచ్చే వరకల్లా ఎముకలపోగైన ఆయన్ని చూచి ప్రజలు, ఈ ఆస్థి సంజరములో ప్రాణం ఎలా కొట్టుకులాడుతున్నదా అని ఆశ్చర్యపోయేవారు. ఎముకమీద కాస్త కండ్లెత్తినా లేదు. మెడ కొంగ మెడలాగా సాగింది. కంఠం రుద్దమైంది. సుఖంగా మాట్లాడ లేకపోయేవాడు. అంత బలహీనుడైపోయినాడు. అయితే ఆయన దృఢంగా ఉండాలని, ఆరోగ్యాన్ని అభివృద్ధిచేసుకోవాలని నిశ్చయించుకున్నాడు. నిత్యం సక్రమవ్యాయామంతో, క్రమావళతతో ఆరోగ్యంపొందాడు. నూతన వ్యాయామ రీతులనుకూడా కనిపెట్టగలిగాడు. నాటినుంచి ఎన్నడూ వ్యాయామం మానలేదు. ఇంకొక నిమిషానికి శరీర పరిత్యాగంచేస్తా డనగా వ్యాయామం చేశాడుకూడా. ఆ ఒక్క పలచని మనిషే ఇంతటి మహాత్మా-ర్యాలు, నిరంతరకృషి చేయగలిగాడు. ఆయన అతి తొందరగా నడిచేవాడు. హిమవత్సర్వతాలమీల సన్యాసిగా నున్నప్పుడు గోజుకు నలభై మైళ్ళకు పైగా నడిచేవాడు. ఒకసారి అమెరికాలో వినోదార్థం నలభై మైళ్ళ పంజెములో పరుగెత్తి పోటీచేసిన

పై నికులకంటె రెండుగంటలుముందే గన్యుసానంజేరి గెలిచాడు. ఒకసారి స్వామి శాన్ ఫ్రాన్సిస్కో వీధిలో చరచర నడచి పోతున్నప్పుడు ఒక అమెరికన్ ‘ఈ భూమి తనదే నన్నట్లు నడచిపోతున్నాడే’ అని అన్నాడు. ‘అవును’ అని రామతీర్థుల వారు నవ్వుతూ నడచివెళ్లారు. కౌపీనమాత్ర పరిధానుడై ఒక గొంగడిమాత్రం కప్పుకొని స్వామి గంగోత్రి, యము నోత్రి, బదరీనాథ శిఖరాల నధిరోహించాడు. యమునోత్రి నుంచి గంగోత్రికి హిమచాహినులలో నడచిపోయినాడు. వ్రేళ్ళు కొంకర్లుపోయే మంచుగడ్డలో నివసించాడు. చీకటి కొండగుహల్లో నిద్రించాడు. అుణ్యగర్భాల్లో నివసించాడు. ఈ రచయిత ఒకసారి పర్వతవాసులను కలుసుకొన్నప్పుడు వారిలా అన్నారు, “రామతీర్థులవారు నిజంగా దేవుడే. కాక పోతే వర్షకాలంలో తీవ్రవేగంతో సుళ్ళు తిరుగుతూ ప్రవహించే నదిలోనుంచి మా గొట్టెలను ఎలా దాటించుకొని వచ్చేవారో!”

అర్ధరాత్రులందు స్వామి ఆసనం మీదనుంచి లేచి కాటుకలాంటి చీకటిలో, చొరరాని కీకారణ్యాలలో నిర్భయంగా మృత్యువుతో పోరాడడానికాసన్నట్లు నిర్ణయించేవాడు.

చదువుకొనే దినాల్లో ఉపవాసాలవల్ల కృశించి పాలి పోయిన ఆయన యూవ్వనవదనంలో, భయంకర దుర్గమారణ్యాలనుపైతం అతిక్రమించగలిగిన శౌర్య ధైర్య సాహసాలను లాహోరు ప్రజలు గుర్తించలేకపోయినారు. ఎంతో మేరుధీరుడు స్వామి. ఇప్పటి ఆయనవదనం ఎంతో వికసిం

చింది. సుందరమైంది. దివ్యపాగవశ్య మధువుల నాస్వాదించిన ఆ మహర్షి నేత్రా లిప్పుడు అగనిమీలితాలు. ఈ ధైర్య, ఈ బాహ్యంతర మహత్తరశక్తితో స్వామి తన జీవితో ద్వింధాన్ని అంటే తన వ్యక్తిత్వాన్ని లోకానికి ప్రసాదించాడు.

రాముని వ్యక్తిత్వం ఒక ప్రచండమైన అగ్నిపర్వతం లాంటిది. కొన్ని నెలలు పర్యంతం ఇంకేమి చెప్పటానికి లేనట్లు మహామూసంలో మునిగివుండేవాడు. నిరంతరం బ్రహ్మ నందమగున్నట్టే ఉండేవాడు. హఠాత్తుగా ఒక్కసారి పర్వతం బ్రద్దలైనట్లు, తన దివ్యభావాలను మహాపారవశ్యంతో వ్యక్తంచేసేవాడు. స్వామి ఏది వ్రాసినా, ఏది మాట్లాడినా అది నిత్యనూతనంగా వుంటుంది. ఒక్కొక్కపలుకు అనా పూతపుష్పంలాంటిది. ఆయన నిరంతర ఏకాంతాభిలాషి. బహిర్జన సంకులతనుంచి విడివడటానికి కాబోలు స్వామి పర్వతాగ్ర విజయభూములకు నిర్గమించేవాడు. జలజలమని నృత్యం చేసే ఆ కొండవాగులనూ, అనంతసీలాకాశమునూ చూస్తూ కొండరాళ్ళమీద సంధ్యారాగంలో పండుకొని నిమిలిత నేత్రుడై, శాంతిమగున్నట్టే ఉండేవాడు.

ఆ మహావ్యక్తిలోని ఒక విశిష్టత, అర్థవత్తే పొంగే పారవశ్యం, గాఢమైన అప్రమత్తత ఆయన నేత్రపద్మాలలో నుంచి అపారంగా వెర్రించేది. స్వామివారి మాధుర్యం అని వాగ్యమైంది. హిందూ, మహమ్మదీయు లా మహనీయుని సమానంగా ప్రేమించారు. ఏ మతస్థులైనా, ఏ కులస్థులైనా,

ఏ జాతివారై నా రామతీర్థమహర్షిని ఆత్మబాంధవునిగా చూచు
కొనేవారు. అమెరికా వాండ్లాయనను అమెరికాదేశీయు
డన్నారు. జపానువారు జపానీయు డన్నారు. పాఠశీకులు
మూవాడే నన్నారు.

రాముని దర్శించడమంటే నూత్నాదర్శాలతో, నూత్న
దర్శనాలతో, నూత్న శక్తులతో, నవనవోద్వేగాలతో చెల
రేగిన పరవశానందానుభూతి పొందడమే.

ఆయన మనోజ్ఞ సందర్శనలో ఉన్న ఇంకొక గొప్ప
విషయం గంభీరమైన భావనాస్వాతంత్ర్యం. ఆయనది మనలో
న్నతమైనదీశక్తి. స్వామి ఏదిచెప్పినా ఊహించిచెప్పడు. ప్రతి
వాక్యం ఆయన జీవితానుభవంలోనుంచి వస్తుంది; అన్యులైన
మతాన్ని తాను విశ్వశించానని ఆయన తరచుగా ప్రవచిం
చాడు. స్వామి దృష్టిలో, బీషనకళ ఉజ్వలవిశ్వాసానికి
ఉన్నది. బాహ్యమతానికి, అప్రమత్తుడైన మానవుని అంత
రంగిక మతానికి సంబంధంలేదు. నీవు సజీవమానవుడ వైతే,
నీ జీవితాన్ని సత్యానికి అంకితంచేసి సరికోర్చు! ప్రతివ్యక్తి
తన జయాపజయాలద్వారా, తన జీవితానుభూతులద్వారా,
మాత్రమే దైవసాన్నిధ్యం పొందవలసి ఉన్నది. జీవితమే
సర్వోత్కృష్టమైన నిరూపణము.

రెండు సంవత్సరాలు హిమవత్సర్వతాల్లో గడిపి,
స్వామి తనలోతాను కనుగొన్న బ్రహ్మానందాన్ని ప్రపంచానికి
పంచిపెట్టాలనే దివ్యాశయంతో, ప్రజ్వల ఆచార్యసామ

ర్యంతో ప్రజలనుధ్యకు వచ్చాడు. 1903 లో కలకత్తానుంచి జపానుకు ఓడలో ప్రయాణం చేశాడు. అక్కడ స్వామి ఒక పక్షంమాత్రం ఉన్నాడు. రెండుసార్లు అక్కడ ఉపన్యాసం ఇమ్మని ప్రార్థించారు. టోక్యోలోని ఒక క్రైస్తవ పత్రిక రామతీర్థస్వామివారిని ప్రశంసిస్తూ, “పరవశ వేదాంత ప్రవక్త” అని పేర్కొన్నది. ఈ రచయితను, జపాను విశ్వవిద్యాలయం లోని ప్రాచ్యవేదాంత సంస్కృతాధ్యాపకుడైన ‘తాగకుత్స’ మహాశయుడు కలుసుకున్నాడు. ఆయన తాను అనేక భారతీయ సాధుపుంగవులను, పండితులను ‘ఇంగ్లండులో మాక్సు ముల్లర్ వద్ద - జర్మనీలో చూచినప్పటికీ, రామతీర్థస్వామివంటి మరొక వ్యక్తిని చూడలేదన్నాడు. ఆయన మూర్తీభవించిన వేదాంతమే. టోక్యోలో ఆచార్యుడు, జౌద్ధవాజ్ఞయనిష్ఠాత ‘కంజహిరే’ ఒకసారి ఇలా చెప్పాడు.

“భారతదేశ చరిత్రలో జౌద్ధవాజ్ఞయాన్ని గురించి సింహళ, జపాను గ్రంథాలలో నేను చదివిన వర్ణనలన్నీ శ్రీరామతీర్థులను సందర్శించినప్పుడు కండ్లకు కట్టినట్లున్నవి.”

రామతీర్థులవారు జపానువిడచి, అమెరికా వెళ్ళినప్పటికి ఆనందపరవశోద్విగ్నమైన రామతీర్థ స్వరూపం హిరే మహాశయుని దృష్టిలోనుంచి పోలేదు. 1903 నవంబరులో రామతీర్థులు జపానువిడిచి శాన్ ఫ్రాన్సిస్కోకు వెళ్లారు. అమెరికాలో రెండు సంవత్సరాలున్నారు. ఆ రెండు సంవత్సరాల్లోనూ, చాలాకాలం ఏకాంతంలో ఉన్నారు. ఎంతో నిరాడంబరంగా జీవించేవారు. అమెరికాలో అడవినుంచి స్వయంగా కట్టెలు

గొట్టుకొని నెత్తినబెట్టుకొని తెచ్చుకొనేవారు. అక్కడ అమెరికను పత్రికలలో స్వామి దివ్యోపన్యాసాలను అభినందిస్తూ వ్రాసిన రచనలుచూచి వాటిని నిర్లక్ష్యించేవారు. ఒకసారి ఆ అభినందన పత్రికలన్నీ కట్టకట్టి శైక్రమెంటోనడిలో విసరి పారవేశాడు స్వామి. ఆ మహాత్ముని అమెరికా జనులు ఏనాటికి మరచిపోరు. స్థలాభావంవల్ల శ్రీ స్వామివారి అమెరికా జీవితాన్ని సంపూర్ణంగా పరిచడంలేదు.

భారతదేశానికి తిరిగివస్తూ ఈజిప్టులో ఒక పెద్ద మశీదు వద్ద పర్షియను భాషలో మహమ్మదీయులకు ప్రత్యేకంగా ఉపన్యసించారు

మాతృదేశానికి తిరిగి రాగానే 1905 లో ఆ మహర్షి రెండు'లక్ష్యములు పెట్టుకొని వచ్చాడు. ఒకటి జీవిత విధానాలన్నింటిలో నిర్మాణాత్మకంగా కృషిచేయడం; రెండు ఐక్యకార్యాచరణ. వారిసంయుక్త రాష్ట్రఉపన్యాసాలన్నిటిలో ఈ ఆదర్శాన్నే ఉహ్లాటించారు.

1906 అక్టోబరు దీపావళి పుణ్యదినంనాడు స్నానం చేస్తూ, పొంగులుపారుతూ వున్న గంగానదిలో మునిగిపోయినారు; వారు వ్రాసిన చరమగీతం ఉరుదుభాషలో ఉంది. అది ఇలా ఉంది :

“ఓ మృత్యుదేవతా ! కావలెనేని

తీసుకపోమ్ము యీ దేహంబు నీవు.

ఎన్నియో దేహమ. ల్ కలవు నే దాల్చు.

చంద్రుడు నేసిన నెన్నెన వలువ
 లానందముగ దాల్చి విహరింతు నేను
 సూర్యు డొసంగు కాషాయవస్త్రముల
 కట్టి మహాహ్లాదమయతతో నుండు
 జలజల బాచెడి సెలయేటి రొదల
 నే గాన మొనరింతు గళము పైకెత్తి
 వీచికాహస్తముల్ పైకెత్తి ఆడు
 వనధిలో నే నహ తాండవించెదను
 స్వేచ్ఛగా మారుతంబుల విహరింతు
 ఇవి యెల్ల నేను ధరించు రూపములె
 ఉన్నత శిఖరాగ్రభాగాల నుంచి
 క్రిందికి ప్రేమతో దిగివచ్చినాడ
 మీ కవాటద్వారముల దట్టినాడ
 గాఢ సుషుప్తిలోనుంచి మిమ్ములను
 మేలుకొల్పితి నిద్ర కంపించిపోన
 ఒకరి నోదార్చితి, ఒకరి కన్నీళ్లు
 చల్లని చేతులతో నొత్తినాడ
 చలిలోన గడగడలాడు వారలకు
 హాయిగా ధరియింప వస్త్రమ్ము లిత్తు
 కొందరి ముసుగుల తీసివేసెదను
 సర్వంబు ధరియింతు, భరియింతు నేను.

శెలవిదే! శెలవిదే! నా కేమివలదు.

నే నేది దాచుకో నిసుమంతయైన

నే నెవ్వరికి గోచరింప, న న్నెవరు

తెలుసుకోలేరదే శెల వింక శెలవు !”

స్వామి తన నిర్గమనాన్ని యీవిధంగా ఊహించారు. గంగానది ముఖైష్వర్యముచేంద్ల యినా నిండని యీ మహాప్రభా సంపన్నుని తన గర్భంలో దాచుకున్నది. శ్రీనారు రిచింప దలచుకున్న ‘వేద సారస్వత సౌందర్యం’ ‘మనోగతులు’ అనే ఉద్గ్రంథాలు రెండూ నారి హృదయపేటికలో గుప్తపడిన రెండు రత్నాలు.

శ్రీ రామతీర్థ సంపూర్ణ వేదాంత సారస్వతము

అద్వైతము, స్థానాదముల సమన్వయము

(గోల్డెన్ గేట్ హాల్ లో 1903 జనవరి 13 వ తేదీన చెప్పబడిన ఉపన్యాసం)

నేటి ప్రసంగవిషయము యెంతయో కంగనమైనది, ఎంతయో గహనమైనది. తత్త్వశాస్త్రముతో కొంచెము పరిచయ మున్న వారుమాత్రమే దానిని పూర్తిగా అర్థము చేసికొనగల్గెదరు. మీ రందఱు వినుకై తీ కష్టముగ పోయినను, లేక ప్రపంచమంతయుకూడ వినుటకొచ్చినను రాముని కొకటియే. నలుగురిచేత మంచి అనిపించుకోవలె ననుకోరిక కతీతమైనది సత్యము. ప్రజలకు తెలిసినను, తెలియకపోయినను, అందరికి అర్థమైనను కాకపోయినను, అనివార్యములైన నియమములు కొన్ని ఈ ప్రపంచమును నడిపించుచుండెను, నడిపించుచున్నవి, నడిపించగలవు. ఐజాక్ న్యూటన్ కనుగొనక ముందుకూడ గురుత్వాకర్షణ సూత్రము (Law of Gravitation) గురుత్వాకర్షణ సూత్రమేకదా! నరులు కనుగొనని సూత్రములుకూడ కొన్ని యున్నవి. అవికూడ ప్రపంచమును నడిపించుచునే యున్నవి. అద్భుతమైన రత్న మొకటి గనిలో పడియుండవచ్చును. దాని నెవరు పోయిచూచి తీసికొనక పోవచ్చును; అయినను రత్నము వైభవోపేతముగ ప్రకా

శించుచునే యుండునుగదా! ప్రజలు దాని నేరుకొని తలపై పెట్టుకొన్నను, దానివంక చూడకపోయినప్పటికిని రిత్నమున కొకటియే.

విషయము కష్టమైనదికాని, శ్రద్ధతో వినిన మోక్షార్థ మగుచు. తత్త్వశాస్త్రసంబంధములైన, గహనములైన ఊహా సంబంధములైన విషయములనుగూర్చి మాటలాడుటవలన ప్రయోజనమేమున్నది? మారు కావలసివచ్చినట్లు. ఇహలోకము నకు సంబంధించినది అని మోక్షగుగనక్కరలేదు. ఏ విషయము కూడా సరైన సూత్రము లేనిదే గోధవరచుకొనలేము; మారు చేయునని యంతయు » కర్మగా పరిణమించిన మీ శిక్షయే యని మారు చెప్పుకదా! మీ రేమైన న్రాయవలె నను కొనినప్పుడు మోక్షము సాగుటకు ముందుగా నిషయమంతయు మీ మనస్సున సూత్రరూపముగా స్ఫురించవలెనుగదా! కార్యమునకు ముందెప్పుడు ఆలోచన అవసరము. మీరే చోట్లకైన పోవలసినపుడు, అలవాటుచొప్పున నడిచెదను. కాని మీ కండరములను కదలికను పురిగొల్పుటకు ఆలోచన లేనిదే అడుగువేయలేరు. మనస్సులో ముందుగా విశ్వవిద్యాలయ మనిన నేమో, అచట ఎటువంటిశిక్షణ ఈయబడునో తెలిసికోకుండా ఏ విద్యార్థియు కళాశాలకుపోడు. ఒక పొరు గింటివాని సిరిసంపదలనుగూర్చి తరచు వినుచుండిన యొక దొంగకు తాను వినిన ఆ వినికిడి దానిని గూర్చిన తరచు ఆలోచన క్రియారూపముగా పరిణమించును. అపై దొంగ

ధైర్యము తెచ్చుకొని ఆ భాగ్యవంతుని ఇంటికి కన్నము వేయుచు. ఏగోయొక విధమైన మానసికాలోచన లేనిదే చేయ నలసియున్న సరినిగూర్చి యెంతయో ఒకింత తేనియనిదే ఏ పనియు చేయలేము.

అందుచే రాముడు మీ యెల్లలోనికి, హృదయముల లోనికి దిగునట్లు మీ ఆత్మచే క్క » దివ్యత్వమును గూర్చి చెప్పి ప్రయత్నించుచున్నాడు. ఈ జ్ఞానము దినదినము మీ హృదయములలోనికి దిగనిండు. గంటగంటకు వీనిని మీ మనస్సులలోనికి పోనిండు. అటులాచేసిన శాస్త్రీయ సిద్ధాంతము ప్రకారము కేవలము ఊహారూపముగనున్న ఈ మానసికశక్తి మీలో ఎంతో చక్కని కార్యరూపముగ మారును. ఈ జ్ఞానము మీలో సంకోషముగను, ఆనందముగను పరిణామించును.

వేదాంతమందు ఆదర్శ యథార్థవాదముల సమన్వయము - అనునది నేటి ప్రసంగ విషయము. అచగా వేదాంతమందు స్రత్యక్ష ప్రమాణము అనునది తత్త్వశాస్త్రజ్ఞులకు ముఖ్యమగు విషయము.

ఆదర్శయథార్థవాదము లనిన నేమో మీకు కొంచెము చెప్పవలసియున్నది. గోతుగా ఈ విషయముల చర్చించుటకు మనకు వ్యవధి చాలదు. విశ్వము మనకు స్రత్యక్షమగుచున్న

టుల కేవలము 1 జగత్తు (ప్రపంచము) - అను వాదమును లేక విశ్వాసమును యధార్థవాద మందురు. ఆదర్శవాద ప్రకారము విశ్వముయొక్క వాస్తవిక స్వరూపము మనకు కన పడుచున్న చందమునలేదు, విశ్వమున్నది. కాని, మనకు కన్పడునదే విశ్వము కాదు. యధార్థవాదుల అభిప్రాయము ప్రకారము వస్తుజాలమంతయు మనకు కనపడినవి కనవిడినట్లే వాస్తవము. ఆదర్శవాదమందు అంతశ్శాఖి లెన్నో యున్నవి. బార్క్లే² ఫిక్టీలు ప్రవచించిన 2 మానసికాదర్శవాద మున్నది; ప్లేటో³ కాంట⁴ యధార్థాదర్శవాదమున్నది; హెగెల్⁵ షెల్లీ⁶ ల 4 నిర్విశేష ఆదర్శవాదమున్నది, ఇట్లే ఇంకెన్నో యున్నవి. బెయిన్ మిల్ మొదలగు తత్త్వశాస్త్రజ్ఞులు ఎంతోమంది యధార్థవాదులు. యధార్థాదర్శవాదముల ఈ అంతశ్శాఖిలను ఇప్పుడు పరించము. బార్క్లేయొక్క మానసికాదర్శవాద మునుగాని, ప్లేటో³ కాంట⁴ యధార్థాదర్శవాదమునుగాని, హెగెల్⁵ షెల్లీ⁶ ల నిర్విశేష ఆదర్శవాదమునుగాని నేటిరాత్రి విమర్శింపము. ఈ విషయమునుగూర్చిన వైదాంతిక వాదము అర్థమగుటకు కావలసినంతవరకే ఈనావాదములను గూర్చి ఉటంకింతుము.

విషయములోనికి దిగుటకు ముందు “ద్రష్ట”, “దృశ్యము” అను రెండు మాటలను బోధపఱచుకోవలెను.

1 జగత్తు = చలించునది. ప్రపంచము = కల్గిది. (phenomenon)

3 Subjective Idealism. 2 Absolute Idealism,

4 Objective Idealism,

ద్రష్టయనగా తెలిసికొనుచును, దృశ్యమనగా తెలిసికొనబడునది. సీ వీ పెన్సిల్ ను చూచునప్పుడు పెన్సిల్ దృశ్యము, చూచునట్టి సీవు ద్రష్టవు. చూచునది (గ్రహించునది) ద్రష్ట చూడబడునది (గ్రహింపబడునది) దృశ్యము! మామూలుగా చూచినది లేక గ్రహించునది మనస్సు లేక బుద్ధి అనుకొనెదము కాని వేదాంతమందు ఈ తెలివిని, బుద్ధిని, మనస్సును కూడ ద్రష్టయనరాదు; అదియు దృశ్యమే. గ్రహింపబడుటకు సాధ్యమైనట్లెల్ల దృశ్యమే అగు నని నీకు తెలుసుకదా! సీవు మనస్సున్నదని గ్రహింపగల్గెదవుకదా! దానినిగూర్చి ఆలోచింపగల్గుచున్నావుకదా; విచారింపగల్గుచున్నావుకదా; దానికి సంబంధించిన సూత్రములను కనుగొనగల్గుచున్నావుకదా! ఎంతవఱకు సీవు మనస్సుచుగూర్చి విచారింపగల్గుచున్నావో, దానిని గ్రహింపగల్గుచున్నావో అంతదనుక అది దృశ్యమే - ద్రష్టకాదు. నిజమైన ద్రష్టను చూచుటకు వీలులేదు. గ్రహించుటకుకూడ నలనుపడదు. ద్రష్టను దర్శించున దెవరు? ద్రష్ట తెలిసికొనబడునదో, తెలిసికొనునదో కావలె నని నీకు తెలుసుకదా! కాబట్టి యే ఊణమున ద్రష్ట తెలిసికొనబడుచున్నదో, ఆ ఊణముననే అది ద్రష్ట యగుట మాని వృశ్యమగుచున్నది. కాని మామూలుపరిభాషలో చూచునది లేక గ్రహించునది యనగా బుద్ధి యనియో, మనస్సు అనియో, తలతుము. వేదాంతము ప్రకారము నిజమైన ద్రష్ట సమస్తశరీరములందు ఉన్నటువంటి ఒకే ఆత్మ, ఒకే అనంతము (Infinity). ఇంగ్లీషులో ఆత్మను శొపెన్ హూక్ నుడివిన

‘ఇచ్ఛ’ (Will) అనవచ్చును. లేదా హేగెలు చెప్పిన నిర్విశేష మనస్తత్త్వ (Absolute intellect) మనవచ్చును. హేగెల్ శొపెన్ ఊహలు, పరస్పరభిన్న వాదముల నవలంబించినవారని మీకు తెలుసుకదా! శొపెన్ ఊహ అగు నిర్విశేష ఇచ్ఛయే హేగెల్ నర్ణించిన నిర్విశేష మనస్తత్త్వమని వేదాంతము చెప్పుచున్నది. ఈ నిర్విశేషమగు ఆత్మనే (Absolute self) మేము బ్రహ్మము అందుము. బ్రహ్మమనగా నిర్విశేష ఇచ్ఛాశక్తి, నిర్విశేషమగు మనస్తత్త్వము, నిర్విశేషమగు సత్త, నిర్విశేషమగు ఆనందము.

కాన ఆత్మయే నిజమైనద్రష్ట. కాని వ్యావహారిక భాష యందు మనస్సులోను, బుద్ధిలోను ప్రకాశించు ఆత్మయే ద్రష్ట కాన అంతఃకరణానభాసితమైన ఆత్మయే ద్రష్ట.

యథార్థవాదులు చూపు ప్రమాణము తెయ్యవి? ఆదర్శవాదులు చెప్పు బలమైన కారణము లేవి? ఇది పెద్దవిషయము. మనము క్లుప్తముగా దానిని విచారింపదము. మీ బాక్-లేను విమర్శించుటకు మాకు వ్యవధిలేదు. బాక్-లే ఆదర్శవాదులలో ముఖ్యుడు. తత్త్వవివేచనయం దాతడు అసమాన్యతీవ్రతను చూపించుచు వేదాంతములతో నైకమత్యమున్నంతసేపు ఎంతో పైకిపోయి విహరించి, వేదాంతమునకు భిన్నమతుడగునంతసే, ఒక్కపరి దారి తెన్నులేని ముళ్ళోలో పడినాడు. అదంతయు ఆక్షరగణీయమైన సమాలోచన. విశ్వవిద్యాలయ ఉపాధ్యాయుల ముందటో, విద్యార్థులముందటో అవకాశము చిక్కనేని రాము డా విషయమును ప్రస్తావించును.

ఆతని తత్త్వవివేచనలోని ప్రథమభాగము అంతిమభాగమునకు ఎంతటి వ్యత్యాసము! ఎన్నియో ప్రత్యగాత్మ (Spirits) లున్నవని ఏమి, విశ్వము ననుశాసించుటకు సాకారుడగు దైవము ఉన్నాడని ఏమి, ప్రత్యగాత్మ మొక్కటి ప్రక్కనే లేకుండ ఏవస్తునయు లోకముననుండజాలదని ఏమి ఇట్లెన్నియో వెర్రిల నాతడు తెచ్చిపెట్టికొనినాడు. ఆ విషయముగోచికి మనము నేటిరాత్రి పోసలడు. ఆసగ్ధవాదులు చూపు ప్రమాణములందు క్రింది యెండుమూడు అతిముఖ్యములు. మొదటిది నీ వ్యాపారములేదే (Without your activity) నీ వే వస్తువును చూడజాలవు. ఈ లోకమందలి ఏ వస్తువునైన నివు చూచునట్లో, అనుభవించునట్లో (Sense) చేయునది ద్రవ్య యొక్క వ్యాపారమే. నీ వేదో న్రాయుచున్నా వనుకొనుము; ఏ మనస్సు కలముతోడనే సలగ్నమైయుండును; ని ముందుగా అప్పుడొక పాము పోయినదనుకొనుము; నీగు పాము కనపడదు. నీగు పాము పాముకాదు, నీగు పాములేదు. ఇక ఆదర్శవాదులను నడేమన, నీ మనోవ్యాపారము లేదేని - అనగా ద్రవ్య యొక్క వ్యాపారము లేదేని - అచట దృశ్యముకూడా లేదు. నీవు నిదురించునప్పుడు ద్రవ్య వ్యాపార రహితుడు; అప్పుట్టున చుట్టూ చేయబడు ధ్వను లేవియు వినరావు. కొన్ని సార్లు కొందరు మచుష్యులు నిదురించునప్పుడు కండ్లను మూసికోరు; కాక కొందఱి కండ్లు నిదురపోవునపుడుకూడా మూతపడవు. అట్టివారి కండ్ల యెదుట వస్తువులన్నియు ఉన్నవికదా! వస్తువుల కాంతి వారి కండ్ల పాపలపై పడుచునే యుండునుకదా! అయి

నను వా రావస్తువుల జూడరు, నీ మనస్సు వ్యాపారరహితముగ నున్నది. ద్రష్ట తన వ్యాపారమును తాను చేయుటలేదు. అందుచే నీవు వస్తువులను చూచుటలేదు అని ఆదర్శవాదులు అందురు. మనోవ్యాపారములేనిదే, నీ వే వస్తువునైన ఈలోకమందు చూడగలవా? లేదు. ఈ మనో వ్యాపారము లేకుండ ఈ బల్లనో, ఆ గోడనో చూచుటకు ప్రయత్నించుము. లేదా రామునిమాటలు విని యత్నించుము. లేక మగ్నేడైన చూడ ప్రయత్నింపుము. నీ వది చేయగల్గుకువా? నీ వేదైనా భావన లేకుండ, నీ మనస్సు యోచించకుండ చూడగల్గెదవా? నీ కది అసాధ్యము. అందుచే ఆదర్శవాదు లనునదియే మన - ఈ ప్రపంచమంతయు ఒక భావమే (Thought). ఈ లోకమంతయు నీ మనో భావముయొక్క పొడిగింపే (Projection). ఈ ప్రపంచమున్నదని నీ కెట్లాడుక? నీ ఇంద్రియములద్వారా. కాని, ఇంద్రియములు వాటంతటావి చూడగల్గునా. *మనస్సు ఇంద్రియములతో సంబంధిత మైనప్పుడే ఇంద్రియములు చూడగల్గునది. అనగా ఇంద్రియము లసలు చూడవన్నమాట. మనస్సే ఇంద్రియములద్వారా చూచునన్నమాట. ఈ మనస్సు లేక బుద్ధియే ద్రష్ట అని జ్ఞాపకముంచుకొనుడు. మనోవ్యాపారము లేనిదే నీ వేదియు వినలేవు; చూడలేవు. చేయలేవు. మనో వ్యాపారము లేనిదే నీ వేదియు అనుభవించలేవు. అందుచేత ఆదర్శవాదు లనునదేమన, 'ఓ జనులారా! మీరీ ప్రపంచమును

* వైదాంతిక పరిభాషలో "అంతఃకరణము" అనుమాటను దీక్షిమారు ఉపయోగింతురు.

సత్యమనుచు, ఇందలి వస్తువులను వాస్తవమనుకొనుచున్నారు. మిమ్ములను మీరు మరచిపోవద్దు, పొరపాటు పడవద్దు. ఈ వస్తువుల సన్నిధిని సృష్టించినది మీరే. మీ ఆలోచనలే ఇటుల పొడగింపబడినవి (Projected). ఇటుల ఘనీభవించినవి. మీరే ఈ వస్తువులను చేయునది." ఇది ఆదర్శవాదులు చెప్పునది. ఆదర్శవాదులు వేదాంతులరు పోలియుండునట్లు కనపడెదరు. కాని రాముడుచెప్పిన దేమన బాక్స్ లే, ప్లేటో, హెగెల్, కాంట్, ఫిక్స్, పెల్లి, శోపేన్ హూర్ మున్నగుఆదర్శవాదు లందరియందు వేదాంత సూత్రము (Principals) లున్నవి. కాని ప్రత్యక్షప్రమాణమునుగూర్చిన వేదాంతము యొక్క అభిప్రాయము ఈ వాదములన్నిటికంటె మిన్న. ఈ తాత్త్వికు లందరికి పారస్పరికవిభేదములు, వ్యత్యాసములు ఉన్నవి. కాని వేదాంతము వీరినందిరిని సమన్వయము చేయుచున్నది. వీరిందరు దేహస్థ(ఆత్మనేప్రత్యగాత్మనే)--(Subjective self) సర్వస్వముగ నెంచి దానిని ఎంతగానో ఎక్కువజేసికొనెదరు. వేదాంత మటుల జేయకు. సత్యమును మనము ఉన్నంతవఱకే గ్రహించవలెను.

జనులు సత్యమనుకొను ప్రపంచమును కల్లయనుటకు ఆదర్శవాదులు చూపు మరొక కారణ మేమన: ప్రపంచం ఉన్నటుల మనకు ఇంద్రియములద్వారా గోచరించు చున్నది. వాస్తవముగా ప్రపంచము సత్యమని చెప్పటకు మనఇంద్రియములే ఆధారము. ఇంద్రియములు సరియగు సాక్ష్యము సీయలేవు. అవి నమ్మదగు సాధనములు కావు. ఉదాహరణకు

కంటిని తీసికొనుము. చీమకండ్లకు ఒకవిధముగా కన్నడు వస్తువు, మనుష్యునికంటికి మరొకవిధముగా కన్నడును. మనిషి కంటికి కనబడిన దానికంటే ఎంతో పెద్దవిగా వస్తువులు ఏనుగ కంటికి కన్నడును. కప్పకండ్లకు నీటిలోని వస్తువులు తేటగా కన్నడును. గాలిలో చూచినప్పుడు మసకగాను, పొగకప్పి నట్లుగను కన్నబకును చీమ కన్నులా, మనుష్యుని కన్నులా- ఎవరి కన్నులు మన వాదన కాధారములు? ఎక్కువ మందికి కన్నడు విధమే సరైనదయినచో, చీమలు తక్కువ లేవే, అవే ఎక్కువి ఉన్నవే. సూక్ష్మదర్శిని నిర్మించు విధానముగ నీ కన్ను చేయబడు నేని, పాపగు గుడ్డుకు ఉండు సంబంధమును మరొకవిధమున పెట్టితిమేని, ప్రపంచము పూర్తిగా మరొక విధముగా నుండును. దూరదర్శిని నిర్మించు విధానమున కన్ను నిర్మించబడెనేని, ప్రపంచము ఇంకొక విధముగా నుండును. ఉబ్బెత్తుగానుండు రెండు చిన్న అద్దములు (Convex glasses) లో చేయబడిన ఒక ఆటవస్తువును మీరెక్కి యుండవచ్చును. దానిలో నుండి చూచితిమేని, ప్రపంచములోని వస్తువులన్నియు విపరీతముగను, అసహ్యముగను కన్నడును. ఎంతో సుందర ముగా నుండు ముఖము దానిలోనుండి చూచిన కోలగాకన్నడి గడ్డము నేల కంటునట్లును, తల చుక్కలను తాకు నట్లును కన్నడును. దానిలోనుండి వేరొకమూలగా చూచిన ముఖము పొడుగు అట్లే యుండునుగాని, ఒకచెవి శూర్పు ఇండియాను తాకునట్లును, మరొక చెవి చైనాను తాకుచున్నట్లును కన్న డును. మన కండ్లనే గనుక ఆ సూత్రముపై నిర్మాణముజేసితి

మేని, ప్రపంచ మంతయు మారిపోవును. చెవులు తడితర జ్ఞానేంద్రియముల స్థితియు నంతే. నరములు, కండరములు కూడ మరొకతీరున అమర్పబడె నేని, ప్రపంచ మంతయు మరొక విధముగ నగును. ప్రపంచమంతయు మారిపోవును. అప్పుడు నీ విక నరములు, కండరములు, జ్ఞానేంద్రియములు ఆ మాదిరిగానే యుండవలెనని యందువు. అట్లుల మాత్రము కాదు; ఉత్క్రాంతినాదము (The law of evolution) ఇవి యన్నియు క్రమికపరిణామము చెందుచున్న వని యనును. ఇట్లు ఆదర్శవాదులనునదేమన మనకు కన్పడు ప్రపంచము సత్యముకాదు. ఈ కన్పడునది (As it appears) అలీకము. మనకు కన్పించున్నట్లు లున్న ప్రపంచము అవాస్తవికము, స్వప్నతల్యము, ఎండమావి.

ఇట్లుల వారి కెన్నో ప్రమాణములు గలవు. వాని వివరములలోనికి పోతిమేని ఎన్నోరాత్రులు ఆదర్శవాదమునుగూర్చే ముచ్చటించవలసి వచ్చును.

ఇక యథార్థవాదమున కొత్తము. యథార్థవాదులనునదేమన “ఓ ఆదర్శవాదులారా! మీరు చెప్పనదంతయు సాంతము తప్పు. మనము చూచునదంతయు మన „తలపొతలు చేసిన సృష్టియే యని మీరు చెప్పనది నిజమాయనేని ఏదీ? ఈ గోడ ఉన్నచోట ఒక గుర్రమును సృష్టించుడు! ఆ గోడ గుర్రముగా కన్పడనిండు. ఓ ఆదర్శవాదులారా! ప్రపంచ

తయు *చిన్నద్రవ్య (ప్రత్యగాత్య లేక జీవాత్మ) యొక్క నూన
సిక సృష్టియే అయ్యెనేని, ఏదీ ఈ జేయగుడ్డను సింహముగా
మార్చును. లేదా ఈ పెన్సిల్ ను పెద్దయిల్లుగా చేయుదు.”
యథార్థవాదు లిట్లందురు: “ఓ ఆదర్శవాదులారా! మీరు చెప్పు
నది నిజము కాజాలదు; ప్రపంచము సత్యమే. గోడ గోడే.
ఆ కారణముచేతనే నీ యింగ్రియముల కది గోడగా కానవచ్చు
చున్నది. నీకు రేపై నను అది గుర్రముగా కానరాదు.”

యథార్థవాదుల ఈ వాదనలకు ఆదర్శవాదుల ప్రత్యుత్త
రము లున్నవి. కాని ఈ సమస్యల నన్నిటిని ఇక ఇప్పుడు
మనము వివేచింపనద్దు. కాలము జరుగునేగాని, నీ భావనచే
నీ వేమైనను సృష్టిచేయగలవని ఆదర్శవాదు లందురు. నీవు
*భూతములను (Spirits)గూర్చి తలచుట ప్రారంభించినంతనే
భూతములు కనుపడును. జేనినిగూర్చిగాని ఊహించుటప్రారం
భించగానే, ఆ ఊహలు మనకు పొడచూపును. స్వప్నము
లందు మనము వస్తువులను సృష్టించుటలేదా? యని వా రం
దురు. మన తలపులు ఈ వస్తువుల అనుభూతిని పొందుచున్నవి.
ఇటుల వారి సమాధానము లున్నవి. వీరి సమాధానములపై
యథార్థవాదుల సంశయము లున్నవి. ఈ ప్రశ్నోత్తరముల
వివరములలోకి మనము పోవద్దు.

వేదాంతముగూడ ప్రపంచమును నాభావము, నాసృష్టి
అనును. కాని వేదాంతము ప్రపంచమును నా భావము నా

స్పష్టిగా చూచినప్పుటికి వేదాంతమును ఆదర్శవాద మనుటకు వీలులేదు. రాముని నోటిలోనుండి ఇది వివశచ్చినంగులకు మీ కాశ్చర్యము కలుగనచ్చును. ఈ అభిప్రాయము పునశ్చరణ చేయబడును. యూరప్ అమెరికాలలోని జనులు వేదాంతము ఒక విధమగు ఆదర్శవాదమని తలచును. రామునిచేతిలో బడిన యూరోపియన్లు వ్రాసిన పుస్తకములన్నియు వేదాంతమును ఆదర్శవాదముగానే చిత్రించినవి. కాని నీ రందరు వేదాంతము సర్థము చేసికోలేదని రాముడు మీరు చెప్పుచున్నాడు. బాక్-లే, ప్లేటోల వాదములనుగూర్చి ఏ అర్థముతో మనము ఆదర్శవాదమను శబ్దము నుపయోగించుచున్నామో, ఆ అర్థముతో మనము వేదాంతమును ఆదర్శవాద మనలేము. అది వానికంటె ఎంతో ఉన్నతమైనది. శ్రేష్ఠమైనది.

ఆదర్శవాదులు ప్రపంచమును చిన్నద్రవ్యపై, (ప్రత్య గాత్మపై,) వైయక్తికబుద్ధిపై, ప్రత్యక్ మనస్సుపై ఆధార పడునట్లు చేయుచున్నారు. కాని వేదాంతము “ప్రపంచము నాభావము” అనునప్పుడు ప్రపంచము చిన్న ద్రవ్యయొక్క, వైయక్తిక బుద్ధియొక్క, ప్రత్యక్ మనస్సుయొక్క భావన (కల్పన) అని అర్థముకాదు. ఇది ఒకానొక పరిణామోపేత మైనది. దా నంతట అదియే యొకసృష్టి; స్వప్నములు ద్రవ్యయొక్క సృష్టి అనిచెప్పి బాక్-లే పెద్ద పొరపాటు పడి నాడు. ఆశ్చర్యచేసిన తక్కి మన స్వప్నావస్థలోని ద్రవ్యము, జాగ్ర దవస్థయొక్క ద్రవ్యము, ఒకటే నని తలచినాడు; స్వప్నావస్థ లోని ద్రవ్య జాగ్రదవస్థలోని ద్రవ్యకు భిన్నము అని మీకు

నిన్నటిరాత్రి చూపినాను కదా! స్వప్నజగత్లోని ద్రవ్య స్వప్నజగత్లోని వస్తువుల వంటిదే. నీవు మేల్కొంచివంటనే జాగ్రదవస్థలోని ద్రవ్య జాగ్రదవస్థలోని వస్తువులవంటిదే, జాగ్రదవస్థలోని ద్రవ్యయు, స్వప్నవస్థలోని ద్రవ్యయు ఒకటేనని బాక్కలే పొరపడినాడు. ప్రపంచము జాగ్రదవస్థలోని ద్రవ్య యొక్కగాని, స్వప్నవస్థలోని ద్రవ్య యొక్కగాని సృష్టి కాదు; ప్రపంచము నా ఆత్మయొక్క, నిజమైన దేవునియొక్క, నిజమైన ఆత్మయొక్క సృష్టి.

ఇక అసలు విషయమునకు వచ్చి ప్రత్యక్షజ్ఞానమును గూర్చిన వేదాంతపు అభిప్రాయ మేమో చూచెదము.

వేదాంతము ఆదర్శవాదుల కెట్లుచెప్పును. “ఓ ఆదిగ్ని వాదులారా! ఈ ప్రపంచపు నామరూపములు, వస్తువుల స్వభావగుణములు ద్రవ్యయొక్క వ్యాపారములేనిదే ఉండ జాలవు.” విషయము కష్టమైనది. మీరు శ్రద్ధతో వినవలసి నది అని మరొక్కమారు చెప్పెదను. వేదాంతము ఆదర్శ వాదులతో నిట్లనును. ద్రవ్యయొక్క వ్యాపారము లేనిదే ఈ ప్రపంచము నామరూపముల అస్తిత్వము లేదని మీ రనునది నిజమే. వస్తువుల గుణములు, స్వభావములు, విశేషములు ఇవ న్నియు బుద్ధియొక్క (అంతఃకరణముయొక్క) లేదా మనస్సు యొక్క లేదా ద్రవ్యయొక్క వ్యాపారముపై, క్రియపై ఆధారపడి యుండుననునది నిజము. అంతవఱకు మీ రనునది నిజము; కాని ఈ నీ చిన్నద్రవ్యగాక, ఈనీ ప్రత్యక్మనస్సుగాక వేరుగాబయలు మరొకటి లేదని మీ రనునది నిజముకాదు.” వేదాంతము

యథార్థవాదులతో నిట్లనును. “ఈ నశ్వరజగత్తు కేవలము ఏదో బయటిపదార్థముయొక్క వ్యాపారమువలన మాత్రమే కాన రాదు అని మీ రనునది నిజము.” మన ఇంద్రియములపై బయటనుండి వచ్చు ప్రభావమువలననే ఈ నశ్వరజగత్తు ఉంటున్నది అని యథార్థవాదు లనుచున్నారని మీరు తెలుసుకదా ! వస్తువులు మన ఇంద్రియములపై తమ ప్రభావమును చూపించుటచేతనే మన కవి ప్రత్యక్ష మగుచున్నవి. వేదాంత మనునదేమన “అవును, బయటనుండి ఏదో కొంత క్రియ జరుగనిదే మనము వస్తువులను జూడలేము.” అంతవఱకు యథార్థవాదము చెప్పునది నిజమే, కాని మన ప్రత్యక్షజ్ఞానమంతయు కేవలము బయటనుండి వచ్చు ప్రభావము (Action from outside) పైననే ఆధారపడియున్నది. ద్రష్టయొక్క వ్యాపారముపై ఆధారపడియుండలేదు అని యథార్థవాదు లనునది తప్పు. దీనిని ఇంక బాగా అర్థమగునట్లు చేసెదము. ప్రపంచమందు ఏ ద్రష్ట నైన తీసికొండు. ఏ దృశ్యమునైన తీసికొండు. ఉదాహరణకు ఈ పెన్నిల్ ను తీసికొనుడు. ఈ పెన్నిల్ రంగు దేవివలన వచ్చుచున్నది; అది ద్రష్టయొక్క వ్యాపారము. బయటనుండి వచ్చు ప్రతి వ్యాపారమువలన వచ్చుచున్నది అని నీ వివచిస్తును. నీ కండ్లు ఏదైన రోగముతో బాధపడుచుండెనేని, ఈ పెన్నిల్ లోని రంగు నీకు కన్పడదు. పెన్నిల్ రంగు ఒక గుణము. తర్వాత పెన్నిల్ బరువును తీసికొనుము. అదియు రంగువలెనే పరిణామశీలము. కండ్లకు కామెర్లు కమ్మేనేని పెన్నిల్ వేరొక రంగు కలిగియున్నట్లుగా కన్పడును. అటులనే దాని నిక్కడ

తూచక చాల ఎత్తుపై తూచితమేని లేక చంద్రునివద్దకు తీసుకపోయియో, లేక లోతైన గనిలోనికి తీసుకపోయియో తూచితమేని దాని బరువు వేరుగా నుండును. ప్రతి వస్తువు బరువును లండన్ నందు తూచిన దానికి, ఇండియాలో తూచిన దానికి భిన్నముగా నుండును. బరువు పరిణామశీలము, రంగు కూడ పరిణామశీలమే.

ఒకేనిరు చలికాలమందు అంటుకొనిన వేడిగాను, వేసవి యందు అంటుకొనిన చల్లగాను నుండు నని నీ వెలుగుదువు కదా! ఎందుచేత? చూచువాడు నీటిని అంటుకొనునప్పుడు ఒకే ఉష్ణత్వమును కలిగియుండడు కాబట్టిన్ని, నీరు దాదాపు ఒకే ఉష్ణత్వమును కలియుండును కాబట్టిన్ని ఇట్లు జరుగును. దాని ఉష్ణత (Temperature) లో మార్పునట్లు కన్పడుటకు కారణము మన చేతుల ఉష్ణత్వములో మార్పు. కాన ద్రవ్యలోని భేదములనుబట్టి దృశ్యములోని గుణములలోకూడ భేదములు గన్పడును.

ఇక ఈ పెన్సిల్ ఏమిపెట్టి చేయబడినది? బాక్స్ లో తదితరుల అభిప్రాయము ప్రకారము అది గుణముల కలయిక (కట్ట) గాక మరేమీలేదు. ఈ గుణముల తీసివేసిన అచటేమియు మిగులదు. కాని కాంట్ మత మేమన ఈ గుణముల నన్నిటిని తీసివేసినను వానివెనుక సద్వస్తువు యొకటియుండును; ప్లేట్ అభిప్రాయముకూడ వానివెనుక అసలు వస్తువు యొకటి యుండుననియే. దానినే ఆతడు భావము (కల్పన) అనును. తేలిక దేమన? ఇచట గుణము లున్నవి. ఈ గుణములన్నియు ద్రవ్య

యొక్క వ్యాపారమువలననే వచ్చినవి. లేదా మనోవ్యాపారము వలననే వచ్చినవి. కాని మేము చెప్పిన దేమన, ఈ ప్రతి వ్యాపారమువలన ఈ గుణము లన్నియు పెన్సిల్ లో వచ్చి కూడకముందే అచట ఒకానొక అస్తిత్వ (సద్వస్తువ) (Reality) మున్నదని. ఇది ఇంకను తెలియునట్లు చేయబడును; రాముని మీరు కోరినచో తిరిగి చెప్పబడును. పెన్సిల్ లోని ఈ గుణముల కన్నిటికి కారణము ద్రష్టయొక్క వ్యాపారమే నని వేదాంత మనును. కావచ్చును; అయితే ద్రష్టయొక్క వ్యాపారము ఎందుకు రేకెత్తించబడినది. ద్రష్టయొక్క వ్యాపారమును రేపినది ఏమిటి? ఇదీ ప్రశ్న. బయట ఏదో వస్తువ యుండవలె. అదే ద్రష్టపై తన ప్రభావమును చూపి (acted upon) ద్రష్టలో ఒక వ్యాపారమునో ప్రతివ్యాపారమునో కలుగజేసి యుండవలె. ఆ ప్రతివ్యాపారము ద్రష్టలో రేగినంతనే అచట ఈ గుణములు కూడబెట్టబడినవి, ఉంచబడినవి. (ద్రష్టనుండే) పొడిగింపబడినవి, ద్రష్టవ్యాపారమును సాగించకముందే ఈ గుణములు అవి స్వతంత్రములు అవే మనస్సుపై పనిచేసి మనస్సుయొక్క వ్యాపారమునో, ప్రతివ్యాపారమునో రేకెత్తించినవని చెప్పలేము. అట్లని ఎందుకు చెప్పలే మన మనస్సుయొక్క వ్యాపారమో ప్రతివ్యాపారమో, జరిగిన పిమ్మట ఈ గుణములు కానవచ్చుచున్నవి; అందు చేత ఏదో వస్తువ బయటవుండి యుండవలె. నీ కండ్లపై పనిచేసిన పెన్సిల్ లో ఏదో సద్వస్తువ యుండియుండవలె. ధ్వని వినిన నప్పుడు నీ చెవులపై పనిచేసినది, నాలుకతో తాకినప్పుడు

నీ రసనేంద్రయముపై పనిచేసినది, తాకినప్పుడు నీ స్పర్శేంద్రయముపై పనిచేసినది, ఏదో వస్తువు ఉండియుండవలెను. కండ్లపై, చెవులపై, ముక్కుపై తన ప్రభావము చూపిన వస్తువకంటే బయటవుండి యుండవలె. ఈ పెన్నిల్ను తిని చూడుము. నీ ఆ రోగ్యమునకు భంగమొచ్చును. అట్టిచో బయట నిజమైన వస్తువ ఏదియులేదని ఎట్లందువు? బయట కూడ సద్వస్తువ యొక్కటున్నది. ఇది నరుని ఇంద్రియములపై పనిచేసినప్పుడు, అవి వాని మనస్సుకు తెలుపును. మనస్సు ప్రతి వ్యాపారము సాగించును. అప్పుడు దృశ్యముయొక్క గుణములు రంగముపైకి వచ్చును. సరిగా ఇట్లే జరుగును. ఇదిగో ఇక్కడ ఒకచేయి ఉన్నది; ఇది రెండవది; ఒకచేయి మాత్రమే శబ్దము చేయజాలదు. ఇట్లు చేతులను కలిపికొట్టితి మేని ధ్వని వచ్చును. ఇచ్చట ఒకవైపున వ్యాపారము; రెండవ వైపున ప్రతి వ్యాపారము; ఫలితముగ శబ్దము వచ్చినది. ఇది ఫిడేల్టీగ, దానిని నీవు తాకెదవు. దానిని వ్రేలితో మీటెదవు. అప్పుడు ధ్వని బయల్పడును. అటులనే ఇటునుండి ఒక తరంగము వచ్చినది. అటునుండి ఇంకొకటి వచ్చినది. రెండు తరంగములు రాసుకొనినవి; నురుగు వచ్చినది రెండు వైపులనుండి వ్యాపారము, ప్రతివ్యాపారములు కలసి నురుగును పుట్టించినవి. ఇది నిష్పపుల్ల. ఇది ఇసుక కాగితము (sand - paper). ఇసుక కాగితముపై నిష్పపుల్లను గీచితిమేని మంట వెలువడును. రెండువైపులనుండి వ్యాపారము, ప్రతి వ్యాపారము. ఇచ్చట విద్యుచ్ఛక్తియొక్క ధనధృవము.

ఇచ్చట ఋణధృవము - అవి రెండును కలసిన విద్యుత్ కాంతిని చూచెదము. లేదా ధ్వనిని వినెదము. ఇటుల రెండు వైపులనుండి వ్యాపారము, ప్రతి వ్యాపారము కలిసి క్రియను (Phenomenon) సృష్టించును.

(సీ తెలివిగో) నీ మనస్సుగో అసలు వస్తున యున్నది; అదే ఆత్మ అని అందుము - అని వేదాంతము చెప్పుచున్నది. నిజమైన ఆత్మ నీ అంతఃకరణలోనే యున్నది. అసలు వస్తున (సత్పదార్థము) ప్రపంచములోని ప్రతి దృశ్యమందును ఉన్నది. ఈ పెన్సిల్ లో సత్పదార్థ మున్నది. అన్ని గుణములకు లక్షణములకు అతీతమైన ఏదో ఒకటి దానిని నీవు అసలు వస్తువ అనవచ్చును. తెలిసికోబడటానికి వీలులేనిది ఉన్నది. ఆ అసలు వస్తువే సత్పార్థమే నీ అంతఃకరణమందుగూడ నున్నది. బయటనున్న సత్పదార్థము అనగా పెన్సిల్ లో ఉన్న దివ్య త్వము (బ్రహ్మము), అంతఃకరణస్థమైన బ్రహ్మము రెండు చేతులవలె నున్నవి. అవి కలుసుకొని తాసికొనినంతనే పెన్సిల్ యొక్క గుణములు కూడుకొనుచున్నవి. ఒకవైపు నుండి ఒక తరంగము, రెండోవైపునుండి రెండవ తరంగము కలసికొనినంతనే ఏర్పడు నురుగువలె కూడుకొనుచున్నవి; అనగా ఇట్లే ఈ గుణములు పుట్టుచున్నవి. ధనధృవము అంతఃకరణములోను, పెన్సిల్ లో ఋణధృవము ఉన్నవని చెప్పవచ్చును; ధృవములు రెండు కలసుకొనినంతనే ఈ ప్రపంచము యొక్క గుణములు, లక్షణములు, క్రియలు అన్నియు కన్పడుచున్నవి. వైదాంతిక పరిభాషలో చెప్పవలెనన్న, ద్రష్టా

దృశ్యము లేకత్వ మొందినంతనే మనము వస్తువులను చూడ గల్గెదము. ద్రష్టాదృశ్యము లున్నవి. పెన్సిల్ లో ఆత్మయున్నది. అంతఃకరణములోనూ ఆత్మ యున్నది; రెండింటి వ్యాపార ప్రతి వ్యాపారములు *జగత్తును పుట్టించుచున్నవి.

ద్రష్టయొక్క వ్యాపారము లేనిదే ఏదియు చూడవల కాదు, అని ఆదర్శవాదు లనునది నిజమే; కాని ద్రష్ట యొక్క ఈ వ్యాపారము యొక్కటియే జగత్తును పుట్టించు నని వారు చెప్పనది తప్పు. ఎందుకన? అట్లనుటలోవారు, “సమాన మైనట్టి ఎదురైన ప్రతివ్యాపారము (Reaction) లేనిదే వ్యాపార ముండజాలదు” అను వైన్నయొక్క అపవాద రహితమైన సూత్రమును ప్రతిఘటించుచున్నారు. ప్రపంచము ద్రష్టయొక్క వ్యాపారమువలననే సృష్టించబడుచున్నది అని అనుచూ ఆదర్శవాదులు ఈ వ్యాపారము ఎక్కడనుండియైన ప్రతివ్యాపార మొకటి లేనిదే జరుగదు అను సత్యమును త్రోసి పుచ్చుచున్నారు. అందుచేత ఈ ప్రపంచము దానిలోనే ఒకానొక సత్యత్వమును కల్గియున్నది. ప్రపంచము కేవలము ద్రష్టపై ననే వ్రేలాడుచుండుట లేదు అని యధార్థవాదులనునది వాస్తవమే. ఈ ప్రపంచ మందొక సత్యత్వము అంతర్నిహితమై యున్నది. అంతవఱకు వా రనునది నిజము. కాని ఈ జగత్తు లోని వస్తువులు స్వయముగా సత్పదార్థములు. వాటిపైన అవియే ఆధారపడి యున్నవి అని వారనునది తప్పు ! ఎందు చేత నన, ఈ ప్రపంచములోని వివిధక్రియలు, విభేదములు,

వస్తువుల గుణములు - ఇవన్నియు ద్రవ్యయొక్క వ్యాపారము పైనను, దృశ్యమందు నిహితమైయున్న సద్వస్తువయొక్క ప్రతి వ్యాపారముపైనను ఆధారపడి యున్నవి.

ఇచట యొక పెద్ద ఆశ్చర్య మొచ్చును. నీవువ్యాపారము ప్రతి వ్యాపారముల గూర్చి మాట్లాడుచున్నావు. అనంతశ్చ మందు వ్యాపార ప్రతివ్యాపారము లెట్లుండును? ఇతర జనులు పయోగించు భాషనే వాడి అర్థమగునట్లు చేయుటకే మేము వ్యాపార ప్రతివ్యాపారములగూర్చి మాట్లాడితిమి. అఖండ ఇచ్చు, అఖండశక్తి ఇని బుద్ధిగోడనో, ఏదైన దృశ్యముతోడనో కూడుకొని యుండునప్పుడే వాని విషయములో వ్యాపార ప్రతివ్యాపారములను శబ్దములు పయోగించవలగును. ఈ దృశ్యముతో (వస్తువుతో) కూడిన « పరమపదార్థము ఈ ఉపాధితో అనగా ఈతల, బుద్ధి లేక అంతఃకరణముతో కూడిన పరమపదార్థముతో వ్యాపారమునో, ప్రతివ్యాపారమునో సాగించును. ఈ ఉదాహరణ చూడుము. ఈ ఘటమందు ఆకాశము కలదు. ఆ ఘటమందును కలదు. వాస్తవముగా ఆకాశమొక్కటియే అవిభాజ్యమగు వస్తువ. అయినను ఆ ఘటమందు కానవచ్చు ఆకాశమే ఈ ఘటమందు కానవచ్చు ఆకాశము అని నీవు చెప్పవచ్చును; నిజముగా ఆకాశమును ముక్కలుగాచీల్చలేము, విభజింపలేము; అదిఅఖండము. ఈ శ్లేబుగొడ్డను చేసినట్లుగా చేయుటకు వీలగు వస్తువ కాదు గదా ఆకాశము! ఆకాశము (Space) ఒక్కటి అవిభాజ్యము.

ఆకాశమునుగూర్చి విభజించుట అను భావమును తలపెట్ట లేము. కాంట్ మతము ప్రకారము ఆకాశము ద్రవ్యమై ఆధార పడియుండును. స్వతంత్రముగగూడ నుండును.

అది విభజింప వీలుపడనిది. కోయుటకుగూడ వీలు కానిది. అట్టి నిజమైన ఆత్మ లేక సత్పదార్థము - బ్రహ్మము - విభజింప వీలుకానిది. కోయుటకు వీలుకానిది. కాని ప్రాపంచిక వస్తువులతో దాని ప్రస్తావన వచ్చినప్పుడు, అది బుద్ధితోడనో, వదైన నస్తువతోడనో ఉపేతమై యున్నట్లు మాట్లాడుట సమంజసమే; అదే సత్పదార్థము. ఈ దృశ్యముతోడనో, ఆ దృశ్యముతోడనో కలసి వ్యాపారముగానో, ప్రతివ్యాపారం గానో ఉండును. ఇదిగో ఉదాహరణకు, ఈ చేతిని గనుక మనము ఈ ఘటనమునకు దగ్గరగా తీసి కొచ్చితిమేని, ఈ చేతిలోని ఆకాశము ఈ ఘటములోని ఆకాశము దగ్గరకు వచ్చును. ఇచ్చట రెండూ ఏకమగును. ఇప్పుడిక చేతిలోని ఆకాశము ఈ ఘటమందలి ఆకాశముతో ఒకటి యగును. మొదటగూడ నది యొకటియే. కాని ఇప్పుడు నీ కండ్లకుగూడ చేతిలోని ఆకాశము ఘటములోని ఆకాశము ఒకటియే యగును.

ద్రవ్య కధిష్ఠానముగ నుండు పరమ సత్పదార్థము ఎప్పుడు దృశ్యమున కధిష్ఠానముగనుండుపరమ సత్పదార్థముతో ఏకమగునో, అప్పుడు ద్రవ్యాదృశ్యములుగూడ ఏకమగునని వేదాంతము చెప్పును.

వ్యాపార ప్రతివ్యాపారములు సత్పదార్థమందు లేక ఆత్మయందు జరుగవు. అవి * (ఘటాది లేక అంతఃకరణ) అవిచ్ఛిన్న ఆత్మయందు జరుగును. ఇటు చూడుము. ఇటునుండి నీటితరంగ మొకటి వచ్చుచున్నది. అటునుండి మరొక నీటి తరంగ మొచ్చుచున్నది. ఈ తరంగమూ ఆ తరంగమువలెనే నీరే; తరంగములు రెండూ ఢీకొనినప్పుడుకూడా అవి నీరే. అవి మార్పేమీ పొందవు. అయినను తరంగములమధ్య వ్యాపార ప్రతివ్యాపారములు సాగుటలేదా? తరంగావచ్ఛిన్నమైన ఈనీరు, మరొక తరంగావచ్ఛిన్నమైన ఆ నీటితో కలిసి ఢీకొని, ఈ ఢీకొనుటవలన నురుగు అను ప్రక్రియ పుట్టుచున్నది. అట్లే అంతఃకరణావచ్ఛిన్నమగు ఆత్మ, విషయావచ్ఛిన్నమగు ఆత్మతో కలిసి ఢీకొనినప్పుడు గుణములు విశేషములు, స్వభావములు మున్నగు ప్రపంచమందలి ప్రక్రియలు (phenomena) కానవచ్చును. రెండవ చేతిలో నున్నంత బలమే కలసియుండిన ఈ చేయిని మరొకచేతితో కలిపి చరచినప్పుడు, ధ్వనిని పుట్టించినట్లు ఇదియు జరుగును.

విషయమందును (దృశ్యమందును), అంతఃకరణమందును గూడ ఉన్న పరమార్థ మొకటియే; కాని అంతఃకరణము లేదా ద్రవ్య విషయ (దృశ్య) సాన్నిధ్యమున కొచ్చినప్పుడు, ఆ పరమపదార్థమే - ఆత్మయే - వాని కధిష్ఠానముగ నున్న

* అవచ్ఛిన్న = Limited

బాగుగా అర్థము కావలెనన్న వేదాంత పరిభాష, ప్రథమపరిచ్ఛేదము 16, 17, 18 చూడుము - అను.

యది. ప్రపంచమందలి వస్తువుల కన్నిటికి అధిష్ఠానము ఒకే పరమపదార్థ మను విషయము పూర్తిగా తెలియునట్లు చేయబడలేదు. ఇదిగో ఇది ఒక కలము. ఈ కలమందు కొన్ని గుణములు, వాని కధిష్ఠానభూతమగు పరమపదార్థము ఉన్నవి. అధిష్ఠానభూతమగు సత్పదార్థమున్నదని మన మనుకొనుట సమంజసమే. ఏలయన, అంతఃకరణముపై ఏదో వ్యాపారము పనిజేయనిదే, దానికొక ప్రతివ్యాపారము జరుగనిదే, దానివలన ఈ గుణములు పుట్టినవిగాని లేకున్న ఇవి ఎక్కడివి? ఇది ఒక కలము. దీనిలో కొన్ని గుణములున్నవి. వానిని మనము 'గ' అనుదము. వాని కధిష్ఠానముగ సత్పదార్థ మొకటున్నది. దానిని 'స' యందుము. కలము = దానిని కలమునుగా జేయు గుణములు. అచట బల్లయున్నది. బల్లలో బల్లను బల్లగాజేయు గుణములు 'గ్బ' పై పెచ్చు సత్పదార్థము 'స' యున్నవి. ఈ 'స' యు, లోగడ 'స' యు ఒకటేనని తలచుటకు నీకుగల హేతువేమి అని నీ వడగవచ్చును. ఈ కలములో గల గుణములకు అధిష్ఠానముగ నుండు సత్పదార్థము, బల్లలో గల గుణములకు అధిష్ఠానముగ నుండు సత్పదార్థమునకు భిన్నమని ఎవరేని చెప్పవచ్చును. కలముయొక్క గుణములు పొడిగింపబడక (projected) ముందే, మన ఇంద్రియములపై ఏదో సత్పదార్థము పనిచేసినదని అనవచ్చును. అట్లే బల్లను బల్లగా చేయు గుణములు మన ద్రష్టచే పొడిగింపబడకముందే, వేరే ఒక సత్పదార్థము - దానిని 'స' అందుము—మన ఇంద్రియములపై పనిచేసియుండవచ్చును. ఈ 'స' ను క్రిందటి 'స'ను ఒకటేనని

తలచుటకు మన కధికారములేదు. ఇచట పియానో ఉన్నది. దానిని “స₁” అనెదము. అప్పుడు దానిని క్రిందటి ‘స’ లనుండి వేరుగా గురితించినామన్నమాట. బల్లకు, కలమునకు అధిష్ఠానముగ నున్నదానికంటే ఇది భిన్నము కావచ్చును. ఇదిగో ఇది మనుష్యుడు. దీనిని “స₂” అనవలసినచ్చును.

సరిగా చూడుడు. ఇదేప్లేట్ చేసినతప్పు. (భిన్ననస్తువుల) కధిష్ఠానముగనుండు సత్పథార్థముల నాతడు భిన్నములుగ ఎంచి నాడు. పైకట్టే కానవచ్చును కాబట్టి; నీవును భిన్నములనియే తలచినావు. కాని ఈ వాదనను విశ్లేషణ చేసితిమేని చివరకు పరిహాసముపాలై పోవును. ఈ తలపు పొరపాటు అని చూపవచ్చును. ఈ కలముయొక్క నామరూపములు-దాని రంగు, బరువు, మెత్తదనము వగైరాలు - నీ అంతఃకరణముయొక్క, మనస్సుయొక్క ప్రతివ్యాపారఫలితములు కాన, ఇచటి గుణములన్నియు నీ బుద్ధియొక్క ప్రతివ్యాపారమునకు ఫలితములు. ఈ గుణములన్నియు ప్రతివ్యాపారము జరిగిన తరువాత వచ్చినవి; ఈ పెన్సిల్ లోని సత్పథార్థము మాత్రము ఈ గుణములు పొడిగింపబడకముందే యున్నదని మనము తలచినాము. కాన పరమసత్పథార్థము ఈ గుణరూపముల కన్నిటికి అతీతము. ఈ “స₁” యు గుణముల కతీతము. “స₂”కూడ గుణముల కతీతము.

అయినచో భేదములగు గల కారణ మేమి? కొంచెము ఆలోచింపుడు. ఈ ప్రపంచమందుగల భేదము లన్నిటికి కారణము గుణములే. ఈ సీమసున్నపు ముక్కకును, ఆ పెన్సిల్

కును గల భేదమును వాటి గుణముల శోలికిపోకనే గుర్తించ గలవా? ఈ సీమసున్నముముక్క ఆ పెన్నిల్కంటే భిన్నమని నీ కెట్లు తెలియును. గుణములనుబట్టియే. ఈ సున్నపుముక్క తెల్లగా నున్నది - అదొక గుణము. అది విరిచిన విరుగును. అదొక గుణము. భేదము లన్నిటికి గుణములే కారణము. ఈ 'స' కును, ఆ 'స' కును భేదము నెంచితివేని, నీవు విభేదమును తెచ్చిపెట్టుచున్నావు. నీవు భేదములను కల్పించి సత్పదార్థమును గుణములకు లొంగుదానిగా చేయుచున్నా వన్నమాట. విభేదములకు లోనై యుండుటబట్టి, ఒకదానికొకటి వేరై యుండుటనుబట్టి, అవన్నియు గుణములకు లోనైన వన్నమాట - ఇదీ తప్పు. అవి గుణముల కతీతమైన వనుచూ, ప్రారంభించి అవి గుణములకు లోనైయున్న వనుచూ ముగించుచున్నావు; ఒకదానికొకటి వేరుగాను భిన్నములైన వానిగా ఎంచితివేని అదితప్పు. నీ వవి గుణములకు రూపములకు అతీతములైనవిగా ఎంచి ప్రారంభించి నీ మాటలను నీవే ఖండించుకొనుచు వానిని తిరిగి గుణముల పరిధిలోనికి తెచ్చుచున్నావు. అదీతప్పు.

ఈ పెన్నిల్కు అధిష్ఠానముగ నున్న సత్పదార్థము ఈ సీమసున్నమున కధిష్ఠానముగనున్న సత్పదార్థమునకు భిన్నమని చెప్పుటకు నీ కధికారములేదు, మనస్సుకు, ద్రవ్యకు, బుద్ధికి అధిష్ఠానముగా నుండు సత్పదార్థము ఒకటవులోనో, ఎద్దులోనో ఉన్న సత్పదార్థమునకు భిన్నమని చెప్పుటకు నీ కధికారము లేదు; ఈ బల్ల కధిష్ఠానముగ నుండు ఆత్మ ఆ బల్ల కధిష్ఠాన

ముగ్ధుండు ఆత్మకు భిన్నమని చెప్పటకు నీకధికారము లేదు. అది ఏకము, అఖండాదు, పరిణామరహితము, సర్వస్థువ.

ఉదాహరణతో దాని నింకా అగ్రమగునట్లు చేయవచ్చును; ఇచట యొక తెల్లని అందమైన గోడ యున్నదనుకొనుడు. మీరందరు ఇచట కూర్చొని యున్నారు మీలో ఒకరు ఆగోడపై అందమైన త్రికోణములను, చతురస్రములను, వస్తులములను చుట్టుచున్నారు. మరొకరు ఆ గోడపైననే ఒక పెద్ద యుద్ధమునకు సంబంధించిన చిత్రమును గీయుచున్నారు. ఇంకొకరు దానిపైననే తన భార్యబిడ్డలయొక్క, బంధుమిత్రులయొక్క బొమ్మలను వేయుచున్నారు. మరొకరు ఇంకొకటి గీయుచున్నారు. ఈ బొమ్మల కన్నిటికి వెనుక ఒకే సత్త్వాదార్థమున్నది, అట్లే నీ వీ ప్రసించమున చూచు అన్ని వస్తువుల వెనుకనున్నది ఒకే సత్త్వాదార్థము. ఇచట నీ వొక గుఱ్ఱమును చూచుచున్నావనుకొనుము. అచటనొక ఏనుగును, అచటనొక మనుష్యుని ఈ బొమ్మలన్నియు ఆ ఒకే పరమ వదార్థముపై - “స” పై - వేయబడినవి. అదే ఆ తెల్లగోడ. ఇట్లు ఒకేఆత్మ, ఒకే అఖండాడైన రాముడు అందరియందు ప్రతి ఒక్కరియందు. అంతర్నిహితుడై యున్నాడు. నీ స్వప్నములందు నీవు ఒక ఎద్దును చూచెదవు. తరువాత నొకకుక్కను, ఆపై ఒక నరుని అటుతర్వాత ఒక స్త్రీని. అయినను నీ స్వప్నములందు చూచు ఆ ఎద్దు, కుక్క, నరుడు, సనుస్తము ఒకే పరమ సత్త్వాదార్థముపై - ఆత్మపై - వేయబడిన బొమ్మలని నీ వెఱుగుదువు.

నీవు మేల్కొంచి నంతనే నీ స్వప్నములో చూచిన గుర్రము, కొండ, నది ఎచటను లేవని నీ వెఱుగుగువు.

ఈ ప్రపంచమును ఏర్పరచిన ఈ గుణముల సంగతి ఏమి, వైమితికమైన ఈ జగత్తు ఈ గుణములపైననే ఆధార పడియున్నది; ఆ గుణములు పరమపదార్థముపై ఆధారపడి యున్నవి. ఇచటనొక సూక్ష్మ విషయమున్నది; దానినిప్పుడే మీరర్థము చేసికోలేరు. అయినను వినండి. రాబోవు ఉపన్యాసములలో అది బాగుగా అర్థమగును. ఈ గుణములన్నియు పరమపదార్థముపై ఆధారపడి యున్నవి; ఇవియన్నియు పరమపదార్థముపై వ్రేలాడుచున్నవి. ఈ గుణములనుబట్టి పరమపదార్థమునుకూడా ఒక గుణమున్నది. అది ఏమన గుణముల కారణభూతియుగ నుండు గుణము; వానిని నిలిపి పెట్టుకొను గుణము పరమపదార్థ మీ గుణముల సన్నిటిని నిలుపుచున్నది. అయితే పరమపదార్థము పరమ మెట్లయినది? ఎందుకన ఈ గుణముల కారణముగ నుండు గుణము దాని కున్నదికదా! అట్టి పదార్థము పరమ మని ఎట్లనగలెదము? మే మిది సాక్షాదనుభూతివలన చెప్పగలుగుచున్నాము. మీ స్వంత అనుభవముపై మీరెట్లు ఈ ప్రపంచము సత్యమని చెప్పుచున్నాలో అట్లే ఇంతకంటే ఉచ్చమైన స్వంత అనుభవముపై, స్వంతమగు పరమానుభూతిపై పరమసత్పదార్థము అనుభూతిలోని కొచ్చినపుడు ఈ గుణములు, ఈ దిక్కలములు, అన్నియు లేకుండపోవు నని చెప్పుచున్నాము. పరమ పదార్థానుభూతి దృష్టితో చూచిన ఈ గుణము లెన్నడూ

ఉండి నేలేగు, కాని గుణముల దృక్కోణముతో చూచిన ఇవి అన్నియు అధిష్టానముపై, పరమసద్ధార్మముపై ఆధారపడి యున్నవి. ఇచట నొకవిరోధాశాసన మున్నది; ఇది పెద్ద సమస్య. దానినే మాయ యందురు. నిజముగా పరమసత్పదార్థము పరమమే (Absolute) అది గుణముల కతీతము. అయితే ఈ గుణములు వాటిదృష్ట్యా పరమసత్పదార్థముపై ననే ఆధార పడి యున్నవి, ఇది ముఖ్యమైన సమస్య. దీనిని పరిష్కరించిన తక్కినకష్టములన్నియు లన్నియు తొలగిపోవును.

ఇవి కేవలము ఊహించుటకు వీలగు విషయములు కావు. ఇవి కేవలము సంభాషించుటకు వీలైన విషయములు కావు. యూరోపియన్ దార్శనికులు ఈ విషయములను కేవలము గాలిమేడల గట్టుట కుపయోగింతురు. ఇండియన్ దార్శనికు లట్లుకాదు. వారి దృష్టిలో ఏ విషయమేని అనుభవములోనికి రాక కేవలము సిద్ధాంతికరింపబడెనేని, అది సగము ఋజువైనట్లే. మానసికముగా విన్నప్పడు ఇది ఎంత మధురమయిన విషయము? ఆహా! దాని ననుభవించినప్పడు అది మధురత్వమునకు ఆనందమున పరిమాణస్థే. దాని ననుభవించపడగును. ఈ విశ్వమండలి శరీరముల కన్నిటికీ అంతర్నిహితమగు ఒకే అఖండమగు “స” నీవేనను భావమును నీ పుజ్జ వింప గల్గెద వేని, నీవు మనశ్శరీరముల కతీతుడవయ్యెదవు. ఈ శరీరము ద్రష్టకాదు. ఒక తంగము మరొక తరంగముతో డీకొనుటవలన వచ్చిన కేవలదృశ్యము. నీ వీ శరీర మను బుద్బుదముకాదు. నీవు పరమసత్పదార్థమవు. అందులో ఈ

ప్రపంచము, ఈ విశ్వముయొక్క- ప్రక్రియలన్నీ కేవలము తరంగములు, వాకలు. అది గుర్తించి స్వతంత్రుడవు కమ్ము, పూర్ణ స్వతంత్రుడవుకమ్ము. నిజమైన సత్యత్వము, వాస్తవమైన అధిష్ఠానమునైన నీవు ఇవి గుర్తించకపోవుట వింతలలో వింతకాదా? ఆహా! అదికమ్ము. ఎంతటి మంచి సువార్త? ఎంతటి మంగళ సందేశము? నీవా పరమపదార్థమవు. నీవా నిజమైన “స” వు. దానిని అనుభవించుము, స్వతంత్రుడవు కమ్ము.

*నీ స్థితి యిటుండగావలె నెపుడు
తనువు నాశనమై, అదృశ్యమై చనిన
నే ననంతుండనై ప్రజ్వలించెదను
అందరికర్ణముల్ నాగు కర్ణములు
అందరి హస్తముల్ నాదు హస్తములు,
అందరి మనములు నాదు మనస్సు!
మృత్యుంజయుడ నేను కాలకాలుడను,
మ్రొంగి వైచితి భేదభావ విషంబు
ఎంత నూధుర్యము, ఎంత సుస్థిరత,
ఎంత శుభప్రద మీ స్థితి యోహో!

య దార్థ వా ద ము, ఆ ద ర్థ వా ద ము

సోమవారము, 1904 ఏప్రిల్ 4 వ తేదీనాటి ఉపన్యాసము

ప్రపంచ మున్నదని మన మెట్లు చూచుచున్నాము ? ఇంద్రియముల ద్వారా, వాటి మీద ఆధారపడి యుండ వచ్చునా? ఉదాహరణకు ప్రపంచము ఇంటిలున్నది, ఇంటిలున్న దని, మనము చూచు విధమున నిర్ణయించినా మనకొనుడు. ఏనుగ దాని నెట్లు చూచును ? దానికిని కండ్లున్నవి కదా ! చేపకు, చీమకుకూడ కండ్లున్నవికదా ! అవి ఎట్లు చూచును ? చీమకు సమస్తము నుమ్ముక్తమైనట్లుగా కనపడును. ఏనుగునకు ప్రతివస్తున చాలా విపరీతముగ నున్నట్లు కానవచ్చును. మనిషికి మరో విధముగ కానవచ్చును. అసలిది ఇట్లేయున్నదని మన కెట్లు తెలియును ? అట్లే ఈకండ్ల కేదేని క్రమ్మిన వానికి మరో విధముగ కనపడును. చిన్న పిల్ల లాడుకొను ఒక విపరీతమైన అద్దముతోనుండి చూచిన ఎల్లుండునో చూడుము. అందొక దానిగుండ జూచిన ముఖ మెంతయో పొడుగుగా నున్నట్లును, గడ్డము ఎక్కడో క్రింద సాతాళమును తాకునట్లును, తల మరెక్కడో పైన నున్నట్లును, చెవులు ఎప్పటి మాదిరిగానే నున్నట్లును కనపడును. ఇది వింతగా కన్పడి, నవ్వు వచ్చునట్లు చేయును. అట్లే ఇటువంటిదే ఇంకో రకపు అద్దముగుండ జూచితేమేని ముఖము పొడుగు మామూలుగానే నుండి, ఒకచెవ్వు ఒకమూలకు, మరొక చెవ్వు మరొక మూలకును పోయినట్లు కానవచ్చును. కాన ఇంద్రియము లాధారపడదగినవి

కానని తేలును. దృగింద్రియ మెట్లో తదితర ఇంద్రియములు నట్లే.

పసిబిడ్డలకు కిళ్ళు ముగ్గు చెవి మొదలగునవి ఉన్నను, అది ఏమియు చూడలేదు. దానికి గోడలున్నది గొబ్బెలున్నది, తెలియదు. ఎన్నోసారులు శల్లి తరచుగా ఇది గోడ, ఇది పుస్తకము అని నొక్కి చెప్పి వానిని హిప్పొటైజ్ చేసినప్పుడే బిడ్డకు వస్తువు లెట్లున్నవో బోధపడును.

పంచభూతము లున్నవి. మనకు పంచేంద్రియము లున్నంతవఱకు పంచభూతము లుండును. ఆ యా ఇంద్రియము లకు సరిపోవు భూతము లేవన

అగ్ని	...	దృగింద్రియము
ఆకాశము	...	శబ్దేంద్రియము
జలము	...	రసనేంద్రియము
భూమి	...	స్పృశేంద్రియము
వాయువు	...	సృరేంద్రియము

తలంపులు (Thoughts) సత్యము అని నమ్మువారు ఆదర్శవాదము నిజ మని నమ్మెదరు; వా రిట్లు నమ్ముటకు మంచికారణములుకూడ నున్నవి. ఉదాహరణకు : చూచు వాడు లేనిదే గోడ ఎటుల చూడబడును? వాగనున దేమన, గోడలో సత్యత్వమేమియులేదు. తలంపే గోడను సృష్టించినది. ఒక మనుష్యుని గనుక హిప్పొసిస్ ద్వారా మంత్రము పెట్టితి మేని, దానిని వాడు వేరుగా చూచును. మరొక మాదిరిగా

మంత్రించితిమేని ఇంకా వేరుగా జూచును. హిప్పొక్రేట్ చేసి ఒక మనుష్యునికి నేను ఈ నేల చెరువు అని చెప్పితినేని, వాడు వెంటనే చేపలుపట్ట ప్రారంభించును. ఇచ్చో యదార్థవాది బయలుదేరి ఏనుచునన, గోడతప్పక వాస్తవమైనదే; నీతలంపు న్నను, అది గోడయే. నీవు దానిని చూడవచ్చును. అంటు కొనవచ్చును, వినవచ్చును, నీ ప్రూజేంద్రియము తీక్షణముగ నుండెనేని వాసనగూడ చూడవచ్చును. నీవు దానిని తింటి వేని, అది వాస్తవమైనదేనని నీ పొట్టయే నీకు చెప్పగలదు. కాన యదార్థవాదికి కూడ హేతువులు తగినన్ని గలవు. కాని నేను మీకు చెప్పగోరినదేమన, వస్తువును చేయునది విషయము, తలంపు రెండూ కలసియే నని. హిప్పొసిక్కు లోనైన నరుని కది వేరుగానుండుమాట నిజమేనని యొప్పు కొనినను, వానికి ఏదో ఒకటి తోయునట్లు చేయుటకు అచట విషయ మొకటియుండవలెకదా; అది ఉన్నతరునాతకదా, దానిని నేను గుర్రమనియో, చెరువనియో, లేక ఇంకేమైన అనియో పిలువ గల్గునది : ద్రష్టాదృశ్యములు రెండూ కలియవలె.

ఒకసారి ఇండియాలో ఇద్దరు కొట్లాడుకొనుచుండిరి. ఒకడి పేరు మొద్దయ్య. రెండవవానిపేరు గొడ్డలయ్య. గొడ్డలయ్య మండిపడి మొద్దయ్యతో ఇట్లనెను. “నిన్ను నేను ముక్కలుచేసి వేసెదను.” మొద్దయ్య ఇట్లు జవాబిచ్చెను. “కాని, బాబూ ! నేను నీ వెనకనే ఉండవలె. లేకపోతే నీపని సున్నే.” గొడ్డలిపిడి మొద్దుతోనేకదా చేసెడిది. అట్లే యదార్థ

వాదము, ఆదర్శవాదము రెండునూ అన్నదమ్ములవలె మెలగవలె. అవి పరస్పరము ఒకదానిమీద ఒకటి ఆధారపడి యుండవలసినదే.

ఇసుక కాగితముపై నిప్పుపుల్లను గీసితిమేని, అగ్ని వచ్చును. ఈ అగ్ని నిప్పుపుల్లలో ఉండినదా? లేక ఇసుక కాగితములో నుండినదా? రెంటి కలయికయే అగ్నిని పుట్టించినది. నేను రెండు చేతులను చరిచినచో ధ్వనివచ్చును. ధ్వని కుడిచేతిలోనూ లేదు, ఎడమచేతిలోనూ లేదు. రెండూ కలయుటచేత వచ్చినది. రెండు చేతులలోనూ ఉన్న ఆత్మ ఒకటియే. ఇక్కడ మీకు కాకినిగురించి కొంత చెప్పదలచినాను. కాకి కనుగుంటలు రెండుండును గాని, గ్రుడ్డు ఒకటే. కుడివైపుకు తిరిగినప్పుడు కంటి నది కుడిగుంటవైపుకు త్రిప్పును : ఎడమవైపు చూచునప్పుడు అది కంటిని ఎడమవైపుకు త్రిప్పును. కన్ను ఒకటే అయినను, అది భిన్నస్థానములకు త్రిప్పబడుచున్నది. రెండు పెద్దతరంగములు కలసికొని నప్పుడు, తెల్లని » కిరీట మొకటి ఏర్పడును. కుడివైపు తరంగములోనిదీ, ఎడమవైపు తరంగములోనిదీ ఒకటే నీరు; అవి రెండు కలసికొనినంతనే తెల్లని కిరీట మొకటి ఏర్పడును. బిడ్డ ఒక్కరికే పుట్టును. తల్లిదండ్రులకు పుట్టును. వారినే దేవుడు, పవిత్రాత్మ అనండి.

అనుభవించు దానిని (subjective) చూచునదనియు, అనుభవింపబడుదానిని (objective) చూపబడున దనియు

అనినా మనుకొనుడు; ఇవి రెండూ పరస్పరము ఒకదానిపై నొకటి ఆధారపడి యున్నవి; అని రెండు సన్ని వేశమైనపుడే మనము చూచు ప్రక్రియలు ఏర్పడుచున్నవి. ఏదియు ఒక్కటిగా ప్రక్రియను పుట్టింపలేదు. కాన ఆదర్శవాది యథార్థవాది ఇరువురూ కలసియే ప్రక్రియకు గల కారణము చెప్పగలరు. ఒంటిగా చేయలేరు.

ఇండియాలో కొన్ని ఇండ్లలో ఎన్నో అద్దములుండును. కొన్ని చోట్ల గోడలు కప్పుకూడ అద్దములతో పఱచివేయబడును. ఒకసారి అట్టి యింటిలోనికి కుక్క ఒకటి ప్రవేశించి, తనకుచుట్టూ అన్నివైపుల వందలకొలది కుక్కలను చూచెను. పైకిచూడగా తనపైసగూడ ఎన్నో కుక్కలుండెను. భయము పుట్టి అది గంతులు వేయసాగెను. వెంటనే ఆ వందలకొలది కుక్కలకూడ గంతులు వేయసాగెను; అది మొరగటము, గీకటము ప్రారంభించెను. అవికూడ మొరగటము, గీకటము ప్రారంభించెను. అలుపొచ్చినవఱకు ఇట్లు చేసి అది క్రింద పడుకొని వేటాడుట మానెను. చివరకు చచ్చెను; ఇంటి యజమాని తరువాత లోనికి ప్రవేశించి కుక్క శవమును బయటి కీడ్చి వేసెను. తరువాత ఒకసారి చక్కని రాకుమారు డొకడు ఆ గదిలోనికి ప్రవేశించి, అన్ని అద్దములలోను తనను తాను చూచుకొని మెచ్చుకొనెను. మొదట పెండ్రుకలు, తరువాత నోటిని, ఆపై తదితర అవయవములను, దుస్తులను మెచ్చుకొనెను. ఈ బొమ్మలన్నీ చూచి ఆతడు ఎంతయో సంబరపడెను; ఈ వందలమంది అందరు తానే యని ఎఱిగెను.

ఒకే ఆత్మ ఉన్న దనియు, వివిధ నామరూపములుగా మనము చూచినదంతయు నిజముగా మన ఆత్మయే ననియు తెలిసికొని నపుడే మనకు విశ్రాంతి దొఱకును. లేకపోయిన కథలోని కుక్కవలెనే అగును. వీడు మోసముచేయునేమో నని భయపడెదము. వాడు హానిచేయు నేమో నని భయపడెదము. మఱొకడు మనదేదో తీసికొనునేమోనని భయపడెదము. ఇట్లు మనము భిన్నము లని తలచు రూపములతో సతతపోరాటము జరుపుచునే యుండెదము; కాని ఎప్పుడు సత్యానుభూతి నొంది రాకుమారునివలె నిస్తబ్ధుల మయ్యెదమో, అప్పుడు ఆత్మ నేదియు మోసగింపజాలదని తెలిసికొనెదము. ఎందుచేత నన, ఆత్మ పరిణామరహితము. స్వతంత్రము. కుక్కవలె కుప్పిగంతులు వేయుచునే యుండినంతసేపు మనము పైపై ననే బ్రతికెదము. కాని ఆత్మానుభూతి పొందినంతనే లోనికి వొచ్చుకొనిపోయి పరమసత్య సామ్రాజ్యములోనికి వెళ్లెదము.

ద్రష్ట స్వప్నములో కొండల నెక్కి అచట నొక సింహము ఆతని ముక్కలుగా చీల్చునట్లొ, లేక కొండపై నుండి తప్పించుకోలేని గోతులలోనో, గంగలోనో పడి నట్లొ అయ్యె ననుకొనుడు. ద్రష్ట యధార్థము, సత్యము అయ్యెనేని, స్వప్నమందలి పదార్థము అయ్యెనేని, స్వప్నమందలి పదార్థము లస్థిత్యరహితములని తెలిసికొని బాధపడడు. ఆతడేడ్వడు. బాధతో సింహము చీల్చునప్పు డేడ్వడు. గోతుల

లోతుకు భయపడడు. కాని మన మది కేవలము తలంపే నని, సత్యము కాదని చూచుచున్నాము. ఈ స్వాప్తికవిషయము లొకవేళ నిజమనుకొందము. అట్టిచో ద్రష్ట పండుకొని యుండు ప్రక్కపై నీళ్ళు నిజముగానే ప్రవహించును. లేదా సింహము నిజముగానే ద్రష్టను చీల్చివేయును. కాని ఇది జరుగదు కదా! ద్రష్టనిజము కానట్లే, విషయములూ నిజముకావు. రెండూ కలసి స్వప్న మగుచున్నవి. రెండూ నిజమైనవి కావు.

$$\text{బల్ల} = \text{గ్ల} + \text{స}$$

$$\text{చెక్క} = \text{గచె} + \text{స}$$

$$\text{గులాబి} = \text{గ్ల} + \text{స}$$

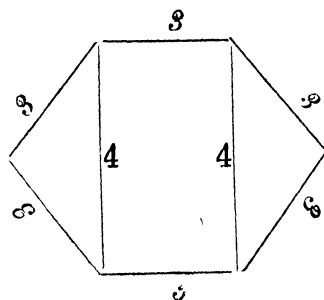
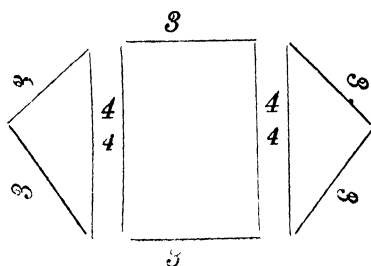
బల్ల యొక్క గుణములు అజ్ఞాతమైన మరొకటి కలసి బల్ల అయినవి.

చెక్క గుణములు అజ్ఞాతమైన మరొకటి కలసి చెక్క అయినవి.

గులాబి గుణములు అజ్ఞాతమైన మరొకటికలసి గులాబి అయినది.

గులాబి ఎర్రగా నుండును. దానికి రెక్క లుండును; ఇవియు అజ్ఞాతము కలసి గులాబిగ నై నవి. అజ్ఞాతము అన్నిటి లోనూ ఒకటియే. వానిలోని సత్యము ఐత్తయే.

ఇచ్చట రెండు ద్విసమ భుజ త్రికోణములు, ఒక చతురస్రము కలవు.

వీటిని కూడబెట్టుటచే, వీటిలో దీని నంటిది కానట్టి యొక షడ్భుజపటము (Hexagon) వచ్చును. ద్విసమభుజ త్రికోణమందు చతురస్రమందు, అన్నివైపులు సరిసమానములు కావు; కాని షడ్భుజపటమందు దన్ని వైపులు సరిసమానములు. ద్విసమభుజ త్రికోణమందు (Acute) కోణములు తేవచ్చును. కాని షడ్భుజపటమందు దట్లు తేలేము.

ప్రతిదానియందు క్రొత్తదనమును కల్గిన యొక్క చిత్రమును నిర్మించినాము, ఈ చిత్రములను కూడ గలిపి.

అట్లే సీళ్లున్నవి. ఆముజనిని, ఉదజనిని పుట్టించుట తేలిక. కాని రెండు కలిపిన సీరగును. అది పూర్తిగా వేరు పదార్థము కదా! ఆముజని ఉదజని మండును, కాని సీ రట్లుకాదు గదా!

ఈ ఉపమానములు ప్రక్రియ లెందుకు నిజమైనట్లు కాన వచ్చునో, తథాపి ద్రష్టాదృశ్యములు ఎందుకు సత్యములుకావో తెలియపఱచును.

ఇదంతయు కేవలము శబ్దఘరి, వాగ్వివోదము అని వేదాంత మనును. మాటలకోసము కొట్లాట లెందుకు? నిజముగా ఆత్మయొక టే గలదు, అదే మనము; అదికాక మరొకటి లేదు; ఆత్మకాక మరొక టేమియు లేదుగాన సీ మౌక భాగము (అంశము)నని చెప్పుకోలేవు. కాబట్టి సీవే అఖండమైన, అనంతమైన ఆత్మవు. సత్యమందు విభజన లుండజాలవు. సీవే ఇష్టమగు సత్యము.

ఓమ్ !

ఓమ్ !

ఓమ్ !

వేదాంతమును గూర్చిన కొన్ని ప్రశ్నలకు సమాధానము.

1902 డిశంబరు 23 తేదీన పైన్స్ ఎకాడమివద్ద

నేడు ఏ ప్రత్యేక విషయముపైనకూడ ఉపన్యాసముండదు. అనేకులు రామునివద్దకు వివిధ ప్రశ్నలతో వచ్చుచున్నారు. కొన్నిమారు లవి వింతగా నుండును. అందు కొన్ని ప్రశ్నల తీసికొని క్లుప్త సమాధానము లీయబడును. మీలో ఎవరైనగాని, అమెరికాలో ఏ ప్రాంతములోవారు గాని ఈ విషయముపై ఏమైన ప్రశ్న అడుగదలచిన చిన్న కాగితముపై ఆ ప్రశ్న వ్రాసి రామునకు పంపవచ్చును. ఆ ప్రశ్న ఈ హాలు లోనికో, మరొక చోటికో తేబడి వివరముగ ప్రత్యుత్తరమియ్యబడును.

ఈ ప్రశ్నల ప్రారంభింపకముందు, జనుల మనస్సులయందుండు అన్ని ప్రశ్నలనుగూర్చి ఒక విషయము చెప్పవలెను. భారతీయదార్శనికుల పద్ధతి, యూరోపియన్ అమెరికన్ దార్శనికుల పద్ధతికి భిన్నమని మీకు తెలుసుకదా! భారతీయ దార్శనికు లొక విషయము తీసికొనినప్పుడు, దానిని గూర్చి ముందు ప్రస్తావించెదరు. ఆపై వీలైనట్టి, వేయుటకు సాధ్యపడునట్టి ప్రశ్నలన్ని తీసికొనబడును. రాముడుకూడ స్వయముగ ఈ అవస్థల నన్నిటిని దాటవలసివచ్చెను. ఎవరికైన తట్టుటకు వీలైన ప్రశ్నలన్నీ రామునియెదుట ఉండెను; అవి యొక సముద్రము. అందు కొన్ని రాముడు అయిదేండ్ల వాడుగ నున్నప్పటి ప్రశ్నలు. మీరు వేయు కొన్ని ప్రశ్నలు

ఆతడు పదునై దేండ్ల వాడుగానున్నప్పుడు బాధించిన ప్రశ్నలు. తక్కినవి కొన్ని రాముడు ఇరువది అయిదేండ్ల వాడుగా నున్నప్పుడు తట్టినవి.

ఈ ప్రశ్నలను గూర్చిన మరొక్కమాట. అందు కొన్ని దార్శనిక దృష్టియొక్క ప్రథమ సోపానమందలివి, కొన్ని రెండవ మెట్టువి, మరికొన్ని ఇంకొక మెట్టువి. యూక్లిడ్ మొదటి పుస్తకములోని 47వ సూత్రమును బోధింపమని ఒక డొచ్చును. నీవు వెంటనే ఆ సూత్రమును తీసికొని బోధింప ప్రారంభించినచో, ఆ మనుష్యుడు 45, 46 సూత్రములగాని మొదటి సూత్రమునుగాని, అదీకాక యూక్లిడ్ లోని ప్రారంభిక నిర్వచనములు, నియమములనుగాని ఎఱుగనిచో, ఆతనికి తృప్తి యగునట్లు 47 వ సూత్రము నెట్లు బోధింతువు? నీవు వెంటనే పని నారంభించి బోధింప సమకట్టిన, మొదటిలోనే నీకు 46 వ సూత్రము నుపయోగింపవలసిన పనివచ్చును; చదర మన నేమో వర్ణించవలసి వచ్చును. వచ్చినవాని కది ఏమో తెలియకపోవును. ఆపై నీకు 32 వ సూత్రము నుపయోగింపవలసిన అవసర మొచ్చును. వాని కదియు తెలియదు. అప్పుడిక వానికి 46, 32 సూత్రముల బోధింప ప్రారంభింతువు. వానిని ఋజువు చేయుటకు నీవు 16, 22 మొదలగు సూత్రములపై ఆధార పడవలసి వచ్చును ఇది పోయిపోయి చివరకు మొదటి సూత్ర మందు పర్యవసించును. ఆపైన ప్రారంభిక నిర్వచనములు, నియమములు తెలియునట్లు చేయవలసి వచ్చును. ప్రతిది గందర గోళముగ నుండును. ఏదియు ఋజువుకాదు.

శాస్త్రమును దేనిని గందరగోళముతో చూడరాదు. పద్ధతిగా, దాని నూర్గముగా దానిలో వ్రేలుపెట్టవలెను. ఈ వేదాంతము, మతము, శాస్త్రము యీరోపనందు శాస్త్రము (సైన్సు) నకును, మతమునకును వైరుధ్యము గలదు. కాని రాముడు మీకు చెప్పుబోధ రెంటికి సమన్వయము చేయును. అది తత్త్వశాస్త్రమును, సైన్సును, మతమును సమన్వయించును.

ఇది శాస్త్రములలోకెల్ల శాస్త్రముగావున, దీనిని ప్రారంభించునప్పుడు పద్ధతితోను, నియమము ప్రకారమును ప్రారంభింపవలెను. మీరు విన్న ఉపన్యాసములు ఇంతవరకు యీ దర్శన శాస్త్రములోనికి ప్రవేశించినేలేదు. ప్రత్యేకముగా వేదాంతదర్శనముపై ఒక్క ఉపన్యాస మేని యాయబడలేదు. కేవలము దాని అంతశాఖల తడవుట అయినది; ప్రారంభిక ఉపన్యాసముల కొన్నిటి నిచ్చితిమి. ఈ ఆశ్చర్యకరమైన మతమును, శాస్త్రమును మీకు బాగా తెలియునట్లుచేయు అవకాశము రామునికి లభించునేని, మీ సంతయము లన్నియు ప్రశ్న లన్నియు సమసిపోవును.

కొంతమందికి ఓర్పులేదు. వారికి తమ ప్రశ్నలకు సమాధానము కావలెనని త్వరయుండును. సరే, అందులో కొన్ని ప్రశ్నలను తీసికొందుము. అవి వింతప్రశ్నలు.

నిన్నరాత్రో, మొన్నటిరాత్రో ఒక మనుష్యుడీ ప్రశ్న వేసెను. “అయ్యా! మీరు బోధించున దేమిటి?”

“మీ కాత్మ యున్నదా? మీ రాత్మయొక్క అస్తిత్వమును బోధింతురా? మీకు ఆత్మ యున్నదని విశ్వాసమున్నదా?”
 “లేదు; నా కాత్మలేదు” అని రాముడు జవా బిచ్చెను. ఆయన కాశ్చర్యము వేసెను.

“ఆహా! ఇదేమి పైశాచికమతము; ఆయన కాత్మ లేదట.” “నా కాత్మ లేదు” అను రాముని జవాబున కర్ర మేమి? అమెరికా యూరోపులలో మత మన నేమి? కూర్చుండు సావకులను అలంకరించు నదార్థమది. ఇదిగో నాకు పెండ్లామున్నది. పిల్లలున్నారు. పెద్దయిల్లు, వాకిలిఉన్నవి. ఇదిగో నాకీ ఆస్తిఉన్నది. బ్యాంకులో ఇన్ని లక్షల డాలర్లున్నవి. ఇవి యన్ని యున్నవి; కాని నా కింకను కావలెను. ఈ కూడ బెట్టవలెనను ఆశకు లోనై ప్రోగుచేయవలె, జమకట్టవలె, నింపి వేయవలె, గుప్పిల్లు నింపుకోవలె, ఇంకో వస్తువుకావలె, ఇంకొకటి కావలె నను ఆశకు లోనగుచున్నారు. బంధువుల చిత్రపులు లేనిదే గదిగోడ లందముగా నుండనట్లు, కొంచెము మతము లేనిదే నా కాస్తి యున్నను తృప్తి యుండదు. ఇతర వస్తువులతోపాటు నాకు ఆస్తికూడా యుండవలె. అయితే తదితర వస్తువులు ముందు కావలె. ఇది చిట్టచివరకు కావలె.

ఇచట కొందరి కింపుగాలేని ఇటువంటి మాటలు రాముని నోటినుండి జారెనేని, మీ రాతని ఊహింపవలె. రామునికి వ్యక్తులకంటె సత్య మనిన గౌరవము; సత్యమును గౌరవించుటలో ఆతడు మీకు నిజమైన గౌరవము నిచ్చుచున్నాడు. ఎందుకన? ఆతని అభిప్రాయ ప్రకారము మీరే సత్యము. మీరీ

అనాత్మగాని, దేహము గాని కారు. సత్యము రాముని ఇటు వంటి మాటలాడుటకు బలవంత పెట్టుచున్నది. మామూలుగా ఈ దేశమందు చేయబడు ప్రారణలలో దేవు డే విధముగా నుపయోగింపబడుచున్నాడు? దేవుని చేరువకు నరు లే విధమున పోవుచున్నారు? బిడ్డకు రోగము వచ్చినపుడు, ఆస్తికి నష్టము సంప్రాప్తించినప్పుడు వాళ్లు దేవునివద్ద కొచ్చి, కండ్లను పైకెత్తి, చేతులనెత్తి “ఓ స్వర్గమందున్న దేవా! ఓమబ్బులందున్న దేవా!” అని రంకల వేయుదురు. మబ్బులలో కూర్చున్న దేవునికి పడినెము పట్టు నేమో యనిగూడా వారికి దయలేదు. అచటనున్న “ఓ దేవా! నా మీద దయగలిగి యుండుము; నా ఆస్తిని రక్షింపుము. నా శరీరమున కారోగ్య మిమ్ము; నా బిడ్డ కారోగ్య మిమ్ము.” అహ! ఇదియూ మతము? ఇదియూ? ఇంటిలో ఏదేని సరిగా లేనినాడు, ఇల్లు కొంచెము మురికైన నాడు, ఇల్లుమరమ్మతులు చేయవలసిననాడు పాపమా దౌర్భాగ్యుడు రావలె. మీయిల్లు ఊడువవలె. ఈ ఉద్దేశ్యముతోనేగా దేవుని నమ్ముట. ఇదేగదా దేవుని ఉపయోగించుచున్న పద్ధతి. కేవలము నీచాదర్శములకేగా, యిచట మతము నుపయోగించునది. ఇదేనా మతము? ఇచట ముఖ్యవస్తువ శరీరము, అహంకారము, పెండ్లాము, బిడ్డలు; ఇక దేవుడినో, గదుల తుడుచుటకు, రుద్దుటకు తెచ్చెదరు. ఇంతేగదా నిజము?

ఇండియా యంతయు, కాకపోయినా, నిజముగా మతము గలవారి పరిస్థితులలో నైనా, వేదాంతబోధల వెలుగువలన పరిస్థితి భిన్నముగ నున్నది. “ఓయీ! మొదట స్వర్గ సామ్రాజ్య

మును వెదకికొందు. ఆపై ప్రతిది మీకు కట్టిపెట్టబడును” అన్న క్రీస్తుబోధ ఇచట చెవుల దూరకపోయినను, ఇండియాలో అది తీవ్రముగా అమలుపెట్టబడుచున్నది. శరీరము, మనస్సు, బంధువులు, ఆస్తి, లోకము ఇవన్నియు ప్రియతముని పాదములవద్ద సన్న్యసింపబడుచున్నవని దీని అర్థము. విశాల ప్రపంచమే గృహము. మంచిచేయుటయే మతము అగుచున్నది. అవసరమైనట్టి, ఆవశ్యకమైనట్టి ఒక్కవస్తువే సర్వస్వముగా చేయబడుచున్నది; తదితర వస్తువులన్నియు అప్రధానములుగాను, విదేశపు విషయములుగాను ఎంచబడుచున్నవి. అచట దేవునియందే గృహము (వసతి) అనుభవింపబడుచున్నది. ఈబహిర్గృహములు కేవలము సత్రమును, హోటళ్లువంటివి. వీరికిగూడ భార్యాబిడ్డల అవసరములతీర్పు పనియున్నది; కాని భార్యాబిడ్డలకు వారు తగిన విలువయే ఇచ్చెదరు. “నీ కాత్మ యున్నదా” యన్న ప్రశ్నకు జవాబుమీడడు. అది అర్థములేని ప్రశ్న. నాకు శరీరమున్నది. ఇక ఆతడడుగునదో “నీ కాత్మ యున్నదా” యని. “నేనే ఆత్మను. నేనే అది” అని రాము డనునది. నేను శరీరము నై నట్లు ఆత్మ నా ఆస్తి అయినట్లు, “నీ కాత్మయున్నదా” యని యడుగుట ఎంత పిచ్చి? నేను ఆత్మను. నా కొక శరీరమున్నది. నాకు ప్రపంచమంతయు యున్నది.

మరొకడు రాము నీ ప్రశ్న వేసెను. “నీకు దేవునియందు నమ్మకమున్నదా?” “నేను దేవుని ఎఱుగుదును” అని రాముడు చెప్పుచున్నాడు. మనము ఎఱుగని వస్తువును మనం నమ్ముటకద్దు. మనకు బలవంతముగా పరిచయము చేయు

వస్తువును మనము నమ్మెదము. మన కెఱుక లేని వస్తువును మనము నమ్మెదము. దేవునియందు సమ్యక ముండుట—అంటే అస లర్థ మేమిటి ! దేవునిగూర్చి నీ కేమి తెలుసు ? “దేవుని నేనెఱుగుదును. నేనే వాడిని. నేనే వాడిని” అతడనున దేమన, “దేవుడు నీలో ఉన్నాడు” అని. రాముడు చెప్పినదేమన శరీరము, ప్రపంచము, దేవుని యందున్నవి అని. నేనే దేవుడను అందులో ఉన్నది ఎంతో భేదము. మనుష్యు డొకడు చచ్చి నప్పుడు, వాడు జీవుని వీడినాడని (Gave up the ghost) ఇచట జనులందురు; శరీరమును వీడినాడని భాగతీయులందురు. రెండు దృక్కోణములలోని భేదమును ఇది మే తెలియజేయును. వాడు జీవుని వీడె ననుటకు శరీరమేనా, వాడి అసలాత్మా, దానికి కలుపబడ్డ కొసరా జీవుడు ? శరీర మాతని ఆత్మయు, జీవుడు ఏదో వేరు పదార్థ మనియు అభిప్రాయమా ? నేనే ఆత్మను, నేను శరీరమును వీడెదను అని భారతీయు లందురు. నేను దుస్తులను మార్చుకొనినట్లే, శరీరమును వదిలివేయు చుండును.

ఇచట మరొక ప్రశ్న యున్నది. “క్రిందా, మీదా అంతా దేవుడే అయినచో, ఇంతటిబాధ, దుఃఖము ప్రపంచంలో ఎందుకున్నవి ?” దేవు డీ సర్వము, క్రిందా మీదా అంతా దేవుడే; నీవూ దేవుడే, నేనూ దేవుడే—అని వేదాంతము చెప్పనని మీకు తెలుసుకదా! నీవు దేవుని యందొక భాగమా (అంశమా) అని జనులడిగెదరు. కాదు కాదు; దేవుని విభజింప లేము; దేవుని కోయలేము; దేవుని వేరుగాచీల్చలేము. దేవుని

క త్తిరించుటకు నీలులేదు. నివు దేవునియొక్క ఒక భాగము కాదు. దేవు డనంతమయ్యె నేని, దేవుడనంత మేని, నీవు పూర్తి దేవుడవే. దేవుని భాగముకాదు.

క్రిందామీద అంతయు దేవుడే అయ్యెనేని, ఆతడు తన నొక దేహమందు బాధ్యును, మరొక దేహమందు దారిద్ర్య మందు ఎందుకు ఉంచుకోవలెను? ఇండియాలో ఆతడు మహామారిని, దారిద్ర్యమునూ ఎందుకు తేవలె? అమెరికా యందు రాజకీయస్వాతంత్ర్య మెందుకు తేవలే, దేవుడొక శరీర మును నాల్గైదుకోట్ల రూపాయల కాసామీగా ఎందుకు చేయ వలె? మరొక శరీరమును దరిద్రదుర్బలస్థితియందు ఎందు కుంచ వలె? అత డ టైండుకు చేయవలె? ఎంతటి అర్థహీనుడు!

ఈ ప్రశ్న వేయువానిని తృప్తిపరచుటకు యీ దేశ మందు ఇండియాయందుగూడ ప్రయత్నములు చేయబడు చుండును. ఎక్కువమంది కర్మసిద్ధాంతము నూతనగా గొందురు. కార్యకారణ సిద్ధాంతమే కర్మసిద్ధాంతము; ప్రతివాడు తన విధికి తానే కర్త. ప్రతివాడు తన పరిసరములను, పరిస్థితులను తానలతట తానే సృష్టించుకొనునను సిద్ధాంతమే కర్మసిద్ధాంతము; అప్పుడు దేవుడు నిష్పక్షపాత. జనులు తమ అదృష్టమును, తమ వైభవమును తామే సృష్టించుకొందురు. రాముడు కర్మసిద్ధాంతములో దిగవలసిన అవసరము లేదు. ఈ కార్యాచరణ సిద్ధాంతము ఇండియానుండి వచ్చుచున్నది; వేదాంతము దానిని అంగీకరించుచున్నది. అయితే అది కేవలము ఇంద్రియ జగత్తుకుమాత్రమే వర్తించును. ప్రక్రియ

(Phenomena) కు మాత్రమే వర్తించును. అది ప్రశ్నయొక్క మొదటికి వెళ్ళును. పునర్జన్మ మున్నగువాని నన్నిటిని విశేషము చేయు కర్మసిద్ధాంతము ప్రకారము నీ ప్రస్తుత పరిస్థితులు నీ పూర్వవాసవలయొక్క, కర్మలయొక్క ఫలితములు. కాన నీకున్న పరిస్థితులుగాని, పరిసరములుగాని, అదృష్టముగాని వైభవముగాని, నీ పూర్వవాసవల పూర్వ ఇచ్ఛల, పూర్వ కోర్కెల, పూర్వకర్మలవలన వచ్చినవి. గట్టిగా పరీక్షించితే మేని, ఈ సిద్ధాంతము కేవలము సమస్యను ప్రక్కకు తీయుచున్నది. ప్రశ్నకు సరైన సమాధాన మియ్యటలేదు. రాముడి సిద్ధాంతమును గూలద్రోయబోవుటలేదు. రాముడు దాని నంగీకరించును. దాని నొప్పుకొనును. కాని యాతడు యీ ప్రశ్నయొక్క మరొక ఫలకమును వెలుతురులోనికి తెచ్చును. దానిని అమెరికాలోని జనులు లెక్కలో నుంచుకొనరు. లేదా వెనకవై పున ఉంచెదరు.

కర్మసిద్ధాంతము ప్రకారము పూర్వకర్మలు నీ ప్రస్తుత పరిస్థితులలోని భేదములకు కారణము. దీనినిబట్టి నీ పూర్వ జన్మలలోగూడ, నీ వెనుకటి జీవితములలోగూడ, నీ కర్మలలో, వాంఛలలో, ఇచ్ఛలలో భేదముండిన దని తేలును. అప్పుడును కొందరు రోగులు, కొందరు దరిద్రులు, కొందరు శ్రీమంతులు. నీ వెనుకటి జన్మలోని భేదము లే కారణమున వచ్చినవి? నీ వెనుకటి జన్మలోని పరిస్థితులలోని భేదములకు కారణము ఆ వెనుకటి జన్మలోని భేదములు. ఈ మూడవ జన్మలోని భేదములకు కారణమేమి? ఇంకా అంతకు క్రిందటి

జన్మములోని భేదములే దానికి కారణము. ఇట్లే సిద్ధాంతము ననుసరణ లక్ష్యములకు వ్యతిరేకముగా చేయుచున్నది; ఎందుకనగా ఈ సిద్ధాంతము ప్రకారము నీ పూర్వజన్మలు, క్రిందటి బ్రతుకులు, అన్నియు ప్రారంభమునుండి, ఆదినుండి (అన లాది అనున దున్నచో) భేదములుగలవియే; ఎల్లప్పుడును భేదము, వైరుధ్యము ఉండనే ఉండినవి. ఇక ప్రశ్నకు సమాధాన మెట్లాచిప్పనట్లు? అది ఇంకను క్లిష్టతరమైనది. మఱింత బలము కూర్చుకొని ఇప్పుడీ ప్రశ్న ఇటుల బయల్పడలును. “దేవుడు ప్రారంభమునుండి ఈ భేదముల నుండనిచ్చినా డేమి? అనాది నుండి దేవుడు తనను ఒకచోట భాగ్యవంతుడుగాను, మరొక చోట దరిద్రుడుగాను చేసుకొనినా డేమి? తనను తాను ఒకచోట రోగినిగాను, మరొకచోట పూర్ణారోగ్యవంతుడుగాను చేసికొనినా డేమి? ఎంత అర్థహీనముగా నున్నది! ఈ భేదము లుండు లేమిన్వాయము?” ఈ ప్రశ్న తాను నీకు వేయవలసినదిగాని, నీవు వేదాంతమును వేయవలసిన ప్రశ్నగాదని వేదాంత మనుచున్నది. ఇది నీవు జనాబు చెప్పవలసిన ప్రశ్న. వేదాంతముమీద ఆ భారము లేదు. అది ఏకత్వమందు, సామరస్యమందు నమ్ముచున్నది; అయినను ఈ కనపడు నానాత్వ మెందులనో తెలియవరచుచున్నది.

ఉదాహరణకు ఒక నిరంకుశుడుండనేని, ఆతని యెదుట ఆతనికి భిన్నులైన అయిదుగురు వేర్వేరువ్యక్తు లుండిరేని, ఆతడు దేవునిస్థానమందున్నాడనుకొంటేమేని, ఆ మనుష్యులారని నేవకులు, చాసులు, బానిస లాయెరేని, ఆతడు

వీరిలో ఒకనిని చీకటికొట్టులోను, రెండవవానిని అందమైన తోటలోను, మూడవవానిని వైభవోపేతమైన భవనమందును, నాల్గవవానిని స్నానాంతరము అలంకరించుకొను గదిలోను ఉంచి, ఐదవ వానిపై హిమాలయ మంతటి పెద్ద బరువు రొమ్ముమీద పెట్టెనేని, ఒకే షరి వీరందరిని తన పొట్టపై ఉంచుకొనెనేని, అటువంటి యజమానిని గురించి నీ వేమనుకొందువు? క్రూరుడు, అన్యాయ! దేవుడు ప్రాణులకు భిన్నుడై ఒకజాతిని సౌఖ్యముగాను, మరొకజాతిని దరిద్రులుగాను ఉంచెనేని, అట్టి యజమానినిగూర్చి నీవే మనుకొందువు? క్రూరుడు, క్రూరుడు, అన్యాయ, అన్యాయ! దేవుడు మానవులకు భిన్నుడు అని తలచువారు జవాబు చెప్పవలసిన ప్రశ్న ఇది.

వేదాంతము దేవు డెక్కడో దూరముగ నున్నాడని నమ్మదు; కండ్లుమూసికొనిచూచిన ఆతడు లోననే ఉన్నాడు.

చూడుము. ఒకప్రభువున్నాడనుకొనుము. ఆతడొకసారి తోటలోనికి, మరొకసారి భవనములోనికి, ఒకసారి చీకటి కొట్టులోనికి, మరొకసారి అలంకారపు గదిలోనికి, ఒకసారి వంటగదిలోనికి పోవు ననుకొనుము. ఆతనే పెద్ద బరువు క్రింద మరొకసారి యుండు ననుకొనుము. ఆతని నీవే మనుకొందువు? అన్యాయ యుండువా? లేదు, లేదు. ఆతడు చీకటికొట్టులోనికి, తోటలోనికి, భవనములోకి, అలంకారపు గదిలోనికి పంపిన మనుష్యులు ఆతనికిన్న అన్యాయంలేదని, ఆతడు అన్యాయ యగును. కాని అలంకారము చేసికొనునది, ఇతరచోట్లకు

పోవునది ఈ అన్నిపనులు చేయునది అంతయు ఆతడేకాబట్టి ఆతడు అన్యాయికాదు. దోష మంతయు ఆతనికి లేకుండ పోవును.

దేవుడు దుఃఖతులగు వారికిని, భాగ్యవంతులకును, దగ్ధులకును, భిక్షుడగునేని ఈ కానవచ్చు నానాత్వము, ఈ కానవచ్చు వైరుధ్యము, అతని ముఖముపై మచ్చ యగును. ఆతనికి దోషమగును. కాని, ఒకచోట భాగ్యవంతుడుగ నున్నది స్వయముగ దేవుడే, స్వయముగ రాముడే, స్వయముగ నేనే, ఒకచోట చీకటికొట్టులో నుండునది నేనే, అందముగ నున్నది నేనే, అసహ్యముగా నున్నది నేనే, తోటలో నున్నది నేనే, పాడుపడిన భవనములో నున్నది నేనే, నీవు తిట్టున దెసరిని, తిట్టువాడుకూడ నేనే. ఈ సంబంధములో చెప్పవలసినది మరొక టున్నది.

“నేను” అను శబ్దమును శరీరము లేక మనస్సు అను అర్థములో నుపయోగించు ఈ దేశములో వేదాంతమును బోధించుట కష్టము. ఈ దేశస్థులకు “నా కార్యమున్న”దని చెప్పుట యలవాటు. “నేను” అనుదానికి వారు శరీరము, మనస్సు, బుద్ధి, జన్మ ఎత్తిన దేవుడు అని అర్థము చేసికొందురు. వేదాంతము నర్థముచేసికొనిన మనుష్యు డెప్పుడును “నేను” అనగా శరీర మనిగాని, మనస్సుగాని, లేదా, జన్మగ్రస్థమగు శరీర మనిగాని, అర్థముచేసికొనడు. నే నిదికాదు; నే నే దైన అయితి నేని నేను దేవుడను.

ఈ వాక్యముల జూడుడు - నేనొక రాజును; నేనొక గుర్రమునకు యజమానిని; నేనొక స్వామిని, నేనొక అమెరికన్; నేనొక హిందువుడను ఈ వాక్యములు “నేను దేవుడను” అన్నవాక్యమునకంటే వేరు రకమైనవి. భేదమును చూడుము. “నే నొక రాజును” అనువాక్యములో “రాజు” అను శబ్దము బిరుదువలె నున్నది; నే నొక గుర్రమునకు యజమానిని” అను దానిలో “గుర్రమునకు యజమాని” అనునది పైన తోడుగు కొనిన చొక్కావలె నున్నది “నేను బీదవాడిను” అని మన మని నప్పుడు బీదతనము ఒకటి; నేను మరొకటి; బీదతనముపైన తోడుగుకొనిన ఒకచొక్కావలె నున్నది. హిందువులు “నేను దేవుడను” అందురు. కాని చూడండి ఆకొద్ది అహంకారమునే నీ కట్టిపెట్టుకొని పైన దేవత్వమును చొక్కావలె తొడిగి కొనుటకు, దేవు డను శబ్దము బిరుదు కాదు, చొక్కా కాదు, గుణముకాదు. “నేను దేవుడను” అని నప్పుడు భారతీయుని అభిప్రాయ మదికాదు. అతని వాక్య మీ తీరున నుండును. ఈ పాముత్రాడు. చీకటిలో త్రాడును పాముగా భావించిన వాడొక డున్నా డనుకొనుడు. చుట్ట జుట్టిన త్రాడొకటి నేలపై యుండినది; వాడది జూచి పామును కొని భయపడి నేలపై పడెను. ఎవరో వచ్చి ఇల్లునును. “నాయనా, నాయనా, నీ పా మొక్కతాడో.” దీని అర్థమేమి? నీవు పాముని పొరపడినది పాముకాదు, త్రాడు, అని దీని అర్థము. ఈ వాక్యము నేనొక రాజును వంటి వాక్యము కాదు. ఇచట “పాము” అనుమాట విశేషణముకాదు.

“తాడు” అను శబ్దముకూడ విశేషణము (గుణము) కాదు; “ఈపాము నల్లనిది” అను వాక్యమని యుంటివేని అప్పుడు “నల్లన” అనుమాట “పాము” అనుమాటకు విశేషణమగును. కాని నీవు పా మొక్కతాడు, అనినప్పుడు తాడు విశేషణము కాదు. అది గుర్తుంచుకొనండి కొంచెము శబ్దముగా కన పడును, కాని ఒకసారి అర్థముచేసికొనండి; అపైన అభ్యంతరములను తెచ్చుటకు మీ కధికారములేదు; బాగా అర్థముచేసికొనండి. “ఈపాము నల్లనిది” అనున దొక రకపు వాక్యము, “ఈపా మొక్కతాడు” అనునదొక రకపు వాక్యము.

అటులనే, “నేను దివ్యుడను (Godly)”, “నేనొక దేవతను”, అనున దొకరకపు వాక్యము; హిందువు “నేను దేవుడను” అనినప్పు డది మరియొకరకపు వాక్యము. అతడు ‘నేను దేవుడను’ అనినప్పుడు నేను శరీరమును కాను; అని అర్థము, నీవు నేను ఏమియని తలచు చున్నావో అది నేను కాను. నీవు నన్ను రక్తమాంసములుగా, అస్థికండరములుగా, పొరపడుచున్నావు; కాని అటులకాదు. నేను ఎముకలను గాదు, కండరములుకాదు. ఈ మూడున్నర క్యూబిట్లు కూడ కాదు, నేను మనస్సు కాదు, బుద్ధికాదు. నేను వేరుపుట్టును, నేను నిజమైన శక్తిని, అసలువస్తువను, సత్యదేవుడను; వాస్తవమైన శక్తిని. నే నదిమాత్రమే, ఇతరముకాదు.

మరి కొందరు జనులు దేవుడు తమవలెనే సామాన్య డయినట్లు తమ ముందరకు తెచ్చుటకు వీలై నట్లు, మామూలు వానిని శిక్షించినట్లు, దేవుని శిక్షించుటకు వీలై నట్లు తలచి,

దేవుని తమముందు బోనెక్కించి, “దేవు డది చేసినాడు” అని అన గోరెదరు.

ఈ సంశయములకు, అభ్యంతరములకు కారణము ఒక కథద్వారా తెలియ జెప్పవచ్చును.

ఇండియాలో పూర్వమొక తైలవర్తకు డుండెడివాడు ఆతడు తనఇంట ఒక అందమైన చిలుకను పెంచుచుండెను. ఒకనా డా తైలవర్తకుడు తన దుకాణము నొదిలి ఎచటికో వెళ్ళెను. ఆతని సేవకుడుకూడ ఏవోపనిమీద వెళ్ళెను. చిలుక అచటనే దుకాణములో నుండెను. తైలవర్తకుడు లేనప్పుడు, ఒక పెద్దపిల్లి వచ్చెను పిల్లినిచూడగనే చిలుక భయపడి పోవును. అదిబోనులోనుండినను, భయపడిపోయి క్రిందకు మీదకు ఎగురసాగెను. రైక్కల కొట్టుకొన సాగెను. ఇటునట్లు ఎగురసాగెను, ఈ ఎగురుటలో గోడపై వేలాడుచున్న పంజరము జారి, క్రిందనున్న మిక్కిలి వెలగల తైలపుకుండపై పడెను. కుండ బద్దలై నూనె అంతయు కారిపోయెను. కొంత తడ వున్నపిదప, తైలవర్తకు డొచ్చెను, వెలగల తైలము పోవుటచే చాలకోపము వచ్చి మతిపోగొట్టుకొనెను. చిలుకపై కోపమువచ్చి, అ దేదో కొంటిపని చేసినదని తలచి, చిలుక పంజరమును కుండపై పడవేసి, తనకు 50 డాలర్ల నష్టము కలుగచేసినదన్న కోపముతో ఆతడు వల్లముఅచెను. పంజరము తలుపుతీసి, చిలుక నెత్తిపైనున్న జట్టంతయు వీకివేసెను. చిలుక బట్టతల దాయెను; దానితలపై ఈకయేలే దాయెను. చిలుకతల నెత్తురుకారుచుండెను. చిలుక యజమానితో రెండు

వారముల వఱకు మూటాడలేదు. సంతోషపెట్టలేదు. యజమాని తానుచేసిన దానికెంతయో వగచెను. రెండువారముల తరువాత తైలవర్తకుని దుకాణమునకు కొనుట కరవోవచ్చును. వచ్చినవాడిది బట్టతల. చిలుక కడుపాగ నవ్వెను; తనవంటి వానినే మరొకనిని చూచి ఎంతయో సంతసించెను. ఈ ఆనందమునకు కారణమేమని యజమాని దాని నడుగ చిలుక ఇట్లనెను. “తైలవర్తకునికి దాసుడుగా నుండవలసిన కర్మము నా కొక్కసకే పట్టించుకు దేవునికి కృతజ్ఞుడను. ఈమనిషి కూడ ఎవరో తైలవర్తకునికి నేవకుడై యుండవలె. లేదేని ఆతని తలవెండుకలు ఎట్లు పోగొట్టుకొనెను. తైలవర్తకుని నేవకుడు కానిదే బట్టతలవా డెట్లాయెను?”

ఇటువంటి హేతువులనే కొందరుపయోగింతురు. వారు తాముచేయు పనులన్నియు, కర్తవ్యములన్నియు, చేయు ప్రతిదియు, ఏదోఒక ఉద్దేశ్యముతోనే నని తలచెదరు. వారు ప్రతిది ఏదోఒక స్వార్థపు కోరికతోడనో, ముంచాలొచన తోడనో చేయుదురు. దేవుడు లోకమును సృష్టించినాడు: ఆయనకూడ ఏదోఒక ఉద్దేశ్యముతోడనే, ఏదోఒక కోరిక తోడనే, లేక ఏదో ఒకరకపు ముంచాలొచనతోడనే సృష్టించి యుండును - అని వారందురు. ఇది పొరపాటువాదన. ఇది దేవుని సాంతునిగాచేయుట యన్నమాట. ఆతని అనంతుడని (అపమేయుడని) అనుటఎందుకు, మామూలు మనుష్యుని సిద్ధి శీసుకువచ్చుట ఎందుకు? అది పనికిరాదు.

“దేవుడు భేదమునందుకు కలిగించెను?” అను ప్రశ్నయే మరొకమనుష్యుడు రాముని ఇంకోవిధముగ నడిగెను. “సర్వము నేనే అయినచో నేనెందుకు బాధపడవలెను?” రాముడు మిమ్ముల నిది యడుగును. “నీ స్వప్నములలో, నీచుట్టునున్న దంతయు నీవుకాదా?” అంతయు నీవే. నీ స్వప్నములలో కొండలు, నదులు, అడవులు, ఇసుక ఎడారులు అన్నియు నీచేతలే, నీపనులే, నీక్రియమే, నీపనితనమే, అయినప్పటికి — నీ స్వప్నములందు సింహమొకటి వచ్చును. నిన్ను తిన నారంభించును పా మొకటివచ్చును. నిన్ను కరుచును, భూతమువంటి దేదో వచ్చును. నిన్ను భయపెట్టును. ఇటుల జరుగుటలేదా? అయినప్పటికిని నీవే ఆసింహము, నీవే ఆపెద్దపులివి, నీవే ఆపాము.

“నేను దేవుడనయినచో నాకు సమస్తము తెలియ దెందుకు?” అని మరొక ప్రశ్న వేయబడెను.

రాముడు నీవు దేవుడవేనని బోధించు నని మీ రెఱుగుదురు. రాముడడుగునదేమన, “నాయనా, నీవు దేవుడవు కాక పోయినచో మరెవడవు? మాకు చెప్పుము” “నేను శరీరము” అని ఆతడనెను. సరే నీవు కేవలము ఈ అనాత్మమైన, నీవీ శరీరమైన నీ తలపై ఎన్ని వెంట్రుకలున్నవో మాకు చెప్పుము. తల నీదికాదా? ఆతడవు ననెను. తల నీదైనచో నీ తలపై నున్న వెంట్రుకల సంఖ్య ఎంతో చెప్పుము. నీ కెన్ని ఎముకలో చెప్పుము. (ఈ మనుష్యునికి శరీర నిర్మాణ శాస్త్రమే మూలము తెలియదాయెను) నీ కెన్ని కిండరము లున్నవో

చెప్పుము. నీ వీ ఉదయము భోజనము చేయలేదా? అయితే నీ వీ ప్రాద్దు తినిన తిండి ఎచట నున్నదో మాకు తెలుపుము. అది పేగులలో నున్నదా, ఉలవ కాయలలో నున్నదా, పొట్టలో నున్నదా, ఊపిరిత్తులలో నున్నదా ఎక్కడనున్నది? ఆతడు జవా బియ్యలేకపోయెను. రాము డనున దేమన నీ తలపై నున్న వెండ్రుక లెన్నియో నీవు చెప్పలేకపోయితివి. అయినప్పటికి వెండ్రుకలు నీవేకదా, నీకున్న ఎముకలు కండరములు ఎన్నో నీవు చెప్పగలిగియున్నను, లేకపోయినను ఎముకలు కండరములు నీవే. నీ వీ ఉదయము తినిన తిండి ఎచట నున్నదో నీవు చెప్పగలిగినను, లేకపోయినను శరీరము నీదే, తినినది నీవే మరొక రెవ్వరు కాదు. అటులనే నీ బుద్ధి ఆకాశమందున్న సక్షత్రము లెన్నియో చెప్పగలిగినను, లేకపోయినను సక్షత్రము లన్నియు నీవే. ఇంగ్లండులో ఇప్పుడేమి జరుగుచున్నదో నీ బుద్ధి చెప్పగల్గినను చెప్పలేకపోయినను ఇంగ్లండు నీదే. మెక్సికోరీ గ్రహమండేమి జరుగుచున్నదో నీవు చెప్పగలిగినను చెప్పలేక పోయినను, మెక్సికోరీ గ్రహము నీదే. నీ వీవిషయములు చెప్పలేకపోయినంత మాత్రమున అవి నీవి కావని తేలదు. ఈ విషయముల చెప్పిన దెవరు? ఈ విషయముల చెప్పుట అంతము కలదాని (Finite) పని. (గోడపై నున్న చిత్రము నొకదానిని చూపించుచు) ఆ చిత్ర మెక్కడ నున్నదో మీరు చెప్పగల్గెదరు. ఎందుకన ఆ చిత్ర మిచట నున్న దని నీకు తెలుసును. నీవు చిత్రముకాదు; ద్రష్టాదృశ్యములు భిన్నములు “నీవు” అనుమాట అపార్థము చేసికోబడు చున్నందు

వలన, ఆ చిత్రము నీ కంటే అన్యము గావున ఆ చిత్ర మేమో నీవు చెప్పగలుగుచున్నావు. కాని నీ వా చిత్రమే అయినచో, సముస్తము నీవే అయినచో, నీవులేవు అన్యమేమియు లేక పోయినచో, నీ వప్రమేయుడ (అనంతుడవు) వయినచో, నిన్ను పరిమితునిగా చేయుటకు మ రేమియు లేకపోయినచో, నిన్ను గూర్చి ఎవరు చెప్పగల్గెదరు? ఇటుల చెప్పుట చూచుట అచట ఆగిపోవును. అది అచటికి పోలేదు. మాట లచ్చటికి చేరలేవు. నతత్రవాగ్ గచ్ఛతి.

మనోకడీ ప్రశ్న వేసెను. “నీ వే సాంప్రదాయమునకు చెందియున్నావు? నీవు హిందువుడవా? బ్రాహ్మణుడవా?” “కాదు” అని రాముడు చెప్పెను. “నీవు క్రైస్తవుడివా? యూహుడీవా? నీ వెవరు? నీవే సాంప్రదాయమునకు, ఏమతమునకు, ఏ సమాజమునకు చెందియున్నావు?” ఒకవస్తువ ఒకనికి చెందియుండినచో, అదియాతనిసాత్తు; చైతన్యములేని వస్తువో, జంతువో, ఎవరికైన చెందియుండును. ఈ వస్తువులు ఎవరికేని ఆస్తిఅయి యుండును ఎవరి కేని చెందియుండును. కాని రాముడు చైతన్యములేని వస్తువకాదు; రాముడు ఒకరికి చెందియుండుటకు ఆస్తికాదు. పశువుకాదు. ఆత నెవరికైన ఎందుకు చెందియుండవలె? విశాలప్రపంచ మంతయు ఆతనికి చెందియున్నది. అమెరికా రామునిది, రాముడు నీ న్యంత ఆత్మ. మీరందరు నాకు చెందియున్నారు. ఇండియాకూడ నాకు చెందియున్నది. క్రైస్తవ మతము, మహమ్మదీయ

మతము, యూహుదీమతము, హిందూమతము, వేదాంతము అన్నియు నాకు చెందియున్నవి.

కొందరు తమ స్వాతంత్ర్యము నమ్ము కొందురుగాక; కాని మీ రెన్నడు అటుల వలదు.

ఈ దేశమందు జనులు స్వతంత్రముగ నున్నా మని చెప్పుదురు. వారికి బహుశా రాజకీయస్వాతంత్ర మున్న దేమో, కాని యాహా! అమెరికాలో నున్న మత బానిసత్వము, సాంఘికబానిసత్వము రాముడు మీకు స్వాధీనము, స్వాతంత్ర్యమును, మానసిక స్వాతంత్ర్యమును, కర్మ స్వాతంత్ర్యమును తీసికొని వచ్చినాడు. రామును తీసికొచ్చిన మతమును కొందరు వేదాంత మని పేరు పెట్టినారు. కాని దాని కీ పేరు వర్తించదు. నిజమైన వేదాంతము వేదములలో మాత్రమే లేదు. అది మీ హృదయములో నున్నది కాబట్టి రాముడు భారతీయుడుమాత్రమే కాదని మీకు నొక్కి చెప్పించినాడు. రాముడు అమెరికన్ కూడ; రాముని హిందువుగా మాత్రమే తలపకుడు. రాముడు క్రైస్తవునకూడ; ఈ సాంప్రదాయము యొక్కగాని, ఆ సిద్ధాంతముయొక్కగాని దాసునిగా రాముని భావింపవద్దు; రామును మీ ఆత్మయే, స్వయముగ స్వాతంత్ర్యమే.

మరొక మనుష్యుడొచ్చి ఇటు లనెను “నరే నీవు దేవుడ నయినచో, నీవు క్రైష్టువలె నయినచో క్రైష్టు ఇది చేసినాడు; అదిచేసినాడు. క్రైష్టు ఈ ఆశ్చర్యమును (Miracle) చేసెను. దయ

చేసి మా కీ ఆశ్చర్యమును చేసి చూపుము; అప్పుడు మేము నిన్ను నమ్మెదము.” రాము డనున దేమన “నాయనా! నాయనా, క్రైష్టే ఎన్నో ఆశ్చర్యములు జేసెను. ఆతని నమ్మక పోయిరి. ఆతనిని వేటాడిరి. శిలువకు మేకులు కొట్టిరి. ఆశ్చర్యములు మిమ్ములను నమ్మునట్లు చేయగల్గునా? తప్పక చేయ లేవు.”

కాక ఆశ్చర్యముల చేయుట యనిన నేమి? ఏమి టది? ఈ శరీరము లోకమం దున్న ఆశ్చర్యముల నన్నిటిని చేసినను, అది నా దేవత్వమునకు కొంచమేని కొసరును కలుపదు. నే నీ శరీరమును కాదు; నేను నీ ఆత్మనే. ఈ శరీరము ఆశ్చర్యముల జేసిన అదేమి? ఆ శరీరము ఆశ్చర్యముల జేయుట లేదుగా! అదికూడ నేనేగా; ఈ శరీరము ఆశ్చర్యముల జేసిన నీ వీ శరీరమునే దేవుడగా జేయుదువు, అని పెద్దచిక్కు, నీ నటుల చేయ రాదు. రాముడు మీ ఆత్మకే దేవుడుగా చేసికొమని కొరుచున్నాడు. ఈ శరీరమును దేవుడుగా చేయకుడు. ఆశ్చర్యముల జేసి ఈ ప్రత్యేకవ్యక్తిత్వమును మీపై బలవంతముగా పెట్టి రాముడు మీ స్వాతంత్ర్యమును తీసివేయగోరుటలేదు. పూర్వపు ప్రవక్తలు చేసినట్లు రాముడు మిమ్ములను బానిసలనుగా జేసి మీ స్వాతంత్ర్యమును తీసివేయరాదు.

మీ రీ శరీరము ఆశ్చర్యములను చేయవలె నని కొరుచున్నారు. కాని నే నీ శరీరమును గాను; ఈ లోక మును ఆశ్చర్యమును ఈవఱకే తయారుచేసిన దేవుడను నేనే. ఈ

విశాల ప్రపంచమును నేను చేసిన యాశ్చర్యము; ఈ ప్రపంచ మంతయు ఎవరి పనితనమో ఆ దేవుడను నేనే.

ఇండియాలో ఈ శరీరముంటుండిన ఇంటిలో ఒక కుర్ర వాడు పనిచేయుచుండే వాడు. ఎల్లప్పుడు రాముని సహవాస మున నుండుటవలన ఆ కుర్రవా డొకనాడు ఒక పెద్ద భవంతిపై నడచుచు “నేను దేవుడను, నేను దేవుడను, నేను దేవుడను” అని కేకలు వేయుచుండెను. ఆ యింటి పొరిగిండ్లలో కొందరు జను లుండిరి. వారతనితో నిట్లనిరి. “ఏమిటి నీ రంకెలు? ఏమిటి నీ వసునది? నీవు దేవుడ వనా చెప్పనది? నీవు దేవుడవైనచో కప్పుపై నుండి క్రిందకు దూకి దెబ్బతగలనడో శేదో మాకు చూపింపుము. నీ కేమియు గాయము తగిలినచో నీవు దేవుడ వని నమ్మెదము. నీకు దెబ్బ తగలనిచో నిన్ను చంపివేసెదము; నిన్ను వేటాడెదము. నీవ స్త్రేల ప్రేలుచున్నావు. ? ఈ పాడు మాట లనుటకు నీ కధికారము లేదు.”

దివ్యోన్మాదముతో నిండియున్న ఆ కుర్రడు ఇట్లనెను. “ఓ నా ఆత్మా! నీను క్రిందకి దూకుటకు సిద్ధముగ నున్నాను. నీవు చూపిన ఏ గోతిలోకైన దూకుటకు సిద్ధముగా నున్నాను; నీవు సైగ చేసిన ఏ సముద్రములో దూకుటకైన సింసిద్ధుడను; కాని దయతో న నీవటకే లేనిచో శ్రేద్ధో చూపించుము; ఎందు కన క్రిందకు దూకవలె నన్న దూకుటకు ఈ వటకు మనము లేనట్టి చో టొకటి యుండవలెకదా! నేను లేనట్టి, నేను వినాయున్నట్టి చో శ్రేద్ధో నాకు చూపుడు. నేనే దేవాదిదేవుడను. నేను లేనట్టిచోటు నాకు చూపించుడు. నేను దూకెదను. అంత

సైన్యము విరుద్ధములు కావు; మీ నేటి అవిష్కారములు, కనుగొన్న విషయములు శృతిరాణి పాదముల కడుగుచున్నవి. అవి వేదాంతమునకు మరింత మరింత ఊతనిచ్చు చున్నవి.

వేదములను పక్షపాతరహితముగ చదివిన వారందఱు వానిని ప్రశంసించినారు. ఇతరుల దర్శనము నెన్నడు ప్రశంసించని, దార్శనికుడగు శొఫెన్ హోర్ తనదికాని దర్శనములపై నన్నిటిమీద తిట్లను నూరిపోసినాడు: ఆ శొఫెన్ హోర్ వేదముల గూర్చి మాట్లాడునప్పు డిట్లన్నాడు. “ప్రపంచమందు ఉపనిషత్తులవంటి ఉదారమైన, ఉపకారకమైన అధ్యయనగ్రంథము మరొకటి లేదు. అది నా జీవితమునకు మేలుబంతి అయినది. నా మఱియునకుకూడ అది మేలుబంతి కాగలదు.”

శొఫెన్ హోర్ మాటల ననువదించుచు మేక్స్ ముల్లర్ ఇట్లనినాడు. “అంతటి స్వతంత్రుడగు దార్శనికుని మాటలగూడ సమర్థింపవలసిన అగత్యముండలేని, ఈ ప్రపంచమందుగల మతము లన్నిటిని యూరోప్ దర్శనముల నన్నిటిని చదివిన బలముతో నేను సవినయముగ శొఫెన్ హోర్ అనుభవమును బలపఱచు చున్నాను.”

దర్శనశాస్త్రము ఆనందకరమైన మరణమునకు తయారు చేయున దైనచో, వేదాంతముకంటే ఉత్కృష్టముగు దర్శనము నాకు కానరాదు.

మరొక డీప్రశ్న వేసెను. “చూడండి! మీ వేదాంతము ఇండియా నాల్గుగోడలనుధ్యమూత్రమే బంధింపబడి యున్నది.”

ఇప్పుడు ఆలోచన చేయబడుచున్న ప్రశ్నలు చాలాముఖ్యమైనవి. ఆక్షరణీయమైనవి, ఆత ననున దేమన క్రైస్తవమతము ప్రపంచ మంతటా వ్యాపించినది. లోక మంతటా క్రైస్తవమతమే రాజ్యము చేయుచున్నది; కాని మీ వేదాంతము ఇండియా సరిహద్దులలోపలనే కృశించుచున్నది. అచటను అది చదువు కొన్న కొలదిమంది మతమే; జన సామాన్యపుమతముకాదు. రాముడు చెప్పినదేమన క్రైస్తవమతమే జాతులను పరిపాలించు దైవచో ఎంతయో బాగుండెడిది; క్రైస్తవమతము యూరోప్ లో నిజముగా అమలులో నుండినచో రాముని కది యెంతయో ఆనందకరమయ్యెడిది. కాని యూరోప్ అమెరికా లలో అమలునందున్నది క్రైస్తవమతము కాదు; చర్చిమతము. అది చర్చి మతము - క్రైస్తవమతము కాదు.

కాక వాస్తవమైన క్రైస్తవమతము జనసామాన్యమందు వ్యాపించినదని తలతువేసి, అట్లు వ్యాపించుట దాని బలమును సూచించుచున్న దని తలతువేసి నాయనా పొరపడకుము. క్రైస్తవమతమునకంటే సైతానుమతమున కనుచరులు మెండు. దుర్మార్గము, దురిచ్ఛలు, విరోధము, అసూయ, కామము, విషయ లిప్స — ఇది సైతానుమతమనిన; క్రైస్తవ మతమున కంటే ఈ సైతానుమతమే ఎక్కువగా వ్యాపించియున్నది.

లండనులో పార్లమెంటులో ఒక గొప్పవక్త నొకసారి గేలిచేసి, తరువాత ఆత నేమనెనో మీకు తెలిసినా? “మీ క్రైస్తవ అధికసంఖ్యాకులున్నచో దానివలన అమన దేమిటి?” ఎదుట పార్టీతో ఆత డిట్లనెను, “అభి పాయములను తూచ

వలెను. వాటిని లెక్క పెట్టరాదు.” జనబాహుళ్యము సత్యమును ఋజువుచేయజాలదు.

కోపర్షికన్ సిద్ధాంతమును గ్రహించి నిలబెట్టిన రోజులున్నవి; భూమి తిరుగుచున్నది. సూర్యుడు కాదు అని ఆశ్చర్యము. అప్పుడాతడు ఒక్కడే అటు లనుచున్నది. ప్రపంచమంతయు ఆతనికి వ్యతిరేకముగ నుండెను; జనబాహుళ్య మాతనికి వ్యతిరేకముగ నుండెను కాని నేడేది సత్యము? సత్యము జనబాహుళ్యమువైపున నున్నదా? కొలదిమందివైపునా? జనబాహుళ్యము, కొలది జనముండుట రెండు లెక్కలోనివి కావు. ఒకప్పుడు రోమన్ కెసార్లకు మతము వైపునే జనబాహుళ్యముండెను. నేడేది ఎదురు తిరిగింది. పదనొకండుమంది శిష్యులకు మాత్రమే చెందియుండినది ఒకప్పుడు క్రైస్తవ మతము. ఈ క్రైస్తవమతమునకే, ఈ చర్చి మతమునకే చూచుటకెంతో జనబాహుళ్యముండు సమయమొచ్చినది. జనబాహుళ్యము, జనుల బలములేకుండుట ఇవి లెక్కలోనివి కావు. మేము స్థిరమగు శిలపై నిల్చుచున్నాము. మేము సత్యముపై నిలబడినాము, సత్యమే బయటికి రావలయును.

ఇంకొకడు ఇటు లడిగెను. “చూడుము, ప్రపంచమందు అభ్యుదయ మంతయు క్రైస్తవ జాతులపాలే అగుచున్నదేల? ప్రగతి నాగరికత యున్నది క్రైస్తవ జాతులకేగదా! తాముడు చెప్పిన దేమన, “అన్నా! యూరప్ అమెరికాలు” ఇండియా చైనా జపానులకంటే రాజకీయ సాంఘిక విషయలలో ముందడుగు వేసియున్నచో దానికి కారణము క్రైస్తవ

మతము కాదు. తప్పుడు తర్కము నుపయోగించుకుము నాగరికత సైన్సుయందలి ప్రగతి మున్నగున దంతయు క్రైస్తవ మతమువలననే అయినచో గెలీలియో ఆ చిన్న కొత్తవిషయమును కనిపెట్టినప్పుడు క్రైస్తవు లాతనిపట్ల ఎటుల ప్రవర్తించిరో, అతని నేమి జేసిరో దయచేసి చెప్పుము. బ్రూనోను తగుల బెట్టిరి. ఎవ రాతనిని తగులబెట్టినది? క్రైస్తవమతము క్రైస్తవమతము. వాక్స్లీ స్పెన్సర్ డార్వినులు మీ క్రైస్తవ మతమును కొరివిలోనే కదా బలికినది. వారి విజ్ఞానము అభ్యుదయము, స్వాతంత్ర్యము, వీటిని ప్రోత్సహించినది పెంపొందించినది క్రైస్తవమతము కాదు. క్రైస్తవమతము యొక్క అంగదొక్క-కుకిందనుండియే వా రిటుల పెక్కి రాగలిగిరి. శొపెన్ హోర్ కు ఏగతి పట్టెను? ఆత డెటుల బలికెనో మీకు తెలుసా? క్రైమ్ ఎంతటి త్యాగము చేసెనో శొపెన్ హోర్ కూడ అంతటి త్యాగము చేసెను. క్రైమ్ తన అభిప్రాయములకొఱకు చచ్చెను. శొపెన్ హోర్ తన యభిప్రాయములకొఱకు బలికెను. అభిప్రాయములకొఱకు బ్రతుకుటకంటే చచ్చుట సులభమని నీకు తెలుసును? దా! శొపెన్ హోర్ యొక్క స్వాతంత్ర్యమున కడ్డుపడిన దేవో మీకు తెలుసా? అతని అంతిమ గ్రంథములలో మొదటి వాతలలో నున్న బలము, చేవలేకుండ పోయెను. హెగెల్ కాంటుల దర్శనములలో నున్న బాహీనత దబ్బుకము క్రైస్తవమతము వలన వచ్చినవే. ఫిక్సే తన ఆచార్యుడని నెందుకు వగులకొనవలసినవచ్చినను దేశమునుండి ఎందుకు తమివేయబడెను? అదీ క్రైస్తవమతము. మొదటినుండియు ప్రగతియంతయు క్రైస్తవ

మతమున్నను ఎటులనో సాగుతునే వచ్చినది. అంతేగానికైస్తవ మత ముండుటవలన సాగినదికాదు. వస్తుస్థితిని తారుమారు చేయుకుడు.

ఇండియాలో కొంతకాలముండిన యాంగ్లోఇండియను ఒకడు ఇంగ్లాండునకు తిరిగివచ్చిన పిదప ఒకనాడు పెండ్లాముతో తన ధైర్యసాహసములగూర్చి ప్రస్తుతించుచుండెను. వారు తమ పల్లెటూరిఇంటిలో ఉంటుండిరి. అప్పుడు అక్కడి కొక ఎలుగుగొడ్డు వచ్చెను. ఈ యాంగ్లోఇండియన్ వెంటనే ప్రక్కనున్న చెట్టుపై కెగ్రబాకెను ఆతని భార్య ఏదో ఆయుధమును తీసుకొని ఆ ఎలుగుగొడ్డును చంపెను. ఆ పైవాడు చెట్టుదిగెను. వారున్న చోటికి మరికొందరువచ్చి ఎలుగుగొడ్డును చంపిన దెవరని యడిగిరి. వాడు “నేను నా భార్య కలసి చంపితి” మని చెప్పెను. కాని అసలట్లు కాదుగా. అటులనే ఏదేని విషయము నెవరైన చేసినపుడు ఆ పని నా వలననే అయినదనియో లేక అది క్రైస్తవమతముద్వారా అయినదనియో యనుట అసత్యము.

పైచునందలి, ప్రగతి యూరప్ అమెరికాల తత్వశాస్త్ర మందలి అభ్యుదయము ఈ కొత్త విషయములను కనుగొనుట. ఈ ఆవిష్కరములు ఇన్నీయు వేదాంత సూక్తుల నమలలో పెట్టుటవలన వచ్చినవే. వేదాంతమనగా స్వేచ్ఛ, స్వాతంత్ర్యము. ఇన్నీయు స్వాతంత్ర్యపు స్వేచ్ఛయొక్క స్వాధీనతయొక్క శారీరక వాంఛల సత్క్రిమించు ధైర్యముయొక్క ఫలితములే. ఈ ప్రగతియంతయు దానివలన వచ్చినదే? అనగా వేదాంతమును తమకు తెలియకుండగనే అమలులో బెట్టుటవలన వచ్చి

నదే; దానిని మీరు నిజమైన క్రైస్తవమత మనవచ్చును. మీరు సరిగా అర్థముచేసికొనిన నిజమైన క్రైస్తవమతము వేదాంతమునకు భిన్నము కాదు. భూమిమీద బానిసత్వమును లేకుండచేసినా మనియు, ఎన్నో క్రొత్తలను దెచ్చినా మనియు వారందురు. రాము డనున దేమన “సోదరులారా! సోదరులారా! బానిసత్వము తీసివేయబడినది; బానిసత్వము తీసివేయబడినచో రాముని కెంత ఇష్టము.” బానిసత్వము తీసివేయబడినదను మాట నొప్పికొంటిమేని, అది క్రైస్తవమతమవలన జరిగిన పని కాదు. బానిసత్వమును నిర్మూలముచేయున దేదైన క్రైస్తవ మతమునం దున్నచో పోయిన 1700 ఏండ్లలో క్రైస్తవ మతము బానిసత్వము నేల తీసివేయలేదు ? మరొక టున్నది. జను లమెరికాకు వచ్చిరి. యూరపియన్ జాతులు ఒకచోటి నుండి మరొకచోటికి పోవుచుండిరి. ఇతరజాతులతో పరిచయము లేర్పరచుకొనుచుండిరి. ఆ మూలముగా వారికి బుద్ధి వికసించుచుండెను. ఇదే అనుభవవేదాంతము. అది బాని సత్వ నిర్మూలనమునకు కారణము; క్రైస్తవమతము కాదు రాజకీయ సాంఘిక పరిస్థితులు మనుష్యుల హృదయ మస్త్రముల కదల్చివేసెను. మంచి పను లన్నియు క్రైస్తవమతము వనే అయినచో ఘోరయాతనలు మంత్రగత్తెలను కాల్పుట, ఉరికంచము ఇవన్నియు దేనివలన? *ఘోరయాతన లన నేమో మీకు తెలుసా ? అదొకప్పుడు కాక్లఫాన్ సిస్కోలోకూడ

* Inquisition (సరైన తెలుగుమాటలు దొరకలేవు) పోప్ క్రింద యుండి మతవైరులని తలపబడిన వారిని హింసించుట కేర్పడిన సంస్థ.

నుండినది. ఘోరము ! ఘోరము ! గుండెలనుండి నెత్తురు లాగుట మున్నగుచవి. రాముడు వీని వన్నిటిగూర్చి చెప్పదలచ లేదు.

రాముడు చాల ప్రశోభితరముల చాటవేయ బోవు చున్నాడు. వాటిని మరొకసారి తీసికొందము.

మరొక ప్రశ్న—“ఇండియా రాజకీయముగా అంతటి అభివృద్ధి పాతాళమున నెందుకున్నది ?” ఇండియా పతనమునకు వారు వేదాంతమే కారణమందురు. కాదు కాదు ఇండియా పతనమునకు కారణము వేదాంతరాహిత్యమే. తాను ప్రతి దేశమునకు చెందియున్నా నీ రాముడు మీకు చెప్పియున్నాడని మీరెఱుగుదురురా ! రాముడు మీ వద్దకు భారతీయుడుగా గాని హిందువుగా గాక, వేదాంతిగా గాని రాలేదు. రాముడు రాముడుగానే వచ్చుచున్నాడు. అనగా సర్వవ్యాప్తుడుగానే వచ్చుచున్నాడు. రాముడు మిమ్ములగాని, భారతీయులనుగాని ప్రశంసించుకొనడు. రాముడు ఇండియాయనిగాని, అమెరికాయని గాని, మరొక యేమిండిపట్టుదలపై గాని నిల్పినడు. రాముడు సత్యముపై, పూర్ణ సత్యముపై నిల్చినను. సత్యము కానిదానిపై గాదు; ఇక ఆ బలముపై ననే ఆ దృఢోద్యమము. తోడనే చెప్పినదంతయు రాముడు చెప్పెను. రాముడిండియానుగాని, అమెరికానుగాని ప్రశంసించుకొనడు వాస్తవమే మన వేదాంతము ఇండియా జనసామాన్యములో ప్రచారములో నున్నంతకాలము ఇండియా వైధవ శిఖరములపై నుండెను. ఏకచ్ఛత్రముగ నుండెను. శ్రీమంతముగా నుండెను

ఈ వేదాంతము ఒక ప్రత్యేకవర్గమువారి చేతులలో బడిన కాలము దాపురించెను; అప్పుడు గానివి జనసామాన్యము వద్దకు పోనీయక అశక్తికి నాటితో ఇండియాపతన మారంభించెను. వేదాంతము ప్రజాసామాన్యము నంటనీయలేదు; ఇండియాపజలు — నేను బానిసను, నేను బానిసను. ఓ దేవుడా! నేను నీ బానిసను — అను నొక మతములో విశ్వ సింప సాగిరి. ఈ మతము యూరోపియన్లు ఇండియాలోనికి దిగుమ తాయెను. ఐతిహాసికులు, తాత్వికులు అనబడువారినీ మాట ఆశ్చర్యపెట్టవచ్చును యూరోపియన్ల నిది ఆశ్చర్యపెట్టవచ్చును. కాని ఈమాటకు రాము దాలోచన వేకుండ అనలేదు. ఈ మాటకు గణిత శాస్త్రముదలి సిద్ధాంతములను ఋజువు చేసినంతటి స్పష్టముగా ఋజువు చేయవచ్చును. సిద్ధాంతీకరించ వచ్చును. ఆత్మను తక్కువగా చూచుకొని ఆత్మను అణచుకొని మనలను మనము, పురుగులుగాను, నల్లులుగాను, దెయ్యములు, బానిసలుగాను, పాపులుగాను పిలుచు కొమ్మును మతము ఇండియాలోనికి దిగుమతి చేయబడెను. అది జన సామాన్యపుమతము కాగానే ఇండియాపతనము ప్రారంభమాయెను. యూరోపియన్ల అమెరికన్ల సంగతి ఏమీ? యూరోపియన్లు కూడ ఓ దేవుడా మేము నీ బానిసలము; అను బానిసత్వములో విశ్వసింపు చున్నారు. రాజకీయ నాఫ్టి దృష్ట్యా ఇండియన్ల పడిన పాటును వీరేం పడలేదు? ఉత్పాదక వాదులు (Evolutionists) ప్రకృతి శాస్త్రజ్ఞులు తరచుగా చెప్పుకథ ఒకటి ఈ విషయమును స్పష్టము చేయును. కొన్నిసార్లు బలహీనతయే బ్రతుకుదెలుపు (Survival) నకు కారణ మని

వా రందురు; ఎల్లప్పుడు తగిన వారే(బలశాలులే)గలచి కొచ్చెద రనునది లేదు అని వారి అభిప్రాయము. ఓ వ్.

ఒక మిశుతల దం డొకసారి ఒకదిక్కుకు పోవుచుం డెను. అందుకొన్ని రెక్కల పోగొట్టుకొని దారిలో క్రిందపడి పోయెను. ఆరోగ్యముగ నున్న మిగిలిన మిశుతలు నాగిపోయెను. చివరకు అవి ఒక కొండదగ్గరికి పోగా ఆకొండకు నిప్పంటుకొని రాజుచుండుటచే అచియన్నియు నశించెను. ఇచట ఇటుల బలహీన మైనవి బ్రతికెను. బలము గలవి నశించెను.

భారతీయు లేమైన యని నవ్వుడు అది హృదయ పూర్వ కముగా నందురు. వారు నిష్కపటులు. వారు చుతిముకే సర్వ స్వముగ చేసికొనిరి “ఓ దేవుడా! ఓ దేవుడా! నేను నీ బానిసను. ఓ దేవుడా! నేను నీ దాద్ర బానిసను. ఓ దేవుడా! నేను పాపిని” అని పార్థివినప్పుడు వారు లోప లోకటి బయటొకటి అను కోలేదు. ఇండియాలోని దన సామాన్యము అటుల పార్థింతుట ప్రారంభించి నపుడు వారు నిష్కపటులు అనివార్యమైన కర్మ సిద్ధాంతము సకారము వారికోర్కెలు, వాంఛలు ఈడేరక తప్పినది కాదు. వారి కోర్కెలు వాంఛలు ఫలించెను. వారు బానిసలుగా చేయబడిరి, ఎవరిచే? వారు దేవునిచే బానిసలుగా చేయబడిన రని మీ రగమరు. దేవుని కేమైన ఆకారమున్నదా? ఆతనికి స్వరూపమున్నదా? తన స్వరూప రహితాకారములో దేవునిహ్ని చూచి పాలించలేడు. దేవుడొచ్చెను. ఏ దేవుడు? వెలుగులలో వెలుగు, తెల్ల వెలుగు. ఇంగ్లీషువారి తెల్ల తోలులో ఆతెల్లది (తెల్ల వెలుగు) వచ్చి వారిని బానిసలుగా

చేసెను. అటుల అది జరిగినది. ఇండియా పతనము తీసికొచ్చినది, సరిగా అర్థముచేసుకొనడని క్రైస్తవమతము, చర్చిమతము.

ఇండియాలోనికి పోయి పరిసితుల జూడుడు. రాముడు చెప్పినది మీరు నమ్మెదరు. మీరు కేవలము ఇండియా యొక్క ఇతర సాధువులు, స్వాములు చెప్పినదే నమ్మునెడల మీరు మోసపోయెదరు. ఇండియా పతనమునకు కారణమొక్క వేదాంతరాహిత్యమే. ఇక ఆ బానిస మానసతత్త్వమే యూరోపియన్లను బానిసలుగా ఏల చేయలేదు? యూరోపియన్లకు మతమునకంటె సంపద లనిన ఎంతో అభిమానము. మీ కేవలకు చూపబడినట్లు, వారి ప్రార్థనలలో, వారి మత విషయములలో దేవుడొక కొసరు, ఆతను వారి గడులను నూచువవలె; శుభము చేయవలె. మత మనగా వారికి కూర్చుండు గదిలో అలంకారార్థము తగిలించుకొను చిత్రమో బొమ్మో వంటిది హృదయమునుండి, అంతస్థలమునుండి వచ్చిన ప్రార్థనలు బానిసత్వము నీయమనికాదు, సంపదల నీయమని, విశ్వర్యము నీయమని, లౌకికలాభముల నిమ్మని వారు చేసిరి. అందుచే వారు పైకొచ్చిరి. కర్మ సిద్ధాంతము ప్రకారము జరుగున దింతే. ఇండియా జనసామాన్యములో వేదాంతము ప్రచారములో నున్నంతకాలము అది వైభవోపేతముగ నుండెను.

ఒకప్పుడు ఫౌనిసీఫ్ యన్లు చాల బలాధ్యులుగ నుండిరి. కాని ఇండియాపై వారు దాడి నలువలేకపోయిరి. ఈజిప్తయను

లెంతో ఉచ్చదశలో నుండిరి. కాని ఇండియాను తమ వశము చేసికోలేకపోయిరి. ఒకప్పుడు పర్షియా సర్వతంత్ర స్వతంత్రముగ నుండెను. కాని ఇండియాపై కన్నువేయలేకపోయెను. ప్రపంచమంతటా తమ *రామబంధుల నెగిరించిన రోమనులు ఎరుకలోనున్న భూఖండమునంతయు జయించిన రోమనులు కూడ ఇండియాను తమ అధికారములోనికి తెచ్చుటకు ధైర్యము చేయలేకపోయిరి.

శక్తిలోనికి వచ్చిన తదుపరిగూడ గ్రీకులు ఎన్నో శతాబ్దములవరకు ఇండియాపై చెడుకన్ను వేయలేకపోయిరి. ఆపై గొప్పవాడని అక్రమముగా పేరుపడ్డ అలెగ్జాండరు బయల్పెడను. వీడు ఇండియాకు వెల్లెను. ఆ రోజులలో వేధాంతము ఇంకా కొంచెముగా జనసామాన్యమందు వ్యాపించి యుండెను. వారినుండి అది తీసివేయబడలేదాయెను. ఇండియాకు పోవుటకు ముందుగా వీడు తనకు తెలిసిన లోకమునంతయు జయించెను. తన కూత నిచ్చుటకు పర్షియన్ బలములన్నియుగల అలెగ్జాండరు, ఈజిప్తీయన్ సేనల నన్నిటి తనవైపున నుంచుకొనిన అలెగ్జాండరు, ఆ బలశాలియగు అలెగ్జాండరు, ఇండియాకు పోగా అచట యుద్ధములో ప్రతిఘటించబడి పోరన్ అను పేరుగల చిన్న భారతీయ రాజకుమారునిచే భయపెట్టబడెను. ఈ భారతీయ రాజకుమారుడు ఈ గొప్ప అలెగ్జాండరును చిన్నబుచ్చి ఆతని సైన్యముల తరిమివేసెను. సైన్యము లన్నియు చితికివేయబడగా గొప్ప అలెగ్జాండరుగారు

* రోమనుల జెండాపై రామబంధు (Eagle) ఉండును.

వెనుదిరిగెను. అ దెటుల సంభవించెను. అవి వేదాంతము ఇండియా ప్రజాసామాన్యము నం దమలులో నున్న రోజులు. దానికి మీకు తార్కాణము కావలెనా? కావలసినచో నాటి గ్రీకులు ఇండియానుగూర్చి వ్రాసిన వ్రాతలు చదువుడు; ఇతి హాసపు పుటలలో అలెగ్జాండర్ సహచరు లేమని ఇండియాని గూర్చి వ్రాసిరో చదువుడు. దానినిబట్టి అనుభవ వేదాంతము జనులలో వ్యాపించియుండెనని, ప్రజలు సత్తువగల్గియుండి రని తెలిసికొనగల్గుదురు. గొప్ప అలెగ్జాండరు వెనుదిరగవలసి వచ్చెను.

తరువాత మహమ్మద్ ఘజ్ నవీ యనబడు మామూలు బండిపోటుదొంగ పదిహేడుసారులు ఇండియాను దోచు కొనిన రోజు లొచ్చెను. పదిహేడుసారులు వాడు ఇండి యాలో చేజిక్కిన ధనమంతయు దోచికొనిపోయెను. నాటి జనులనుగురించి చదువుడు. ప్రజాసామాన్యపు మతము వేదాంతమునకు కేవలము ఎదురుతిరిగి యుండెను. వేదాంతము కొలదిమందిలోనే వ్యాపించియుండెను. ప్రజాసామాన్యము దానిని వదలి వేసిరి. ఇటుల ఇండియా పడిపోయెను.

నీవు సన్న్యాసమును బోధింతువు. సన్న్యాసము మమ్ము దరిద్రులనుగా జేయును అని వారందురు. కాదు, దానికి వ్యతిరేకమే. వేదాంతము నేర్చుకొనుటకు మీరు అరణ్యముల బట్ట వలయును. హిమాలయ వనముల లోనికి బోవలయును. కాని వేదాంత మెప్పుడును మీరు బైరాగి జీవితమును గడుపవలెనని చెప్పదు. ఎప్పుడూ చెప్పదు. అరణ్యములోనికి బోవుటయనగా

విద్యార్థులు కాలేజీలోనికి బోవుట వలెనే ఏ శాస్త్రమునుగాని దర్శనమునుగాని నేర్చికొనుటకు, నీ వేదాంతముగను, క్రిష్ణమైన పరిసితులు లేకుండగను ఉండుట అవసరము కాదా? శాంతిగా నిశ్శబ్దముగా నీ అధ్యయనమును సాగించుకొనిగల ప్రదేశములో నీ వుండవలెను. కాన భారతీయుడు అరణ్యములోనికి బోయిన అతడు వనములోనికి బోయిన, అది కేవలము శాస్త్రములలో కెల్ల శాస్త్రమయిన వేదాంతమును బాగుగా అధ్యయనముచేసి దాని తాత్పర్యము నవగాహనము చేసుకొనుటయే. రసాయన శాస్త్రము వలెనే వేదాంతముకూడ అనుభవశాస్త్రమని మీరెఱుగుదురుకదా! దానికి తగిన ప్రయోగముల జేసినగాని మీరు రసాయన శాస్త్రములో ముందుకు సాగలేరు. అటులనే తాను పొందుచున్న మానసిక తర్కిదుతోపాటు ఆధ్యాత్మిక ప్రయోగముల చేయని మఱుఘుడు వేదాంతమునుగూర్చి ఏమి తెలుసుకో గల్గును? ఈ ఆధ్యాత్మిక ప్రయోగముల చేసి చూచుటకీ, మానసిక జ్ఞానమును పొందుటకు జనులు అరణ్యములోనికి బోవలసియున్నది. అరణ్యములు విశ్వవిద్యాలయములు, కాలేజీలు వంటివి. ఈ విజ్ఞానమును పొంది, వారు ప్రపంచములోనికి వచ్చి దానినే బోధించెదరు. దానిని అనుదిన జీవితములో అమలు పెట్టెదరు; ఆమూలముగా ఇతరులు ఈ రకపు దర్శనము నెట్లమలు పరచవలెనో చూపెదరు. వారు దీనిని బోధించుటకే వత్తురు; ప్రతి బ్రాహ్మణుడు లేక ప్రతిహిందువు తా సరణ్యములో గడుప వలసిన అమితదేష్టలో ఈ జ్ఞానమును సంపాదించెడివాడు.

సంపాదించి ప్రపంచములోనికి తిరిగివచ్చి అచట పనుల చేసెడివాడు. కొందరు మామూలు లౌకిక విధులనే నిర్వహించుచుండిరి. వేదాంతపు జ్ఞానమును పూర్తిగా సంపాదించిన తరువాత ప్రతివాడు యత్నాశ్రమము తీసుకోవలసిన పనిలేదు. ఎం. వీ. పరీక్షలో ప్యాసయిన వారందరు, లేక డి. యన్. సి. బిరుదు పొందినవారందరు పంతుళ్లువుచున్నారా? కొందరు న్యాయాధిపతులగుదురు, కొందరు పెద్దవర్తకులగుదురు, మరి కొందరు పంతుళ్లుగగూడ నయ్యెదరు.

అటులే వేదాంతము నార్జించి పూర్తిగా అనుభవించుట యనగా, లౌకిక మంతయు నీకొక స్వర్గముగా, వందనోద్యానముగాను విశ్వమంతయు నీకొక బ్రహ్మలోకముగాను, నీ జీవితమంతయు జీవింపదగినదిగాను, చేయు సితిలో పెట్టుట యని అర్థము. వేదాంతము ప్రతివారిని బైరాగులచేయు వనువాగు అపార్థము చేయుచున్నారు. కాదు కాదు. డి. యన్. సి. పరీక్ష తరువాత ఉపాధ్యాయ వృత్తిని గ్రహించుట శాటిది ఈబహిరంగ యత్నాశ్రమము.

లౌకిక జీవితములో బాగుగా మునిగి తేలిన వారిచేతనే ఈ వేదాంతము బోధింపబడినదని గూడ మనము చూచుచున్నాము. నాయనా, వేదాంతము నిరాశావాదముకాదు. ఈమతము నిరాశావాద మనువాగు అపార్థము చేయుచున్నారు. అసలు సంగతిదికాదు. అది ఆశావాదము యొక్క చరమశిఖరము.

నీవు నీ శరీరమును ప్రపంచ మహాసముద్రములోనికి చుక్కాని లేకుండనే, దిక్కుచి లేకుండగనే, తెల్లు తెర చాపలు లేకుండగనే, అవిరి లేక విద్యుచ్ఛక్తి లేకుండగనే తిరిగివేసి బ్రతుకునుతప్పక బుడలు చేసి కొందువు, అని వేదాంత మనును. అప్పుడు నీవు అన్ని రకముల గాలులకు, గాలి వాసలకు తట్టుకొలేవు. ప్రపంచము దుఃఖమయము. కష్టమయము. దీనికి కారణ మజ్ఞానము (అవిద్య) అని వేదాంత మనును. అజ్ఞానమే పాపము; అజ్ఞానమే నీ దుర్గతికి కారణము. నీ వజ్ఞానివిగా నున్నంతకాలము నీవు దార్భాగ్యుడవే; ఈ అజ్ఞానమును నిర్మూలించుకొని పూర్ణజ్ఞానము నొందితివేని, నిజమైన ఆత్మను తెలిసికొంటివేని, ఈ చికటి కొట్లన్నియు స్వర్గలోకమే అగును అని వేదాంతమనును. అప్పుడు, ఎప్పుడు దేనినిగూర్చియు చింతనొందక, దిగులొందక, ఎప్పుడు స్థాయిర్యమును పోగొట్టుకొనక, శాంతిని కోల్పోక, దిగులు ముఖమునో, పాలిపోయిన ముఖమునో, చిన్నకోయిన ముఖమునో వేసికొనక — జీవితమును జీవింపదగినదిగా నగును. అది వాంఛ నీయము కాదా? అదే అసలు సత్యము కాదా? వేదాంతము నిరాశావాదముకాదు. “ఓ ప్రపంచమందలి జనులారా! మీరీ లోకమునొక నరకముగా చేయుచున్నారు. జ్ఞానమార్జింపుడు, జ్ఞానమార్జింపుడు” అని వేదాంత మనును. అది వేదాంతము పరిసితి. నిరాశా వాద మనునది లేనే లేదు.

ఈ ప్రపంచమందుండి, బై రాగులుగాని, వారిచేతనే ఈ వేదాంతము బోధింపబడినది; అయినప్పటికి వారు నన్నాడ్యనులే.

ఒకసారి ఒక గొప్ప భారతీయ మహారాజు తన లాకిక కర్తవ్యముల నొదిలివేసి, అరణ్యములోనికి పోబోవుచుండెను. ఈ శరీరమునకు పూర్వజుడైన అతని సమీపపు అగ్ని కీ వేదాంతమును బోధించెను, సన్న్యాసముయొక్క రహస్యమును ఆర్జించి, నిజమైన సన్న్యాసియై, ఆత డీ లోకముల పరాక్రమవంతుడైన చక్రవర్తిగా బ్రతీకెను.

కురుక్షేత్ర సంగ్రామపు మహావీరుడైన పరాక్రమశాలి యగు అర్జునుడు తన ప్రాపంచక కర్మను త్యజింపబోవుచుండెను, అతని ధర్మ మాతని యుద్ధముచేయ మని కోరుచుండెను; కాని అతడు దానిని వదలి వేయ బోవుచుండెను. అతడు బైరాగి కాబోవుచుండెను అతడిందుల కుపక్రమించుచుండగానే, కృష్ణుడు తయారయ్యెను. కృష్ణుడు అర్జునునికి వేదాంతము బోధించెను. సరిగా అర్థము చేసికోబడుటచే ఆ వేదాంతము అర్జునిలో శక్తిని ఉత్సాహమును నింపెను. అతని లోనికి తేజస్సును, కార్యకూరత్వమును నింపెను. అతడు పెద్ద సింహమువలె లేచి నిలబడెను, మహావీరుడయ్యెను.

వేదాంతము మిమ్ము బలశక్తులతో నింపును. దౌర్బల్యముతో కాదు. ఈ ఆత్మ, ఈ సత్యము బలహీనునిచే ఎన్నటికి పొందబడదు అని వేదములలో నొకచోట గలదు. అది దుర్బలులకు గాదు. శరీరములోగాని, హృదయములోని, మనస్సులోగాని శక్తి చాలనివారు దానిని పొందలేరు.

ఒక పెద్దరాజు రాజ్యము నొదిలి, అడవిలోనికి వెళ్ళి నిజమైన జ్ఞానము నార్జించి, తిరిగి వెళ్ళి సింహాసనము నధిష్టించెను.

చెను. అంతకు ముందువలెగాక, పూర్ణజ్ఞానవంతుడగు ఆతనిచే ఆ సింహాసన మలంకరింపబడెను.

సన్న్యాసమనగా బై రాగితనముకాకపోయిన, సన్న్యాస మన నేమి ? అది యొక పెద్ద విషయము. అది మరొకసారి తీసికొందము.

ఇచట హిందూశాస్త్రములోని యొక శ్లోకము నుదహరించుచున్నాను. దేవుడు సర్వత్ర ఉన్నాడని తలచెదరు. గాన హిందువులు మాంసము తినరని కొందరు జను లందురు. నిజమే, హిందువులు మాంసము తినరు వేదాంతులు మాంసము తినరు. కాని దానికి కారణ మదికాదు. దానికి కారణము మరొకటి. అది చెప్పట కిప్పుడు కాలములేదు.

కరోపనిషత్తులో నొక శ్లోక మున్నది. దాని నిట్లనువదించవచ్చును:—

గీ॥ *“చంపువా డాత్మలో “నేను చంపి” తనియు
చంపఁబడువాడు మదిని “నే చంపఁబడితి”
నని తలంచిన నుభయులు నజ్ఞమతులె !
సర్వులందున గల జీవశక్తి యెవుడు
చంపఁగాఁబడజాలదు, చంపలేదు”

మాయ - లేక జగత్తుయొక్క పుట్టుపూర్వములు

కాన్ ఫ్రాన్సిస్కోలో గోల్డెన్ గేట్ హాల్ లో 1903 జాన్స్ వరలో
చెప్పబడిన ఉపన్యాసము.

స్త్రీ పురుషుల రూపము దున్న మాయయొక్క
ఈశ్వరుడా ! అధిష్ఠాతా ! నియామకుడా !

నేటిరాత్రి ప్రస్తావించబోవు విషయము మాయ.
పైపైననే విమర్శించెడివారు ఇది వేదాంతములో కెల్లా పుష్టి
లేని (ప్రమాణరహితమైన) విషయ మందురు. నేటిరాత్రి మన
మీ పుష్టి లేని విషయమునే తీసికొందము. వేదాంతము సభ్యయ
నముచేసిన తాత్త్వికులు, సమాఖ్యచరులు ఏకగ్రీవముగా
ఈ మాయావాదము స్పష్టీకరింపబడెనేని, వేదాంతములో
నున్నట్టి తదితరమైన దంతయు అంగీకారయోగ్యము, స్వాభా
వికము, స్పష్టము, తేటతెల్లము, ఉపయోగకరము నగునని
అందురు. వేదాంత విద్యార్థుల కిది యొక పేగడ్డు. దారికడ్డము.
ఇది బృహద్విషయము. దీనిని సాంగోపాంగముగ చర్చించ
వలెనేని, ఈ ఒక్కదానిపై ననే ఏబది ఉపన్యాసముల నీయ
వలయును. అప్పుడిది విస్పష్టము తేటతెల్లము అగును; ఇక
నప్పుడు ప్రపంచము చెవరును సంశయమునుగాని ప్రశ్నలు
గాని వేయలేరు; ప్రతిది విశదమగును, కాని కాలముపట్టును.
తొందరపడు చదువరులుగాని వినువారుగాని దానిని పూర్తిగా
అర్థము చేసికోలేరు.

ఈ ప్రపంచ మెందులకు ? ఎచటనుండి అనునది ప్రశ్న.
దానినే వైదాంతిక పరిభాషలో పెట్టితిమేని, ఈ అవిద్య

ఎచటినుండి వచ్చినది? వేదాంతము ఈ జగత్తు అసత్యమని, నైమిత్తికమని బోధించునని మీరెఱుంగుదురు కదా! అవిద్య సనాతనముకాదు. ఈ ప్రక్రియ (Phenomena) అన్నియు సత్యములు కావు; శాశ్వతములూ కావు. అయితే ఈ అవిద్య ఎందుకుండవలసి వచ్చినది అని ప్రశ్ననవచ్చును. ఈ ప్రక్రియల కన్నిటికి కారణమైన ఈ అవిద్య, మే - తుమ్ లకు విభేదము లకు విభజించుటకు వేరైన ఈమాయ ఆత్మ నెందుకు త్రొక్కి పట్టినది? దేవునికన్న ఈ మాయలేక అవిద్య ఎక్కువ బలము కలదిగా నున్నదేమి? అదీ ప్రశ్న.

మామూలు భాషలో, ఇతర తాత్త్వికుల దైనజ్ఞుల భాషలో ఈ ప్రశ్నయే. “ఈ ప్రపంచమెందు కుండవలసి వచ్చినది” అని యుండును. “దేవుడు ఈ లోకము నెందుకు సృజించెను?” వేదాంత మిట్లనును. “నాయనా, నీకా ప్రశ్న వేయుట కధికారము లేదు. ఆ ప్రశ్నకు సమాధానములేదు.” ఈ ప్రశ్నకు సమాధానము లేదని వేదాంతము స్పష్టముగ చెప్పును. నీకు మేము అనుభవపూర్వకముగా తిన్నగా, నీవు చూచుచున్న ఈ లోకము నిజముగా దేవుడుగాక మరొండు కాదు అని ఋజువు చేయగల్గెదము. సత్యానుభూతిలో పైకి పోయినకొలది ఈ ప్రపంచ మదృశ్యమగునని మేము ఖచ్చితముగా నీ కనుభవముద్వారా చూపగలము, అని వేదాంత మనును. కాని అసలీప్రశ్న ఎందుకున్నది? ఆ ప్రశ్నకు సమాధానము మేము చెప్పము. నీకా ప్రశ్న వేయుట కధికారము లేదు. ఈ ప్రశ్నకు జవాబిచ్చుటకు తనవద్ద శక్తిలేదని

వేదాంతము స్పష్టముగ చెప్పుచున్నది. ఇచటనే వైవర్జాలు, మొండివాదన చేయువారు, ఆరితేరని తాత్త్విగులు ముందుకు వచ్చి ఇట్లులనెదరు. “ఓహో, వేదాంతమసంపూర్ణము, అసంపూర్ణము, అది ప్రపంచ మెందులకో ఎచటనుండియో చెప్పు లేదు,” వేదాంత మిట్లనును, “ప్రపంచ మెందులకో ఎచటనుండియో యనుప్రశ్నకు మీ రిచ్చు సమాధానములనే జాగ్రత్తగా పరీక్షింపుడు. మీ సమాధాన మసలు సమాధానములు కావని చూడగల్గెదరు. ఈ ప్రశ్నగూర్చి యోచించుట కేవలము కాలమును బలమును నృధాపుచ్చుటయే, సందేహము లేదు. చేతిలోనున్న పిట్టను పోగొట్టుకొని, కొమ్మపైనున్న రెండింటినిబట్టుకోబోవుట వంటిది. వాటి నందుకోకముందే అవి ఎగిరిపోవును. నీ చేతిలోనిదికూడ పోగొట్టుకొందువు. అదియు ఎగిరిపోవును. దర్భనముగాని, శాస్త్రముగాని జ్ఞాతమునుండి అజ్ఞాతమునకు పోవలెను అని వేదాంత నుచును. గుఱ్ఱమునకు ముందువైపున బండినుంచకుడు; తెలియనిదానితో ప్రారంభించి తెలిసినదానికి రాకుడు.

పారుచున్న యొకనది యొడ్డున నిలుచుండి, కొందరు జనులు దానిపుట్టుకనుగూర్చి సమాలోచించుచుచుండిరి. ఒక డిట్ల నెను, “ఈనది బండలనుండి, రాళ్ళనుండి, కొండలనుండి వచ్చుచున్నది. కొండలనుండి నీ భూటగా వెలికి వచ్చును, అదియే ఈ నదికి కారణము” మరొక డిట్లులనెను, “కాదు. అసంభవము రాళ్లు కరినమైనవి. కరోరముగ మొద్దుగ నుండును. నీళ్లు ద్రవము, మృదువైనవి. మృదువైన జలము కరోరమైన బండలనుండి ఎటులవచ్చును. అసంభవము; అసంభవము. కరోరమైన

బండలు మృదువైన జలము నిచ్చుచున్నవని బుద్ధి నమ్మలేదు, బండలు నీటి నియ్యగలుగునేని, ఏదీ ఈ రాతిముక్కను తీసుకొని పిసికి చూచెదను. దీనినుండి నీరు రాజే కాన ఆ పర్వతములనుండి ఈ నది ప్రవహించుచున్నదనునది అసత్యము. నాకొక మంచి యాహ తట్టుచున్నది. ఎక్కడనో యున్న ఒక పెద్దరాక్షసుని చెమటనుండి ఈ నది పుట్టుచున్నది, ఒకమనిషికి చెమట బట్టినప్పుడు, ఆతని శరీరమునుండి నీరుగారుట మనము ప్రతిరోజు చూచుటలేదా. ఇక్కడ నీరు పారుచున్నది; అది చెమట బట్టిన ఎవరిదేహమునుండియో పారుచున్నదన్నమాట! అది సబబుగా నున్నది; మన బుద్ధి దాని నంగీకరించును. అది బాగుగా నున్నది. అందుచే అది సరిగానే ఉన్నది.” మరొక మనుష్యుడిట్లనెను. “కాదు. కాదు. ఎక్కడనో నుండిన ఎవడో ఉమ్మివేయుచున్నాడు, వాని ఉమ్మె ఇటుల పారుచున్నది.” మరొక డిట్లనెను “కాదు కాదు. ఎవడో ఉచ్చ బోయుచున్నాడు. అదియే ఈ నదికి కారణము”

అప్పుడు వీ రందరు ఇటులను కొనిరి, “చూడండి, మన సిద్ధాంతము లన్నియు సబబుగానే యున్నవి, నీరెక్కడ పుట్టును అను స్రశ్నకు ప్రతిదినానుభవమును బట్టి చెప్పిన జవాబులివి. ప్రతిరోజు మనమీ విషయముల జూచుటలేదా. నది పుట్టుకను గూర్చి మనముచేసిన సిద్ధాంతములు సబబుగా నున్నవి, చక్కగ నున్నవి, బ్రహ్మాండముగ నున్నవి. కాని నీరు రాళ్ళ నుండే ప్రవహించుచున్నదను వాదము, నీరు రాళ్ళనుండి ప్రవహించుచుండగా చూడాలి. మానవబుద్ధి అంగీకరించలేదు

కొండలపైకి పోయి చూడని వా డది ఆమోదించలేడు; అయి నప్పటికి అదే నిజము” ఈ వాదపు సత్యము దేనిపై ఆధారపడి యున్నది? అనుభవముపైన, ప్రయోగముపై ననే, కండ్లతో జూచుట పైన.

అటులనే ఈ ప్రపంచముయొక్క పుట్టుకను, ఈ ప్రపంచ మెందులకు ఎటుల వచ్చిన దనుదానిని, ఈ విశ్వమ నునది యొక్క ఉత్పత్తిని, ఈ లోక మనునది యొక్క పుట్టుకను పలు వురు పలువిధములుగా చెప్పెదరు. ప్రపంచముయొక్క పుట్టుక కూడ ప్రతిదినము చూచుచున్న విషయముల పుట్టుకవలెనే ఉండు ననుకొనివారి తెలివి, నదియొక్క ఉత్పత్తి ఉమ్మివలననో చెమటవలననో జరిగినదనియనుకొనువారి తెలివి పంటిది. వారిట్లందురు, “ఇదిగో వీమ చెప్పల గుట్టువాడు”, ఆ ఉద్దేశ్యము అటుల చేయు భావము ఉన్న వాడొక డుండనిదే చెప్పులెటుల చేయబడును? ఇదిగో గడియారముల చేయువాడు, దానిచేయు ఉద్దేశ్యమున్నవాడు పద్ధతి తెలిసినవాడు లేనిదే గడియారము తయారైతేనది? ఇచ్చట ఇల్లు ఉన్నది. ఇల్లునేయు ఉద్దేశ్యము గలవాడు, దాని స్థాన తెలిసినవాడు లేనిదే ఇల్లెటుల నిర్మించ బడినది? వారీ విషయములను నిత్యముచూచి ఇల్లు లందురు. ఇదిగో ప్రపంచము. చెప్పలు కట్టువాడు, గడియారములు చేయువాడు, ఇల్లు గట్టువాడు లేనిదే ఆ యా వస్తువు లెట్లు తయారు కావో, అటులనే ఒకానొక వ్యక్తిలేనిది ఈ ప్రపంచ ముండజాలదు. వాడే ఈ ప్రపంచమును చేసి యుండవలెను. కాన ఎక్కడో మబ్బులపై నిలుచుండు సాకారదేవు డొక

దున్నాడని వారందురు. మబ్బులపై నిల్చునినవానికి పడిసెము చేయునేమో నని కూడ వీరు జాలిచొందరు. ఈ ప్రపంచమును ఒక సాకార దేవుడు తప్పక సృష్టించి యుండునని వారందురు.”

వారి వాదన ఎంత సబబుగా, అర్థవంతముగా, సమంజసముగా కనబడినా, అది ఎవరి చెమటనుండియో ప్రవహించుచున్న దనువారి వాదనవలె నుండును. నది యొక్క కారణము శరీరములనుండి కారు నీటికి కారణము ఒకటే అయియుండవలెనని వారందురు. ప్రపంచముకూడ ఎవరివలననో చేయబడి యుండవలెను.

వేదాంత మీ విధమైన నాదమును నిలబెట్టెను. తప్పక నిలపెట్టెను. వేదాంత మనునదేమన, నీవే చూడుము. ప్రయోగమును చేయుము, కలడ్లతో చూడుము, తిన్నగా అనుభూతి ద్వారా ఈ లోకము వాస్తవముగా కనపడునని యుండలేదని నీవు చూడగల్గెదవు. ఎటుల? వేదాంత మనునదేమన, నీళ్ల రాళ్ళనుండి వచ్చుచున్నవని మాత్రమే నేను తెలుపగల్గెదను. నీళ్ళు రాళ్ళనుండి ఎటులవచ్చునో నేను చెప్పగలుగుచున్నాను. చెప్పలేకపోవచ్చును, కాని నీళ్ల రాళ్ళనుండి వచ్చుచున్నవని నేనెరుగుదును. నాతోకూడా ఆచోటికిగమ్ము. నీళ్ళు రాళ్ళనుండి వచ్చుట చూడగల్గెదవు. నీళ్ళు అటుల రాళ్ళనుండి ఎందుకువచ్చుచున్నవో చెప్పలేకపోయిన నన్ను దూషింపకుము. ఆ రాళ్లనుండి వచ్చుచున్న నీటిని తిట్టము. నీళ్ళు రాళ్ళనుండి ఎటుల వచ్చుచున్నవో చెప్పట నాకు చేతగాదు, కాని అది సత్యము నీవే ఋజువు చేసికోవచ్చును.

అటులనే వేదాంతమనునదేమన, ఈ మాయ లేక అవిద్య ఎందులకున్నదో నేను చెప్పగలిగినను లేకపోయినను అది సత్యము. అది ఎందులకొచ్చినదో నేను చెప్పలేకపోవచ్చును. ఇది వాస్తవం, అనుభవంద్వారా చూడవచ్చును. వేదాంతము యొక్క దృష్టికోణము శాస్త్రీయము అనుభవైకవేద్యము. అది ఏమైన ఊహలనుగాని, వాదనలగాని చేయదు. ప్రపంచపు పుట్టుకను విశదము చేయగలిగెదనని అది అనదు; ఇది మనోబుద్ధుల కతీతము. అది వేదాంత సిద్ధము. ఇదే నూయ యనబడును. ప్రపంచ మెందులకు కౌనవచ్చుచున్నది నీవు చూచుచున్నావు గాబట్టియే యని వేదాంత మనును. ప్రపంచమెందులకచటనున్నది? నీవు చూచుచున్నావుగాబట్టియే యని వేదాంత మనును. నీవు చూడకపోయినచో, ప్రపంచమేలేదు. ప్రపంచమిచట నున్నదని నీవెటుల ఎరుగుదువు? నీవు చూచుచున్నావు గాబట్టియే. నీవు చూడబోకుము, అప్పుడు ప్రపంచ మెక్కడ నున్నది. నీ కండ్లు మూసుకొనుము, లోకములో నైదవవంతు లేకుండబోవును. ప్రపంచముతో నీ కండ్లకు కనపడు భాగము లేదు. నీ చెవుల మూసుకొనుము, ఇంకొక అయిదవవంతు లేకుండ పోవును. ముక్కును మూసుకొనుము, మరొక అయిదవవంతు లేకుండ పోవును. నీ ఇంద్రియములలో దేనిని పనిచేయింపకుము, లోకమేలేదు. నీవు లోకమును చూచుచున్నావు, ప్రపంచ మచ టెందుకున్నదో నీవే తెలియపఱచవలెను. నీవే దానిని నిర్మించుచున్నది. నీవే సమాధానము చెప్పవలె.

నీవు నన్నడుగున దెందులకు ? నీవే అచట ప్రపంచమును నిర్మించుచున్నది.

ఒకప్పుడొక పసివాడు అద్దములో నొక చిన్నవాని ప్రతిబింబమును - అనగా తన ప్రతిబింబమునే - చూచెను; ఎవరో వానికి అద్దములో చాల అందమైన చక్కని పిల్లవాడున్నాడని చెప్పిరి; అద్దములో చూడగా వానికిగూడ చక్కని పిల్లవాడు కనబడెను. కాని అది తన ప్రతిబింబమే నని వాడెరుగకపోయెను, ఆ అద్దములో నున్నదెవరో క్రొత్త పిల్లవాడని తలచెను. తర్వాత ఆ పసివానితల్లి అద్దములోని పిల్లవాడు వాని ప్రతిబింబమేనని నిజమైన పిల్లవాడు కాదని నొక్కి చెప్పజూచెను. కాని యా పసివాడు నమ్మజూయెను. అద్దములో నిజమైన మరొక పిల్లవాడు లేడని వానికి అర్థము కాదాయెను. వాని తల్లి “ఇదిగో చూడు, అద్దము. ఇందులో పిల్లవాడెవరూ లేడు,” అని చెప్పగా ఆ పసివాడు దాని దగ్గరకొచ్చి ఇటులనెను, “అమ్మా, అమ్మా, ఇదిగో పిల్లవాడు, లేకేమి ఇదిగో పిల్లవాడు” ఆ పసివాడు “ఇదిగో పిల్లవాడు” అని చెప్పుచున్నప్పుడే తన ప్రతిబింబము అద్దములో పడవేసెను. అద్దములో నిజమైన పిల్లవాడొకడు లేడని తల్లి తిరిగి చెప్పజూచెను, కాని యాపసివాడు తిరిగి రుజువుకొరెను. పసివాడా యద్దముయొద్ద కెళ్లి చూడు ఇదిగో పిల్లవాడు” అని చెప్పెను. కాని అద్దములో వస్తువేమియులేదని ఋజువు చేయుటలోనే, వాడద్దములో వస్తువ నొకదానిని తీసికొచ్చి పెట్టెను.

అటులనే, నీ వీ ప్రపంచ మెచట నుండి వచ్చినది ఎందుల కొచ్చినది, ఎటుల వచ్చినది అని చెప్పటలోనే ఆక్షణము లోనే అ న గా నీ వీ ప్రపంచపుట్టుపూర్వోత్తరముల విచారించుటకు ప్రారంభించగానే నీ వీ ప్రపంచము నచట జెట్టుచున్నావు, నీ వీ ప్రపంచమును సృష్టించు చున్నావు. కాన నీ వీ ప్రపంచ మెటుల బుట్టినదో ఎందులకో ఎటుల తెలిసికొనగలవు? దాని కారణమును మన మెట్లు ఎరుగగలము? దాని కశీతమును ఎటుల తెలుసుకొనగలము? దాని నెట్లు అధిశమించగలము? * పిండాండదృష్టితో నైతేనేమి, తత్త్వ మీమాంసాదృష్టితో నైతేనేమి ఈ విషయము ఇంకా బాగుగా విశదీకరింపబడవలెను. ఒక భౌతిక (Mundane) దేవుడు లోకమును సృష్టించినాడనియు, ఎచటనో యొక సృష్టికర్త యున్నాడనియు కొంద రందురు. వా రొక ఇంటివి చూచిన అది ఎవరిచేతనో కట్టబడినదని ఎరుగుదురు, కాన వారు ఈ లోకముగూడ ఎవరిచేతనో చేయబడినదనెదరు. అప్పుడొచ్చు ప్రశ్న ఏమన — ఈ లోకమును సృష్టించుటకు సృష్టికర్త ఎచటనో నిలుచొని యుండవలెనుగదా, ఆత నెచట నిలుచొనెనో? ఆత నెక్కడనో నిలుచునియుండిన ఆతనికొక విశ్రాంతిస్థల మప్పటికే యుండినదన్నమాట. అయితే సృష్టించుటకు ముందే లోకముండి యుండెనన్నమాట. ఎందుకన ఆ విశ్రాంతిస్థల మెక్కడనో లోకముందే యుండి యుండవలె

* పిండాండము = Microcosm

బ్రహ్మాండము = Macrocosm

గదా ! లోకము సృష్టింపబడుటకు ముందే యుండును. లోక మెప్పుడు ప్రారంభమైనది? అని వివేచించుటకు ప్రారంభించు నపుడు నీవు రెండు భావములను వేరుచేయ జూచుచున్నావు. ఎప్పుడు? ఎందుకు? ఎచట నను భావమొకవైపున లోకమును భావం (Idea) యొకప్రక్క ఎందుకు ఎప్పుడు ఎచటనను మాటలు దిక్కలకారణముల భావములు (Ideas) లోక ములో నంతర్భూతములు కావా? అవి లోకములు కావా? అవి తప్పక లోకములే. గుర్తుంచుకొనుము. నీ విచట విచారంపడలచినది ప్రపంచము ఎందుకు పుట్టెను? ఏమిలనయ్యెను? అనునది. ఈ ప్రశ్న ఎందుకు? ఎక్కడ? ఎప్పుడు అను వాటి నంటియున్నది. జ్ఞప్తియంచుకొనుము. దిక్కలకారణములు లోకములోనే యున్నవిగాని లోకాతీతములు గావు. కాలము లోకాతీతము కాదని నీ వెరుగుదువుకదా! “లోక మెప్పుడు ప్రారంభమైనది” యని నీ వనగానే లోక మొకవంక ఎప్పుడు అనుభావము మరొక వంక అయినవి. అప్పుడు నీవు లోకమును లోకమునకు ముందుంచు చున్నావన్నమాట. ఇది చాల నూత్నము, కష్టము నగు విషయము. మీరు దయయుంచి శ్రద్ధ తోను అపేక్షతోను వివేచింపు.

లోకము ప్రారంభించినది (పుట్టింది) ఎప్పుడు? అనుటలో నీవులోకమును దానినుండి వెలికిదీయ గోరుచున్నావు; లోకము నుండి ‘ఎప్పుడు’ అనుభావమును వేరుచేయ గోరుచున్నావు; నీవు లోకమును ఎప్పుడు? ఎందుకు అను వానితో కొలతవేయ గోరుచున్నావు. కాని ఎప్పుడు ఎందుకు అనునవే లోకముని

నీ వెరుగుదువు కదా! నీవు లోకము నతిక్రమింప గోరుచున్నావు. లోకముపైకి దాటిపోగోరుచున్నావు. నీవు లోకముపై కెగరి గంతువేయ గోరుచున్నావు, అక్కడనే నీవు లోకము నుంచు చున్నావు.

ఒకసారి ఒక బడికి ఒక ఇన్స్పెక్టరు వచ్చి విల్లల నీ ప్రశ్నవేసెను “ఒక నీమ సున్నపు ముక్కను గాలిలో వదలితి మేని అది నేల నెప్పుడు తాకును?” “ఇన్ని సెకండ్లలో పడు” నని ఒక కుర్రవాడు బదులుచెప్పెను. “ఒక రాతిముక్క ఇదిగో ఇంతటి ఎత్తునుండి వదలబడెనేని ఎంతసేపటిలో క్రింద పడును?” “ఇంతటిసేపులో” నని విల్లవాడనెను. అప్పు డిన్స్పెక్టరు ఇటులనెను, “ఈ వస్తువు నొదలితిమేని ఎంతసేపు పట్టును?” విల్లవాడు జవాబిచ్చెను. అప్పుడాతడు ఒక చిక్కు ప్రశ్నను వేసెను, “భూమి పడెనేని, ఎంతసేపటిలో పడును?” విల్లలు తెల్లముఖము వేసిరి. ఒక తెలివికల కుర్రవాడిటులనెను. “భూమి ఎచట పడునో ముందుగా చెప్పును?”

ఆటులనే ఈ నీప మెప్పుడు వెలిగిపబడినది. ఈ ఇల్లెప్పుడు కట్టబడినది. ఈ నేల నెప్పుడు గచ్చుచేసిరి. అను ప్రశ్నల వేయవచ్చును. కాని “భూమి ఎప్పుడు సృష్టించబడినది? లోకమెప్పుడు సృష్టించబడినది” అను ప్రశ్నను మన మిగి నప్పుడు “భూమి ఎంతటిసేపులో పడును. భూమి ఎక్కడ పడును? అను చిక్కు ప్రశ్నలవంటిది. ఎందుకు? ఎక్కడ? ఎప్పుడు - అనునవి జగత్తునందలి భాగములు. సర్వజగత్తు యొక్క ఎందుకు? ఎప్పుడు? ఎక్కడ అను వానిని గూర్చి

ప్రస్తావించునప్పుడు మనము వంకరగా మూటాడు చున్నామన్నమాట. తార్కికముగా తప్పు త్రోవలో పడినామన్నమాట. నీలోనుండి నీవు బయటికి గంతువేయగలవా? లేదు. అటులనే ఎందుకు? ఎక్కడ? ఎప్పుడు అనునవి ప్రాపంచికములుకాబట్టి ప్రపంచమునందలి భాగములు. కాన అవి ప్రపంచమస్యను పరిష్కరింపలేవు. ఇది వేదాంతము చెప్పవది.

ఇదే మరొక విధముగా ఇక ఇప్పుడు బోధింపబడును.

ఒక మచుష్యుడు నిదించుచున్నాడనుకొనుము, నిద్రలో ఆత డెన్నియోరకముల వస్తువుల జూచును. ఆతడే ద్రవ్య, దృశ్యముకూడా; స్వప్నములో కంగారుపడిన ద్రవ్య ఆతడే; (అందు కానవచ్చిన) అరణ్యములు, నదులు, కొండలు తదితర వస్తువులుకూడ ఆతడే. నీన్నటిరాత్రి చూపించినట్లు అచట స్వాప్నిక ద్రవ్యదృశ్యము లొక్కరియే ప్రకటితమగుచున్నవి. స్వప్నములోని ద్రవ్య, స్వప్నములోని ప్రాధుడు, ఈ నదులు, కొండలు, సరస్సులు ఇతర దృశ్యములు ఎప్పుడు పుట్టినవో చెప్పగలుగా? నీవు కల కనుచున్నంతసేపు ఈవస్తువులెప్పుడు ఉనికిలోని కొచ్చినవో చెప్పగలవా? చెప్పలేవు. నీవు కలవరించునపుడు, నీకానదులు, లోయలు, కొండలు, మైదానములు శాశ్వతములుగానే కన్పడును. ఇవియన్నియు స్వాభావికములుగానే కన్పడును. అదినండి ఉంటున్నటులే కనపడును. కలవరించుచున్న ద్రవ్యపుగాన కలవరించుట ప్రారంభించినది. నీవే నని తలపనే తలపవు; దానినే నిజముగా ఎంతువు. ఆ లోయలు, నదులు, మైదానములు శాశ్వతములుగా కనబడును,

వీనివృట్టుక నెఱుగజాలవు; కలవరించు చున్నంతసేపు కల యొక్క ఎందుకు? ఎప్పుడు? ఎక్కడ అనునవి ఎఱుగజాలవు. మేల్కొంచుము అంతయుపోవును. మేల్కొంచుము, అంతయు అదృశ్యమగును.

అటులనే ఈ ప్రపంచములో నీ వన్నిరకముల వస్తువులను చూతువు; అవి సత్యములైనట్లు కనపడును. వాని కంతమున్నట్లు గోచరింపదు. కలలో అంతమున్నట్లే; స్వప్నమెప్పుడు ప్రారంభమాయెనో నీవెఱుగలేవు. కాలమెప్పుడు మొదలిడెనో నీవు చెప్పగలవా? ఇది కాంట్ కూడ చూపించిన నిరోధాభాసమే (Antinomy) కాలమెప్పుడు ప్రారంభించెను? కాలమాకాలములో ప్రారంభించెనని, నీ వనినప్పుడు, నీవు కాలమును సాపించుచున్నావు. ఈ ప్రశ్న అసంభవము. అవకాశము (దిక్కులు) (Space) ఎక్కడ మొదలిడెను? ఈ ప్రశ్న అసంభవము. అవకాశము మొదలిడినచోటి కావల అనునప్పుడు అది మొదలిడినచోటయొక బిందువునుంచు చున్నావు. అవకాశముయొక్క ప్రారంభము 'ఎక్కడ' అను భావముచే ఆవరింపబడి యున్నది; 'ఎక్కడ' అనుభావములో దిక్కులుగూడ అంతర్భూతములు. ఈ ప్రశ్న అసంభవము. కార్యకారణములను గొలుసున కాది ఎక్కడ? ఈ ప్రశ్న అసంభవము. కార్య కారణములను శృంఖల మెందులకు ప్రారంభమైనది? ఇదియూ దానివలెనే అసంభవము. కార్య కారణములను గొలుసున కేమైన మొదలను నీవు చూపించితివేని, అప్పుడు ఎందుకు అను భావమే కారణతయగును. ఇట్లది నిన్నదాటి పోవును. సమాధానము చెప్ప

టకు వలనుపడని ప్రశ్న అది. ఈ వైపునగాని, ఆవైపునగాని, దిక్కాలములకుగాని, కార్యకారణములకుగాని అంతమునునది లేదు. శోపన్ హోర్ ఇది ఋజువుచేసినాడు. హెర్బర్ట్, స్పెన్సర్ ఋజువుచేసినాడు. ప్రతిదార్శనికుడు దాని కంతములేదు, అంతములేదు అనినీకు చూపించును. కలలలోగూడ, నీవు వానిలో జూచునట్టి రకపు కాలమునకుగూడ ఈ వైపునగాని ఆవైపునగాని అంతములేదు; కలలలోగూడ నీవు వానిలో జూచునట్టిరకపు అవకాశమున కంతములేదు. కలలలో నీవు వానిలో జూచురకపు కార్యకారణముల కంతములేదు.

జాగ్రదవస్థలోగూడ నంతే. ఈ ప్రశ్నకు వ్యావహారికముగా సమాధానము చెప్ప ప్రయత్నించు వారందరు తప్పు పడి, నూటిగా వాదించక వంకరగా పోవుచున్నారు. ఈ సమస్యకు వ్యవహారిక పరిష్కారము (Impirical solution) అసంభవము. స్వాప్నిక ద్రవ్యమేలాగించి నంతనే సమస్య అంతయూ పరిష్కార మగుచున్నది. లేచిపడప, కలగాంచుచున్న ద్రవ్య ఇట్లనును, “కలయే లేదు, అంతవరకు అది యంతయు వాస్తవమే,” అటులనే సత్యానుభూతిలో మేల్కొందినంతనే, వేదాంతము ప్రతిదానికిని ఆదర్శముగా నిలబెట్టు ముక్తియను పరిపూర్ణస్థితి ప్రాప్తించినంతనే, నీవీ ప్రపంచమంతయు నొక తమాషయని, ఒక విలాసమని, ఒక ఎండమావి యని తెలిసికొందువు.

ఈ మాయా సమస్యనే మరొక విధముగా పెట్టవచ్చును. “నగును దేవు డాయెనేని, అతిథు డన నిజవ్యభావమునేల మృగిడి

పోవలెను?" వేదాంత మిట్లు సమాధాన మిచ్చును, "నీలో నున్న నిజమగు దేవుడు తన నిజస్వభావము నెప్పుడు మరువ లేడు; నీలోనున్న సత్యదేవుడు తన నిజస్వభావమును మరచె నేని ఆతడెల్లప్పుడు ప్రపంచమును పాలించుచు, ఏలుచు, నియ మించుచునుండ లేడు: సత్యదేవు డసలు మరువనేలేడు. ఆత డింకను లోకమును శాసించుచు, ఏలుచు, పాలించుచునే యున్నాడు. అయితే మరచిపోయిన దెవరు? ఎవరునూ లేడు. ఎవరూ మరువలేడు. అది కేవలము స్వప్నము వంటిది. స్వప్న ములో నానారకములైన వస్తువులను నీవు చూచునప్పుడు ఆ వస్తువులను జూచునది నిజముగా నీవు కాదు, స్వప్నములోని ఇతర వస్తువులే తోపాటు సృష్టింపబడిన స్వప్నములోని ద్రవ్యయే అది యింతయు జూచునది, ఆదృశ్యముల నన్నిటిని జూచునది, ఆ లోయలలో, ఆ కొండలలో, అ నదులలో ఉండునది ఆతడే, నిజమైన ఆత్మ, సత్యదేవుడు—ఎప్పుడు ఏదియు మరువ లేడు, ఈ అసత్యమైన అహంకారము (Ego) గూడ మాయాసృష్టియే ఇతర విషయముల వంటి ఎండమావియే. నిజమైన ఆత్మ ఏమియు మరువలేదు. "దేవుడు తన్ను తాను మానవునిగా, క్షుద్రుడై ఆహంతగా, ఎందుకు పొరపడినాడు" అని నీవని నప్పుడు, నీ ఈ ప్రశ్నలో తార్కికముగా * తప్పున్నదని వేదాంత మనుచున్నది నీ వెవరి కీ ప్రశ్న వేయునది? నీ వీ ప్రశ్నవేయునది స్వప్నమందలి ద్రవ్యకా. జాగ్రదవస్థ యందలి

* Circulus in proband. ఋజువు చేయుటలోని గమనమున ప్రమాణముపై ఆధారము చేయుట.

ద్రష్టకా? స్వాప్నిక ద్రష్ట ఏమియు మరువలేదు. కావున, వానినీ ప్రశ్న వేయలేవు అతడు చూచు ఇతర విషయముల వలె అతడును ఒకసృష్టియే, ఇక జాగ్రదవస్థలోని నిజమైన ద్రష్టను కూడ నీ వీ ప్రశ్నను వేయలేవు. ప్రశ్న వేయున దెవరు? కలలలో ప్రశ్నలు వేయువాడు కలలలోనే నుండివలెకదా, స్వాప్నిక ద్రష్ట వేరు చేయబడినప్పుడు, ప్రశ్న ఎవరు వేయును? మాయయును స్వప్నము సాగినంతవరకే, ఉన్నంత వరకే, ప్రశ్నించుట, సమాధానముచెప్పట యను ద్వైతమంతయు సాధ్యమగును. స్వాప్నిక ద్రష్టనే నీ వీ ప్రశ్న వేయగలెదవు, ఇక అతడో దానికి బాధ్యుడు కాదాయె; స్వాప్నిక ద్రష్టను తొలగించుడు, ఇక వస్తుజాలమంతయు, స్వప్నమంతయు లేకుండ పోవును; ప్రశ్న వేయుట కెవరూ మిగిలియుండరు. ప్రశ్న నెవరు వేయుదురు? ఎవరిని?

ఇచ్చట నొక చక్కని పడ వున్నది. ఇచట పడవ నడుపువాని బొమ్మ వున్నది: వాడు పడవకు నది దాటించును. పడవవాడు చాల మంచివాడు; పడవ నిజమైనదిగా ఎంచబడి నంతనేవే వాడు పడవకు యజమాని; పడవ పడవగా ఏ అర్థములోనైనదో ఆ అర్థములోనే పడవవాడు దానికి యజమాని. వా స్తవముగా ఎప్పుటనూ పడవాలేడు, పడవవాడూ లేడు. రెండును అసత్యములే. కాని పసిపిల్లవాని కొకనికి మనము, “రారమ్ము, రమ్ము పడవ కెంత చక్కని యజమాని” అని చూపినప్పుడు పడవ యజమాని పడవకూడ ఒకేవిధమైనవి.

పడవకంటె పడవయజమాని నిజమైనవా డనుటకు మన కధికారములేదు.

అటులేనే వేదాంతము ప్రకారము విశ్వముయొక్క నియామకుడు, ఈశ్వరుడు, యజమాని లేదా దేవుడు - లేక సృష్టికర్తయను భావమునకు ఉన్న సంబంధము బొమ్మలోని బోటువానికి బోటునకు ఉన్న సంబంధమువంటిది. అక్కడ బోటున్నంతసేపు బోటువాడుకూడ ఉన్నాడు. బోటు అసత్యమని నీవు గుర్తించగానే, బోటువాడుకూడ అదృశ్యుడగును.

అటులేనే ప్రపంచము నీకు నిజముగా కనపడినంతసేపే నియామకుడు, ఈశ్వరుడు, సృష్టికర్త, చేయువాడు అను భావము నిజము. ప్రపంచమును పోనిండు ఆ భావముకూడ పోవును. సృష్టికర్తయను భావము (Idea)లో సృష్టి ఎందుకు, ఎప్పుడు, ఎక్కడ అనునవి అంతర్భూతములు. బోటువాడు బోటు ఒకదాని కొకటి సంబంధించియున్నటులే ప్రపంచము యొక్క ఎందుకు? ఎప్పుడు? ఎక్కడ అను ప్రశ్నలు ప్రపంచము నకు సంబంధించియున్నవి; అవిరెండునుకూడ ఒకే సంపూర్ణమైన దిశపుయొక్క భాగములు. రెండు ఒకే విలువగలవి యైనచో, రెండూ భ్రాంతిలే “ఎందుకు? ఎప్పుడు? ఎక్కడ” అను ప్రశ్నకూడ భ్రాంతియే. ఎందుకు? ఎప్పుడు? ఎక్కడ - అను ప్రశ్నయే బోటువాడు. ప్రపంచమును నడిపించునది, లాగుకొని వెళ్ళునది, నీవు మేల్కొంచి సత్యానుభూతి నొందినంతనే, ప్రపంచమంతయు నీకు గుడ్డపై గీయబడిన బోటు బొమ్మవలె

నగును; అప్పుడు బోటువాడుగా నుండిన ఎందుకు? ఎప్పుడు? ఎక్కడ అను ప్రశ్న అదృశ్యమగును. దిక్కాల కారణముల కతీతముగానున్న సత్పదార్థమందు ఎందుకు? ఎప్పుడు? ఎక్కడ, అనునదిలేదు. ప్రపంచము ఒక సాకారుడగు (వ్యక్తియగు) (Personal) సృష్టికర్తనలన ఏర్పడిన దని జనులందురు. వేదాంతము నేతి యనును. ఈ 'నేతి' యనుమాట సంస్కృతమందు తరచువచ్చుచుండును. అమౌళిన్లు దీనికి "నిట్" అను తదృశమును తయారుచేసిరి. ఈ ప్రశ్న అసంభవము, సమాధానము చెప్ప వీలుపడనిది.

మరొక డొచ్చి ఇటులనును. "దేవుడుతన్నదా వేమించుకొని, ఈ ప్రపంచమును తయారుచేసెను. తననే ఇన్ని రూపములుగా చూడదలచుకొని, ఆతడీ లోకము నొక అద్దముల ఇల్లువలె తయారు చేసెను. వేదాంతము నేతియనును అట్టి యూహ నూహించుటకు నీ కథి కారము లేదు.

మరొక డొచ్చి ప్రపంచ మిదిగో ఇన్ని వండ్లక్రిందట సృష్టించబడిన దనును వేదాంతము నేతియనును. ఎందుకు అని దాని అసలర్థము మాయ. మాయ యనగా కాదు అని అర్థము, య అనగా అది అని అర్థము. మాయయనగా అది కాదని అర్థము. నీ వేయలే నటువంటి ప్రశ్న అది అదికాదు. ప్రపంచము సత్యమా, యనిప్రశ్న. వేదాంతము, నేతి, మాయ అదికాదు అనును. దానిని నీవు సత్యమనలేవు. ఎందుచేత? సత్యమనగా సనాతనమైనదని అర్థము కాబట్టి, నిన్నను, నేడును, ఎల్లప్పుటికిని ఒకటిగా నుండునది యని

అర్థముకాబట్టి. అది సత్యమనగా ప్రపంచమెప్పుటికి నుండునా? అది ఎప్పుటికి ఉండదు. కాన అది సత్యము కాజాలదు. నీగాఢ నిద్రలో అది అదృశ్యమగు చున్నది; నీపూర్ణస్థితిలో, నీముక్తావస్థలో అది అదృశ్యమగు చున్నది. కాన అది ఎల్లప్పుడు ఉండునదికాదు. కాన అది సత్యమని యనుటకు నీ కథికారము లేదు ప్రపంచ మసత్యమా? వేదాంతము నేతి, మాయ, అది కాదు అనును. ఇది బహువింతగా నున్నది. ప్రపంచ మసత్యము కాదు. “కాదు అది అసత్యము కాదు. ఎందుకనగా వేదాంతపు నిర్వచనము ప్రకారము అసత్యమనగా మనిషి కొమ్మువలె ఎప్పుడునూ ఉండనిది. ఆవువలె మనుష్యునికి కొమ్ములేన్నదైన యుండునా? లేదు. అదీ అసత్యమంటే, ఇక ప్రపంచ మిప్పుడే నీకండ్లకున్నట్లుకనపడుచున్నదిగాన అసత్యము కాజాలదు. ఉన్నట్లుగా అది నీకు కానవచ్చుచున్నది గాన, అది అసత్య మనుటకు నీ కథికారములేదు. ప్రపంచము సత్యమా? నేతి ప్రపంచ మసత్యమా? నేతి. అయితే ప్రపంచము కొంత వఱకు సత్యము. కొంతవఱకు అసత్యమూనా? వేదాంతము, మాయ, నేతి, అదియుకాదు అనును. సత్యాసత్యములు కలసియుండలేవు.” అని వేదాంత మనును. ఈ ప్రశ్నల కీయబడిన ఈ సమాధానములు వేదాంతము యొక్క మాయావాద మనబడును. ఈ ప్రశ్నల కీయబడిన ఈ సమాధానములు “మిథ్య” యనికూడ అనబడును. మీ మైథాలజి అను శబ్దమునకు సమజాతికమైనది ఈ మిథ్యాశబ్దము. అనగా, మనము సత్యమని కాని, అసత్యమని

కాని, సత్యాసత్యాత్మిక మనిగాని అనుటకు వీలుకాని దని అర్థము అటువంటిది ఈ ప్రపంచము.

సరీశ్వరవాదులు దేవుడు లేడందురు. వేదాంతము నేతి, నేతి, మాయ అనును. వారనునది పొరపాటు. ఏలయైన దేవుడు లేడనుటకు వారికి కారణ మేమియు లేదు. కొందరు సాకారు డగు దేవుడున్నాడందురు. వేదాంతము నేతి, నేతి, మాయ అనును. అట్టి మాట యనుటకు నీ కథికారములేదు. నీవు అడుగు వేయలేని ప్రదేశమిది. నీ తెలివి నుపయోగింప వీలు గాని ప్రదేశమిది—యని వేదాంత మనును. నీ తెలివి నుపయోగించుటకు ఈ లోకములో ఎంతోపని యున్నది. అచట పని చేయించుకొనుము. “నీడరుకు చెల్లించ వలసినవి నీజరుకు చెల్లింపుడు. దేవునికి చెల్లించవలసినవి దేవునికి”. భౌతిక సీమలో, వ్యావహారిక జగత్తులో, నీ తెలివికి చాలినంత పని యున్నది. అతి భౌతిక సీమలోని కొచ్చుటకు నీ కొకటే మార్గమున్నది. ఆమార్గమే అనుభవమార్గము, ప్రేమమార్గము; భక్తియొక్క, శ్రద్ధయొక్క, జ్ఞానముయొక్క మార్గము; వింత చందపుజ్ఞానము, వింతరకపు ఈశ్వరానుభూతి. నీప్రదేశము లోనికి సరైన త్రోవగుండ వచ్చినప్పుడు ప్రశ్నలన్నియు సమసిపోవును. సమస్యలన్నియు పరిష్కారమగును. సాను వేదాంతర్థమగు కేనోపనిషత్తులో నొక శ్లోక మీ విధముగ నున్నది.

*“తెలిసితిని దాని నని నేను పలుకజాల
లేక దానిని తెలుసునో లేదటంచు
పలుకజాలను, అది మఱి తెలుసుకొనుట,
తెలిసికొనకుండు టిలకు, నతీత మెవుడు.”

నేటి తాత్త్వికులు చెప్పనదికూడ సరిగా నిదియే.
“ప్రారంభిక మాత్రములు” అను తనగంధములో మొదటి
భాగమున “అజ్ఞాతము” అను అధ్యాయమున హేర్బర్ట్
స్పెన్సర్ కూడ ఈ నిర్ణయమునకే వచ్చెను; అతను వ్రాసిన
దంతయు మీకు రాముడు చదివి వినిసింప నక్కరలేదు. కాని
కొంచెము మాత్రము చవెదను. “సైన్సుకు పునాదియై సైన్సు
ద్వారా స్థాపింపబడుటకు వీలుకాని పదార్థ (Principle)
మొకటియుండి యుండవలెను. తార్కికముగా ప్రతిష్ఠింపబడిన
పర్యవసానము లన్నియు ఏదోయొక అనుమానముపై ఆధార
పడి యుండవలెను. మేధాశక్తి పోగూడనట్టి పోవుటకు
సాహసికత నట్టి అజ్ఞాతసీమను మనము తాకునట్టి ప్రదేశ
మొకటి యుండయుండవలెను.”

దార్శనికు లందరు ఈవిషయమున దాదాపట్లేయందురు.
చూడుడు. దేవుని కుద్దేశ్యము లున్న వని యాపాదించుచు,
దేవుడు ఈ పని చేసియుండవలె, దేవునికి దయయుండవలె,
ప్రేమయుండవలె, దేవునికి మంచితన ముండవలె, దేవునికి
గుణముండవలె, ఆ గుణముండవలె నను వారందరు ఎంతటి

* శ్రీ కానువాదము శేషవర్ణి స్వామిది,

పొరపాటు పడుచున్నారో చూడుడు. ఇది ఇటుల, అది అటుల అనివిభజించుట యంతయు సరిహద్దుల వేయుటయేగదా! దేవుని నీవు ఒకేనోటితో అప్రమేయుడని, ప్రమేయుడని అనుచున్నావు. ఒకప్రక్కఅప్రమేయుడనుచు, వేరొక్కప్రక్క “ఓహోఆతని కీగుణమున్నది, ఆతని కా గుణమున్నది” యనుచున్నావు. ఆతడు మంచివాడని నీ వనినప్పుడు ఆతడు చెడ్డవాడు కాడన్నమాట యేకదా! అనగా ఆతడు నీ మిత్రుడు (హద్దుకలవాడు) (Limited) అన్నమాటేగదా! యెచట చెడ్డమున్నదో, అచట నుంచిలేదుకదా! ఆతడు సృష్టికర్త యని నీవనినప్పుడు ఆతడు సృష్టింపబడినవాడు కాడన్నమాటేగదా! ఆతని నల్లు నీమిత్రునిగా చేయుచున్నావు. ఆతడు లేనిచో నొకదానిని ప్రేలుపెట్టి చూపుచున్నావన్నమాట. ఆతడు సమస్తము అటు నీవలనే దేవు డీ లోకము నిందులకు సృష్టించినాడు, అందులకు సృష్టించినాడు అనినప్పుడు, నీవు దేవుని నీ ముందునకొచ్చి తన చేతలకు జవాబిచ్చుకొనువానినిగా చేయుచున్నావు; మేజిస్ట్రేటు ముందుకువచ్చి తన చెయిద్యములకు సమాధానము చెప్పుకొను మనుజునివలె దేవుని చేసినావన్నమాటేగదా! కాన నీవు దేవుని దేనికయినా బాధ్యునిగాజేసి, ఆతని కుద్దేశములను, ఊహ పోహలను ఆపాదించినప్పుడు, నీవు నిన్ను మేజిస్ట్రేటుగా జేసికొని, దేవుని నీముందునకొచ్చి తన పనులను తాను పూచీ చెప్పుకొనవచ్చిన మనుష్యునిగా చేసినావన్నమాట. ఇటులాతనిని నీవు నీమిత్రునిగా చేయుచున్నావు. దేవుని నీముందట

బోనెక్కించుటకు నీ కథి కారములేదని వేదాంత మనుచున్నది. ఈ ప్రశ్నను వదలివేయుము. ఇది యసంబద్ధము.

వేదాంతమనగా ఏ ప్రత్యేకవ్యక్తిగాని బానిసత్వము కాదు. మహమ్మదీయుడను శబ్దము మహమ్మదు పేరుపై ఆధారపడియున్నది. మహమ్మదుచేసింది, చెప్పినదంగయు మనము నమ్మవలయును. క్రైస్తవమతమనగా క్రైస్తుపేరుకు దాసుడగుట. జాధవుల మనగా బుద్ధుడను పేరునకు దాసుడగుట. జొరొయస్త్రియక మతమునగా జొరొయార్ పేరుకు బానిసగుట. వేదాంత మను పేరు ఏ ప్రత్యేకవ్యక్తిగాని బానిసగుట కాదు. వేదాంతమనగా అసంబద్ధము జ్ఞానముయొక్క పరమావధి యని యర్థము. వేదాంతమనగా సత్యమని అర్థము. కాన అందులో సాంప్రదాయక మేమియులేదు. అది విశ్వవ్యాప్తము; మీకు పరిచయములేని పేరుగాన దాని విని పక్షపాతము చెందకుడు. వేదాంతమనగా హిందువు లర్థముచేసికొననట్టి, బోధించునట్టి సత్యమని మీరననచ్చును. జర్మనీలోగాని, అమెరికాలోగాని, సత్యము నెచట అన్వేషించినను తేలునదొకటియేకదా! సూర్యుని మానవుడు ఎక్కడనుండి చూచినను అతడు తేజస్వంతముగాను, ప్రకాశవంతముగాను కనపడును. ఎవడు తన పాక్షపాతముల నొదిలి స్వతంత్రించునోవాడు, వేదాంతముయొక్క నిర్ణయమునకే వచ్చును. నీవు న్యతంత్రముగా, విశాలబుద్ధితో పక్షపాతములను, అవోహలను తప్పుట, అభిపాయములను వదలి సమాలోచించితివేని ఇవి నీ నిర్ణయములే, నీవాదనలే, నీవు తెచ్చిన ఫలితములే.

లనునట్లు పైకిమాత్రమే ప్రతిబింబము. అసత్య పరిబింబము భ్రమ. అసలువస్తున ముఖము. ముఖమూ, ప్రతిబింబమూ కలిసి ఒకేపరి ఉంటున్నవి; భ్రమపదార్థమగు ప్రతిబింబము సత్పదార్థమగు ముఖమూ కలిసి ఒకేపరి ఉంటున్నవి బహిరంగిక బ్రతులోని ప్రత్యేకత ఇది కాక మరొక ప్రత్యేకత ఏమన బహిరంగిక భ్రమలో అద్ధమువంటి ఏదోయొక సాధనము (Medium) ఉండును. అద్ధము సాధనము, భ్రమపదార్థము ప్రతిబింబము, సత్పదార్థముముఖము. కాన బహిరంగిక భ్రాంతిలో, ఆ వేళకు మూడు వస్తువులుండవలెను. అంతరంగిక భ్రాంతిలో ఆ వేళ కొక్కవస్తునమాత్రమే ఉండును.

సమస్త విశ్వముయొక్క ఏకత్వమును స్థాపించు వేదాంతముల ప్రయోగము లీ రకపు వని నీకు చూపింపబడును. వారి ప్రయోగములు, అనుభూతులు, వారి మతాభివృద్ధి, సత్యానుభవము ఇని యన్నియు ఈ లోకము. బహిరంగిక, అంతరంగికములను ద్వివిధభ్రాంతులచే ఏర్పడినదని సిద్ధాంతీకరించును. మతజీవితమును ప్రారంభించి, దేవత్వము (Divinity) తన లోనే అనుభవింప సమకట్టు వ్యక్తి బహిరంగికభ్రాంతిని మాత్రమే జయించును. పృథ్విపై నున్న మతములన్నియు క్రైస్తవమతము, మహమ్మదీయమతము, బౌద్ధమతము, జావోయాష్ట్రీయన్ మతము, వేదాంతము కాక ఇవన్నియు బహిరంగికభ్రమను జయించుట కెంతో తోడ్పడినవి. బహిరంగిక భ్రమను జయించుటలో అవన్నియు సరైన సీడే చేయుచున్నవి కాని వేదాంతము వానికన్న ఇంకొ మెట్టు

పైకి పోయినది. అది అంతరంగిక భ్రమనుకూడ నశింప జేయును; ఇతరమతములు మామూలుగా దానిజోలికి పోవు. అచటనే వేదాంతమునకు మాకు గిట్టదు. అని అవి యనును. కాదు, కాదు, అది వానికి విరుద్ధముగ సిల్పొనదు. అవి దేనిని మొదలిడినవో దానిని అది సంపూర్తికావించును. అది వాని కూత నిచ్చుచున్నది; అది వానికి వ్యతిరేక్తముగాని విరుద్ధముగాని కాదు. కాని ఇదంతయు మాకు సంస్కృతములో మాటాడి నట్లున్నది. గ్రీకులో మాటాడినట్లున్నది దీనియర్థ మేమి యని మీ రందుకు.

ఇప్పుడు అతిసూక్ష్మ విషయమొకటి చెప్పబడజోవు చున్నది గాన శృద్ధతో వినుడు. తాడును చూచి సర్పమని భ్రాంతి కల్గినది. తాడులో నొకసర్పము కానవచ్చినది. సర్పము ఏవిధమైన భ్రాంతివలన వచ్చినది? సర్పము అంతరంగిక భ్రాంతివలన వచ్చినది. సర్పమచటయున్నచో, తాడచటలేదని నీ వెఱుగుదువు. తాడచట యున్నచో సర్ప మచటలేదు. ఒక్క పరి కనపడునది ఒక్క వస్తువమాత్రమే. అది అంతరంగిక భ్రాంతి. చూడుము. ఈ కనబడిన సర్పము అంతరంగిక భ్రాంతి వలన ఏర్పడిన భ్రమపదార్థము. అందులోనికి చూచినప్పుడు అద్దము నీ కే విధముగ ఉపకరించునో, తన కాధారభూతమగు త్రాటికి ఈ పా మావిధముగనే ఉపకరించును. ఇది నీకుఋజువు చేయవలెను. అద్దము నీ కొక సాధనముగా ఉపయోగించు చున్నదని నీ వెఱుగుదువు కదా! అద్దము సాధనముగాన నీ వద్దములో నొక భ్రమపదార్థమును (దానిని నేను ప్రతిబింబమం

మను) చూచుచున్నావు. అద్వము సందర్భములో బహిరంగిక భ్రాంతి తటస్థించుచున్నది. త్రాటిలో అంతరంగిక భ్రమవలన పాము కనబడినదని చూపబడును; ఈ పామే ఆధారభూత సత్యమగు త్రాటికి అద్వమువలె నొక సాధనమగుచున్నది. ఇటుల ఆ చోటనే బహిరంగిక భ్రాంతికూడ తటస్థించినది.

నీ వద్ద కొక పిల్లవాడొచ్చి ఇట్లునును, “నాన్నా! నాన్నా! నాకు భయమెత్తినది; అచటాక పామున్నది.” “నాయనా, పామెంతపొడుగున నున్నది” యని మన మడిగెదము; పిల్లవాడిటులనును. “పాము రెండుగజముల పొడుగున నున్నది.” సరే పామెంత లావున నున్నది. పిల్లవాడిటులనును. “అది చాల లావుగ నున్నది. నిన్న శాన్ ఫ్రాన్సిస్కోరేవు నొదిలిపోవుచున్న ఓడలోని త్రాటియంతటి లావున్నది.” “పామేమి చేయుచున్నది” అని మన మడిగెదము. “పాము చుట్టజుట్టుకొని పడియున్నదని వాడనును. అసలు పామచట లేదని నీ వెఱుగుదువు పామసత్యము. అచట నున్నది త్రాడు మాత్రమే. త్రాడే రెండుగజముల పొడుగున నున్నది. అదియే ఆరడు శాన్ ఫ్రాన్సిస్కోరేవు నొదిలిపోవు పడవులో నున్న త్రాటియంతటి లావుగ నున్నది. త్రాడే నేలపై చుట్టగా పడియున్నది. త్రాటి గుణములే దాని లావు, పొడుగు, దాని స్థానము, భ్రాంతి సర్పములో పరిబింబించి నట్లయినవి. త్రాడే తన లావును, వెడల్పును, స్థానమును భ్రాంతి సర్పములో పడవేసినది. పామంతటి పొడుగుది కాదు. ఆ పొడుగు త్రాటిదే పామంతటి లావుది కాదు. త్రాటికి వర్తిండు లావే అది.

సా మా సానమందు లేదు. త్రాటికి వర్తించు స్థానమే అది. కాన మొదట అంతరంగిక భ్రమకు ఫలితముగా సర్ప మేర్పడినది. తదుపరి మనము సర్పములో మరొక రక భ్రాంతిని సృష్టించినాము. దానిని మనము బహిరంగిక భ్రాంతి యనవచ్చును అనగా ఒకదాని గుణముల మరొక దానికి వర్తించజేసినాము.

ఇది రెండవరకపు భ్రాంతి. ఈ భ్రాంతుల దొలగించుటకే ప్రక్రియ నవలంబింపవలె. మనము మొదట నొక భ్రాంతిని తొలగించి తదుపరి మరొక భ్రాంతిని తొలగింతము. మొదట బహిరంగిక భ్రాంతిని తొలగింతము. తదుపరి అంతరంగికమును తొలగింతము.

వేదాంతము ప్రకార మీ విశ్వ మంతయు ఒకే అచ్ఛేద్య మైన, అవర్ణనీయమైన, భావకు, దిక్కాలకారణములకు అతీతమైన, సత్తనుటకుకూడ వీలుపడని సత్తు (Reality) ఈ సత్తను త్రాటిలో ఈ ఆధారభూత మగు అధిష్ఠానములో, పదార్థములో (లేక మరొక పేరుతో పిలుపుము) నామరూపములు విభేదములు (లేక దానిని నీవు శక్తి ఉత్సాహము లేక స్పందనములు అనవచ్చును) కనపడుచున్నవి. ఇవి సర్పమువంటివి. ఈ అంతరంగిక భ్రాంతిపూర్తి యైనవీమృత బహిరంగిక భ్రాంతి కలుగుచున్నది. ఈ బహిరంగిక భ్రాంతిచే ఈ నామరూపములను ఈ వ్యక్తిత్వములను విభేదములను మనము స్వతః సత్యములుగా స్వతః సిద్ధములుగా, స్వతఃస్థితిములుగా, తమంతటతాము నిజమైనవిగా ఎంచుచున్నాము. ఇట్టికొండ రెండవది యగు బహిరంగిక

భ్రాంతికూడ వర్చుడుచున్నది. ఈ ప్రణయను తారుమారు చేసితి మేని నీ వర్ణము చేసికోగలవు.

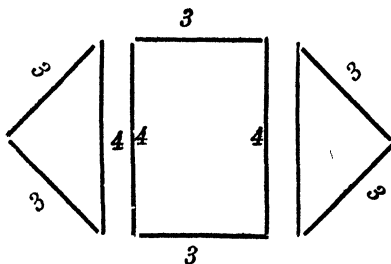
మతము లేమిచేసినవి? ప్రియమైన క్రైస్తవమతము, ప్రియమైన మహమ్మదీయమతము, ఈ మతము లన్నియు బహిరంగిక భ్రాంతిని తొలగించుట కెంతో తోడ్పడినవి. శుద్ధ ప్రేమమయజీవితమును, దివ్యానందపు జీవితమును, ఆశతోను శ్రద్ధతోను, ధర్మముతోడనునిండిన జీవితమును గడుపుచు అన్ని వైపుల అంతులేని ప్రేమను వెడలగక్కుచు విశ్వము నంతయు దేవత్వముతో నింపివేయుచు, మానవులు బలికిరేని, వారు ప్రతివస్తువయందు దేవుని కనుగొందు రని ఈ మతములు చూపినవి. చూడుడు; నిజమైన ఋషి లేక ముని నిజమైన క్రైస్తవుడు పేరులలోగూడ దేవునే జూచుచు ఆతడు శత్రువునికూడ ద్వేషించబడును. మరి ప్రేమించును. అహ! “నీ శత్రువును కూడ నీవలెనే ప్రేమింపుము,” అను క్రైష్ట బోధ ఎంతటి మహత్వము! ఆ సత్యదేవునే ఆతడు పూలలో జూచును. నీవాస్థితికి పోతివా? నిజముగా మతముగల వారాస్థితికి బోయిరి. పూవులు నీతోడ మాటాడును. రాళ్లలో నీకు వేదఘోషలు విసవచ్చును. పారుచున్న వాగులలో పుస్తకముల చదివెదవు. నక్షత్రములు నీకు ముచ్చట్లు చెప్పును; నరుల ముఖములలోగుండ నీకు దేవత్వము కానవచ్చుచుండును. దేవత్వమునకు మానసిక ప్రమాణము లవసరమా? లేదు, దానిలోనే దానికి వలసిన ప్రమాణ మున్నది. ప్రాపంచిక

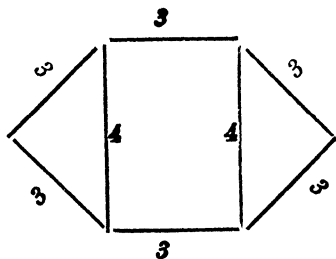
మగు తర్కమును, తత్త్వశాస్త్రమును అతిక్రమించు ప్రమాణముపై అది ఆధారపడి యున్నది. ప్రతిచోట దేవుని అనుభవించువాడు; దేవునిలోనే, దేవత్వములోనే బ్రతుకుచు, కదలుచు, అందులోనే అస్తిత్వము కలిగియుండువాడు - ఈ విధమైన మతజీవితముద్వారా, సాధనద్వారా, అనుభవముద్వారా, ప్రయోగముద్వారా బహిరంగిక భ్రాంతిని జయించును, ఎటుల? ఈ అన్నిరూపములలో, ఈ అన్ని తెరుగులలో, విభేదములలో, దేవుడున్నాడని నీ వనుచున్నావుకదా! ఇనియన్నియు సర్వమువంటివి. అయినను వాటి నతిక్రమించి చూతువేని, వాని కతీతముగా చూచితివేని, నీవు సర్వము క్రింద నున్న ఆధారభూత మగు త్రాటిని చూడగల్గెదవు. పొడవు, వెడల్పు, లావు నీ వాపాదించునది పామునకు గాదు. ఆధారభూతమగు త్రాటికే. ఇటులాక విధమగు భ్రాంతిని నీవు తొలగించుకొనుచున్నావు. నీవు ప్రతిదానివెనుక దేవుఁజూచుస్థితికి రాగానే, నీ శత్రుమిత్రుల కెవరికి ఉద్దేశ్యముల నాపాదింపవు వారిలో నీవు దేవత్వమునే చూచెదవు. వారివెనుక నీకు దేవునివేరే, విధివిలాసమే మెదలుట కానవచ్చును; అప్పుడు నీవు ఒకే దేవత్వము, సర్వమయినట్టి దేవుడే ఈపనులన్ని చేయుచున్నాడనియు, నీ స్నేహితులకే ఉద్దేశ్యములను ఆపాదింపరాదనియు అనెదవు. ఇటుల ఒక రకమైన భ్రాంతి బహిరంగభ్రాంతి జయింపబడినది. నీ ప్రగతిలో ఇది యొకమెట్టు. కాని వేదాంతము దాని నతిక్రమించిపోయి ఇటులనును, “సోదరా, ఈ అన్నిటిలోనూ

దేవుడే ఉన్నాడని యందువేని, అది పూర్ణ సత్యము కాదు, దానికి పైగా వెళ్లుము." ఈ రూపములు, ప్రతిరూపములు, విభేదములు, ప్రభేదము లన్నియు తమలో దేవుని కలిగియున్నవి. కాని ఒకేపరి, ఈ వివిధ భ్రాంతిలు, రూపములు, అసత్యములు. త్రాటిలోని పామువంటివి; దాని నతిక్రమించి పొమ్ము, దాని కంతకు అతీతమగుస్థితిని, భావములకు శబ్దములకు అతీతమైన స్థితికి వెళ్లుము, ఇదియు అసత్యమే. ఇటుల వేదాంతము సర్వమతముల పర్యవసానము పూర్ణత యని కనుగొందువు. అది ఈ ప్రపంచ మందలి ఏమనమునూ ఖండింపదు.

ఈ ప్రపంచ మీ దేవుని వలననో లేక ఆ దేవుని వలననో సృష్టింప బడినదని చెప్పటయవసర మని చూపబడును. ఈ రూపములు, ఆ కృతులు, ఈ విభిన్నపరిస్థితులు ఆకారములన్నియు ఈ ప్రపంచమే గాని వేరుకాదని ఋజువుచేయబడును.

ఇచట రెండు త్రికోణములు, ఒక చతురస్రము కలవు:

ఈ త్రికోణములు రెండుద్విసమభుజత్రికోణములు. అనగా రెండుభుజములు సమానమైన పొడుగుగలవి. సమాన పొడుగు గలవానిని 3 సంఖ్యతోను, మూడవభుజమును 4 తోను గురుతు వేసినాము. చతురస్రములో పొట్టిభుజములను 3 సంఖ్యతోను, పొడుగుభుజమును 4 సంఖ్యతోను గురుతు వేసినాము. ఈ చిత్రములను కాగితముతోడనో, అట్ట తోడనో కత్తించినాము. వాని నన్నిటిని ఒక్కచిత్రముగా అగునట్లు పెట్టుకు త్రికోణముల క్రిందిభుజములు, చతురస్రపు పొడుగు భుజములతో ఏక మగునట్లుగా పెట్టుడు. అప్పు డేమగును? అన్నిభుజములు 3 గా గలట్టి షడ్భుజపట మొకటి వచ్చును. 4 సంఖ్యగల భుజములు పటములోపలికి వచ్చుటం జేసి, అవి ఇక పొడుగుభుజములు కాజాలవు. ఈ షడ్భుజ పట మెటుల వచ్చినది? త్రికోణములయొక్క, చతురస్రము యొక్క స్థానమును తానుమానుచేసి వేరువిధముగా కలుపుట వలన వచ్చినది. మొదటి పటముల గుణము లేమి? ఇప్పటి ఈ పటపు గుణ మేమి? ఈ పటపు గుణములు మొదటి పటముల గుణములకు (Properties) పూర్తిగా భిన్నములు. మొదటి

పటములలో (Acute) కోణములు గలవు. ఈ పటములలో (Acute) కోణములను లేదు. చతురస్రములలో 90° కోణములున్నవి. ఈ పటములలో అసలు 90° కోణము లేదు.

మొదటి పటములలో 4 సంఖ్యగల భుజము లున్నవి. ఇందులో ఆ పొడుగు భుజములు లేదు మొదటి పటములలోని భుజములన్నియు సమానమైన పొడుగుగలవికావు. ఈ పటమందలి ఆకుభుజములు సమానమైన పొడుగు గలవి. దాని కోణములన్నియుగూడ సమానములు. ఇక్కడ మన మొక స్పృష్టిని జూచుచున్నాము; ఈ వర కెన్నడు యెరుగని గుణము లొచ్చినవి. ఈ పూర్తిగా క్రొత్తగుణము లెచట నుండి వచ్చినవి? చూడుడు. ఈ క్రొత్తగుణము లీ సృష్టికర్త చేతను సృష్టింపబడలేదు. మొదటివాని గుణములనుండి ఈ క్రొత్తగుణములు పుట్టలేదు; అవి యన్నియు ఒక క్రొత్త రూపముయొక్క ఫలితములు; ఒక క్రొత్త స్థానముయొక్క క్రొత్తరచనయొక్క ఫలితములు. వేదాంతము దీనినే మాయ యనును. మాయ యనగా నామరూపములే. అవి నామ రూపముల ఫలితములే యని గుర్తుంచుకొనుడు. ఇంకొకటి జూడుడు: ఈ ద్విసమభుజ త్రికోణములు రెండు ఉదజని చతురస్రము అయ్య జని అని అనుకొనుడు. అప్పుడు క్రొత్త పటము నీ రగును. ఈ మొదటి వస్తువులగు ఉదజని అయ్య జనుల గుణము లొకరకపువి. ఈ క్రొత్తపదార్థపు (నీటి) గుణములు ఇంకొకరకపువి. ఉదజని అయ్యజనులు మనకు నీటి నిచ్చుచున్నవి. ఉదజని మండును, నీ రటుల కాదాయె. ఉదజని

కసలు లేనేలేని గుణము నీటి కున్నది. అప్లుజని మంటకు సాయము చేయును నీ రటులచేయదు. దానిగుణము పూర్తిగా క్రొత్తరకపుది. అటులనే, మనము ఉదజని తేలి కయిన దనియు, అప్లుజని అంతటి దేలికయినది కాదనియు జూచుచున్నాము. ఉదజనిని రిత్తులలోనింపిన అవి నిన్ను పైకితీసుకు పోవును. కాని అందులో నుండియే ఏర్పడిన నీరటుల ఫలితముగా వచ్చిన మిశ్రమముయొక్క గుణములు. ప్రారంభిక మూల ద్రవ్యముల గుణములకు పూర్తిగా భిన్నములు. ఈ మిశ్రమమునకున్న గుణము లెచటనుండి వచ్చినవి. అది ఈ గుణములను సృష్టికర్త నుండి పొందుచున్నదా? లేక మూలద్రవ్యములనుండి పొందుచున్నదా? కాదు అది వానిని క్రొత్త రూపము నుండి, క్రొత్త స్థానమునుండి, క్రొత్త ఏర్పాటునుండి ఈ గుణములను పొందుచున్నది. అదీ వేదాంతము మనకు చెప్పునది. ఈ ప్రపంచమున నీవు జూచునదంతయు నామరూపముల ఫలితమేనని అది నీకు చెప్పుచున్నది. నామరూపముల ఫలితమగు దీనికిగాని, దానికిగాని కారణము సృష్టికర్త ఉండుటయే, నని నీ వన నక్కరలేదు.

ఇదిగో ఇచ్చట నీ ఎదుట ఒక బొగ్గుముక్క ఉన్నది. ఒక ప్రకాశమానమగు వజ్రమున్నది. బొగ్గు గుణములకు పూర్తిగా భిన్నములైన గుణములను కలిగియున్నది వజ్రము. ఇనుమునుకూడ కోయగలిగి నంత కఠినమైనది. వజ్రము కాగితముపై గీసినచో అరిగిపోయి అచటకూడ నల్లని చార నొడలు నంతటి మెత్తనిది బొగ్గు. వజ్రమెంతయో అమూల్య

మైనది. విలువగలది, ప్రకాశవంతమైనది. బాగ్గంఠో దృఢమైనది, నూచుట కసహ్యమైనది, నల్లటిది. రెంటి కెంత భేదమో గమనించుము. కాని వాస్తవముగా అవి రెండును ఒకే వస్తువ. సైన్సు ఈ విషయమును ఋజువు చేసినది. “నాథల కిది పట్టడు” అని నీ వందువు. నీ వొప్పుకొనినను, వొప్పుకొనక పోయినను, అది నిజమే. అటులనే వేదాంత మనున దేమన ఇచట నొక చెడ్డయున్నది. అచట నొకమంచి యున్నది. వ్రజము మంచిది, బాగు చెడ్డది. నీవు చెడ్డ యనున దొకటి ఇచట నున్నది. నీవు మంచియనున దొకటి యున్నది. నీవు మిత్రులనున దొకటి యిచట నున్నది. నీవు శత్రువులనున దొకటి అచట నున్నది. కాని వాని కన్నిటికి అధిష్ఠానముగ నున్నది ఒకే వస్తువ. బాగు లోను, వ్రజములోను నున్నది ఒకే కార్బన్ అయినట్లు రెండు తావులలోను గోచరించునది ఒకే దేవతత్వము. భేద మున్నది నామరూపములలోనే, వేరొక దానిలోకాదు. వ్రజములోని కార్బన్ అణువులు, బాగులోని కార్బన్ అణువులకంటె వేరు విధముగా ఏర్పాటైయుండి వేరువిధము లైన అణుసముదాయ మునకు కారణములైనవి. వ్రజమునకు బాగునకు గల భేదము నామరూపములవలన వచ్చినదే. దానినే హిందువులు మాయ యందురు. ఈ భేదములన్నియు నామరూపముల వలన వచ్చినవే.

అటులనే మంచికి చెడుగునకు గల భేదముగూడ మాయవలన - నామ రూపములవలన - వచ్చినదే. ఎల్లప్పుటికి ఛిందునవి కాదు. కాబట్టి నామరూపములు సత్యములు కావు.

ఒకసారి కనపడి, మరొకసారి కనబడునవికావు. కాబట్టి అవి అసత్యములు. విశ్వ మను నీ ప్రక్రియ నామరూపములుగాక మరొందుకాదు; విభేదములు, మార్పులు, కలయికలు గాక మరొందుకాదు; ఈ వివిధమార్పులు కలయికలు దేనివలన వచ్చినవి? ఆంతరంగిక భ్రాంతివలన వచ్చినవి. అంతరంగిక భ్రాంతివలన వచ్చిన ఈ నామరూపములలో, ఒకే దేవత్వము తనను ప్రకటించుకొనుచున్నది. మాయ యనబడు ఈ ప్రపంచముయొక్క నామరూపములలో దేవుడు తనను తాను ప్రకటించు కొనుచున్నాడు. ఇది యంతయు ఆంతరంగిక భ్రాంతి వలనవచ్చినది. దాని సతి కమించుము. నీ విక సమస్త మయ్యెదవు. అందరిలోను సమత్వమును చూచువాడే నిజముగ చూచుచున్నాడు: అందరిలోను ఒకే దేవత్వమును సమస్థితముగ జూచువాడే కళ్ళు కలవాడు.

భగవద్గీతలోని ఈ కింది వాక్కులు దీనిని మీకు విస్మయము చేయును.

“అహం క్రతు రహం యజ్ఞః
స్వధాఽహ మహ మాషధమ్
మన్రోఽహ మహ మేవాఽజ్య
మహ మగ్ని రహం హుతమ్.

పితాఽహ మస్య జగతో
మాతా ధాతా పితామహః
వేద్యం పవిత్ర మోజ్కార
ఋక్సామ యజురేవచ

గతిర్భర్తాం ప్రభుస్సాక్షీ
నివాస స్మరణం సుహృత్
ప్రభవః ప్రలయం స్థానం
నిధానం బీజ మవ్యయమ్

తపా మ్యహ మహం నర్మం
నిగ్రహా మ్ముత్సృజామి చ
అమృతం చైవ మృత్యుశ్చ
సదసచ్ఛాహ మరున ! ”

*గంగానదీ శావ్య సంగీతరవము
చలియించు దేవదారువుల గీతములు
వనధిగర్జనల ప్రతిధ్వనములును
గోనితంబముల సాధుత్వగుణంబు

తళతళ మెఱిసెడి మంచుబిందువులు
బరువుతో వంగిన వార్ష మేఘములు
పశి శండుపదముల మృదులశబ్దంబు
జనుల గుంపున గల్గు నవ్వల గోల.

సూర్యుని బంగారు కిరణంబు మఱియు
 మానతారల కంటి తళుకుల జెఱుకు
 కాంతులు నలుదిక్కులకు వెదజల్లు
 కార్తీ చంద్రుని ధనశ కాంతులును

ఉద్దిప్తకరవాల ధారలో కాంతి
 పరిష్కళ నవరత్న తళతళ త్కాంతి

మసక చీకటి సర్థరాత్రి కాలమున
 కనవచ్చు దీపగృహోపరికాంతి
 సస్యసమృద్ధమా భూమంశలంబు
 స్వర్ణీయ మా మహాద్భుత సంపదయును
 నిశ్శబ్దము శబ్దము శిఖలేని జ్యోతి
 చీకటి లేనట్టి చీకటి మఱియు
 పక్షముల్ లేని ఆకాశయానంబు
 చిత్తచిహ్న మా చింతన మఱియు
 చూపులు లేనట్టి చూపు నిరాస్య
 భాషణ కరములు లేనట్టి పట్టు
 నే నహ, నే నహ, నే నహ ! నేన !!

ఓమ్ !

ఓమ్ ॥

ఓమ్ !

ప్రపంచ మెప్పుడు ప్రారంభమైనది ?

బుధవారము 1904 ఏప్రిల్ 6 వ తేదీన చెప్పబడిన ఉపన్యాసము

శ్రీ పురుష రూపముగ నున్న ప్రేమాత్మక మగు
దేవత్వమా !

ప్రపంచ మెప్పుడు ప్రారంభమైనది అను ప్రశ్న అడుగబడినది 'ఎప్పుడు' అను దాని నిర్వచనమును వెతుకబోగా, ఏ కాలమున అని అర్థము తేలును. కాన ప్రశ్న ఏమన, ప్రపంచ మే కాలమున ప్రారంభమైనది అని కాని, కాలము ప్రపంచమున దంతర్భూతము గావున కాల మే కాలమున ప్రారంభమైనది యనియే దాని అర్థమని తేలును; ఈ విధముగ నడిగిన నది పిచ్చిగనే తోచును. ప్రపంచ మెక్కడ ప్రారంభమైనది? అవకాశము (దిక్కులు) ఎచట ఆరంభమైనది? కాక ప్రపంచ మెటుల ప్రారంభమైనదను ప్రశ్నకూడ ఉన్నది. కొందరు తెలివికలవారు ఈ ప్రశ్నలకు జవాబివ్వప్రయత్నింతురేమో! నీ నీ ప్రశ్నలను వారకే వదలెదను. నేను చేయగోరదలచు దానికంటె అది అధికమైనది. ఈ ప్రశ్నల పరిష్కారమంటే తమ దినముల గడపువారు కొందరున్నారు. అయితే నేమి? వారు కొంతవరకే పోయి అచట అసాధ్యమైన రాతిగోడలవలన ఆపబడిన ట్లుగుదురు.

ఇదిగో ఇది పటకారు. పటకారు ఈ వస్తువను, ఆ వస్తువను పట్టుకొని ఎత్తగల్గుచు కాని, వెనుకను తిరిగి వానిని పట్టుకొని నడిపించుచున్న చేతిని పట్టుకొనలేదు. కాన, దిక్కాల

కారణములను త్రయము ప్రపంచప్రక్రియలను పట్టుకోగల్గునే గాని, దాని కతీతముగ నున్న ఆత్మను పట్టుకోలేవు,

ఒకసారి కంటికి పొరవేయుటచే (Cataract) నల్లగు మనుష్యులు ఆపరేషన్ కోరికు వైద్యశాలకు తీసుకపోవడిరి. వీరిలో నెవరికిగాని కొంచెమేని కనపడదాయెను. కాని వారి కున్నవి జాలుగిండియములే నాయెను. ఒకనాడు వారు కిటికీ అద్దము ఏ రంగు దని తగువులాడ జొచ్చిరి. ఒక డిప్లొనను “విశ్వ విద్యాలయమందు చదువుచున్న నా కుమారుడు నిన్న ఇచటికి వచ్చి అద్దము పసుపురంగు దని చెప్పెను. కాన అది పసుపు రంగుకే” మరొక డిప్లొనను “మునిసిపల్ కమిషనర్ అగు నా పినతిండి నిన్న ఇచటికి వచ్చినాడు. అద్దము ఎరుపురంగు దని ఆత డినెను. ఆతను తెలివికలవాడు ఆతనికి తెలియనిది లేదు.” మూడవవాడు ఇటు లనెను “విశ్వ విద్యాలయమందు ఆచార్యుడుగా నున్న మావా డొకడు మొన్న వచ్చి అద్దము ఆకుపచ్చ రంగు దని చెప్పినాడు. ఆతనికి తెలియక యుండదు.” ఇటుల వారు అద్దము రంగునుగూర్చి తగవులాడ జొచ్చిరి. ఆ పైనారు తామంతట తాము అద్ద మే రంగుదో తెలిసి కొనుటకు ప్రయత్నింపజొచ్చిరి. తమ నాలుకలను అద్దముపై నుంచి రుచి చూచిరి: కాని రంగు నా విధముగ తెలిసికోలేరు గదా ! తరువాత దానిని వేలితోకొట్టి ఏమి శబ్దము వచ్చునా యని విని చూచిరి. కాని రంగు నా పద్ధతిగా తెలిసికో ఏమి లేదుకదా ! వారు దానిని వాసనజూచిరి; కాని వారి స్పృశ్యేంద్రియ, ప్రాంతేంద్రియ, రసజేంద్రియ, శ్రోత్రేంద్రియములు

అద్దపురం గటువంటిదో చెప్పలేకపోయెను. అట్లే మనమును అప్రమేయమును, ఇంద్రియములద్వారా తెలికోలేము. అప్రమేయమును ఇంద్రియములద్వారా తెలిసికోగల్గుదు వేని అది యెంతటి అసంభవమైన విషయమో చూడుడు. అప్రమేయము ప్రమేయమునకన్న చిన్నదియై యుండవలెగదా! విశ్వ చైతన్యముద్వారానే దైవచైతన్యము ద్వారానే మన మప్రమేయము నెఱుగగలము. ఇదిగో నే నొక నిష్పపుల్లను నా చేతిలోనికి తీసుకొనుచున్నాను. దానిని పట్టుకొనిన చేతికంటే నిష్పపుల్ల చిన్నది. ప్రమేయమైన దప్రమేయము నెఱుగ పట్టుకోలేదో చూచితిరా? ఇంద్రియములు వాని కతీతమైన దానిని గ్రహింపలేవు. అద్దపు రంగును స్వయముగా నెఱుగక ఇదిగో నా పింతిండి చెప్పినాడు; గాన అద్దము ఎరనిది. ఇదిగో నా కొడుకు చెప్పినాడు, గాన, అద్దము పచ్చది అని తగవులాడిన గ్రుడ్డివారివలె ఆత్మికు తెలుపుటకు మీరు బాహ్యవ్యస్తువులపై (వ్యక్తులపై) ఆధారపడుదు. ఉదాహరణ, ఆంధ్రుజనులు నీటిని పుట్టించునని నేను వింటిని. నే నది ఎఱుగుదునా? లేదు కాని రసాయన శాస్త్రజ్ఞులందరు నా కది నిజమేనని చెప్పుదురు, ప్రయోగ శాలలోనికి స్వయముగ వెళ్ళి, స్వయముగచేసి చూచినప్పుడే దానిని నే నెఱుగగలను. అప్పుడే అది నాకు యదార్థ మగును. మీపై మీరుగాక బయటి ప్రమాణముపై దేసినను కృష్ణునిపై గాని శ్రీకృష్ణునిపైగాని, బుద్ధునిపైగాని - ఆధారపడ లేవు. దాని నెఱుగుటకు, నీవు స్వయముగా ఎఱుగ వలెను. నీకు సరైన

వాడొకడు, ఉదాహరణ కొక యాచార్యును అద్ద మెరగ నున్నదని చెప్పుననుకొనుడు. కాని దాని నెఱుగుటకు నీవు స్వయముగ చూడవలెకదా ! “నాతండ్రిపొట్ట మంచి గట్టిది; ఆతడు నాబడులు నా భోజనమునుకూడ జీర్ణము చేసికొగలడ”ని యొక యువకుడు అనును. కాని అది సాధ్యమా? కొడుకు భోజనమును కొడుకే జీర్ణముచేసుకొవలెకదా! ప్రపంచమందొచ్చిన ఆ మహాపురుషులందరికి నేను సమస్కరించెదను. కాని నా తిండిని నాబడులు వారు జీర్ణించుకొగలరా? అది నేనే చేసుకొవలె. దేవునికిని నాకును గల ఏకత్వమును వారు నాకు నచ్చచెప్పలేరు. అది నాకై నేనే చేసికొవలెను. విశ్వ చైతన్యముద్వారానే మనము సత్యము నెఱుగగలము. ఇది మీకు తరువాత చెప్పెదను.

అవిశ్వాసియు, స్వతంత్రతలోచకుడును అగువాడు నేనే స్వయముగ విచారించును. అట్టివా డెంతవరకు పోవునో చూతము. ఈ నిప్పుపుల్లలో నిప్పున్నదని అతడనును. అయితే దాని నెచట కనుగొందము? అందుకై ఆతడు నిప్పు పుల్లను చిన్నచిన్న ముక్కలుగా కోసి చూచును. కాని నిప్పును గనుగొనలేడు. అపై వాడు దాని నింకను చిన్నచిన్న ముక్కలుగా చేయును. కాని అప్పటికీ ఆతనికి నిప్పు కనపడదు. ఈ దేహములో ప్రాణ మున్నదని ఆతడనును. వాడు దేహ మును తీసికొని, దానిని ముక్కలుగా చేయును. కాని వానికి ప్రాణము కానరాదు. ఎముకలను తీసికొని పిండిచేయును. అచటను వానికి ప్రాణము కనపడదు. సర్పదార్థ మొక

టున్నచో అది నేనై యుండవలె నని ఆతడనును. కాని అది అజ్ఞాతము. ఆతడు పోయినంత వఱ కది నిజమేకాని ఆతడింకను విశ్వచైతన్యము నభివృద్ధిచేసికో లేదాయె. ఆతడు ప్రాదేశిక (Local) చైతన్యమునే అప్రమేయము నెఱుగుట కుపయోగించినాడు. కాని ఈ మార్గమున ఆత డెన్నటికి దానిని ఎఱుగజాల డనునది స్పష్టము. బుద్ధిద్వారా అప్రమేయము వరకెళ్ళి అది యున్నదని తెలిసికోగలము. కాని అది ఎట్టిదో తెలిసికోలేము. నా వెనుకగా ఒక మనుష్యుడొచ్చి నాకండ్లను మూసినచో, అచ తెవడో ఉన్నాడనియు, వాడెవడో మిత్రుడే కావలయుననియు ఎఱుగుదును. ఎందుకన క్రొత్తవాడొచ్చి అంత స్వతంత్రముగ కండ్లను మూయలేడు; కాని వా డెవరో మూత్రము చెప్పలేను. ఒక బంతిని గోడకేసి కొట్టితిమని బంతి గోడవరకెళ్ళును; గాని తిరిగి వెనుక కెగురును. బుద్ధి అప్రమేయములోనికిచొరలేదు. *అప్రమేయము(అనంతము)ను తెలిసికొనుటకు వీ లున్నచో, ఏకత్వమునకు బదులు వెంటనే ద్విత్వము స్థాపింపబడును. ఇక నప్పుడు తెలిసికొనబడునది అప్రమేయము కాజాలదు. తెలిసికొనువాడు అప్రమేయము కాజాలదు. విశ్వచైతన్యమువలననే ఏకత్వము స్థాపింపబడును.

ఇక ఈ దేవచైతన్యాభివృద్ధినిగూర్చి, మొదట మీకు కొంచెము పసిబిడ్డనుగూర్చి చెప్పెదను. బిడ్డకు విశ్వచైతన్యమూ

* ఇంగ్లీషులో రామతీర్థులు Infinite అని వాడినారు. అనగా అఖండమైనది, అనంతమైనది అని అర్థము. అప్రమేయమైనది అనికూడ అనవచ్చును. నాకదియే బాగుండి అమాటనే వాడినాను.

లేదు, ప్రాచీకచైతన్యమూలేదు ఈ చిన్న పసిబిడ్డ కేమి తెలియును? కాని అది తన్ను తా నెరుగువరకు మనము దానితో మాట్లాడకుండు ఆగెదమా? లేదు. దాని చుట్టు నున్న వస్తువులన్నిటిని అది ఎఱుగువరకు, మనము దానినిగూర్చి మాట్లాడ కుండెదమా? లేదు. బిడ్డ ఎంతో చిన్నదిగా నున్నప్పుడే దానికి పేరుపెట్టబడును. ఉదాహరణకు జానీ అని పెట్టినా మనుకొనుము. తల్లిదండ్రు లీ పేరుతో ఆబిడ్డను పిలిచెదరు. దానితో మాట్లాడెదరు. దానికి వివిధ వస్తువులనుగూర్చి చెప్పెదరు. అది (బిడ్డ) ఎంత అందముగ నున్ననో ఎంత ప్రీయముగనున్నదో దానికి చెప్పెదరు. దానికి వారు అమ్మను గూర్చి, నాన్ననుగూర్చి చెప్పెదరు. బిడ్డ కొంచెము పెద్దదై తనంతట తాను ఆడుకొనినాగగానే, అది మన కర్థముకాని ధ్వనుల చేయసాగును; కాని తరచుగా అమ్మ, నాన్న మాట లాడుచుండుట వినుటచే బిడ్డ ఆధ్వనులనే ఉచ్చరింపసాగును. అప్పుడు బిడ్డ “నాన్నా” అనగనే తల్లి తండ్రితో నిల్లునును, ఓహో! బిడ్డ మిమ్ములను పిలచుచున్నది. తండ్రి బిడ్డతో నిల్లు రమ్మనును. బిడ్డ కది ఏమిటో తెలియునా? లేదు: తండ్రి చేతుల బాచి బ్రతిమాలుటచే తాను తండ్రివద్దకు రావలయును కాబోలని దానికి బోధపడును. కాన, ప్రాచీకచైతన్య మీ విదముగా అది యున్నవారి సహవాసమువలన అభివృద్ధి గాంచును. అటులే విశ్వచైతన్యముకూడ అది కల్గిన వారితో, అనగా దేవత్యము ననుభూతిలోనికి దెచ్చుకొనిన వారితో, సహవాసము చేయుటవలన అభివృద్ధియగును,

బాగుగా దుఃఖములో నున్నవారితో సహవాసము చేయుము. నీ హృదయము కూడ శోకావిష్టమగును; సంతోషముతోడను నల్లాపములతోడను బ్రతుకుచున్న వారి సహవాసము చేయుము. నీకును ఆనందము కలుగును; అటులనే సహవాసమువలన ఈ ధైర్యము ప్రబుద్ధమగును. ఈ సహవాసము ప్రకృతితోడ, లేక జ్ఞానులతోడ లేక జ్ఞానుల వాతలతోడ చేయవచ్చును. దేనితో చేసినను ఫలవాలేదు. సహవాసములోన దీనిని తప్పక బాగు తము చేయును. బిడ్డ జానీ అయినదాక తలిదండ్రులు జానీ! జానీ యని పిలిచెదరు; వారు విల్లీ! విల్లీ యని పిలిచిన అది విల్లీయే యగును. అవునా? కాదా? అటులనే ఒకగడిలో ఇద్దరు ముగ్గురు పిల్లలు నిద్రపోవుచుండ వచ్చును. జానీని పిలిచిన, జానీయే పలుకును; విల్లీ కాదు. పెద్దగా బొబ్బబెట్టినను విల్లీ లేవడు; ఎందుకన పిలువబడినది వాడు కాదు గదా!

ఆశ్మితో ఏకత్వాచుభూతి నొందిన వానిని, అజ్ఞానము వలన యొకడు వీడి ఒక గడ్డిపోచను చేయుము; అనవచ్చును. ప్రశ్నించువాడు ఇటుల దుగవచ్చును “చూడు, నీవు దేవుడనని చెప్పుకొనుచున్నావు; నీ వేమి చేయగలవు? దేవుడు లోకము నంతయు చేసినాడు, నీవు గడ్డి పోచ నైనా చేయలేవు: అయి నప్పటికి దేవుడ నని చెప్పుకొనుచున్నావు. వీడి చూపించు, నీవేమి చేయగలవో”. జీససు ఈ విధముగా భ్రమపెట్టబడ లేదా? కొండనుండి క్రిందికి దుముక మనిన సైతాను ఎత్తి పొడుపులను లెక్క చేయక, అతడు సైతానుతో నిట్లనెను. “వెళ్ళు, నీవు నానెరుకకు వెళ్ళుము” శక్తియంతయు ఆతనిదై

యుండ, ఒక అవిశ్వాసికొఱ కాతడు ఎందుల కటుల చేయ వలయును? కొట్లకొలది ఆశ్చర్యములైనను. సంశయించు వానిని నమ్మించ లేవుకదా! ఆతనిలోగూడ విశ్వచైతన్యము కలుగ నిడే, ఆతడు ఆత్మను ఎఱుగ నేరడు. “నేను దేవుడను” అని నప్పుడు నా యభిప్రాయ మేమి? ఈ చిన్న వ్యక్తిత్వమూ? కాదు, అదికాదు. ఈ మనస్సు? కాదు, అదికాదు; అది ఈ లాగున నున్నది. ఒక మనుష్యుడు ఎం. ఎ, ప్యాసయి డిగ్రీని పొందు ననుకొనుడు. ఒకడు రాజుగావున రాజును బిరుదున్నదను కొనడు - అప్పుడు ఆ డిగ్రీ లేక ఆ బిరుదు వ్యక్తిత్వమునకు బహిరంగమైనది: పైన కొసరు వంటిది. అటులే. ఆ పాము నల్లనిది అని నే నెనవచ్చును. నల్లన అనునది పాముకాదు, దానికి వేరైన మరొకటి పాముయొక్క గుణము. కాని నేను పాము త్రాడు అనినప్పుడు అది యొకకొత్తపరిస్థితి. నేనొక రాజును; రాజుననది యొక బిరుదు, ఒకహోదా; కాని నేను దేవుడను అన్నప్పుడు ఈ యుద్ధ వ్యక్తిత్వ మని అర్థముకాదు. ఆ త్రాడే పాముకానట్లు అది యొక భ్రమ నీ అజ్ఞానములో నీవు త్రాటిని పాముగా నెంచితివి; కాని అది సత్యముకాదు, అది నిజముగా త్రాడే కాన ఈ వ్యక్తిత్వ మనున దొకభ్రాంతి. నేను దేవుడను; ఏకైక దేవుడను, సనాతనుడను, సర్వమును మరొక విరుద్ధమైనదిలేదు

దీనిని కొంచెము వివరించెదము. ఇచట రెండు తరంగ ములు కలవు. ఒకదానిలోనీరు మరొకదానిలోని నీరుకంటె భిన్నమా? లేదు. నీ రొకటియే. నముద్రమంతటిలోను ఉన్నట్టి

నీ రొకటియే. ఇచట నొక రూపమున్నది. అచట మరొక రూపమున్నది ఈ రూపములో నున్న ఆత్మ, ఆ రూపములో నున్న ఆత్మకంటె భిన్నమా? కాదు. ఏకమే సర్వము. అది అద్వితీయము. ఈ దేహము లన్నియు ఆత్మయొక్క దేహములే. అవన్నియు నావే. భేద మేమియులేదు. వేరు వేరు భాషలలో మనము “వెలుతురును” వేరువేరుగా పిలచెదము, ఇంగ్లీషులో దానిని “లైట్” అందుము, జర్మన్ భాషలో “లిక్ట్” అందుము. కాని వెలుతురొకటియే కదా! పేరులు మార్చినను వెలుతు రొకటియే కదా! ఆత్మకు పేర్లేమియు భేదమును తేలేవు, అదే సర్వము.

ఈ దేహము అఖండితమైన (Continuous) దేహము, నాయంతట నేను స్వతంత్రముగ బ్రతీకెదను ననే తిండి నాజ్ఞించెడిది. కాన నేను సంపాదించున దంతయు నాకే కావలయును; అని చేయి అసెనచో ఎట్లుండును? అన్నమును నోటిలోపెట్టి పొట్టలో జీర్ణ మగునట్లు చేయటకు బదులు, చేతిలోనికి ఆహారమును ఇంజక్షన్ ద్వారా పంపిన పరిహాసాస్పదముకాదా? చేతికి చాలర్లసంచి నొకదానిని కట్టిన, లేక కందిరీగ కుట్టిన, వాచి బాధపెట్టును. కాని చేతిని నరికివేసిన తరుచు బాధ కష్టమూ కలుగును, ఎందుకన చేయి శరీరమంతటికి చెందియున్నది. ఆహారము పొట్టలో జీర్ణము కాగానే చేయికిగూడ దానివంతు వచ్చుచునే యున్నది. శరీరమంతయు కలసి ఒకటిగా పనిచేయును. కాననే ఒకటి (పూర్ణత) నుండి మనలనుమనము ఖండించుకోగానె, తిరిగి మనము

మన విశ్వత్వమును గురుతించినదాక బాధపడుచునే యుందుము. ఈ కార్యములో విశ్రాంతి యుండజాలదు విశ్వచైతన్య మభివృద్ధికాగానే దేహము లన్నియు పరస్పరతంత్రము లని గురుతించెదము. అవన్నియు నావే. వేరుదన మనునది లేదు.

ఒకసారొక స్వాములవారు బంగారుపని చేయువాని యొద్దకొని ఇటులనెను. “నీ కున్నవానిలో కెల్ల మంచి ఉంగరమును తీసికొనివచ్చి దేవుని వేలికి పెట్టుము.” తరువాత ఆతడు చెప్పలుకుట్టువానియొద్దకు పోయి ఇటులనెను. “నీ కున్నవానిలోని కెల్ల మంచిచెప్పలను దెచ్చి దేవునిపాదములకు తోడుగుము.” తరువాత ఆతడు గుడ్డల గుట్టువాని యొద్దకు పోయి ఇటులనెను. “దేవుని శరీరముపై నీకున్న నుంచి చొక్కాను తోడుగుము.” అనగా స్వాములవారు తనదేహ మను అభిప్రాయముతోడనే అటు లనెను. జనులది వినగానే, ఆతనిని దేవమాషకుడని విందించి ఇటులనిరి. “వానిని తీసుకుపోండు. కైదులోవేయుడు.” ఆయనను లాగుకొని వెళ్లబోవుముందు స్వాములవారు తనకు చెప్పవలసినది కొంత ఉన్నదనియు, కైదులో వేయుటకుముందే తా నది చెప్పగోరెదననియు అడిగెను. స్వాములవారు వారితో నిట్లనెను. “ఈ లోక మెవనిది?” వారు దేవుని దని బదులు చెప్పిరి. “సత్త్వములు, సూర్యుడు ఎవరివి?” “దేవునివి”. “ఈ మాగాణులూ వానిలో నున్నదంతయు ఎవరిది?” “దేవునిది”. “మీరిది నమ్ముదురా?” “తప్పక. అది సత్యమే” నని వారు బదులుచెప్పిరి. ఆపు డాయన ఈ శరీర మెవరిది? అని అడిగెను. దేవుని దని వారు

సమాధానము చెప్పెను. ఎవరిపాదములు? దేవునివి. ఎవని వ్రేలు? దేవుని వ్రేలు. అది నిజముగా దేవునిదే నాయెను. వారి వాదన ప్రకారమే ఆయన వారికి తా ననినది సత్య మని చూపెను. కాన ఆయన సేమియు చేయరైరి. వా గందరు అజ్ఞాను లగుటచే స్వాములవారు చూచినంత లోతుగ చూడ రైరి.

ఇండియాలో ఎవడైన చచ్చినప్పుడు వాడు దేహము నొదిలె నందురు. ఇచట ఆతడు ఆత్మ *(భూతము) నొదిలె నందురు. అచట వారనుమాటే దీనికంటె మిన్నగ నున్నది. ఎందుకన? అది శరీరముకంటె ఆత్మ భిన్నమని సూచించుచున్నది. వారచట ఇటులగూడ అనెదరు. “వాడిప్రాణము పోయినది.” ఒకసారి ముగ్గురు మనుష్యులు కూర్చుండి తప్పత్రాగు చుండిరి. వారందరికి మత్తెక్కినను. అందులో ఒక డిట్లనెను. “ఏదీ కొంచెము జల్సాచేసికొందము.” అప్పుడు అందులో నొకనిని మాంసము, ఇతరవస్తువులు తెచ్చుటకు పంపిరి. ఆతడు పోయిన తరువాత ఉన్న ఇద్దరిలో ఒకడు అస్వస్థత ననుభవించసాగెను. తన చెలికానితో “ఓ! నాప్రాణము పోవుచున్న” డనెను. “లేదు. లేదు. నీ ప్రాణము పోగూడదు” అని రెండవ వా డనెను. ప్రాణముపోకుండ ఉండుట కారకు రోగి ముక్కును గట్టిగా పట్టుకొనెను. ఆతనిచేపుల మూసెను. నోటినిగూడ

పెదమెలు తెరువకుండ పట్టుకొనెను. అటులచేసిన ప్రాణము పోకుండ శరీరములోనే యుండు నని ఆతడు తలచెను. కాని అటుల చేయుటవలన జరుగున దేదో మన మెరిగినదేకదా! వారట్టిపని చేయుటవలన వచ్చు పయోజనము కానరైరి.

కృష్ణు డొకసారి విందుచేయ బోవుచుండెను. మంత్రు లందరు ఆహ్వానింపబడిరి. కాని ఆతడు తన ప్రియురాలగు రాధను పిలువడాడె. ప్రధానమంత్రి ఆమెకుగూడ ఆహ్వానము పంప మని ఆయన నెంతోబలవంత పెట్టెను. కాని ఆయన ఆతనిమాట వినక పోయెను. అయినను, ప్రధానమంత్రి అంతటితో నూరుకొనక, రాధవద్దకుపోయి కృష్ణుడివ్యభోవు విందునుగూర్చి చెప్పెను. ఆమె అతనితో నిట్లనెను. నీ వొకవిందు చేయు నప్పుడు నీ స్నేహితుల కాహ్వానము పంపుకొందువు. నీకు నీ వాహ్వానము పంపుకొందువా? కృష్ణుడు విందు చేయబోవు చున్నా డని నే నెరుగుదును మే విద్వజ్జ మొకటియే.”

ఒకనాడు మజ్జాయొక్క ప్రేయసి తన కారోగ్యము లేదనియు, తన కేదియు బాగుండ లేదనియు అనెను. వైద్యుని పిలువనంపిరి. నాటి ప్రాత యాచారముప్రకారము వైద్యు డొచ్చి లైలీ చేతిలోనుండి కొంచెము రక్తము తీయసాగెను. అనగా ముంజేతిలో కొంచెము గాయము చేసి నెత్తురు తీయ బోయెను. కాని లైలీ చేతినుండి నెత్తురు రాదాయెను. కాని మజ్జా చేతినుండి బొటబొట కారసాగెను. ఈ ప్రేమికుల వకత్వ మంతటిది.

ప్ర ప ం చ ము

* ఈ సాధమిక వాచకము గంటి నేను
పఱియించి, దీనిని గ్రహించినాను
ఈ అక్షరముల వాచక మేను గంటి
చక్కగా నన్నె వర్ణించిన దిద్ది
ఇందులో రచిత మా వర్ణంబు లెల్ల
బొమ్మల లిపిలోన వ్రాయగాబడుచు
వివిధరీతుల నన్నె వర్ణన జేసె
ఈ వర్ణమాలిక ఒకనాడు నాకు
ఆకర్షణముగ గానవచ్చె నీనాడు
చింపి దీనిని దిబ్బలో పారవైతు
ముక్క ముక్కగ చింపి ఈ పుస్తకమును
తగులబెట్టెదను సంతోషచిత్తమున
ఏకాంతముగ పీల్చు హుక్కా రగుల్పు!
ఆనందముగ నోట హుక్కాను పీల్చి
వదలుదు నోటితో పొగమబ్బు లపుడు!
ఆ పోపు చిత్రమా పొగచూచుకొనుచు
హాయిగా నిర్లక్ష్యముగ నుందు నేను

ఓమ్ !

ఓమ్ !

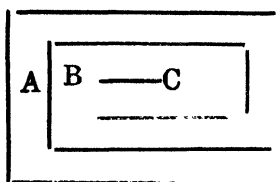
ఓమ్ !

హిప్పోటిజము : వేదాంతము

1. ఒకనిని దొంగదొంగ యనుము. వాడు తప్పక దొంగిలించును అని ఎమర్సన్ అనినాడు అనగా ఏదైన నూచనము చేయుము. దాని ఫలితము క్రియారూపముగ నీకు కనపడును. ఈ మాట కొన్ని మారులు నిజమే అయినను సర్వత్ర సత్యము కాదు. కొన్ని సందర్భములలో ఒక నూచన నూటియగు ఫలితమును జూపును. కాని మఱికొన్ని సందర్భము లలో దానికి విరుద్ధమగు ఫలితమును జూపును. కాన నూచన (Suggestion) లను తిన్నగా ఉపయోగింపవచ్చునని గట్టిగా తలచువారు పూర్తి సత్యము నెరుగ రన్నమాట. వేదాంతము ! వకారము విద్యుచ్ఛక్తివలెనే నూచనలుగూడ రెండువిధము లుగ పనిచేయుచున్నవి.

మన నూచన తిన్నగా పోయి ఆ మనుష్యుని (నూచనను పొందువానిని) తాకునప్పుడు ఫలితము నూచనకు తిన్నగను, సమరసముగను ఉండును. కాని మన నూచన పోయి తిన్నగా రోగిని తాళని సందర్భములలో అనగా రోగి బుద్ధినూచన చేయు మనుష్యునిపై అయిష్టముగనుండి; అడ్డుకలిగి నూచనను రోగి కారణశరీరమునకు తగులనీ యని పక్షములో ఫలితము అనుకున్నదానికి వ్యతిరేకముగ నుండును. ఇది సంవర్తిత హిప్పోటిజము. ఘోరదీర్ఘ వివర్తిత హిప్పోటిజము,

2. కారణ శరీరము గుప్త శక్తులయొక్క అభిప్రాయములయొక్క *అంతశ్చైతన్యపు మనుష్యుని దాగియుండు స్థలము. మనుష్యుని కర్మలు, కదలికలు, నడత, పరిస్థితులు అన్నియు కారణ శరీరమందు దాగియున్న పదార్థపు ప్రక్రియయే. జానికి తగిన ఫలిత మవశ్యము కనపడును. కారణ శరీరము మనుష్యుని వేరుపుట్టువు. అసలు కేంద్రము. రాజు లేక నీవు దానిని నరుని అంతర్మ స్థిమము (Subjective mind) అనవచ్చును.

C కారణ శరీరము

B నూత్న శరీరము (మనోబుద్ధులు)

A ప్రాకృత శరీరము

ప్రాకృతశరీరముచే చేయబడిన కర్మ లన్నియు తక్షణమే మానసికశక్తిగా లేక ఆలోచనగా మార్పొంది, అచట మానసికక్షేత్రమందు కొంతతడవుండి (దీనిని ప్రకృతబొమ్మ B తో గురుతు వేసినాము) చివరకు కారణశరీరముములోనికి పోవును. (దీనిని బొమ్మలో C తో గురుతు వేసినాము) మానసికక్షేత్రములో (B లో) ప్రాకృత జగత్తులోనుండి వచ్చినట్లు కనపడకుండనే కనపడు భావము లన్నియు కారణ శరీరములో నిలువగా నున్న ప్రాతీకృతి; అదియే క్రిందిక్షేత్ర మగు B లోని

* అంతశ్చైతన్యము = Subconscious

ఉపచైతన్యము అనిన ఇంకను బాగుండును.

కొచ్చినది. కాన A, B, C లకు అనగా మూడు శరీరములకున్న సంబంధము గాలికి, నీటికి, నీటి యావికి ఉన్న సంబంధము వంటిది; లేదా మంచుకు, కొండవాగునకు, క్రింద మైదానములోనికి దిగినతరువాత అదే వాగునకును ఉప సంబంధమువంటిది. అనగా అవిచ్ఛన్నమైన సంబంధమని తాత్పర్యము.

నీవు రోడ్డుపెబడియున్న రోగి నొకనిని చూచితివనుకొనుము. తక్షణమే నీవుపోయి వాని కేమి కావలెనో చేసెదవు; ఆ బాధపడుచున్నవాని బాధతీర్పుటకు వీలైన దంతయు చేయుదువు. నీ యింద్రియములు, భయములు పూర్తిగా పనిలోనుండును; నీ వా మనుష్యునికి చేయవలసినది చేయుట పూర్తి అయినపిదప, ప్రాకృతములగు నీ యింద్రియములు అవయవములు విశ్రాంతి నొందును. అప్పుడు ఇంద్రియక్షేత్రములోనే A లోకే, మొదట పనిచేయుచున్న శక్తుత్సాహములు B లోనికి పోవును. అనగా నీ మనస్సు స్వాభావికముగా నీవుచేసిన పనులగూర్చి యోచించును. ఆ పనియొక్క మంచినిగూర్చియో, వీరత్వమునుగూర్చియో, చెతస్వవంతముగ ఆలోచించును. కొంత సేసిన తరువాత ఈ B క్షేత్రమందు పనిచేసినశక్తి అచటున్నట్లు కనపడదు. ఎక్కడికి పోయిన దది? అదృశ్యమైనదా? ప్రకృతిలో నశించున దసలులేదు; గాన అది అట్లయియుండనోపదు. వేదాంతముప్రకారము ఈ శక్తి అదృశ్యమై అంతశ్చైతన్యస్థితిలోనికి, C లోనికి, కారణశరీరము లోనికి పోయినది. మన స్వప్నములలోనూ, మన లోపలి

వృద్ధేకములోనూ, లోపలి వాలకములలోనూ, తూకములలోనూ, గాఢత్వములలోనూ, ఔ తములో ప్రకటిత మగుచు ఈ శక్తి కారణశరీరములో నిలువయుండును.

ప్రయోగము.

బాగదవస్థలోగాని, హిప్పొటైజ్ చేయబడినప్పుడు గాని ఒకమనుష్యుని కారణశరీరమును తిన్నగానో, లేక వంకరగానో తాకినా మనుకొనుడు. అచట ప్రవేశపెట్టబడిన వాలకము. తగుకాలములో తప్పక బయల్పడును. ఒకనిని హిప్పొటైజ్ చేసి, వాడు తిరిగి మేల్కొచ్చిన తరువాత ఫలాన సమయమునకు ఫలానపని చేయవలయు ననుసూచన. ఆకాలము రాగానే ఆపనిని చేయవలె నను గాఢమైన కోరిక రూపముగా తప్పక ఫలించును. తిన్నగా కారణశరీరమున ప్రవేశించిన సూచనద్వారా చేయబడిన ఈ పనిలోవలెనే, మనుష్యుడు చేయు పను లన్నిటిలోనూ కారణశరీరములో అంతకు పూర్వమే ప్రవేశించిన సూచనల ఉనికి యున్నదని వేదాంతము చూపుచున్నది. ఆ సూచనలు ఇంద్రియముల హిప్పొటిజము వలననో, లేక ప్రపంచమంతయు ఏ హిప్పొటిజమువలన చేయబడినదో, ఆ హిప్పొటిజముయొక్క ఏ రూపముననో వచ్చియుండు నని, వేదాంత మనుచున్నది. కారణశరీరమును ఆరోగ్యసూచనతో సంపుము. ప్రాకృత శరీరము తప్పక ఆరోగ్యవంతమగును. కారణశరీరమును దేవత్వపుసూచనతో ముంచి తేల్చుము; ఆ మనుష్యుడు తప్పక ప్రవక్షయై తీరును. కారణశరీరమును బానిసత్వముయొక్క బలహీనతయొక్క

నూతనలతో నింపివేయుము. ప్రాకృతశరీరము బలహీనము, బానిస అగును. మనుష్యుని చుట్టుపక్కల వారావరణమున కంతకు అతని కారణశరీరమే బాధ్యముగావున, మనుష్యుడే తన చేతలకు శిల్పి.

క. * సోమేంబ్యులిప్టిక్ స్థితిలోనో, † హిప్పాటిక్ స్థితిలోనో ఉన్నవాడు ఇతరుల కేమియు లేనిచోట సరస్సును చూచునట్లు, ఇతరుల కేమియు లేనిచోట చేపలబట్టు గుంటను

* Note - షరా

* సోమేంబ్యులిజం అనగా నిద్రలో మేల్కొని ఏవైనపనులజేసి తిరిగి వచ్చి పడుకొని నిద్రపోయి ప్రాద్దున లేచినతరువాత, ఆ పనుల జేసినట్లగులా జ్ఞాపకము శత్రుండు మానసిక రోగము. శ్రీరామతీర్థ లీ త్యాసములో జగ ద్వాస్థిపారమును సోమేంబ్యులిజములోడను, హిప్పాటిక్ స్థితిలోడను పోల్చినాడు.

† హిప్పాటిస్ లో జరుగున దేమన మానసికరోగిని ఒకవికాంతత్ర ప్రకాంతమగు గదిలో నుంచి, సమర్థుడగువాడువానిని పడుకొండబెట్టి వాని అంగీకారముతో వానిని వివిధ నూచనలద్వారా నిదురించునట్లు చేయును. నిదురలో వాని అంతర్జైతన్యమున నాటుటకై అనేక నూచనలు చేయును. తరువాత తిరిగి వానిని మేల్కొల్పును. హిప్పాటిక్ స్థితిలో చేయబడిన నూచనలు జాగుగా హత్తుకొనిపోయి రోగి రోగమును తీసివేయు నందురు. హిప్పాటిక్ స్థితిలోనున్నవాడు ఏమిచెప్పింను చేయును. నమ్మును. ఈ ప్రపంచమందున్న మనము హిప్పాటిక్ స్థితి యందున్న వానివలెనే గ్రుడ్డిగ మనము చూచన దంతయు (లోకమంతయు) సత్యమని నమ్ముచున్నాము. అటులకాదు. అక్క ఒకటియే సత్యద్వారము. నామరూపము లసత్యములని తెలిసికొని మన ఈ హిప్పాటిక్ నిదురను (మాయను) పొగొట్టుకొని ప్రబుద్ధులము కావలెను—అని శ్రీరామతీర్థుల తాత్పర్యము.

—అనువాదకుడు

చూచు నట్లును, ఇతరుల కన్నడు అస్థిత్యములేని వస్తువుల జూచు నట్లు, ఈ ప్రక్రియ లన్నియు ఆతని ఆత్మపై ననే ఆధారపడి యుండి దానిమీదనే నిలిచియున్నవి. అటులనే వేదాంతము ప్రకారము మనుష్యునిచే చూడబడు ప్రపంచ మంతయు నిశ్చయముగ ఆతని ఆత్మమీదనే ఆధారపడి యున్నది. ఇక ప్రాపంచిక ప్రక్రియలకును సోమేంద్రియలిప్టిక్ ప్రక్రియలకూ భేద మేమన సోమేంద్రియలిప్టిక్ ప్రక్రియలు ప్రాపంచికప్రక్రియల కన్న తక్కువకాల ముండునవి. ప్రపంచములో నుండుట యనగా, ఒకనిని హిప్పోటిక్ సిథిలోపైటి ఆతని హిప్పోసిస్ ను తీసివేయ మరచిపోయినట్లు ప్రపంచములోని మనుష్యు లందరు ఒక వింతరకపు హిప్పోటిక్ సిథిలో నడవేయబడినారు. వారి హిప్పోసిస్ తీసివేయవలె నన్న దేవ-చైతన్యముతో నిండిన స్వతంత్రవ్యక్తి ఒకడొచ్చి, వారి హిప్పోసిస్ ను తీసివేసి వారికి నిజమైన దేవత్వమును చూపువరకు - అంతటికాలము-వఱకు వారు మేల్కొంచరు. ఏది అసలువస్తువో, ఏది ప్రక్రియల కన్నిటికి ఆధారభూతమో, అదియే సత్పదార్థమై యుండవలె. దానిపై ఆపాదింపబడిన దంతయు హిప్పోటిక్ ప్రక్రియ యే అయి ఉండవలెను. హిప్పోటిక్ సిథిలోను జాగ్రత్ సిథిలోను, సుషుప్తిసిథిలోను, స్వాప్నసిథిలోనుకూడ మార్పొందక ఒకటిగానుండు, కారణశరీరమున కధిష్ఠానముగ నుండునదియే నిజమైనఆత్మ. సత్పదార్థము. మిగిలిన దంతయు దానిపై ఆరోపింప బడినది. అదంతయు హిప్పోటిక్ ప్రక్రియే. ఆత్మానుభూతియనగా నిస్సహాయతను, హిప్పోటిజమును వదలుకొని,

ఈ చరమసత్పదార్థములో గలయుటయే. ఇంద్రియముల సూచనచే బల్లిష్టము చేయబడిన, తల్లిదండ్రుల సూచనచే ప్రాపంచికమగు హిప్పొటిక్ నిద్ర తేబడినది. తిరిగి దానికి సరియగు వ్యతిరిక్త సూచనచే ఆ నిద్రను త్రొడలును.

ఆత్మ ఎందుకు తప్పుతోవన పడినది?

ఈ ఎందుకు? ఎక్కడ? ఎప్పుడు అను ఆదుర్దా లన్నియు హిప్పొటిజము సంతర్భూతములే. తత్ఫలితములే. అవి సత్య కారణముయొక్క బిడ్డలు, ప్రజలు. ఈ ప్రశ్న వేయుటయనగా కార్యముద్వారా కారణమును తెలిసికోగలమను నాశ. తండ్రికి ముందుబిడ్డను, గుడ్డుమునకుముందు బండిని పెట్టుటవంటిది. ఈ ఎందుకు ఎందు కను వాలకము, ఈ ప్రశ్నించువద్దతి, ఈ సందేహించు స్వభావము, ఇవన్నియు సంవర్ణిత హిప్పొటిక్ స్థితియొక్క ప్రకటనలే. హిప్పొసిస్ పోగానే ఇవన్నియు ఉండవు. నిజమైన అసలుస్థితిగో ఇదేదియు ఉండదు. అచట ప్రశ్నలు సాధ్యములు కావు. ఈ కార్యకారణ శృంఖల మంతయు కాగితము ముక్కపై గీయబడిన చివర లేని చుట్ట (Spiral) ఈ కార్య కారణములను గొలుసు ఎన్నటికి ఆగదు. చుట్టలు చుట్టుకొనుచునే పోవును. సత్పదార్థ మొకటియు మాత్రము ఈ వంకరటింకర నన్నింటిని నిలబెట్టుచున్న కాగితము ముక్కవంటిది. అది గొలుసుకు అతీతము. కాన ఎందుకు? ఎక్కడ? అను ప్రశ్న వేయుట. కాగితమును చుట్ట కీ కొనగానో, ఆకొనగానో, చేయుటవంటిది. చుట్టయొక్క

లోవంకలలో వెలువంకలలో, త్రిప్పు వంకలలో జ్ఞానము లేదనుకొనుట వంటింది. కాన మిమ్ములను మీరు జ్ఞానములో గాని, ఈ చుట్టలోగాని, పాముయొక్క మెలులలో గాని తగుల్కొనినా మని తలపవద్దని, లోకమున శతయు రాముని అజ్ఞ. నీ వీ పాముచుట్టల నియామకుడుగా, ఈశ్వరుడుగా, యజమానిగా అనుకొనుము. గురుతించుకొనుము నీవు కారణతను దాటెదవు. నిశ్చయముగా, నిశ్చయముగా.

ఓమ్ !

ఓమ్ !

ఓమ్ !

వేదాంతము : సమాజవాదము

మొదటగా సమాజవాద మన నేమో చూతము. దానిని * వ్యక్తిత్వవాద మున రామున కిష్టము. సమాజవాద మను పేరు సమాజముయొక్క పరిపాలనకు లేక అధికారమునకు ఎక్కువ ప్రాముఖ్యత నిచ్చుచున్నది. కాని ప్రపంచమంతటికంటె విశ్వమంతకంటె వ్యక్తియొక్క శ్రేష్టత్వమును నొక్కి చెప్పుటయే సత్యముయొక్క యథార్థమైన అర్థము. ఏ కీచులాట, ఏ విచారము, ఏ దిగులు లేకుండ వుండుటయే వ్యక్తిత్వవాద మని రాము డనును. జనుల కిష్టమైనదానిని సమాజవాద మన వచ్చును. వ్యక్తియొక్క దృష్టికోణమునుండి చేయబడిన వేదాంత బోధ ఇది.

సమాజవాదముయొక్క ఉద్దేశ్యము పెట్టుబడిదారీ విధానము నంత మొందించుటయే; వేదాంతముయొక్క ఉద్దేశ్యము కూడ నీ మమత్వమును, నీ ద్రవ్యాభిమానమును, నీ కున్న పోగు చేయు బుద్ధిని, నీ స్వార్థమును నశింపజేయుటయే గావున, సమాజవాదపు ఉద్దేశ్యమూ, వేదాంతపు ఉద్దేశ్యమూ ఒకటియే. రెంటి కున్న ఉద్దేశ్యమూ ఒకటియే.

వేదాంతము సమత్వమును బోధించును; సమాజవాదముకూడ సమత్వమునే బోధించును. బహిరంగకమైన సొత్తునకు గౌరవముగాని, మర్యాదగాని ఈయదు. ఇది చూచుటకు భయంకరముగ నేయుండును గాని, వరుడు అన్నివిధములుగా

* చాలమంది Individualism ను వ్యక్తిస్వాతంత్ర్యవాద మనెదరు,

మమత్వమును, ద్రవ్యాపేక్షను వదలినగాని అతనికి శృంగిల్లో సౌఖ్య మనునది యుండదు. సమాజవాదము నరుని ఇవన్నియు వదలుమని కోరును; వేదాంత మటుల కోరుటయేగాక దానికోక కారణముగూడ ఉన్నదని తెలుపును. సమాజవాద మనబడు నది వస్తుస్థితిని పైపైననే గ్రహించి, మనుష్యలోకము, సమత్వము, సాభ్యాత్మ్యము, ప్రేమలతో యుండవలె నను సిద్ధాంతమునకొచ్చును. వేదాంతము వస్తుస్థితిని ఆంతరంగికముగా, గాఢముగా అధ్యయనము చేయును. వేదాంతముప్రకారము ఏమైన స్వంత ఆస్తి నుంచుకొనుట యనునది ఆత్మ కెంతో విపరీతమైనట్టి, విరుద్ధమైనట్టి సని. వేదాంతము ప్రకారము మానవునికి యిచ్చుటకే అధికారమున్నదిగాని ప్రతిగ్రహించుటకులేదు. నీ కిచ్చుటకేమియు లేకపోయినచో, పురుగులకు తినుటకు కనీసము నీ శరీరమునైన ఇవ్వుము. నీవు ఉంచుకొనున దంతయు శూన్యమే. అది ఉన్నందుకు ని న్నెవడూ భాగ్యవంతు డనడు. నీ విచ్చునదానినిబట్టియే నీవు భాగ్యవంతుడవు. ప్రతివాడును ఏమియులేకుండ ఉండుటకే ప్రయత్నించుచున్నాడు. ససస్త్రము ఇచ్చివేయటకే ప్రయత్నించుచున్నాడు. ప్రపంచముచేయు పెద్దపొరపా లేమన, అది సంతోషమును ఏమైన పొందుట వలననే దొఱకునని తలచుచున్నది. సంతోష మనునది ఇచ్చుటలోనే యున్నదిగాని, అడుగుటలోగాని, యాచించుటలోగాని లేదను సత్యమును నీవు గురుతించవలసిన దని వేదాంతము కోరుచున్నది. నీలో యాచనభావముగు, దైన్యమును ప్రవేశించి నిచ్చినతోడనే, నీవు నిన్ను సంకుచితము చేసికొను

చున్నావు. నీనుండి సంతోషమును బయటికి తోలివేసికొను చున్నావు. నీవేస్థితిలో నైన నుండుముగాని, ఇచ్చునట్టి స్థితిలోనే యుండుముగాని బిచ్చగానిస్థితిలో నుండనద్దు అప్పుడు నీవు చేయుపని విశ్వతోముఖ మగును. స్వార్థయుతము కానేరదు.

హిమాలయములలో నేడు ఈ సామాజిక జీతమును (Socialistic Life) వేదాంతికమత మవలంబించిన భారతీయ యతు లనేకలు గడుపుచున్నారు; ప్రాగితిహాసిక దినములనుండి కూడ వారీ విధజీవితమును గడుపుచునేయున్నారు. వారేమి సోమరిపోతులుగారు; వారు సౌఖ్యములోను విలాసములోను బ్రతుకును తెల్లార్చుకొనువారుగారు. వారెంతగానో కష్టించి పనిచేయుదురు. ఇండియోయొక్క బృహత్సాహిత్యమంతయు వారి పరిశ్రమల ఫలితమే. వీరే మహాకవులుగను, నాటక కర్తలుగను, శాస్త్రజ్ఞులుగను, దాష్టానికులుగను, వైయాకరణులుగను, గణితజ్ఞులుగను, ఖగోళజ్ఞులుగను, రసాయనికులుగను, వైద్యులుగను వాసికెక్కినది. అయినను వారు చిల్లిగవ్వనైన ఎన్నడు తాకలేదు. ఎంతో సఫలమైన కష్టజీవితమును గడిపినది వీరే. సమాజవాదము నునుఘ్యలను పిరికిపందలుగా, సోమరిపోతులనుగా, పరతంత్రులనుగా తయారుచేయు నని దూషించువారికి ఈ యతుల జీవితమే జవాబు. ఎవడు తాను స్వతంత్రుడ నని ఎంచుకోగల్గునో, వాడే చక్కగా పనిచేయ గల్గును.

సమాజవాదము | ప్రకారముగాని, వేదాంతము ప్రకారముగాని, నీకు *భార్యాబిడ్డలనుగాని, ఇల్లునుగాని స్వార్థముగ ఉంచుకొనుట కధికారము లేదు.

స్త్రీ వ్యాపారపువస్తువుగా చేయబడి, ఒక చెట్టో, ఇల్లొ, డబ్బో, ఎవరికేని చెందియున్నట్లుగా, ఒక మొగవానికి చెంది వానికిలోబడియుండుట యనునది నాగరిక సమాజపు సుఖమున తీరనిమచ్చు. పురుషునకు స్వేచ్ఛగా పోవు నధికారముండ, స్త్రీకి నాగరిక సమాజములో ఆచేతనవస్తువున కీయబడిన స్థానమియ్యబడినది; పురుషుని దారికడ్డ మనునది లేకుండయుండ, స్త్రీ కాలుచేతు లాడకుండ కట్టడిలో పెట్టబడినవి. స్త్రీ యొకనా డొకనికి, మరియొకనా డొకనికి సాత్తగుచున్నది. సమాజవాదము ప్రకారము, వేదాంతము ప్రకారముకూడ ఇది ఎంతో ఆశ్చర్యకరమైన పరిస్థితియే; కాని పురుషుని వలెనే స్త్రీకూడ తన స్వాతంత్ర్యమును గుర్తించుకోవలెను. పురుషుడు ఎంతస్వతంత్రుడో స్త్రీయు నంత స్వతంత్రురాలే. కాన, పురుషున కేమియుస్వత్వ (Possession) మనునది ఉండ గూడకపోయిన, స్త్రీకిని ఏమియు ఉండరాదు. తన సుఖము సుఖముకొరకు స్త్రీయును. భర్తను స్వార్థపరచుకొన నధికారములేదు. ఇచట సమాజవాదముపై నొక పెద్ద ఆక్షేప

* కమ్యానిజం, వేదాంతమున కెంతో వ్యతిరేకం లెచువారు శ్రీ రామతీర్థుల ఈవాక్కులను గమనించవలెను. అధ్యాత్మిక కమ్యానిజమునే ఉపనిషత్తులు బోధించిన దని “హిందూమతము” అను నా అంగ పుస్తకములో చూపినాను. — (అను.)

మొచ్చును. సమాజవాదము స్త్రీపురుషుల మధ్య స్వార్థస్వాతంత్ర్య మంగీకరించునేది, అది సమాజమును పశుస్థితికి తీసికొనిపోయి ప్రజలను నిరంకుశులుగా చేయును. రాముడు చెప్పినదేమన కామముదృష్టితో చూచితమేని (From the sexual standpoint) స్త్రీ పురుషుల కంతకంటె మంచిపని వేరొకటిలేదు. ఆవులు, గేదెలు మున్నగు పశువులు తమ సంభోగములో ఎంతో తెలివిగ ప్రవర్తించును; తమ నడతలో ఎంతో మర్యాదగ తెలివిగ ప్రవర్తించును. మనుష్యులుకూడ అదే విధమున ప్రవర్తించిరేని, నాగరిక సమాజములోని కామము ఉద్దేశము (వ్యభిచారము) రూపులేకుండ పోవును.

ఎంతటివంత ? మనుష్యులకంటె పశువు లెంతో మెరుగై యుండ, వ్యభిచారిని పశువు అని తిట్టుట ఎంతటిపొరపాటు. పశువులలో అర్థములేని కామము ఆవంతయును లేదు. సంతానము కొరకే అవి సంభోగముచేయును. కాని మనుష్యు డట్లుకాదు. తిన్నని ప్రళాంతజీవితమును గడుపు వ్యక్తి పశువుల వలె స్వాభావికజీవితమును గడుపును. వ్యభిచారి జీవితము అస్వాభావికము. వ్యభిచారియైన వానిని పశు వనరాడు. వాడు నాగరికత గల మనుష్యుడు. ఇది నాగరికతయొక్క ప్రత్యేకత గా కీ సమ (అనాగరికత) జీవితమునకూ సంబంధము లేదు. పశువులు తెలివిగ స్వాభావికముగా ప్రవర్తించును. అవి ప్రతిపనిని సకాలమున సక్రమముగ చేయును. వేదాంతము ప్రకారము సమాజవాద ప్రకారము స్వాభావిక మైన, తిన్న

నైన, ఋజునైన స్థితి వచ్చినకొలది ఈ విషయతృప్తి (కామము) తగ్గిపోవును. వెనువెంటనే భర్త, భార్య, తండ్రి, బిడ్డ అను మమత్వము (నాది యను భావము) స్వత్వత్వము (Sense of possession) కూడ తగ్గిపోవును.

ఇదిగో ఈ పిల్లసంగతి చూడవలె. ఈ పెండ్లాము సంగతి చూడవలె. ఈ చెల్లెలిసంగతి చూడవలె అను హృదయముపై గుదియల బండవంటి భారమే వ్యక్తిని అధ్యయనము చేసికొనియడు. వ్యక్తిని దేవత్వము ననుభవింపనివ్వదు. సన్న స్వగంతునిగా చేయుటకు వేదాంతము, సమాజవాదమూ నీ గుండెపై నున్న బరును తీసివేయ గోరుచున్నవి. అప్పుడు విచార సముద్రములోనికి మునిగినప్పుడు నీవు విజయ పరాకములతో వెలికినత్తువు. ప్రశోధనా రంగస్థలములోనికి దిగినప్పుడు నీవు వైజయంతులతో వెలువడెదవు. ఎందుకని? నీవు స్వతంత్రుడవుగా, అబాధితుడవుగా, అబంధితుడవుగా, అకుంతితుడవుగా పనిచేయుదవు గాన, విశాలప్రపంచ మంతయు నీ గృహముగానే నిశ్చయించుకొందువు. గాన నీ వెల్లప్పుడు స్వచ్ఛందత ననుభవింతువు.

షరా: Sex అనుమాటకు తెలుగులో సరైనమాట అసలులేదు కాన ఇంగ్లీషులో ఆమాటను వాడినచోట నెల్ల సందర్భోచితమైన మాట ననువాదములో వాడినాను.

జనుల దుఃఖరోగముల కన్నిటికి కారణమైన *మమ త్యాగిమానమును (ఏమియైన నాకు కలిగియుండవలె నను భావమును) నివారణచేయుట ఒక్కటియే మనము చేయవలసిన దెల్ల. ప్రపంచమందలి జనబాహుళ్య మీ భావమును గ్రహించి

* సోషలిజం, కమ్యూనిజముల అదర్శ కూడ ఇదియే. అయితే వాని ఏకతావాదము భౌతికము (Material); శ్రీరామశీర్ధులది ఆత్మికము (Spiritual), అదీ ముఖ్యభేదము—అను.

మరా: శ్రీరామశీర్ధుల ఈ పై వాక్యములు దాదా పేబిది ఏండ్ల నాడు పలుకబడినవి. కాని నేటి యాటమిక్ యుగమునకుకూడ అవి అభినవ ముగనున్నవి. మార్క్స్ ఎంగెల్స్ స్థానియుకూడ ఇంత ఉదాత్తమైన సోషలి స్ట్ ప్రోసంఘమును స్వప్నములలోకూడ సంపీడణ చేయలేదు. స్త్రీ పురుషుల సంబంధమునుగూర్చి నెక్కునుగూర్చి ఇంకటి నిష్పక్షపాతముగా కొలదిమంది సోషియాలజిస్టు బయాలజిస్టులు మాత్రమే చెప్పగలిగినారు. నేడు సగము ప్రపంచమునకుత్తిగా క్రమ్ముకొచ్చిన కమ్యూనిజము ఏ రీతిన దృక్కోణముల ను పరివర్తనము చేసుకొనలేనో (How communism should reorientate itself, without giving up its basic deals) అటుల జరిగిన ప్రపంచ మెటుల స్వర్గలోకముగ మారుట కవకాశమున్నదో శ్రీరామశీర్ధులు చక్కగా చూపినారు. ఈ భావములనే నేను “కారుమబ్బులు” అను పుస్తకములో ప్రవచించినాను.

నేదాంతమున నేమిగోడో యనుకొను, నేటికాలపు కాశేజియువకులు నవచింతకులు (People who claim to be original thinkers) శ్రీరామ శీర్ధుల నవనవ భాములను జిల్లించు కొందురుగాక!

— అ ను వా ద ఖ డు,

నంతనే సమాజవాదము లోకములో కారుచిచ్చువలె వ్యాపించును. వారి రోగముల కన్నిటికి ఈ వైదాంతిక - సమాజవాద మొక్కటియే అమృతతుల్యము. ఒకపరి ఈ వైదాంతిక-సమాజవాద ఘోష ఈ లోకములో వినబడనేని, కృతయుగ మొచ్చినట్లే దృష్టిదోషమువలన ఉన్నట్లుతోచు అభ్యంతరములూ, పరిస్థితులను సరిగా అవగాహన చేసికోకపోవుటవలన తోచు ఆటంకములూ అప్పుడదృశ్య మగును ఈ సమాజవాదము వచ్చినప్పుడు రాజులుగాని, అధ్యక్షులుగాని, పురోహితులుగాని, సైన్యములుగాని అవసరముండదు ప్రతివాడు ఒక విద్యాలయమే అయిపోవుగాన, విద్యాలయము అవసరముండవు, గ్రంథాలయములు మాత్ర మవశ్య ముండును. వానిలోని శివరైన రావచ్చును. చదువుకొన వచ్చును. చిన్న పిల్లలకుతప్ప ఆచార్యులెవరికి అక్కరుండదు. వేదాంతము ప్రకారము స్వాభావికజీవితము గడుపుటవలన రోగ మనునది రాదు. గాన వైద్యుల అక్కరయేయుండదు. ప్రజలు వారిష్ట మొచ్చినట్లే చేయవచ్చును. సృష్టిలో నెక్కడనైన వారిష్ట మొచ్చినచోటనెల్ల తిరుగవచ్చును. ఇప్పటివలె సోదరు లన్న భయపడ నక్కరలేదు. మంచిపనుల జేయును. దర్శనశాస్త్రము మున్నగు నిజముగా ఉపయోగించు వాని సభ్యయనము చేయుచు, తాత్త్వికపరిశోధనల జేసికొనుచు, తమ దేవత్వమును, ఈశ్వరత్వమును పూర్ణ రూపముగ అనుభవములోనికి దెచ్చుకొనుచు జీవింపవచ్చును.

మానవుడే తన విధికి ప్రభువు

స్త్రీ పురుష రూపముగ నున్న సర్వలోకేశ్వరా! నేడు ప్రస్తావించబోవు విషయము “మానవుడే, తన విధికి కర్త” అను విషయము. మన మింతవఱకు మానవుని అతని వాస్తవికరూపములో విచారించినాము. అసలు నరుడు నిజమైన మనుష్యుడు (True man) దేవత్వమే, దేవుడే, దేవుడు కాక మరియొండు కాదు; అసలు నరుడు ఒక్కశరీరముయొక్క విధికి వ్యూత్రమే కర్తగాడు. ప్రపంచ మంతటియొక్క విశాల భవన మంతటి యొక్క విధికి కర్త.

నేడు మనుష్యుడు అను శబ్దమును వేదాంతులు నూత్న శరీరమును శబ్దమును వాడు నర్థములో గ్రహింతము; అనగా శరీరములు శరీరమునట్టి, వాంఛించునట్టి, తహతహ లాడునట్టి మనుష్యుడు. ఈ సంకుచితమైన, పరిసీమితమైన అర్థమందుకూడా మనుష్యుడే తన విధికి తానుకర్త. ఈ ప్రశ్నకు వివిధ దృక్కోణము లున్నవి. ఒక రాత్రిలోనే వాని గన్నిటిని తీసికోలేము. ఈ ప్రశ్నను నేటి రాత్రికి పిండాంశదృష్టితో తీసికొందము.

నరుడు పుట్టినవిదవ తన పరిస్థితులను చాలా వఱకు మార్పు చేసుకోగడని నమ్ముట సులభము. ఒకనరుడు ప్రత్యేక పరిస్థితులలో పెట్టబడెనేని, ఆ పరిస్థితులు నాత డెంత వఱకొ ఒకంతవఱకు నియమించగల డనియు, వానికి యజమానిగా కాగలుగు ననియు, వానికి అతీతుడు కాగలుగు ననియు, తనను తాను సమర్థునిగా చేసికోగలుగు ననియు నమ్ముట సులభము. కొందరు భిక్షులు చేసికొనినట్లుగా అతడు దేశమందలి దొర్బా

గ్యులలోకల్ల దౌర్భాగ్యుడుగ నుండియు, దేశమందలి శ్రీ
మంతులలో కెల్ల శ్రీమంతుడు కాగల్గును. లోకములో
దర్మిదులు గౌరవము యొక్కయు ప్రఖ్యాతియొక్కయు
శిఖరము నధిరోహించుటలో సమర్థులైరి కదా? చాలా
నీచమైన, అనవ్యాయమైన పరిస్థితులలో పుట్టిన జనులు ఎంతో
బౌద్ధత్యమునకు పోవ గల్గిరికదా! నెహలియన్ బానా
పార్ట్ సంగతి చూడుము, మేక్స్సియర్ సంగతి చూడుము.
లండన్ లార్డుమేయర్ గానైన విట్టింగ్టన్ సంగతి చూడుము.
లేదా చైనా ప్రధానమంత్రిగా నైన బీద రైతుసంగతి
చూడుము. ఒకసా రీ లోకములోనికొచ్చిన తరువాత మన
జీవితకాలములో మన పరిస్థితుల మార్పుచేసికోవచ్చును. ఇది
యంతయు ఋజువుచేయుట సులభమే కాని నీ పుట్టుకను,
నీ తల్లిదండ్రులను నిర్ణయించునదికూడ నీవే నని వేదాంతము
చెప్పనప్పుడు దానిని ఋజువుచేయుట కష్టము. బిడ్డయే పురు
షుని తండ్రి, అంతే కాక బిడ్డయే తండ్రికి తండ్రి. దీనిని ఋజువు
చేయుట కష్టము. కాని వేదాంత మిట్లనును. “ప్రశ్న నేనైపు
నుండి చూచినను, నీ విధికి నీవే కర్తవు. నీవు గ్రుడ్డివాడుగా
పుట్టితివేని, నీవిధికి నీవే కర్తవు. నిన్ను గ్రుడ్డిగా చేసికొనినది
నీవే; నీవు బీద తల్లిదండ్రులకు పుట్టినవాని, నీవిధికి నీవే కర్తవు.
ఎందుకన బీద తల్లిదండ్రులకు పుట్టునట్లుగా చేసికొనినది నీవే;
నీ వెంతో గతిమాలిన పరిస్థితులలో పుట్టితివేని, అప్పుడును
నీ విధికి నీవే కర్తవు. అది చేసుకొనినది నీవే. పుట్టునప్పుడు
కూడా నీవిధికి నీవే కర్తవు.” ప్రశ్నయొక్క ఈ ఫలకము

నీరాతి తీసికొందము. నరుడు తన తల్లిదండ్రులను తానే ఎత్తేరుకొనును? అనగా ఈరాతి పునర్జన్మనుగూర్చి కొంత వఱకాలోచింతము; దానిని సంపూర్ణముగా విచారింపలేము. దానిని కొంతవఱకు విచారితము.

మనుష్యుడు చనిపోయినప్పుడు ఆతడు పూర్తిగా చని పోవునని కొందరు జనులందురు. కొందరు జనులు మనుష్యుడవడేని చనిపోయినప్పుడు ఆతనిలో అంతర్గతముగ, అంత స్నిగ్ధముగ, స్వతముగ నున్న అమృతత్వ (immortality) భావముయొక్క ఉనికి నర్థముచేసికొనుటకు, మన బంధువు చావకూడదను మన స్వంత కోరికనుబట్టి, మన మిత్రులు చావకూడదను మన స్వంతకోరికనుబట్టి, — కొన్ని మతముల వారు, కొందరు జనులు కల్పితమైన పరలోక మొక టున్నదనుట అవసరమని తలతురు; కాని అట్టిలోక మొక టున్నదని మాత్రము ఇచట ఋజువు చేయలేము. కొందర విధముగ తలతురు. ఈ జనుల పక్షమునగూడ సత్య మొకింతకలదు. దానినిగూర్చి నిన్నటి సాయంకాలము ఈ హాలులో చర్చించితిమి. కాని అదియే పూర్ణసత్యముకాదు. చచ్చిన తరువాత నీవు స్వర్గమునకో, నరకమునకో పోయెద వనుట మాత్రమే పూర్ణసత్యముకాదు; మన మీ విషయములను ఈ (లోక) దృష్టిలో, భౌతికదృష్టితో సమర్థించగలగవలయును. నీ ఆత్మిక జగత్తుయొక్క సూత్రములకు నీ భౌతిక జగత్సూత్రములపై ఒత్తుకొనివచ్చుట కధికారములేదు. ఇచ డొక మనుష్యుడు నేలకింద పాతిపెట్టబడినాడు. మట్టి మట్టిలో గలసిపోయిన దని

ఆతని గోరీవద్ద అనేదరు. కాని ఏదీ చూతము. శరీరము నిజముగానే మట్టితోని కెల్చినది. కాని శరీరము నశించలేదు. శరీరము కేవలము మార్పొందినది. శరీరమందలి భౌతిక పదార్థములు మార్పొందినస్థితిలో నున్నవి. అవి నశించలేదు. నీ స్నేహితునియొక్క ఆ శరీరమే గోరీపై సుందరమైన గులాబి పూవుగా కానవచ్చును. అదియే మరొకరోజున ఫలవృక్షముల రూపముగా కానవచ్చును. అది నశించలేదు.

ఇక మనకు సందేహము కలుగన దే విషయమునుగూర్చి? ఏమి నశించెను? ఆత్మయా, సత్యమా, సత్యదేవుడా? కాదు, కాదు. అదెన్నటికి నశించలేదు. నిజమైనవ్యక్తి, నిజమైన మానవుడు (True man) ఎన్నడూ నశించలేదు; ఎన్నడూ నశింపబడలేదు. అయితే, దేనినిగూర్చి మనకు సందేహము? నూత్న శరీరమునుగూర్చి- అనగా మానసిక వాంఛలు, మానసికభావములు, ఉద్దేశములు, హృదయపు కోరికలు, మనస్సుయొక్క ఇచ్చలు, లేదా ఆత్మయొక్క తృప్తినుగూర్చి, తహతహనుగూర్చి, నూత్న శరీర మనగా నిదియేకదా! దీనిసంగతి ఏమి? మనుష్యుడు పాతిపెట్టబడినాడు; ఇనియు పాతిపెట్టబడినవా? లేదు, లేదు. వానిని పాతిపెట్ట వీలులేదు. అయితే అవి ఏమైనవి? ప్రశ్నయంతయు నీ మానసికశక్తి, లోపలి ఉత్సాహము, లోపలి ఉద్దేశములు, భావములు, వాంఛలతో చేయబడిన ఈ నూత్నశరీరమును గూర్చియే. ఈ శక్తి ఫలితము ఈ ఉద్దేశముల, ఈ లోకోరికల కలయిక కూడిక ఏమగుచున్నది? ఇది యంతయు ఆధ్యాత్మికజగత్తులో

అలాగా భౌతికసూత్రములతో ఋజువుచేయ నలవిగాని ఆధ్యాత్మిక జగత్తులో సాగుచున్న దనుట నీదృష్ట్యా ఉచితము కావచ్చును. కాని ఈ శక్తి ఏమగుచున్నది. అను దానిని గూర్చి భౌతికక్షేత్రములో సైన్సు నిదర్శనమును కోరుచున్నది. సంశయించుటకు వీలుగాకుండ సైన్సుచే ఋజువు చేయబడినట్టి “ప్రపంచముం దేదియు నశింపబడదు.” అను అనివార్యమైన, విశ్వవ్యాప్తమైన సూత్రమును నీ వెఱుగుదువుకదా. దీనినే * శక్తినిత్యత్వ సూత్రము, ప్రకృతిసనాతనమని చెప్పుసూత్రము అనెదరు. ఏదియు నశింపబడదని ఇది నీకు చెప్పుచున్నది సరే, బాగున్నది. శరీరము నశింపక కేవలము మార్పొందునేని, మనలోని దివ్యత్వము శాశ్వతము అవ్యయము గాన నశింపదేని, ఈ మానసికేచ్ఛలు, మానసికశక్తి, లోపలి జీవితము నశింపబడవలెనా? అవి ఎందుకు నశింపబడవలెను? శక్తి నిత్యమను అనివార్యమైన సూత్రము. అవి ఎన్నడు నశింపబడవని తెలుపుచున్నది. అవి నశించినవని చెప్పటకు నీ కధికారము లేదు. అవి అటులనే ఉండవలసివచ్చే. అటులనే సాగిపోవలసివచ్చే. అవి తమస్థానములో, స్థితిలో మార్పొందవచ్చును. కాని అవిచూత్ర మెప్పటికీ జీవించియుండును. అవి ఎన్నడు నశింపబడవు. నీవొక కొవ్వత్రిని తీసుకొని వెలిగించితివేని, అరగంటలో కొవ్వై. వత్తి, సమస్తము

* Law of the Persistence of Force,
Law of the Indestructibility of Matter.
Law of the Conservation of Energy.

పోవును. కాని అది సశింపలేదు. పోలేదు అని పైనున్న సిద్ధాంతీకరించు చున్నది. రసాయనశాస్త్రము ఋజువు చేయుచున్నది. కాస్టిక్ సోడాయును, మరొక రసాయనిక ద్రవ్యమును కలిగియున్న ఒక పంపు గాజుగొట్టముతో (Bend test tube) కొవ్వత్తితో పోయినదెల్ల ఆపంపు గాజు గొట్టములో నున్నది. అని చూపబడుచున్నది. ఒక చిన్న పల్లెరములో నిండుగా నీరుపోసినతరువాత, కొంతసేపటి కది యంతయు ఆవిరైపోయిన తరువాత, సాధారణమనుష్యుడు నీ రంతయు పోయినది. నీరేమియు లేదు అని చెప్పును. కాని ప్రకృతిశాస్త్రము నీరు పోలే దని చెప్పును. ప్రయోగముల ద్వారా నీరు గాలిలోనే యున్నదని అది సశింపబడదని చూపబడు చున్నది.

అట్లులే ఎవరైన మనుష్యుడు చనిపోయినప్పుడు ఆతని మానసికశక్తి, కోరికలు, ఉద్దేశము, భావములు అన్నియు వినప్టమై నట్లు కనపడినను, అవియు చనిపోయినట్లు కనపడినను, వేదాంతము తన ఆత్మిక రసాయనశాస్త్రము (Chemistry of Soul) తో సిద్ధమై అది సశించలేదు. సశింపబడదు. అని చెప్పుచున్నది. అది సశింపబడక పోయినచో, అది ఏమైనది? గణితశాస్త్రసమస్యల పరిష్కరించిన తీరుననే, మన మీ ప్రశ్నను పరిష్కరింతము. మన మొక సమస్యను తీసుకొని ఇవ్వబడినదేమి (Data) సిద్ధాంతీకరించ వలసినదేమి(Quisita) ప్రతిజ్ఞ ఏమి? నిగమన మేమి? అని విచారించెదము. రెండు విషయములగూర్చి ఆలోచించెదము. కొన్నిసార్లు ప్రతిజ్ఞపై

లేక ఇవ్వబడిన విషయముపై ధ్యానించుటవలన, విషయము నంతయు ఋజువుచేయు గల్గెదము. కొన్నిసార్లు నిగమనముచు లేక ఋజువు చేయవలసినదానిని తీసికొని దానినిగూర్చి ఆలోచించి ఆలోచించి, ఋజువు చేయవలసినదానిని ఇవ్వబడిన దానితో కలుపవలసి వచ్చును. ఇక్కడ ఇవ్వబడిన దేమి? ఋజువు చేయవలసిన దేమి? జీవితము, మరణము, ఇవి ఇవ్వబడినది. ఋజువు చేయవలసినది. జన్మప్రక్రియ ఇవ్వబడినది. మరణప్రక్రియ ఋజువు కావలసినది. లేదా అది ఇటు ఇదిఅటు చేసికొనినను సరియే. ఎందరో ఈ లోకములో పుట్టుచున్నారు. ఎందరో గిట్టుచున్నారు. చచ్చుచున్నట్లు కనపడుచున్న వారందరి మానసికశక్తి, వారి కోరికలు, వారితోనే చచ్చుచున్న వని అనుకొనినచో, * పైనున్న ఛాత్రములకు విరుద్ధ మగుచు మన మానసిక శక్తులు గతించి పోవుచున్నవేని అవి శూన్యములోనికే గతించు చున్నవన్నమాట. కాని అది అసంభవమని నీ వెఱుగుదువుకదా. ఏదియు ఏమిలేని దానిలోనికి (శూన్యములోనికి) పోలేదు. ఆ తప్పును దిద్దుకొనుటకు, మరణానంతరము మానసిక వాంఛలు, మానసికశక్తి, మానసిక ప్రక్రియ శూన్యములో కలువ వని నమ్మవలెను. ముందా మాట నొప్పికొనవలెను. ఆ తరువాత, అదేమగుచున్నదను ప్రశ్న వచ్చును.

* పైనున్న సరైన తెలుగుమాట లేదు. ఇంగ్లీషులో ఆశ్చర్యము యొక్క (Conception) చాల వికాలము. కొందరు దానిని కన్త్రచుని, విజ్ఞానసాన్త్రచుని అనువదింపుదు. కాని అదికష్టమే. అటులే మన ధర్మమహాశబ్దమునకు ఇంగ్లీషులో సరైనమాట లేదు.

మానసిక వాంఛలు మున్నగున వేమగుచున్న వను తరువాతి పక్షము జన్మమునుగూర్చి విచారించుచు పరిష్కరింతము. ఎందరో మనుష్యులీ లోకములో భిన్నములగు చాచక్యములతో, భిన్నభిన్న రుచులతో, కోరికలతో, భిన్న భిన్న శరీర నిర్మాణములతో, అంగి సౌష్ఠవముతో, భిన్నభిన్న మస్తిష్కములతో, కొందరు బరువైన బుర్రతో, కొందరు తేలికయిన బుర్రతో, కొందరు గుండ్రని తలతో, కొందరు కోలగనుండు తలతో పుట్టుచున్నారు. జను లీ లోకములో భిన్నభిన్నములగు శక్తులతో, చాచక్యములతో పుట్టుచున్నారు. అదెట్లు సంభవించుచున్నది? ఒకే తల్లి దండ్రులు ఒకే ఇంటిలో కెయినను, ఆబెలును పుట్టింపలేదు. ఒకే ఇంటిలో జోసెఫ్ ను, జోసెఫ్ సోదరులను పుట్టింపలేదు? ఒకే కాలేజికిపోయి, ఒకే హాల్లులో నుండి, ఒకే ఆచార్యుని క్రింద చదువు విద్యార్థులు భిన్నరుచులు కలిగియుండలేదా? ఒకనికి గణితశాస్త్రమనిన ఇష్టము. మరొకనికి ఇతిహాస మనిన ఇష్టము. ఒకడు కవి, మరొకడు మొద్దు. జనుల రుచులలో వాలకములలో భేదమున్నదా లేదా? ఉన్నది. అది నీవు కాదనలేవు. కొందరు ఎంతో తెలివితో, పుట్టెదరు. చిన్నతనములోకూడ వారెంతో తేటగనుందురు. కొందరు చిన్నతనములోకూడ సోమరిగా నుందురు; రుచిలోను వాలకములోనూ ఈ భేదమునకు కారణమేమి? భిన్నజనులలో మనము గమనించు రుచులలోని వాలకములలోని ఈ భిన్నత దేనివలన వచ్చినది? దాని నెట్లు సమర్థింతువు? అదంతయు దేవుని ఇచ్చి, అదంతయు ఈశ్వరుడు చేసినది, అని నీవనినచో, అద్ది

నర్తన సమాధానము కానేరదు. అది కేవలము ప్రశ్నను చాట వేయుట యన్నమాట; ప్రశ్నను చాటవేయుట దార్శనిక పద్ధతికాదు. నీ అజ్ఞానమును ప్రకటించు కొనుట యన్నమాటే. సైన్సు సిద్ధాంతముల ద్వారాదానిని తేట వెలుచవలెను. చిన్న తనము నుండియే వాటిటుల భిన్నరుచులతో పుట్టుట దేవుని చిత్తమున నీ వనినచో, నీవు సైన్సు సిద్ధాంతములను కూల ద్రోయుచున్నా వన్నమాట. శూన్యమునుండి ఏమియో వచ్చు చున్నదని నీవు వక్కాణించుచున్నా వన్నమాట; అది అసంభవమని నీ వెఱుగుదువు కదా! ఈ కష్టమును తప్పించుకొనుటకు, బిడ్డ రుచులలోని వాలకములలోని ఈ భిన్నతను మరొక ప్రపంచమునుండి తీసికొని వచ్చుచున్నాడని నీ వంగీకరించవలెను, లేదా అనుకోవలెను. బిడ్డ లీ వివిధ గోరికలను శూన్యమునుండి తీసికొచ్చుటలేదు: ఈ గోరికలను కూడ దేని నుండియో ఒకదాని నుండియే వచ్చుచున్నవి. అని శూన్యము నుండి ఆ స్త్రీశ్వములోనికి వచ్చుటలేదు. అవి ఈ వంటకే ఉంటున్నవి. అనగా జన్మతోడనే బతులు తీసికొచ్చుకొను ఈ గోరికలన్నియు వెనుకటి రూపము (ఆకృతి) (Form) నుండి తీసుకొని రాబడుచున్నవన్నమాట. కొంచెము భాలము క్రిందట కూడ, ఈ గోరికలుంటుండెను—ఇచట మనము బస్మము యొక్క * ఋజువు చేయవలసిన దానిని (Quisila) మరణము

* ఇవి గణితశాస్త్రపు పారిభాషికములు. అందు తీరం (సిద్ధాంతము) యొక్క ఋజువు చేయవలసిన దానిని (Quisita) అందురు. ఇంగ్లీషుజీవనాశ్రమమున Data అందురు,

యొక్క ఇవ్వబడిన దానిని (Data)ను విచారించుచున్నాము. వేదాంత మీ రెంటిని కలపి, నరుకు చచ్చినప్పుడు మరణ సమయమున నున్న ఆతనితీరని కోరికలు నశింపబడవని అనుచున్నది. ప్రత్యేకములైన భిన్న వాంఛలతో ఒక సున్నాడను కొనుము. వాని వాంఛలు శూన్యమునుండి రాలేదు. గోరిలోని మనుష్యునితో పాటు పాతిపెట్టబడిన కోరికలు నురొక ఇంటిలో పుట్టిన కొత్త మనుష్యునిలో పునఃప్రకటిత మగుచున్నవా? ఇది అంగీకరించితివేని, ఏదేనిశూన్యములో విసప్తమగుచున్నది. ఏదో శూన్యమునుండి వచ్చుచున్నది అను గొప్ప పొరపాటు నుండి తప్పకొనుచున్నావు. హిందువుచే కర్మసిద్ధాంత మని పిలువబడు దీని సంగీకరించుటచే నీవీ కష్టమునుండి బయటపడు చున్నావు. జన్మ మరణములను ప్రక్రియ (Phenomena) యంతయు స్వాభావికమైన ప్రకృతి సూత్రములకు, విశ్వములోని సామరస్య సూత్రములకు సరిగ్గా సరిపోవుచున్నది.

తర్కశాస్త్రముయొక్క మరియొక సూత్రప్రకారము కూడ, నీ వీ కర్మసిద్ధాంతము సంగీకరింపవలసినవచ్చును. ఆసూత్ర మును తార్కికులు లాఘవత్వ సూత్రమందు (Law of the Parsimony.) ఏదేని విషయమును తిన్నని, మామూలైన, స్వాభావికమార్గముగ తెలియజెప్పుటకు వీలున్నప్పుడు, మనము వంకరైన, అస్వాభావికమైన, అసాధారణమార్గముగ చెప్పరాదు. కర్మసిద్ధాంతము నీకు అన్నిటికంటె స్వాభావికమైన, తేటయైన, శాస్త్రీయమైన సిద్ధాంతము నిచ్చుచున్నది. దీనిని

త్రోసివేసి, నీవు అనవసరమైన పనికికూలిన పమాధానమును అవలంబించరాదు.

ఇచటొక ప్రశ్న వచ్చుచున్నది. సైంటిస్టు లిట్లన వచ్చును; “ఓహో, కాదు, కాదు. క్రొత్తగా పుట్టిన బిడ్డలలోని భిన్నరుచులను మేము కర్మసిద్ధాంతము కపకారము అంగీ కరించడు. ఆ సిద్ధాంతము నవలంబించరాదు. దానినంతయు పారంపర్యవాదము (Law of Heredity) ప్రకారము అర్థము చేసికోవచ్చును పారంపర్యవాదము దానినంతయు తెల్లము చేయును” కాని కర్మసిద్ధాంతము పారంపర్యవాదమునకు విరుద్ధము కాదని వేదాంత మనుచున్నది. అది దానైన కూడ తనలోననే నిమిచ్చుకొను చున్నది. దానిని కూడ అర్థ మగునట్లు చేయుచున్నది. కర్మసిద్ధాంతము పారంపర్యవాద మర్థమగునట్లు చేయుటయేగాక, పైపెచ్చు మరణసమయమున మానసికశక్తి నష్టమైనట్లు కానవచ్చుటకూడ అర్థమగునట్లు చేయుచున్నది; పారంపర్యవాద మటుల చేయలేదు. కాన కర్మసిద్ధాంతము సైంటిస్టులనుండి, దార్శినికులనుండి, పారంపర్య వాదమునకంటె హెచ్చైన మన్ననను పొందదగియున్నది. కర్మ సిద్ధాంతము పారంపర్యవాదమునుకూడ ఎటుల తేట తెల్లము చేయుచున్నది? మనుష్యుడు మరణించినప్పుడు, ఆతని కోరిక లన్నియు గాలికి పోయినట్లు, వినష్టమైనట్లు కనపడును. అవి వినష్టము కాలేదు అని వేదాంత మనుచున్నది, ఒక క్రొవ్వు వత్తి వెలుగుచున్నప్పుడు క్రొవ్వుగాని వత్తిగాని వినష్టముగావు; కాని నష్టమైనట్లు కానవచ్చునప్పుడు, రసాయనిక పారస్పర్యము

(Chemical affinity) వలన కార్బను అమ్లజనితో కలయును. ఉదాహరణ అమ్లజనితో గలయును: పారస్పర్యమువలన కలయును. అటులనే ఈ కోరికలు, ఈ మానసికశక్తి, లేక మనుష్యుని ఈ సూక్ష్మశరీరము, మరణానంతరము పారస్పర్యము వలన, ఆధ్యాత్మిక పారస్పర్యమువలన (లేదా మనకిష్టమైన, భౌతిక పారస్పర్య మనవచ్చును,) ఇది కలయును; నీ మానసికశక్తి యంతయు, పరిసరముల పరిస్థితులు దాని పెంపుదలకు, దాని అభివృద్ధికి, దాని వికాసమునకు తోహదమిచ్చు క్షేత్రమునకు ఆకర్షించబడును. అనగా, నీ కోరికల కలయిక లేక కూడిక లేదా నీ మానసికశక్తి నీ కుషయుక్తమగు క్షేత్రమున కాకర్షింపబడును. నీ ఉపయోగింపబడని శక్తులు నీ పూర్ణము గాని కోరికలు, ఫలించు తావున కాకర్షింపబడును.

అటుల పరిపాడును తన తల్లిదండ్రుల తానే ఏరి కొనును. ఒకననిషి జీవించునప్పుడు ఎన్నో కోరికలతో నింకి యుండుట గమనించుచున్నాము. ఆతని కోరికలలో హెచ్చు భాగము జీవిత కాలములోనే పూర్ణమగును కాని కొన్నికావు. అవేమగుచున్నవి? అవి పూర్తిగా నశించునా? లేదు, లేదు. తోటలో నొక మొగ్గ కనపడినప్పుడు, అది వికసించుటను సూచించును: మొగ్గయొక్క సూచన సాగుచున్నది. సఫల మగుచున్నది. చీమలయొక్క, తదితర క్షుద్రజంతువులయొక్క కోరికలుగూడ తృప్తమగుచున్నవి. మనుష్యుని వాంఛలేల ఈ డేరకూడదు? ప్రకృతివలన లేక విధివలన మనుష్యుడు ఏల పరిపాసింపబడవలెను? ఆతనిని గేలిచేయుటకు వీలులేదు.

ఆతని వాంఛలుకూడ ఫలించవలసినదే: మన కోరికలలో నక్కువభాగము మన జీవితములోనే ఫలించును మాన కర్మ లుగా అవుచున్నది మన కోరికలే. అవియే మన పనులను నడిపించు శక్తులు. కాని ఎన్నో కోరికలు ఈ జీవితపు. అవి ఏమగును? వేదాంత మిట్లు అనుచున్నది. “ఓ నరుడా! దేవుడువలన నీవు పరిహసింపబడవు నీ పూర్వముకాని ఆశలు, నీ తృప్తవంశగాని శక్తులు, ఈ లోకమున గాకున్న మరొక లోకములోనైనా ఫలించవలసినదే.

ఇచటాక పశ్చ వచ్చుచున్నది. మన మేదేది పూర్వ జన్మయందుండి యున్నచో, మరణానంతరము మును తిరిగి జన్మించవలసి యున్నచో, మనపూర్వజన్మలను జ్ఞాపకం చేసుకొన మొందుకు? “జ్ఞాపకశక్తి యనగా ఏమిటి” యని వేదాంత మడుగుచున్నది. ఉదాహరణకు రాముడప్పుడు మీతో నొక విదేశభాషలో మాట్లాడుచున్నాడు. రాముడప్పుడూ ఇండియాలో ఇంగ్లీషున ఉపన్యసింపలేదు. ఇంగ్లీషులో మీతో మాట్లాడు నప్పుడు, మాతృభాషలోని ఒక్కశబ్దముకూడ రాముని మనస్సుకు తట్టుటలేదు. కాని ఆ ఇండియన్ భాష విషయమైనట్లైనా? లేదు అది అచటకే యున్నది. రాముని కిష్టమైన అరబిక్, పర్షియన్ లేక మరొక భారతీయ భాషలు ఒక యుగములో ఆతని జ్ఞాప్తికొచ్చును. అయితే జ్ఞాపకశక్తియనిన నేమి? నీ మానసమును సరస్వతీ యున్ననుకొనుము; భారతీయభాషలైన పర్షియన్, అరబిక్, సంస్కృతములు రాముని విషయములో ఈ సరస్వ అడుగున పేరుకొని యున్నవి. ఒక్క

క్షణములో ఈ సరస్సును బాగుగా కదల్చివేసి, ఈ వస్తువు నన్నిటిని పైకి తీసుకొని రావచ్చును. అదీ వస్తువును జ్ఞప్తిచేసి కొనుట యనగా. నీ వనేక వస్తువుల నెఱుగుదువు. కాని అవి నీ స్పృహలో లేవు. సరస్సును నీ మానసమును కదల్చుటవలన ఈ క్షణములోనే అవి యన్నియు నీ స్పృహకొచ్చును. పైకి తెచ్చుటవలన అవి నీ మనస్సులోనికి లేక బుర్రలోనికివచ్చును.

అటులనే వేదాంత మనునదేమన, నీ జన్మలు నీ ప్రాచీన జీవితములు, అన్నియు నీ అంతఃకైతస్యపు సరస్సులో నున్నవి. లోపలిజ్ఞాన సరస్సులో నున్నవి. అవియన్నియు అచటనే ఉన్నవిగాని, ప్రస్తుతము అడుగున పేరుకొని యున్నవి. పైనలేవు నీ పూర్వజన్మ లన్నిటిని గుర్తుతెచ్చుకొన గోరద వేని, అది కష్టమైనపనికాదు. నీ జ్ఞానమను సరస్సును కదల్చి వేసినచో, పైకి నీ కిష్టమైనదానిని దేనినైన తీసుకురావచ్చును. నీ పూర్వజన్మల నన్నిటినికూడ నీ కిష్టమైనచో, జ్ఞాపకము లోనికి తెచ్చుకోవచ్చును. కాని అటుల చేయుటలో శ్రమకు తగ్గ ఫలితములేదు. ఎందుకన ఉత్కాంతి వాదము ప్రకారము నీవు ముందుకు పోవలెను. సూటిగా ఎదురునకుపోవలెను. చచ్చినవారిని చచ్చివారిని పాతివేసుకో నిమ్ము. భూతకాలము భూతకాలమును పాతివేసికో నిమ్ము. నీకు దానితో నిమిత్త మేమియులేదు. నీవు ముందుకే సాగవలెను.

మఱియు, కర్మసిద్ధాంతము ప్రకారము నీ వీ ప్రపంచ ములో చూచు వస్తువులన్నియు, నీ పెంతో అభిలాషతో చూచు వస్తువులన్నియు, నీకెంతో ఇష్టమైన వస్తువులన్నియు,

నిన్ను ఆకర్షించు వస్తువులన్నియు ఒకప్పుడు నీవు ఇవి యన్నిగాను ఉంటివి, గాననే, నీకు అవి యనిన ఇవ్వుము. నీకు వానిలో నభిలాష. నీ కవియన్న ప్రేమ. నీ కవి గురుతు. నీవు శిలలుగా నుంటివి. నీవు ఒకప్పుడు శిలలలో నిద్రించితివి. వాగులతో ప్రవహించితివి. యుక్కలతో పెరిగితివి. పశువులతో పరువు లెత్తితివి. కాననే నీవు వాని నన్నిటిని గురుతించుచున్నావు. వాని నన్నిటిని చూచుచున్నావు. దానిని మరొక ప్రమాణముతోగూడ ఋజువుచేయవచ్చును.

ఇది ప్లేటో, సోకరటీసులు ప్రమాణమును కొంచెము మార్చిచెప్పట. స్మృతి (Reminiscence) అననేమి? ఇప్పుడు మనకు జ్ఞాపకమున్న ఏదేని వస్తువును ఈ వరకే ఎఱిగి యుండుట స్మృతి. ఉదాహరణకు, ఈ ఉపన్యాసములకు ఇద్దరు మనుష్యులెప్పుడు కలసి జంటగా వచ్చినారనుకొనుము. ఈ హాలులో నీముబడిన ఏమి ఉపన్యాసములకు వారొచ్చి రనుకొనుము, ఎనిమిదవ దానికి ఒక్కడే వచ్చినా డనుకొనుము. రెండవవాడు రాలేదు. వేరుపడిన మనుష్యుని, ఆ వేరుపడిన మిత్రుని స్నేహితు లీ ప్రశ్న వేయుదురు. నీ మిత్రు డెక్కడున్నాడు. నీ చెలికాడెడి?" అని ఈ ప్రశ్న ఏల వేయబడుచున్నది? ఇదిస్మృతినూత్రమువలన లేక సహవాసనూత్రమువలన వచ్చినది. Law of Reminiscence or law of Association.) మనమెప్పుడు వాళ్ళిద్దరూ కలసియుండుట చూచితిమి. ఇద్దరూ మనకు పరిచితులైరి. వాళ్ళిద్దరు మన మనస్సులో ఏకీభవించినట్లు అయ్యిరి; తరువాత వాళ్ళిద్దరిలో ఒక్కనినే

చూచినప్పుడు, వాడు మనకు రెండవవానిని జ్ఞప్తిచేయును. బురలో సహవాసము (Association) స్థాపింపబడున దీ తీరు ననే. స్మృతి కలుగున దీ తీరుననే. మన కిప్పుడు జ్ఞాపకమున్న వస్తువు సంబంధమైన జ్ఞానము మన కీవరకే ఉన్నదని స్మృతి యను శబ్దము నూచించుచున్నది.

ఇచటాక అనుమానమున్నది. మానవులందరు మర్త్యులే. జాన్ ఒక మానవుడు. కాన జాన్ మర్త్యుడు. నీ తర్కము, నీ వాదము, నీ హేతువులు అన్నియు “మానవులందరూ మర్త్యులే. జాన్ ఒక మానవుడు” అను వాక్యములపై ఆధార పడి యున్నవి. ఈ రెండవవాక్యములను మూలమే పలుకుము. చరమ వాక్యమును ఉచ్చరింపకుము. వెంటనే నీమనస్సులో “జాన్ మర్త్యుడు” అను చరమవాక్యము స్మృతివలె స్ఫురించును. ఈ చరమవాక్య మెఱుఁగవచ్చినది? ప్లేటో నిర్యదించినట్లు స్మృతి సూత్రమునుబట్టి వచ్చినదికాదా? అవును. “మానవులందరూ మర్త్యులే,” “జాన్ ఒక మానవుడు.” “జాన్ మర్త్యుడు” అను * వాక్యత్రయమున్నది. ఇందులో “మానవులందరూ మర్త్యులే”, “జాన్ ఒక మానవుడు” అను రెండూ నీ ఎదుట సంచలనమునవి వెంటనే మానసిక సూత్రము లనుబట్టి, ఘోషవది నీ మనస్సునకు తట్టును. అది అందరి మనస్సులలో తట్టును. అది ఎటుల సంభవించుచున్నది? ఇద్దరి

* Proposition ను వాక్యమని అనువదించినాను. Proposition కు) Sentence కు భేదము కలదు. ఇంగ్లీషులో అది తార్కిక పాఠ భాషికము,

న్నేహితులలో ఒకనిని చూడగానే, వాని సహవాసములో నెప్పుడు ఉండు రెండవనా డేటుల మనకు జ్ఞాపక మొచ్చునో, ఆటులనే ఇదియు సంభవించును. ఈ స్మృతి ఎటుల సంభవించును? ఈ విచారసూత్రము ఏవిధముగా అందరి మస్తిష్కములలోను అంతర్గతముగ నుండెను? ఈ విధమైన స్మృతిని తెచ్చిన ఈ విచారసూత్రము ప్రతి ఒక్కరి మనస్సులోను ఏవిధముగ నుండెను? ఒక విధమైన స్మృతి వలననే, స్మృతి అనగనే అందు పూర్వజ్ఞాన మిమిడియున్నది. బురయున్న ప్రతిబిడ్డయు విచారింపగల్గును. ప్రతి బిడ్డతోను మనము వాదింపవచ్చును. ఆతడు కొంచెము వెనుక ముందు చూచుటకు మొదలిడగానే, మనము వానికి అనుమాన మీయవచ్చును. వాడు దాని నంగీకరించును.

ఇచట మనము యూక్లీడ్ లోని సూత్రము నొకదానిని ఋజువు చేయుచున్నము. పర్యవసానమునకు మనము వెంటనే వచ్చెదము. ఈ పర్యవసానము స్మృతిరలన తేబడినది. ప్రతి యొక్కని మస్తిష్కముందు ఈ స్మృతి అంతర్నిహితముగ నుండుటవలన, స్మృతివలన మీ మస్తిష్కములలో పునరాగృతముచేయబడు సస్మృతులన్నిటితోడను మీరీవరికే పరిచితులని తెలియరచ్చుచున్నది. స్మృతివలన మీ మస్తిష్కములలో జాగృత మవునట్టి వస్తువులతో మీరు ఈనాటికే పరిచితులై యుండుటకు, వానిని మీరీవరికే ఎరియుండుటకు, మీ రెప్పుడో ఒకప్పుడు వానిని నేర్చుకొనియుండి యుండవలెను. ఎప్పుడో వానిని గ్రహించి యుండియుండవలెను. కాని దానిని

నీ వీ జన్మలో కర్మికోలేదని, గ్రహింప లేదని మీకు గట్టిగా తెలుసును కదా! అయినచో మీ కీ జ్ఞాన మెప్పుడు అలవడెను? పూర్వజన్మలో నని వేదాంతము జవాబు చెప్పుచున్నది.

ఇచట మరొక ప్రశ్న వచ్చును. మన యదృష్టమునకు మనమే కర్తలమైనచో, మనలో నెవ్వరు బీదగా నుండగోరరు కదా! అయినచో మనము బీదగా నెందుకు పుట్టుచున్నాము? మన మందరము భాగ్యవంతులుగా పుట్టవలెననే కోరికొందము గదా! అయినచో మనలో నెక్కువమంది దరిదులుగా నున్నా మేల? దర్లదులముగా పుట్టుచున్నా మేల? మీరు విషయములను సరైనదృష్టితో చూడవలెను. సమగ్రముగా అవగాహనము చేసికోవలెను అని వేదాంతము చెప్పుచున్నది. అర్థసత్యములపై ఆధారపడకుడు. ఉన్న విషయము నన్నివైపు లనుండి చూడుడు. ప్రతివాడూ లండన్ నగరపు లార్డు మేయరుగా కాగోరడుకదా! ప్రతివాడూ కోటీశ్వరుడు కాగోర డనుకది సత్యము. వారమున కైదు డాలర్లు సంపాదించుకొనువానికి, వారమున కేడు డాలర్లు వచ్చు స్థితి కావలె నని కోరికయుండును. అతని బురలో నెప్పుడూ లండన్ నగరపు లార్డుమేయరుగా కావలె నని యుండదు. అది ఉండ దనుట ముమ్మాటికి నిజము.

మరొకదృష్ట్యా విషయమును చూడుడు. జనులు తమ కోరికలలో నింకడిగను, సమంజసముగను నుండరు. తమ కోరికలను పరిస్థితులతో సామరస్యముగా చేసికొనరు. కోరికలకు వారు బానిస లగుదురు. వారు తమ కోరికలకు యజమానులు

గారు; కాన వారిని తోసిపుచ్చి వారికోరికలు వారికి కష్టముల లోనికి, విచారములలోనికి, అదుర్దాలలోనికి లాగికొనిపోవు చున్నవి.

ఇక నిచ్చటనే ఉపన్యాసము లోపికెల్ల ఆకర్షణీయమైన భాగము వచ్చుచున్నది. ఒకడు తన షశుప్రవృత్తులను సంతృప్తి చేసికొనగోరు ననుకొనుడు. వానికి జ్ఞానముతో నిమిత్తమే లేదనుకొనుడు. ఆధ్యాత్మిక విచారణతోగాని, మగముతోగాని, నీతితోగాని, పేరు ప్రతిష్ఠలతోగాని వాడు పొత్తే కోరడను కొనుడు. వానికి కావలసినదెల్ల తన షశుప్రవృత్తుల సంతృప్తి చేసికొనుటయే. తన వాసవలనెల్ల పూర్ణము గావించు కొనుటయే. ఇట్టివాడు చచ్చును. (ఇది దృష్టాంతము, విషయమును తెలియజెప్పుటకు చెప్పబడినది.) అట్టివాడు తనకెట్టి తల్లిదండ్రులను చేకూర్చికొనును? ఆతనికోరిక ఆతనిని విజ్ఞాన వంతునిగా వారికి బిడ్డగా పుట్టుమని నిర్బంధింపదు. ఆతనిలో నున్నటువంటి శక్తి తన పెంపుదలకై భాగ్యవంతులైన, తల్లిదండ్రులను గోరడు. అది విద్యావంతులైన నాగరకులైన తల్లిదండ్రుల కోరడు. వేదాంత మనునదేమన, ఈ మనుష్యుడు కేవలము షశుప్రవృత్తులలోడనే నిండియుండునని వాడు తనకు తగినట్టి శరీరమును ఏ కుక్క ఆకృతిలోనో ఏ అడవిపంది ఆకృతిలోనో పొందును. ఎందుకనగా అప్పుడు వానికి ఎంత తినినను తృప్తిలేనటువంటి, ఎంతగా జంతుప్రవృత్తులను తీర్చికొన్నను తృప్తిలేనటువంటి, తనను తాను మూర్ఖునిగా చేసికొనుటకు వీలైనట్టి శరీరము దొరుకును. వాని కాతీరు శరీ

రమే । పాస్తింతును, వాని కోరిక లీడేరవలెనన్నవాడు అడవి పందిగానో కుక్కగానో పుట్టవలసియున్నది ఆవిధముగా వాడు పందియో, కుక్కయో అయినప్పటికిగూడ వానివిధికివాడే కర్త.

ఈ లోకములోని ప్రజలు తామేదియైన కోరినిప్పుడు, దాని సర్వసాన మేమగునో చూడరు తా మెందులోనికి పోవుచున్నారో గమనించుకొనరు. తమపరి వారి కోరికల ఫలితములు సంప్రప్తమైనప్పుడు, తమవిధి ఇట్లున్నదని ఏడ్చుదరు మొత్తుకొందురు. తమ అదృష్ట మీ తేరగున నున్నదని అవతిల్లెదరు ఏడ్చుచూ పండను కొరుకుకొనెదరు. పెదవులను కదచికొనెదరు కాన కోరుకొను చున్నప్పుడే, కోరికల కేమి ఫలిత మొచ్చునో గమనించు కొనుము. ఈ దుఃఖమును తెచ్చికొనిన దంతయు నీవే మరొకరు కాదు.

రాముడు మీకిప్పుడు తూర్పిండియాలోని యొకకవి కథ చెప్పును. ఆతనొక మహాన్యుడీయకవి. చాలామంచివాడు. చాలా తెలివైనవాడు వానిని మీరు చాలా తెలివికలవాడు; చాలా చాకచక్యము గలవాడని అనవచ్చును. తనపై ఎంతో అభిమానముగల యొక స్వదేశప్రభువు ఆస్థానములో ఆతడుంటుండెను. ఒకరాత్రి ఆప్రభువు వానిని చాలా ప్రొద్దు పోవువరకు తనతో నొంచుకొనెను. కవిప్రభువును ఎన్నో రకములైన పద్యములతోను, తమాషాయైన కథలతోను, ఆకర్షణీయమైన గల్పికలతోడను, సంతోషపెట్టెను. ప్రభువు ఆ కవితే అనుదినంబును తన నిదురనే మరచిపోయి, ఎప్పటికీ వెళ్లి పండుకొనెను. రాణి ప్రభువును విశ్రాంతి గడులకు

ఇంత విపరీతమై : అలశ్యముగ వచ్చుటకు కారణ మేమని అడిగెను “మాతో ఈ సాయంకాల మొక మంచి తెలివి కలవాడుండెను వా డెంతో మంచివాడు. ఎంతో మేధా సంపన్నుడు. ఎంతో ఆకర్షణ కలవాడు” అని ప్రభువు జవాబిచ్చెను. రాణి యింకను ఆతనినిగూర్చి యడిగెను. ఆమె కుతూహలమును శాంతి పరుచుటకు, రాజు కవియొక్క సామర్థ్యమునుగూర్చి ప్రతిభనుగూర్చి ఎంతో ప్రోద్బలము వలకు ముచ్చటించెను. వారిద్దరు సందుకొనబోవునప్పటికి దాదాపు తెల్లవారెను. రాణి కుతూహలము చాల ఎక్కువగా రేగుటచే, ఆమె ప్రభువును ఒకనాడ కలిసి తన సమక్షమునకు తోడి తెమ్మనెను. మరునాడ కవి రాణిసన్నిధికి తేబడెను. పాశ్చాత్య దేశములలోవలె గాక, ఇండియాలోని అలవాట్లు భిన్నము అని మీరెరుగుదురుకదా! ఇండియాలో స్త్రీలు వేరు గదులలో నుండి, ఎక్కువగా పురుషులతో కలియును. వారు వేరువేరుగా నుందురు; హిందువు లటుల చేయుటగాని సుహృద్దీయస్త్రీలు ముఖ్యముగా బరువైన ముసుకులను (పర్లా) వేసికొందురు, తమ భర్తలనుతప్ప అన్యులను తమ ముఖముల చూడనీయరు. ఎప్పుడేని చాలపవిత్రులు, మర్యాదగలవారి కైనచో కనపడెదరు. రాజు ఈ కవిని రాణివాసములోనికి తీసుకొచ్చెను. అసగా స్త్రీల అంతఃభరిము లోనికి తెచ్చెను. అచ్చటాతడు తన పద్యములపాడెను, కథల జెప్పెను. స్త్రీలందరికి ఎంతో ఆహ్లాదము కలిగెను. అప్పుడు కవి తాను గ్రుడ్డివాడి నని, తానేడో కండ్లరోగముతో బాధపడు చున్నాననియు

చెప్పెను. కాని అసలాలనికండ్ల కే రోగమూ లేదాయెను. స్త్రీల రహస్యపుగదులలో నుండుటకు అనుమతింపబడవలెనని, వారు తనను నమ్మి గ్రుడ్డివాడనితలచి, తమ ఆట పాటలలో స్వేచ్ఛగా నుండవలెనని, వారు తనముండట ముసుగు వేసుకోకుండ సంచరించవలెనని అ కవికి దురిచ్చకలిగెను. ఆతనిని గ్రుడ్డివాడని నమ్మి, ప్రభువు స్త్రీల గదులలో ఆతని నుండ నిచ్చెను. కాని సత్యమునుమరుగు పరచుటకు వీలు లేదని మీ రెఱుగుదురు కదా!

“అణగద్రొక్కబడియు సత్యము పైకి లేచును.

దేవుని సనాతన వత్సరము లన్నియు ఆపెవే”

దానిని దాచి పెట్టవీలులేదు, ఒకనా డది తప్పకబయటి కొచ్చును. ఒకనా డీ కవి ఒకదానీదానిని ఏదో వస్తువను తెమ్మని యశిగెను కొంచెము భాగ్యము రాగానే ఇండియాలో జనులెంతో సోమరిపోతు లగునని మీ రెఱిగిన విషయమేకదా! భాగ్యమునకు సోమరితనమే చిహ్నముగా వారెంతురు. నీ వేదియు స్వంతముగ చేయలేకపోయిన నీ వెంతో, గొప్ప వాడవు; నిన్ను బండెక్కించుటకు ఎవడేనివచ్చి సాయము చేయవలసియున్నచో నీ వింకా గొప్పవాడవు; నీ కెవడేని వచ్చి ధోవతి గట్టవలసి యున్నచో నీ వింకా గొప్పవాడవు; ఎవడేని వచ్చి నిన్నుపట్టుకొని నడిపింపవలసి యున్నచో నీ వింకా గొప్పవాడవు. ఇటుల పారతంత్ర్య మొక గౌరవముగా చూడ బడుచున్నది. స్వాతంత్ర్య, స్వయం తంత్రతలు, పారతంత్ర్యము

గాను, బానిసత్వముగాను ఎంచబడుచున్నవి. ఈ కవికి రాజగృహములో గౌరవస్థానములభింపగానే, తానున్నచోటు నొదిలిపోయి ఒకకుర్చీ తెచ్చుకొని ఇష్ట మొద్దిచచోటవేసికొని కూరుచుండుట హోదాకు భంగకరముగా కనిపించెను. అందుచే ఆత డొక దానీని అటుల చేయమని ఆజ్ఞాపించెను. కాని యది వెగటుగా కర్కశముగా నాకు వ్యవధిలేదు. నాకే పనుల చేయుటకు సమయము లేదని చెప్పెను. ఆ తరువాత మరొక దానీని రాగా, ఆతను దానిని తనవద్దకురమ్మని పిలిచి ఆ కుర్చీని తెచ్చుని యడిగెను. కాని అది ఆగదిలో కుర్చీయేలేదని చెప్పెను. అతడు మరల, “ఆ నీ రున్న బొచ్చెనిటు తెచ్చుని” యడిగెను. “ఈ గదిలో లేదు, వేరొక గదిలోనికిపోయి తీసుకొచ్చెదనని” అది చెప్పెను. “దానిని తీసుకురా, గదిలోబొచ్చె ఉన్నది. నీకది కనపడుటలేదా, అదిగో అది” అని ఆత ననెను. ఆపని చేయించుకోవలె నను ఆ వర్దాలలో ఆతను తన్ను తానురచెను. అ దీజరుగునది. అబద్ధము లాడువారిని సత్యమివిధముగానే తమాషా చేయును. లేడీమేక్ బెల్ పని నయితే చేసెనుగాని, దాచుకోలేక పోయెనని మీ రెఱుగుదురు కదా! సత్య మామెను పిచ్చిదానినిగా చేసెను, ఆమె స్వయముగా దాక్టరుకు ఉన్న దున్నటుల చెప్పెను. అదీ జరుగునది. ఇది ప్రకృతి నియమము. “ఇదిగో ఇక్కడ నున్నది. నీ కది కనపడుటలేదా” యని కవి అడుగగానే దానీది వాని కా పని చేసి పెట్టుటకు బదులు తిన్నగా రాణీవద్దకు పరుగెత్తుకొని పోయి వాని రహస్యమును బయట పెట్టెను. “చూడండి, ఆ మను

మృదు గుడ్డివాడుకాడు; వాడు దుర్మార్గుడు. వానిని ఇంటి నుండి బయటకు వెడఁగొట్టవలెను” వా డింటినుండి బయటికి వెడలగొట్టబడెను, కాని ఘోరమారు మూడుగోజలలో వాడునిజముగా గుడ్డివా డాయెను. అదెటులజరిగెను? ఈ నరుడు తన ఇచ్చవలసిన గుడ్డివా డాయెనని కర్మసిద్ధాంతము చెప్పుచున్నది. వాని విధికి వాడే కర్త. గుడ్డితనమును తెచ్చుకొనినది వాడే. మరొక రాతనిని గుడ్డిగా చేయలేడు. అతని కోరిక లే, అతని ఆరాటములే; అతనిని గుడ్డిగా చేసినవి. తరువాత గుడ్డితన మొచ్చినప్పుడు, వాడేడ్చును, మొత్తుకొనును, పండ్లను కొరుకుకొనును, గుండెను బాదుకొనును.

ఒకసా రొక మనుష్యుడు తనవీపుపై పెద్దబరువును మోయుచుండెను. వాడు ముడుసలి, బలహీనుడు; కొంచెము బ్యరముతోగూడ నుండెను. కాక వాడున్నది వేడిదేశమగు ఇండియా. వాడొక చెట్టునీడను కూరుచుండి బరువును క్రింద పారవేసి కొంచెముసేపు విశ్రమించెను. తరువాత, “ఓ మృత్యువా; ఓ మృత్యువా, రమ్మ నన్నుకడ తేర్చుము కడతేర్చుము” అని అరచెను. మృత్యుదేవ తా డీగముననే వాని ఎదుట ప్రత్యక్ష మాయెనని కథగలదు. మృత్యుదేవతను చూడగానే, వాని కాశ్చర్యము కలిగెను. వాడు వణకసాగెను. ఆ విపరీత సాకారమేమి? ఆ భూత మేమి? వాడు మృత్యు దేవతను నీ వెవరని అడిగెను. మృత్యుదేవత “నీవు పిలచినది నన్నే, నీవిప్పుడే నన్ను పిలచితివి. నీ కోర్కెను తీర్చుట కొచ్చితిని” అని చెప్పెను. అప్పుడు ముసలివాడు వణకుచు ఇటు

లనెను, “నన్ను చంపుటకు నిన్ను నేను పిలువలేదు. ఈ బరువు నెత్తి నా వీపుపై పెట్టుటకే నిన్ను పిలచితిని.”

జనులు చేయున దది. నీ కష్టములు, నీ అడ్డంకులు, నీవు దుఃఖములననవి యన్నియు నీమూలముగానే వచ్చుచున్నవి. నీ విధికి నీవే యజమానివి; కాని విషయము సంభవించినప్పుడు నీవు ఏడ్చెదవు, మొత్తికొందువు; నీవు మరణము నాహ్వానింతువు. మరణము రాగానే ఏడువసాగెదవు. అది కుదురదు. ఒక వేలములో అన్నిటికంటె పెద్దధరను ఎప్పుడు పాడినావో అప్పుడు నీవది తీసుకొనవలసి వచ్చును. నీవు గట్టమును తోలి నప్పుడు, దాని వెంటనే బండియు కిడలును. కాన నీవొకసారి వాంఛింపగానే, దాని ఫలితముల ననుభవింపవలసివచ్చును. జనులు సాధారణముగ ముసలితనములో చచ్చెదరు యౌవనములో కొలదిముగ్ధుడే చచ్చెదరేల? జనులు ముసలివాండు కాగానే, వారి శరీరములు రోగగ్రస్తము లగును. అని వేదాంతమనును. రోగములచే బాధింపబడి వారు చావకొరెదరు. బాధ తొలగిపోవలె నని కోరుకొందురు. అది అటులే తొలగిపోవును. ఇటుల నీ మరణమును తెచ్చుకొనునది నీవే. వేదాంతము ప్రకారము ప్రతివారూ ఆత్మహత్య చేసికొనువారే. నీవు కోరిన యుగములోనే మరణ మొచ్చును. జనులు (కొందరు) నిండు యౌవనములో చచ్చెదరేల? ప్రస్తుతము మీకు రాముడు చెప్పదానిపై నమ్మకము లేకపోవచ్చును. కాని మీరు సరిగా వస్తునిశ్చయ గమనించిన, రాము డిప్పుడు చెప్పు దానితో సరిగ్గా వినిపవలసియే వచ్చును రాము డెందరో జనులు

నిండు యావనములో గతించుట చూచినాడు. రాముడు వారి అంతర్జీవితమును గమనించి విషయ మంతయు విచారించినాడు. ఈయువకులు వారి హృదయములలోఁగల మృశ్యువును కోరు కొనుచుండి రనియు, పరిస్థితులు వారిని విసిగించె ననియు, వారు తమ పరిసరములను మార్చుకొందలచి రనియు, రాముడు తెలిసికొనెను. ఇప్పుడు సోదాహరణముగ నిరూపింప వ్యవధి లేదు గాని, ఇది అసలు నిజమే

ఇండియాలో నొక సాంప్రదాయమునకు చెందిన శాతేజీలో (Sectarian College) ఒక మంచి తెలివిగల యువకుడు పనిచేయుచుండెను. ఒక బహిరంగోపన్యాసములో ఆతడు తనజీవితము ఆ శార్యమునకు వినియోగింపబడిన దని ఘోషించెను. తన నా శార్యమునకు క్షేత్రకర్మము చేసికొనెను; కొంతకాల మాత్ర డెంతో పట్టుదలతో అచట పనిచేసెను. తరువాత ఆతని లభిపాయము మారెను, ఆతని ఆలోచనలు విజృంభించెను. బుద్ధి వికసించెను దృష్టి విశాలమయ్యెను. అప్పు డిక నాత డీ సంకుచిత సాంప్రదాయకులతోకలసిపనిచేయ లేకపోయెను. ఆ సాంప్రదాయకులు, కూడ వారిహృదయములలో ఈతనిపట్ల సానుభూతిని కన్పదచుకొలేకపోయిరి. కాని తనను ఈవర కే బద్ధునిగాచేసికొని యుండుటచే, వారి ఆదర్శములకు తనను ఈ వఱకే బద్ధునిగా చేసికొని యుండుటచే, ఆతను వారితోగలసి పనిచేయవలసి వచ్చెను. ఆ యువకునికి మరొక మార్గము లేకపోయెను. ఆ త ని హృదయ మొకచోట యుండెను. శరీరము మరియొకచోట

నుండెను. శరీరమునకు హృదయమునకు అవాంతర మొచ్చెను. ఇది కానిపని యాయెను. ఇది సాగకపోయెను. ఆతడు చచ్చెను, మరణముగాక మరొకమార్గమున ఆతడు తన పరిస్థితిని మార్పుకోలేక పోయెను. మరణమువలననే పరిస్థితులు మారెను. కాన మరణము మనకు కనపడునంతటి భయావహ మైనది కాదు.

నీవే నీ పరిస్థితులకు యజమానివి. నీ విధికి నీవే ప్రవృత్తు. జనులు దుఃఖములుగా ఏల చేయబడుచున్నారు? కష్టము లెందుకు వచ్చుచున్నవి? వాంఛించిన వైరుధ్యము వలన నిన్ను ఒకవిధమైన పని చేయమని కోరిక నీకుండును నిన్ను మరొకవిధముగా చేయ మని కోరికలుకూడ నీకుండును. రెండు కోరికలు ఉండును. ఒకకోరిక నిన్నొకస్థితికి తీసుకొని పోవ గోరును. అనగా నిన్ను గ్రంథకర్తగానో, వక్తగానో, ఆచార్యుడుగానో, ఉపన్యాసకుడుగానో, బోధకుడుగానో చేయ గోరును. మరొకవిధమైన కోరికవచ్చి నీవు ఇంద్రియములకు దాసుడవుగా కావలెనని కోరును. ఐకమత్యముతో నుండలేనటు వంటి పరస్పరవిరుద్ధములైన కోరిక లిట్లుండును. అప్పుడు జరుగనదేమిటి? రెండూ ఈడేరనలసినదే. ఒకటి నెరవేరు చుండ, రెండవది బాధపడుచుండును. నీవు కష్టములో నుండె దవు రెండవది నెరవేరుచుండ మొదటిది బాధపడు చుండును. నీవు కష్టములో నుండెదవు. ఇదిగో ఈ విధముగనే, జనులు తమపై విపత్తుల తెచ్చిపెట్టుకొనెదరు. నీ దుఃఖముకూడ నీవు నీ విధికి కర్త వనియే తెలుపును. రాముడు మీ కీ విషయము నొక చక్కని కథతో విరూపించును.

ఇండియాలో ఒకని కిద్దరు భార్యలుండిరి. హిందువు లెప్పుడు బహువర్తిత్వము లంగీకరింపరు. కాని మహమ్మదీయు లంగీకరింతు రని మీ రెఱిగినదేకదా! ఆ ఇద్దరు భార్యలుండిన దొక మహమ్మదీయునికే. అందులో ఒకటి మేడిమీద; మరొకటి క్రింది భాగములోనూ ఉంటుండెను. ఒక నాడింటి లోనికి దొంగవచ్చెను. వాడు ధనమంతయు దోచుకొని దలచెను. కాని ఇంటిలోని వారందరు బాగా మేల్కొని యుండుటచే, దొంగకు దోచుకొను సవకాశము భింపదాయె. తెల్ల వారుజామునకు ఇంటిలోనివారు దొంగనుచూచి పట్టుకొని, మేజిష్ట్రేటు దగ్గరకు తీసుకుపోయిరి. దొంగతనముతో ఏమియు జరుగలేదుగాని, దొంగ ఇంటిలోనికొచ్చెను. జరిగిన కథ మదియే. మేజిష్ట్రేటు దొంగను సరీక్షించుటకు కొన్ని ప్రశ్నలు వేసెను. వాడు వెంటనే ఏమైన దొంగిలించ నలే నను ఉద్దేశ్యముతో ఇంటిలోనికి పోయినని చెప్పెను. మేజిష్ట్రేటు వానికేదో శిక్షనిధింప బోవుచుండెను. అప్పుడు వాడిట్లు వేడుకొనెను “అయ్యా! మీచిత్తమొచ్చిన దేదైనచేయుడు నన్ను చీకటికొట్టులో వేయుడు. నన్ను కాట్రుకుక్కలముందు పారవేయుడు. నా శరీరమును కాల్చివేయుడు. కాని నాకొక శిక్ష మూత్రము వేయకుడు” మేజిష్ట్రేటు ఆశ్చర్యముతో అది ఏమిటి యని అడిగెను. వా డిటు లనెను. “నన్ను మూత్ర మెప్పుడూ ఇద్దరు భార్యలకు భర్తగాచేయకుడు. ఈ శిక్ష మూత్రము నాకు వేయకుడు.” ఎందుకని? అప్పుడు దొంగ తానటుల పట్టుబడెనో, తన కెటుల దొంగిలించుట కవకాశము

చిక్కలేదో చెప్పసాగెను. రాత్రంతయు ఆయింటి యజమానికి మెట్లపై ననే నిల్పొనవలసి వచ్చెననియు, ఒకభార్య వానిని మెట్లపై కీడ్చుకొని పోవుచుండెననియు, రెండవభార్య వానిని మెట్లక్రిందికి లాగుచుండెననియు, దొంగచెప్పెను. వాని తలవెండ్రుక లన్నియు లాగబడెను. వాని కాలిజొళ్లు పీకివేయ బడెను. రాత్రంతయు వాడు చలితో గడగడ వణకుచుండెను. ఇట్లుండుటచేతనే తాను పట్టుబడితి ననియు, దొంగిలించుట కన లవకాశమే చిక్కలేదనియు చెప్పెను.

అటులనే నీ దుఃఖము లన్నియుకూడ పరస్పరవిరుద్ధము లైన నీరోరికలవలననే వచ్చుచున్నవి. నీ రోరికలకు సామ రస్యము లేదు. ఒకదానితో నొకటి పోరాడుచుండును. గృహకలహ మున్న ఇల్లు నేలగలువవలసి నదే నని మీ రెఱు గుదురుకదా! కాన మీ మనస్సులను హృదయములను పరీక్షించుకొని శాంతియున్న దేమో చూచుకొనుడు. నీ కుద్రేశ్యములో ఏకాగ్రతయున్న, పట్టుదలలో నిలకడయున్న, నీ కేమియు కష్టముండదు. నీ కేమియు దుఃఖముండదు. కాని వైరుధ్యము, వైమనస్యము ఉన్నచో ఇల్లును ఊడబీకవలసినదే. నీవు బాధపడవలసినదే.

ఇఁకేమీ మీ దుఃఖమునకు కారణము. ఇది మీరు తెచ్చిపెట్టుకొనినదే. మీ విధికి మీరే కర్తలు. మనుష్యునికి నిమ్న స్థరపు కోరికలు, ఉన్నత వాంఛలు రెండునూ వుండును. రెంటికి ఎప్పుడూ యుద్ధమే. కాని విశ్వవ్యాప్తమైన ఉత్కాంతి

వాదము *(Law of Evolution) ప్రకారము ఈ పోరులో వేని శక్కువ బలమున్నదో అవియే గెలుపొందును; బలశీలములైనవి గెలుచుటయే ప్రకృతి నియమము. కాన బలశీలములైనవే ఉండగల వను ఈ విశ్వవ్యాప్తమైన నియమము ప్రకారము, ఈ పోరులో, ఏ కోరికలలో శక్కువ బలమున్నదో అవియే గెలుచును. కాని ఈ బల మొచ్చుటనుండి వచ్చుచున్నది? బల మొచ్చునది సత్యమునుండియే, సత్యమునుండియే. ఏకోరికలలో ఎక్కువ సత్యమాండునో, వేనిలో శక్కువ మంచితనము, న్యాయము, దేవునిపై గౌరవము, శుద్ధత్యము ఉండునో అవియే గెలుచును బాకుమొన యెడుటనే నీ వభివృద్ధిచెందవలె. ప్రగతిలో మాందడుగువేయవలె, అన్నివేళల ఇంద్రియ లోల త్యములోననే వోలలాడలేవు. స్వార్థయుతమైన పేరాశలోనే, అనూయలోనే ఎప్పుడు మురిగిపోలేవు. నీవు మెల్లగా, దృఢముగా లేవవలసియేయున్నది. ఇదిగో మీ యెదుట ఆనందమున్నది, కర్మసిద్ధాంతము ప్రతి ఒక్కనికి ఆనందమును దిగ్దర్శనము చేయుచున్నది.

కోరిక లెందుకు కొనసాగవలెను? నీ అసలు ప్రకృతి (Nature) (స్వభావము), నీసత్యాత్మ, అమృతత్వమని వేదాంతమనను; రాముడు అవినాశియగు దేవుడు. నీ కోరికలు, మనశ్శరీరములు సత్యవారిధిలోని, శాశ్వతత్వమను ఉదకములోని సుడులు గాన, తరంగములు గాన, అవి జేనిచే అసలు చేయ

* Evolution Theory ని ఉత్పాతివాదమనియు, వికాసవాదమనియు అనువదిలచినారు.

బడినవో ఆ పదార్థపు ప్రకృతినే కలిగియుండును. సత్యదేవుడు, దివ్యత్వము లేదా ఆత్మ; లోకమును తన శ్వాసనువలె చేయుచున్నది ప్రపంచము నాశ్వాస, నీవు కనుమూసి కనుదెరుచునంతలో, నేను లోకమును సృష్టింతును. నీ నిమేషములో ప్రపంచము సృష్టించబడినది; (నేను నీవే). ఈ కోరికలన్నిటిలో దివ్యతయుగలదు. తుదమగు అహంత (Little selfishness) యుగలదు. కోరికలలో ఏ భాగము దివ్యత్వముపై లేక అమృతత్వముపై ఆధారపడియున్నదో. అది వానిని కొనసాగునట్లు చేయును. కోరికలలో ఏ అంశములు మాయపై ఆధారపడియున్నవో, అవి వానిని ఈడేర్పుటలో జాగుచేయును. నీకోరిక లీడేరుటలోని ఈజాగు నీ కోరికలోని మాయాభాగము వలన కలిగినది, నీకోరిక లీడేరునను గట్టి వమ్మకము నకు కారణము. నీ కోరికలలో అంతర్నిహితముగనున్న దివ్యత్వమే. కోరిక లెటుల దివ్యముల నిని వడుగవచ్చును? కోరికలన్నియు (కామమంతయు) ప్రేమతప్ప మరేయొందుకాదు; ఇక ప్రేమయే దేవుడుగాక వేరొందుకాదు; ప్రేమ దేవుడుకాదా? కోరిక లన్నియు గురుత్వాకర్షణము (Gravitation) వంటివే. గురుత్వాకర్షణ మననేమి? ఇదిగో భూమి చుట్టును ఆకర్షించుచున్నది. సూర్యుడు భూమి నాకర్షించుచున్నాడు గ్రహములు పరస్పర మాకర్షించుకొనుచున్నవి. విశ్వ ప్రేమయే ఆకర్షణ స్మాతము. దానివలననే ఒక అణువు మరొక అణువునాకర్షించుచున్నది. అణుసముదాయములలోనున్న ఒకదానికొకటి ఒత్తుకొనియుండుస్వభావమునకు (ఒక అణుసముదాయము మరొక అణుసముదాయమునాకర్షించుకొను

స్వభావమునకు) * ఉన్న శక్తి ఏమిటి? ఆ కర్మించుటయ్యగా, నీ దృష్టి కోణముతో జూచిన, కోరుకొనుటయే ఈ ఆకర్షణ, ఈ శక్తి, ఈ పరస్పర మొత్తికొని యుండుట, ఈ రసాయనిక సన్నివేశము. ఈ గురుత్వాకర్షణ ఎందులకు? ఇదంతయు కామమే (కోరికయే) (Desire) నీ కోరిక లన్నియు దివ్యములే. కాన నీ కోరికలలో నున్న దివ్యత వాని సాఫల్యము కావలె నను చున్నది; కానినీవు వానిని స్వార్థయుతములుగా వైయక్తి కములుగా (Personal) చేసినప్పుడు, వాని స్వార్థ స్వభావము కోరికలను మాయా వంతములుగా చేయుచున్నది. అందుకని కొనసాగుటలో వాని కాలస్యమగుచున్నది.

నీ కోరికలు ఘర్షణ లేకుండ సులభముగా ఈడేరుటకు, నీకు పూర్ణతృప్తి కలుగునట్లుగా అవి కొనసాగ గలందులకు, నీవు నీ కోరికలలోని మాయా స్వభావమును తగ్గించు కొన వలెను. నీ కోరికలలోని నిస్వార్థ భాగమును దివ్యతను ప్రాముఖ్యతలోనికి తీసుకు రావలెను. అప్పు డవి ఫలించును.

సరే, ప్రార్థనలోని తత్త్వ మేమిటి? ప్రార్థన లేటల ఫలించును, ఈ విషయమును మరొకసారి తీసికొందము.

ఓమ్ !

ఓమ్ !

మేఓ !

మన మొక పద్యమును చదివి నేటి కిక ఆవుదము.

ఒకసారి నీవే నీ విధికి కర్తవు (ప్రభువు) అని గుర్తించుము. నీ వెంత ఆనందము ననుభవింతువో నీవు ఓంకారము నుచ్చరించునప్పుడు, నీవే నీ విధికి కర్తవని తెలిసికొనినప్పుడు, ఏడ్చుటకు మొత్తుకొనుటకు అవసరములేదు; బాధపడుట కగత్యములేదు. నీ పరిస్థితులకు భిన్నములుగా చేసికొనినావు. నీ ప్రభుతను గురుతించుకొనుము. నీ పరిస్థితులకు దాసుడవుగా ఎంచుకొనుము ఈ సత్యమును గ్రహింపుము. నీ విధికి నీవే ప్రభువు వను ఈసత్యము ననుభవింపుము. నీ పరిస్థితు లేనియైనను సరే, నీ వాతావరణ మేదియైనను సరే, నీ శరీరము జైలులో పెట్టబడినను లేదా తీవ్రమైన ప్రవాహమున బడి కొట్టుకొని పోవుచున్నను, లేదా ఎవని కాళ్ళక్రిందయైన పడి నలిగిపోవుచున్నను పరిస్థితులకు ప్రభువెవడో వాడే నేను అని జ్ఞప్తి యుంచుకొనుము. “నేను శరీరమును కాదు, విధికి ప్రభు వెవడో వాడే నేను.” నీ స్నేహితులు నీ వలనే చేయబడుచున్నారు. నీ కోరికలే నీ చుట్టూ నీవు మిత్రులను వారిని ఉంచునది. నీ స్వంతకోరికలే నీ చుట్టూ నీవు శత్రువులను వారిని ఉంచునది. ఓ శత్రువులారా! మీరు నావలననే చేయబడితిరి. ఓ మిత్రువులారా! మీరు నాస్పృహయే ఈ భావమును గ్రహించి అనుభవములోనికి తెచ్చుకొనుము, నీ వెంత ఆనందించెదవో చూచుకొనుము,

* ఓహో ! నా ఆనంద మధుపాత్రనిండె
సర్వవాంఛలు పరిపూర్ణంబు జెందె
మధుర మంజుల మలయా నిలంబులను
వీయుచున్నది నేనె అతి మనోజ్ఞముగ
మంద మారుతములు కొసరి ముద్దాడ
పూవులలోనేనె పులకరించెదను.

వరదగూడునగల సప్తవర్ణములు
నాభూషణంబులే నాయలంకృతులే !
నాదు సందేశముల్ నలుదిక్కులకును
విద్యుదగ్నికణాల విధముగా నురుకు
ప్రేమ స్వరూపంబు లన్నియు నేనె
మధురమా హృదయంబు లన్నియు నేనె
పారవశ్యము లేనె, వాంఛలు నేనె
మధుర పుష్పంబుల మందహాసములు
మంచుబిందువులను మంచి ముత్యములు
నూధుర్యరసమున ముంచగాబడిన
ఉద్దీప్త భాస్కర కిరణజ్ఞాముల
పరిశుద్ధ నవనవ రుక్మమాలికలు,
రమణీయ నిర్మల చంద్రబింబంబు

నీటిలో కీడించు నీబుద్బుదములు
 ఇటు నటు లూగెడు ఈ వృక్షపంక్తి
 తరువండముల కాగిలిగించుకున్నట్టి
 వనలతా సుందరీ సందోహములును,
 మధుగీతికలుపాడు భృంగకవ్యములు
 నా ముఖాంబోజ విన్యాసమే కాదె,
 నే వీడు పరిమళశ్వాసయే కాదె,
 బ్రతుకు చావులు రెండు పరికించికంటి
 అస్మదీయోచ్ఛ్వాస సీశ్వాసలేను
 ఏ నింక చేయగవలసిన దేమి?
 ఏనింక కదలు తెచ్చోటికో హోహహా!
 నేను సర్వవ్యాప్త వాసుదేవుడను
 నేలేని నెలవేది కదలుద మన్న
 నేను కోరున దేమి? వద్దను లేది?
 నా స్వరూపంబెకా సకలకాలంబు
 అఖలమాశ్రిక్తి నాబాహు వీర్యంబె
 నాకు సంశయ విచారంబులుగలవె?
 లేవు - నేనే మూలకారణంబగుట
 ఇప్పుడైయున్నది సర్వకాలంబు
 ఇక్కడైయున్నది సర్వమూలంబు
 అఖలసమస్యలు విడివడిపోయె

ఘనరహస్యము తేటతెల్లమెవ్వయె
 ఈ మంచి చెడుగుల, సుఖదుఃఖములను
 నా రక్తనాళమే స్పందనచేయు
 ప్రేమ స్వరూపంబు లన్నియు నేనె
 మాధుర్య హృదయంబు లన్నియు నేనె,
 నేనె భావంబులు, వాంఛలు నేనె !
 స్వార్థాశయములేదు బంధంబులేదు
 నా కంద రనుగుణంబుగ నుందు రెవుడు
 శత్రుమిత్రులలోన సమముగానున్న
 కర్తృత్వరహిత పరబ్రహ్మమేను !
 సర్వంబు నాముందు సాస్టాంగపడును.

మరణానంతరము లేక సర్వమతముల సమన్వయము

గోల్డెన్ గేట్ హాల్ లో 1903 సం॥ జాన్యవరి 15 లే॥ చేయబడిన ప్రసంగము.

స్త్రీ పురుషరూపములో నున్న అమృతతత్వమా ! సర్వ
మతముల గమ్యస్థానమా !

ఇంత వఱకీ హాలులో నిద్రించు ఉపన్యాసములు చాల
కష్టములై నవి. విషయములు కఠినముగను నూత్నముగను
ఉండెను. కాని నేటి ప్రసంగము వానితో పోల్చిన సులభ
మైనది.

కొన్ని ఏండ్లకిందట రాముడు తూర్పుండియాలో
నుండగా, తూర్పుండియాలోని ఒక విశ్వవిద్యాలయములో
ఆచార్యుడుగా నుండినట్టి, క్రైస్తవ మతాచార్యుడైనట్టి ఒక
అమెరికను వాసి పుస్తకము రామునిచేతిలో పడెను. ఆ
పుస్తకములోనివిషయము “ మరణానంతరము. ” చక్కని
ఉదాహరణముతో ఈ ప్రపంచ మొక్కప్లేష ననియు, పరిలోకము
సముద్రముల కావల నున్న మరొక ప్లేషను వంటిదనియు,
సముద్రమునుదాటదలచు వారందరు టిక్కెట్లను కొనవలసి
యున్నదనియు ఆతడా పుస్తకమున జూపెను. సరైన టిక్కెట్లు
లేనివాడు ఓడనుండి బయట కిప్పి సముద్రమున పారవేయ
బడును. సరైన టిక్కెట్లున్నవారు గమ్యస్థానమునకు పోనివ్వ
బడెదరు. మొదటితరగతివి, రెండవ తరగతివి, మూడవ తరగతి
ఇటులు ఎన్నో టిక్కెట్లు గలవు కొన్ని దొంగ టిక్కెట్లుకూడ
గలవు. అవి తెల్లగా, నల్లగా, పసుపు, రంగుగా పచ్చగా నుండును.

కాని మిమ్ముల గమ్యస్థానమునకు తీసుకొనిపోవు టిక్కెట్లు జీసస్ క్రైష్టు నెత్తుటితో తడుపబడి ఏరగానందును. అట్టి టిక్కెట్లు గలవారే గమ్యస్థానమునకు అడ్డంకిలేకుండా వెళ్ల సేయబడెదరు; ఇతరులను వెళ్లనీయరు. తెల్ల, శల్ల, పచ్చ టిక్కెట్లు ఇతర మతముల టిక్కెట్లు; ఎర టిక్కెట్లు మాత్రమే జీసస్ క్రైష్టు రక్షించితములు: అవి క్రైస్తవ టిక్కెట్లు. ఇదీ ఆ పుస్తకపు విషయము, ఆ పుస్తక మెంతో చక్కగా అచ్చువేయబడెను. ఆ మతాచార్యుడు ఆ పుస్తకము వ్రాయుటలో తన తెలివి సంతటిని, తన ఇంగ్లీషు భాషా జ్ఞాన మంతటిని వినియోగించెను.

క్రైస్తవుల యొక్క యేగాక తక్కిన మతముల వా రిది కూడ ఈ రికపు విశ్వాసమే. మరణానంతరము, టిక్కెట్లును పోగుచేయువాడు ప్రేషను మాప్తురు. లేక లెక్కలు సరిగా నున్న వేమో చూచువాడు మహమ్మదనియు, అయిన సంతకములేని టిక్కెట్లుండువారు సరకములో పారవేయబడుదు రనియు, మహమ్మదీయులు తలతురు. ఇతర మతములకు గూడ ఇట్టి భావములే ఉండును. చచ్చినవా రందరు అమెరికాలో, యూరపులో, ఆఫ్రికాలలో, ఆస్ట్రేలియాలో, ఏషియాలో నెక్కడజచ్చినను, క్రైష్టు కానిండు, మహమ్మదు కానిండు, బుద్ధుడు కానిండు, జోరోయాప్తురు కానిండు లేదా కృష్ణుడు కానిండు వీరిలో ఎవరో ఒక్కని అధీనమందే చచ్చిన వా రందరు ఉండురని తలతురు మతముల పరస్పర పోరాటమునకు, పోట్లాటకు ఇదియే కారణము. మతమువేరిట ఈ లోక

ములో కార్పబడిననెత్తురు కంతయు ఈ స్రుష్టికర్మకమే, ఈ దురభిప్రాయమే కారణము.

ఈ విషయముపై వేదాంతపు అభిప్రాయము మీ ముందుంచబడును. వేదాంత మీ మతముల నన్నిటిని సమన్వయము చేయును. ఇతరమతముల హక్కులకు భంగము వాటిల్లకుండానే ప్రతిమతముచెప్పునదీ సమంజసమే నని వేదాంత మనును. నీవుచెప్పునది మంచి అగుటకు, నీతోటి సోదరులను తప్పుపట్టింప నక్కరలేదు. ఇది పెద్దవిషయము. వేదాంతదృష్ట్యా దీనిలోని కొన్ని ముఖ్యఅంశములను మాత్రమే ఇప్పుడు ప్రస్తావించవచ్చును

ప్రపంచములోని ప్రగతి మంతయు సూటియైన సుందరమగు గీతగానే (శ్రోతనే) నడచు చున్నది. ప్రపంచములోని ఉత్కృష్టాంతి, అభ్యుదయము సామరస్యమార్గమున నున్నది. ప్రపంచమందలి స్పందన మంతయు సామరస్యయుతము. ఒక సరైన నడకలోనే కిందిమీదలు ఉదయవతనములు నడచుచున్నవి. గణితశాస్త్రము ప్రతిబృహత్సంఖ్యకు (Maximum) అల్పసంఖ్య యొక టున్న దనును. బృహత్సంఖ్యలు తారుమారగుచుండును. రాతింబవల్లు సమరసముగా సంచలమున రించుచున్నవి. నీవు కదలవలసి నప్పుడుకూడ మొదటోక పాదమును కదల్చి తరువాత మరయొక పాదమును కదల్చ వలెను. సంవత్సరమందలి ఋతువులుకూడ ఒకనిర్ణీతక్రమమున వర్తించుచున్నవి. వచ్చినఋతువే మగల దానితిరుణ మొచ్చినప్పుడు వచ్చును. దీనినే చక్రనేమిక్రమ మందురు. (Periodic

motion); లేక ఋతుసంవర్తన మందును. మన కీలోకమందు చక్రనేమిక్రమము గలదు. ప్రతిరోజు నీవు మేల్కొంచుచున్నావు. తిరిగి పండుకొనుచున్నావు. తిరిగి లేచుచున్నావు. నిదుర మేల్కొంచుట అనునవి ఎటుల ఒక నిర్ణీతక్రమమున ఒకదాని తర్వాత ఒక టొచ్చునో, అటులనే వేదాంతము. పకారము గూడ జన్మమృత్యువులు, మృత్యుజీవితములు, ఒకదాని తరువా తొకటి నిర్ణీతక్రమమున వచ్చుచున్నవి. ఈ ప్రపంచ మంతటిలో, ఎప్పుడు ఎన్నడు చివుక్కున ఆగిపోవుట యనునది జరుగలేదు. కాల మెన్నడేని ఆగునా? లేదు. కాలమెప్పుడు ప్రారంభమాయెనో ఎటుగుదునా? అవకాశమునకు ఎక్కడేని అంతమున్నదా? లేదు. అంతములేదు. నదులెప్పుడేని ఆగునా? నీ వవి ఆగునందువు. కాని అవి ఆగవు. సముద్రములో ప్రవేశించిన నదులు ఆవిరిరూపముగా పైకిలేచి, తిరిగి పర్వతములను చేరి, తిరిగి సముద్రములోనికి ప్రవహించును. సముద్రము నుండి తిరిగి పర్వతములను చేరును. ఇక్కడొక కొవ్వవత్తి ఉన్న దనుకొనుము. ఒకగంటలో నది వెలిగిపోవును. వత్తి కూడ పోవును. అది చచ్చినదని నీ నందువు. కాని అది చావదు. రసాయనశాస్త్ర మది చావదని చూపుచున్నది. అది కేవలము మార్పొందు చున్నది. దానిలోనుండి ఏర్పడిన నీరు, కార్బను డైఆక్సైడ్ ను వాయువు, తిరిగి వృక్షములలో కానవచ్చుచున్నది. ఏదియు చావదు. ప్రపంచములో ప్రగతియంతయు చక్రమువలె గుండ్రముగ నున్నది. లేదా సాంద్రచక్రమువలె నున్నది. చూడుము. నీవు బ్రతికియున్నావు నీవు చచ్చెదవు.

ఈ మరణానంతరస్థితి ఎప్పటికీ ఉండునా? ఉండుననుటకు నీ కథికారము లేదు. అట్లనుట ప్రకృతి నియమములకు విరుద్ధము. మరణానంతరము శాశ్వత సరకమే. జీవిత మనునది లేదు, అని నప్పుడు నీవు ప్రపంచము నేలుచున్న అన్నిటికంటే అనివార్యమైన నియమములకు వ్యతిరేకముగ నుడువుచున్నావు; అట్లనుటకు నీ కథికారములేదు. ఎరుడుచచ్చిన తదుపరి దేవుడు వానిని శాశ్వత సరకములో కూలద్రోయునేని, వాడెంత పంతగొండి దేవుడు. మానవుడు తా నున్న ముప్పాతిక మూడేండ్లు కష్టించుచున్నాడు. పాపము, వానికి సరైనవిద్య నలవరచుకొను అవకాశము చిక్కలేదు. తన యాశ్చర్యమువకు తీసుకొనిపోవుటకు మార్గము దొఱక లేదు, అతడు విద్యగలుపలేని, ఏ చచ్చికి తీసుకుపోలేని తల్లితండ్రులకు పుట్టెను, నాడు చచ్చెను క్రైష్టియన్ రక్తసిందితమైన టిక్కెట్టువానికి చిక్కలేదు. ఇక ఈ మనుష్యుని ఎప్పటికీ ఎప్పటికీ సరకములో పారద్రోయవలసినదే. అట్టి వాడెంతో పంతగొండి దేవుడు కాడా? అట్లెవడు చేయును? న్యాయముపేరిట ఇట్టిమాట ననుటకు నీ కథికారములేదు. వేదాంతముప్రకారము ఒక మనుష్యుడు చచ్చినప్పుడు, వాడెప్పటికీ అటుల చచ్చియే యుండకూడదు. ప్రతిమరణము తరువాత జీవితము కలదు ప్రతి జీవితము తరువాత మరణము కలదు. నిజముగా మరణ మనునది యొక పేరు; మరణమనగా స్థితిపరివర్తనము. మరేదీకాదు, మరణములో ఏహ్యమైనది, భయంకరమైనది ఏమియు లేదు. దాని నెఱిగి భయావహ

ముగతేసికొనుట పెద్ద పొరపాటు. అందులో భయంకరమైన దేమీ లేదు. అది తేవలము స్థితిపరివర్తనమే.

నీ వీ లోకములో బ్రతికియున్నన్ని రోజులూ, 0 వండ్లనుకొనుము. లేదా 80 వండ్లనుకొనుము; నీవొక దీర్ఘమైన జాగదనస్థలో నున్నావనుకొనుము, ఇహలోకమందల్లజీవితము సుదీర్ఘమైన జాగత్ స్థితి; జీవితముతరువాత మరణ మనునది దానికి తగిన దీర్ఘనిద, అని వేదాంత మనును. వేదాంతము ప్రకారము మరణమనగా దీర్ఘనిద. ప్రతి 24 గంటలలోనూ మూడు నాల్గు గంటలు నిదురించి, తిరిగి నీవెలుల లేతువో, అటులనే మరణ మను విశ్రాంతి ననుభవించి, నీవు తిరిగి లోకములో పుట్టవలసినదే, నీవు పునర్జన్మ మెత్తవలసినదే. పునర్జన్మ మనునది ఒక కూరుకుపోయినతరువాత తిరిగి లేచుట వంటిది.

వేదాంతము ప్రకారము, మానవుడు మరణించిన పిదప తక్షణమే పునర్జన్మ మెత్తడు. చెట్టునుండి విత్తోకటి పడినప్పుడు, అది తక్షణమే క్రొత్తచెట్టుగా కాదు, కాలము పట్టును. మానవు డొక యింటిని వదలిపెట్టినప్పుడు తక్షణమే మరొక యింటిలో ప్రవేశింపడు. వానికి కాలముపట్టును. అటులనే, మనుష్యుడు చావగానే వెనువెంటనే తిరిగి జన్మింపడు. మనము మరణ మనిపించు స్థితిగుండా లేక దీర్ఘసుషుప్త్యవస్థ గుండా వాడు పోవలసివచ్చును. ఈ స్థితి నంగ తేమిటి? మరణ మనకు మరొక జన్మకు మధ్యనుండు ఈస్థితి ఎవిధ మైనది? అది నిద్రావస్థ. నిదురకుండు లక్షణము లన్నియు దానికిని ఉండును.

మానవుడు నిదురపోయినప్పుడు, జాగ్రదవస్థలో ఏలాటిపనుల జేయుచుండెనో, అట్టి విషయములనే, వాడు స్వప్నములలో చూచును. అది సామాన్య నియమము. కొన్నిసార్లు దీని కపవాదముండును. కాని నగుడు స్వప్నములలో సాధారణముగా జాగ్రదవస్థలో చూచుకట్టి వస్తువులవంటి వానినే చూచును. విశ్వవిద్యాలయములలో పరీక్షలకు చదువువారు రాముని ఈ మాటలు సమర్థితురు; పరీక్షలు చాల దగ్గర కొచ్చినప్పుడు, వానికోస మెంతో కష్టించునప్పుడు, వారు స్వప్నములలో పగలు తాము శ్రమచేసిన వంటి విషయములనే చూతురు. ఆకపుషులనే చేతురు. పరీక్ష అయిపోయిన తరువాత, ఫలితములకు వేచియుండి ప్యాసు కావలెననియు ప్యాసున వారిలోకెల్ల ఉచ్చ శ్రేణిలో ను డవలె ననియు కోరు కొనుచు, వేచియున్న స్థితిలో, వారు పరీక్షలఫలితములను గూర్చియే కలలుక నెదరు. ఒక ప్రత్యేకవిషయమునో వస్తువునో ప్రేమించువారు, రాత్రి దానినిగూర్చి కల గనకమానరు.

రాముడు బి. ఏ పరీక్షకు చదువుచున్నప్పుడు, ఆశనితో పాటుగదిలో మరొక సహపాతి ఉంటుండెను ఆ సహపాతి చాల టక్కరివాడు. వాడు కాలమంతయు ఆటపాటలలో వినియోగించెడివాడు. ఒకనా డొక పెద్దమనుష్యు డీ మిత్రుని చదువునకు రోజుకు నీ పెన్నిగంటలు వినియోగించుచున్నా వని అడిగెను. వాడు చిరునవ్వుతో, “ పదునెనిమిదిగంటలు పూర్తిగా వినియోగించు చున్నా”ననెను. ఆ మిత్రు డిట్లనెను. “దాని కర్థమేమిటి? నా కండ్లెదుటనే నీవు రోజుకు నాలుగైదు

గంటలు వృథా చేయుచున్నావు; 24 గంటలలో నీవు, 8 లేక 9 గంటలు నిదురపోయెద నని ఎరుగుదును; ఇక నీకు మిగులు నది 10 లేక 12 గంటలేకదా, అయినను 18 గంటలు నిండుగా చదువుచున్నా ననెదవేల?” ఆ యువకుడు ఇటుల జవాబిచ్చెను. “మీరు గణితశాస్త్రమును చదువలేదు. నేను 18 గంటలు నిండుగా చదువుచున్నా నని ఋజువుచేయగలను. ఆ పెద్ద మహర్ష్యు డెటులనో చెప్పమని అడిగెను. యువకు డిటు లనెను. “నేనూ, ఈ రాముడూ కలసి ఒకేగదిలో నున్నాము. వాస్తవముగా నేను 12 గంటలు చదివెదను. వాడు 24 గంటలు చదువును. మొత్తము 36 గంట లయినది. సగటు తీసికొనిన వాడివంతు 18; నా వంతు 18 అగు చున్నది” “నీవు 12 గంటలు చదువుచున్నావని యొప్పు కొనినను, రాముడు 24 గంటలూ చదువుచున్నాడని ఒప్పుకో లేను. అదెటుల సాధ్య మగును? రాముడంతో కష్టించి చదువు విద్యార్థియని నేనెఱుగుదును. అత డెన్నో విషయము లను చదువు చున్నాడని నే నెఱుగుదును. విశ్వవిద్యాలయ ములో చేయుచున్న కృషియేగాక దానికి నాల్గురెట్లు ఎక్కువ పనిచేయుచున్నాడు. ఎన్నో గ్రంథముల జేయుచున్నాడు. ఎన్నోపనులు జేయుచున్నాడు. కాని ప్రకృతి అతనిని 24 గంటలు పని చేయనీయదు.” అని పెద్దమహర్ష్యు డనెను. సహ సాతి విషయమును తెలియ జెప్పసాగెను. “వాడు భోజనము చేయనప్పుడుకూడ, వానిమనస్సు ఒక యణముమకూడ వృథా చేయదు. వానివద్ద ఎల్లప్పుడు ఏదోశాస్త్రీయ సమస్యయో,

గణిగతశాస్త్ర పక్షమొయున్న కాగిత మొకటుండును. దానిని గూర్చి ధ్యానించుచుండును, లేదా తాను వలె వేయదలచుకొన్న ఎదైన పద్యమునో, పుస్తకమునో దగ్గ రుంచుకొను నని చూప గలను; ఏదో పద్యమల్లుచునో లేక మరోపనే చేయుచునో ఉండునుగాని, భోజముచేయునప్పుడుకూడ ఒక నిమిషమేని వృథాచేయదు. స్నానాలగదిలో నున్నప్పుడుకూడ వాడు నీమసున్నముతో గోడపై ఏదోటొమ్మల గీయుచునే యుండును; నిదురపోయినప్పుడుకూడ ఏదో ఒక సమస్యనుగూర్చి ఆలోచించుచునే యుండును; పగలు తాను విచారించు విషయములనుగూర్చియే ఆతడు రేయి కలలు గనుచుండును; ఇటుల వాని 24 గంటలు అధ్యయనమునకే వినియోగింపబడుచున్నవి.”

సరివా డనినదానిలో కొంత సత్యమున్నది. తన 18 గంటలు పూర్తిగా చదువునకే వినియోగించువాడు, పగలు చేయునట్టి పనినేగాక మరొక రకపు పనిని కలలలోగూడ చేయలేడు. కొన్నిసారులు జనులు కలలలో తా మెన్నడు చూడనట్టి వస్తువులను జూచితిమని చెప్పెదరు. వేదాంతమది యధార్థముకా దనును. ఒకమనుష్యుడు కలలో తాను భూతమునుచూచితి ననును. ఆ భూతమునకు సింహపు తల, ఒంటవీపు, సర్పపుతోక, కప్పకాళ్లు ఉండెను. అట్టిజంతువును తా నెన్నడు చూడలేదని వాడచును; వేదాంతము వాడికిటుల చెప్పెను. “అన్నా, నీవు మనుష్యుని చూచితివి; ఒంటను చూచితివి; కప్పను చూచితివి; ఇక కలలో నీవు

సర్పపు తోకను, సింహపుతలను, ఒంటెవీవును, కప్పకాళ్లను, కలిపి ఒక కొత్తవస్తువును తయారు జేసితివి; కాన నిజముగా నీవు కలలోజూచునదంతయు అనగా నీకు కొత్తగా కనపడు ఈ భూతముకూడ నీవు జాగ్రత్ స్థితిలో చూచినదే.

రష్యా నెన్నడు చూడనివాడు దానినిగూర్చి ఎన్నడు విననివాడు, తాను వీటర్స్జర్గ్ పట్టమున నున్నట్లు ఎన్నడు కలగనడు. దార్శనికు డెవ డెన కలలో మాదిగపని చేయునా? వాడు మాదిగవానివక్క- ఇంటిలోనున్నను, కలలలో తరచు మాదిగ వానిని జూచినను చెప్పలుగుట్టు మాదిగపనిచేయుచున్నట్లు మాత్ర మెప్పుడూ కలగనడు.

సమాచార మిది గావున, మరణ మను నీ దీర్ఘనిద్రలో నీ వేమి ఆశించవచ్చును? మరణమునకు వునర్జ్వలకు మధ్యనున్న వ్యవధి దీర్ఘనిద్రకాలము ఎటుల గడచును? ఇది నీ స్వర్గములలోనో, నీ నరకములలోనో, ఇది నీ దేవలోకములలోనో, నీ యమలోకములలోనో గడచు నని, వేదాంతము చెప్పుచున్నది. ఈ స్వర్గనరకము లేమిటి? ఒకచావుకు మరొక జన్మకు మధ్య నున్న స్వప్నలోకము లని. చాలా పవిత్రమైన, శ్రద్ధాయుతమైన ధార్మిక జీవితమును గడుపుచు ప్రతి ఆదివారము చర్చికి భోవుచు, ప్రతి సాయంకాలము ప్రార్థనల జేయుచున్న నిజమైన క్రైస్తవు డున్నాడను కొనుడు. వాడు తానుతిను ప్రతి భోజన మప్పుడు దేవుని తలచుకొనును. క్రైష్టు శిలువను తన గుండెపై జీవితకాల మంతయు ఉంచుకొనును. వుట్టినప్పటి నుండి గిట్టునరకు మేల్కొని యున్నప్పుడెల్ల వాడు క్రైష్టును

గూర్చియే ధ్యానించెను. జీనస్ క్రైష్ట్ పవిత్రసన్నిధిలోనే వాడు బ్రతుకుచు, కదలచు, తన అస్థిత్వము నుంచుకొనెను. తన 80 లేక 90 వండ్ల జాగ్రత్తస్థితిని వీడు క్రైష్ట్ పేమకే వినియోగించెను, ఆలోచనలన్ని క్రైష్ట్ పైననే ఉంచుకొనెను. మరణానంతరము తాను క్రైష్ట్ కుడివైపున కూర్చుండు నని ఆశించెను. మరణానంతరము తనకు స్వాగతి మిచ్చు దేవదూతలను గూర్చి, దేవశ్రేష్టులనుగూర్చియే బ్రతికి నన్నాళ్లు తలచుచుండెను. వేదాంతము ప్రకారము ఇట్టి క్రైస్తవభక్తుడు మరణానంతరము క్రైష్ట్ కుడిచేతివైపునే కూరుచుండును. తప్పకుండా మరణానంతరము, ఈ మృత్యువునకు రాబోవుజన్మకు మధ్యనున్న సుదీర్ఘవిద్రావో వాడు తనచుట్టు దేవదూతలు, దేవశ్రేష్టులు దైవసంకీర్తనము చేయుచుండుట చూచును. వాడు తాను వారిమధ్యనున్నట్లుగా నుండకుండుటకు కారణము లేదు. వేదాంత మిటులనును.” ఓ క్రైస్తవులారా! మీరు శ్రద్ధా వంతులేని, మీరు భక్త్యుపేతులే, మీకు మీ గ్రంథములలోని వాగ్దానము లన్నియు అమలు పడును. కాని మహమ్మదీయులనుగాని, హిందువులనుగాని దూషింపకుడు. మహమ్మదీయుడు సరైన మహమ్మదీయుడేని, తన 70 వండ్ల లేక 80 వండ్ల జీవితమను జాగ్రత్తస్థితి నంతయు మహమ్మదు చెప్పినట్లు నడిపించు కొనునేని, మహమ్మదుపైననే దృష్టి యుంచుకొని ఆయనను గూర్చియే చింతించుచు, మహమ్మదుకు రోజుకొకడు సార్లు ప్రార్థన లర్పించునేని, (మహమ్మదుదీయులు రోజుకు నాలుగైదుసార్లు ప్రార్థింతు రనియు వారు చాల నియమ

వంతులయు, భక్తులనియు మీరెరుగుదురు కదా!) మహమ్మదు పేరిటే బ్రతుకుచు, మహమ్మదు పేరిట జీవిత మర్పించుటకుకూడ సిద్ధముగ నుండెనేని, (మహమ్మదీయులు నుతో దేశము గలవారు; వారి కావేశమెక్కువ. కొన్నిసార్లు ఆ ఆవేశములో వారికి మతియుండదు.) జీవిత మగతయు మహమ్మదీయ మతమునే ఆరాధించవలెనని, మహమ్మదు పేరును ప్రపంచపు ప్రతి మారుమూలలోను మ్రోగునట్లు చేయవలెనని వాడు కలలలోగూడ తలచు చుండెనేని, అట్టి మహమ్మదీయుడే మగును? ప్రకృతి నియమములకు విరుద్ధముగా వానికేమియు జరుగదు. మనము జాగ్రత్త సితిలో దేనిని కలగను చుందుమా, అదియే నిదురలోగూడ కలగను చుందుమని ప్రకృతి సిద్ధాంతము. వాడు మహమ్మదును, స్వర్గమును, చక్కనితోటలను, సుందర స్త్రీలను, ప్రవక్తచే మరణానంతరము వాగ్దానము చేయబడిన ద్రాక్షాసవపురాగాలు, స్వర్గములో మరణానంతరము లభించు వైభవోపేతములగు భవనములు, విలాస సామాగ్రిలు వీనినే స్వప్నములందు చూచుచుండెను. వాడు కలలలో చూచుచున్న ఈ విధమైన స్వర్గమును పొందకుండ అడ్డముపడు శక్తిగాని, నియమముగాని ప్రకృతిలో లేదు. వాడట్టి స్వర్గమునే తప్పక జూచును. తనప్రవక్తచే వాగ్దానము చేయబడినటువంటి స్వర్గమునే వాడు మరణానంతరము తప్పక పొందును.

కాని నేదాంతము చెప్పన దేమన ;—ఓ మహమ్మదీయులారా! యీ ప్రపంచ మందలి జను లందరు మరణానంతరము

మీ ప్రవక్తయగు మహమ్మదు దయపైననే ఆధారపడి యుందు రని మీ రనుటకు హక్కులేదు. క్రైస్తవులను, వారి భావస్వాతంత్ర్యమును వారనుభవింపనిండు; వారినిస్వతంత్రులనుగాచేయుడు; వీరందరు యూరోప్ లో, అమెరికాలో, తూర్పిండియాలో, జపాన్ లో, లేక చైనాలో చచ్చినను మహమ్మదు దయపైననే ఆధారపడి యుందు రనకుడు. వారికి మహమ్మదులో విశ్వాసమున్న నదియే, లేకున్న సరకమే, అని క్రూరముగ పలుకుటకు మీకు హక్కులేదు. నీవు మహమ్మదు అనుచుండవైనచో నీవు కోరుకొను నట్టి స్వర్గమునే నీవు పొందెదవు. ఇతర మతములతోగూడ నిట్లే. మీ మతములను, మీ సాంప్రదాయములను మీ రుపత్యముగ అనుసరించితి రేని, మీరాశించు నట్టి స్వర్గమే మరణానంతరము మీకు లభించును. వాస్తవముగా, మరణానంతరము స్వర్గముగాని, సరకముగాని మీపైననే ఆధారపడి యున్నది. మరణానంతరము స్వర్గమును చేసికొనునది మీరే, సరకమును చేసికొనునది మీరే. వాస్తవముగా స్వర్గసరకములు మీ స్వప్నములు మాత్రమే. ఆవేళకు మీకు నిజముగా కనపడునది కలలేగాని మరేమీకాదు. స్వప్నములో నున్నంతసేపు మనకు స్వప్నము నిజముగా కనపడునని మీరెరుగుదురు కదా! కాన ఈ స్వర్గసరకములు మరణానంతరము మీకు సత్యములుగా కనపడును; కాని వాస్తవమున కవి కలలేగాని మరేమీకావు.

మరొక సంగతి చెప్పవచ్చును. మన శాస్త్రములు మనకుచేయు వాగ్దానములు నిజమైనచో, మనకు మరణానంతరము

రము శాశ్వతానందము లభించునుకదా! మన శాస్త్రములు మరణానంతరము శాశ్వతానందమో లేక శాశ్వతసరకమో లభించు నని వాగ్దానము చేయుచున్నవిగదా! దాని సంగతిఏమి? వేదాంత మిటులనును, “శాశ్వత మనగా నేమి? శాశ్వతమను నది కాలమునకు, సుదీర్ఘ కాలమునకు, చిరకాలమునకు చెందిన శబ్దము. జాగ్రదవస్థలోని కాలము స్వప్నావస్థలోని కాలము నకు భిన్న మని నీ వెఱుగుదువుకదా! నీ జాగ్రదవస్థలోని కాల మొక విధమైనది, స్వప్నావస్థలోని కాలము మరొక విధమైనది. నీ స్వప్నజగత్తులో ఒక్కొక్కసారి ఒకవస్తువు ఏ అయిదువేల సంవత్సరములనుండియో యున్నటుల చూచెదవు. కలలో నీవు పర్వతమును చూచితి ననుకొనుము, జాగ్రదవస్థ దృష్టితో జూచిన ఆ పర్వతము ఆచోట అక్షణము నీచే సృష్టింపబడినది, కాని స్వప్నావస్థ దృష్టితో చూచిన అది 5000 ఏండ్లకిందటిది. వేదాంత మనునదేమన నీకలలో నీవు అనాదినుండి స్వర్గములో నున్నట్లుగా కాంచెదవు; స్వాప్నికద్రవ్య దృష్టితో నీవు స్వర్గ ముందునో, సరకముందునో అనాదినుండి ఉండినట్లు అనుభ వింతువు, కాని జాగ్రత్ద్రవ్య దృష్టితో కాదు.

బైబిలులో నీకు చేయబడిన వాగ్దానములు నిజమైనవిగా కనుగొనగలవు; ఎందుకన ఆస్థితిలో నీవు అటులనే నిత్యమూ (For ever) ఉన్నటులగా తలచెదవు. అది నీకు సనాతన మగును. ఏది స్వాప్నికద్రవ్య దృష్టిలో సనాతనమో అది జాగ్రత్ద్రవ్య దృష్టిలో ఊహంగురము.

వేదాంత మిటుల మరణానంతరము సర్వమతముల సమన్వయముచేయునో దీనినిబట్టి మీకు కొంత అర్థమైనది.

* పునర్జన్మము సంగతి ఏమిటి? ముక్తపురుషులను వారి సమాచార మేమిటి? ప్రతివాడును మరణానంతరము ఈ స్వర్గనరకము లను స్థితులలో పడి తరువాత తిరిగి జన్మించ నక్కరలేదని, వేదాంత మనుచున్నది. ముక్తపురుషులను వారు గలరు, వా రెవరు? వారు పునర్జన్మమునకు లోబడనివారు; వారు స్వతంత్రులు: వారు స్వర్గనరకములలో బంధింపబడిరు; స్వర్గనరకము లన్నియు వారిలోకి గలవు; లోకము లన్నియు వారిలోనే ఉన్నవి. వీరినిగూర్చి కొన్నిమాటల చెప్పనలెను.

నీస్వప్నములలో ద్రష్టాదృశ్యము లను ద్వివిధ ప్రక్రియలు గలవు. నీచుట్టూ స్థితియుండు నదలు, కొండలు, గుట్టలు దృశ్యము; స్వప్నము గాంచువాడు, ఈబాటసారి, ఈపాంథుడు ద్రష్ట, నీ కలలలో ఎన్నో వస్తువు లున్న వని ఎరుగుదువుకదా! అందులో నొకటి నీవు “నేను” అని పిలచునది, తదితరములు నానుండి వేరగు నట్టి “వస్తువులు” అనుబడునని నీవు “నేను” అనునది “ద్రష్ట” “నేను కానిది” అని నీ వనునది “దృశ్యము” సాధారణముగా స్వప్నములలో ఈ ద్రష్టాదృశ్య మను భేదము గలదు. ఈద్రష్టాదృశ్యములు రెండూకూడ నీ సృష్టియే. అస లాత్మయొక్క జాగ్రత్ అత్మయొక్క సృష్టే నని వేదాంత మను చున్నది. సంభాషణ చక్రవర్తి యనబడిన

* Transmigration = దేహాంతరమునకు బోవుట.

నిఘంటుకారు డగు ఆచార్య జాన్సన్ ఎన్నడూ వాగ్దాదములో తన నోడిపోనివ్వ లేదు. చివరిమాట తనజేయగునట్లు చూచుకొనువాడు. ఆతను పిస్తోలుతో కాల్పులేకపోయిన, దాని మడమలో నైన నెత్తిన మొట్టునని ఎవరో అనినారు. విజయ మెప్పుడు ఆతనివైపునే ఉండవలసినదే. ఎవరైన, ఎప్పుడైన వాదనలో ఆతనిని మించే నేని, ఆతడు దానికి ప్రతీకారము చేయుటకై స్వర్ణమర్త్యములను కదల్చివేసెడివాడు. మహావక్తయగు ఎడ్మండ్ బర్క్ తనను వాదనలో జయించినట్లాత ఊహించి కలగ నెను. జాన్సన్ వంటి స్వభావముగల మనుష్యుని కిది కొరివిదెయ్యమాయెను. అది ఆతనిని కదల్చివేసెను. ఆతను మేల్కొని మనస్సు కుదుటపడక కొట్టుకొను చుండెను. తిరిగి నిదురపోవు పెట్లో ఆతనికి తెలియకపోయెను. ఘన స్పెష్టుగు విశ్రాంతిని వెదకుచుండు నని, విశ్రాంతిని కోరుచుండు నని, మీరెఱుగుదురు కదా! దానికే మైన అలజడి కలిగినప్పుడు, అది విశ్రాంతికై దేవుడులాడును. ఎందుకనగా విశ్రాంతియే దాని గృహము. తనగృహమునకై అది వెదుకులాడుచుండును. జాన్సన్ శ్రాంతిని వెదుకుకొనవలసినవచ్చెను. ఆతడు తన నీ ఆలోచనతో సమాధాన పరచుకొనెను. “నేను ఎడ్మండ్ బర్క్ వద్దకుపోయి” ఓబర్క్ నీ వేవాదమును చేసినను స్వప్నములో గెలిచితివి అని అడిగినచో, బర్క్ ఆవాదనను చెప్పలేడు. నేను నిదురించుచుండగా ఆతడుచేసిన బల్లిష్టమైన వాదన నెఱుగుదును. నా ఓడిపోవుటకు కారణములైన నిర్బలవాద

ననూ ఎఱుగుదును. గెలిచినవైపును, ఓడిపోయిన వైపునను నేను రెండింటిని ఎఱుగుదును కాని ఎడ్మండ్ బర్క్ దానిని గూర్చి ఏమియు ఎఱుగడు. కాన రెండువైపుల వాదనలను జేసినచో నాబురయే, నేనే ఒకవైపున గెలు పొందిన ఎడ్మండ్ బర్క్ గాను, మరొకపక్క ఓడిపోయిన జాన్ సన్ గాను కాన వచ్చితిని.

కాన నీ కలలో ఒకవైపున దృశ్యముగానూ, ఒక వైపున ద్రవ్యగాను కనుపించునది నీవే నని వేదాంతముచెప్పు చున్నది నీవే, నీలోని నిజమగు ఆత్మయే కొండలుగాను, నదులుగాను, అడవులుగాను, పక్షులుగాను, మృగములుగాను, జంతువులుగాను ఒకవైపున కావచ్చు చున్నది. మరొక పక్క విభ్రాంతిచెందిన పాంథుడుగా కానవచ్చుచున్నది. నీవే ద్రవ్యపు నీవే దృశ్యము.

కాన, వేదాంతముప్రకారము మరణ మను నీ దీర్ఘ నిదురలో, నీవే స్వర్గము. నరకమూనీవే. స్వర్గములో సుఖించు నది నరకములో యాతనపడునదికూడ నీవే. దానిని తెలిసి కొనుము నీవు స్వర్గంతుడ వయ్యెదవు.

ఈ వేదాంతజ్ఞానమును బడసిన ఒక స్త్రీ యుండెను. ఆమె నిప్పు నొక చేతిలోను, చల్లని నీటినొక చేతిలోను ఉంచుకొని వీధులవెంట పోవుచుండెను. జను లామె దగ్గరకొచ్చి ఈ ప్రశ్న వేసిరి. “చిన్నిగ్గ నొకచేతిలోను, నిప్పు నొక చేతిలోను తీసి కొని పోవుటలో నీ అభిప్రాయ మేమిటి?” ఈ ప్రశ్నవేసిన వాడొక పెద్ద మతప్రచారకుడు (మిషనరీ). ఆమె ఇటు లనెను.

“ఈవిష్ణుతో నీ నీస్వర్గలోకమునకు చిచ్చుబెట్ట బోవుచున్నాను. ఈ నీటితో నీ నరకాగ్నిని చల్లార్చ బోవుచున్నాను.” తానీ స్వయముగ స్వర్గము నని, తానీ స్వయముగ నరకము నని తెలిసిన జ్ఞానవంతునికి నీ స్వర్గ మనిన ఆశ్చర్యకారకము; నీ నరక మనిన భయమూలేదు. వాడు ఆశెంటిని అతిక్రమించినాడు. అయితే ఈ నీపపంచము సంగతేమిటి. నీ వింతగా అనుభవించు ఈ జాగ్రదవస్థ సంగతేమిటి? ఈ గట్టిగా, మొద్దుగా, కనపడు ఈ ప్రపంచముకూడ అసత్యమే. నీ స్వప్నములకు దానికి భేదములేదు. అని వేదాంత మనుచున్నది. పరిమాణ మందు భేదమేగాని, స్వభావమందేమీ భేదములేదు. నీ జాగ్రత్ సీతీకూడ స్వప్నమే; అయితే ఘనీభవించిన స్వప్నము (Solidified dream), ఈ ఘనముగా కనపడు ప్రపంచమందు కూడా ద్రవ్యదృశ్యములు నీ నిజమైన ఆత్మయొక్క సృష్టియే గాని, మరేమీకాదని వేదాంత మనుచున్నది. నీ సత్యాత్మయే నగరములుగా, పట్టణములుగా, నదులుగా, కొండలుగా ఒక వైపుననూ, లోకమందలి ఏకాకియైన బాటసారిగా, యాత్రీకుడుగా ఒకవైపుననూ కనపడుచున్నది. ద్రవ్యగా కనపడునదే దృశ్యము. దృశ్యముగా కనపడినదే ద్రవ్య. జాగ్రదవస్థలో కూడ సంతే.

మరణ మనగా ద్రవ్యయొక్క ఉపశాంతి; దృశ్యము యొక్క ఉపశాంతికాదు. నీవు కలగనుచున్నావు; ఆ కలలో నీవు బాహుళే పట్టణ మందున్నట్లుగా తలచితి వనుకొనుము; తాని అసలు నిజముగా నీవు శాన్ ఫ్రాన్సిస్కోయందే పండుకొన్నా

వనుకొనుము. అప్పుడు నీ కలలో ఆ బార్క్ లే పట్టణమేమిటి? దానితో సంబంధించిన ఆ దృశ్యములన్నీ ఏమిటి? అవియున్న యుదృశ్యములు, ఆ బార్క్ లేలోనున్న నీవు ద్రవ్య; మనకు కొన్ని సార్లు రెట్టింపు నిదురయుండు నని ఎరుగుదువుకదా! కొన్నిసార్లు మనము నిదురలో నిదురించెము; బాధనడ్డి (Compound interest) ఉన్నట్లే ఇచట స్వప్నములో స్వప్నము లేక రెట్టింపు స్వప్నమున్నది. బార్క్ లేలో నీవు నిదురపోయినచో, ఇది రెట్టింపు నిదుర కుదాహరణము. అప్పు జేమగును? నీవు తిరిగి మేల్కొందువు కొన్నిసార్లు మనము స్వప్నములో ఒకచోట పడి నిదురపోయెదము, తిరిగి అదే స్వప్నములో మేల్కొందుము; కాన ఇప్పుడు నీవు పండుకొనియుంటివి, స్వప్నములో బార్క్ లేలో నున్నట్లు చూచుకొంటివి. బార్క్ లే దృశ్యము, నీవు ద్రవ్యపు, ద్రవ్య నిదురపోయెనా, దృశ్యముగు బార్క్ లే మాత్రము అదియేయుండిన, ద్రవ్య ఉపశాంతి నొందితిరిగిలేచెన; నీవు తిరిగి బార్క్ లేలో నున్నట్లుగా కనిగొంటివి; కాని నిదుర మూములుగానే సాగెను; బార్క్ లేనుండి నీవు లాస్ ఏంజెల్స్ కుపోతివి. లాస్ ఏంజెల్స్ లో నీవు నీ ప్రియమిత్రులలో ఒకని ఇంట దిగితివి. తిరిగి నిదురపోయితివి. అచట లాస్ ఏంజెల్స్, నీ మిత్రుని ఇల్లు మొదలగునవి దృశ్యము; నీవు ద్రవ్యపు: అచట ద్రవ్య ఉపశాంతి పొంది నిదురపోయి తిరిగి లేచినాడు; లాస్ ఏంజెల్స్ లో ఒక కూరుకుపోయి, నీవు లిక్ ఆబ్బర్ స్వేటరీకి పోదువు. అచట లిక్ ఆబ్బర్ స్వేటరీలో మరల ఒక కూరుకు పోదువు; లిక్ ఆబ్బర్ స్వేటరీదృశ్యము, నీవు ద్రవ్యపు; ద్రవ్య కొంతనీవు ఉప

శాంతి నొంది తిరిగి జేచును. లిక్ ఆబ్బుర్యేటరీచుండి నీవు తిరిగి ఏదో వేసవికాలపు విశ్రాంతిస్థానమునకు పోదువు, అక్కడ నుండగా నీ ఇంటిలో ఎవరో వచ్చినిన్ను లేపును. ఇచ్చట నీవు వేసవి కాలపు విశ్రాంతిస్థానము; నీవే వేసవికాలపు విశ్రాంతిస్థానము ననుభవించు మనుష్యుడవు; నీవు మేలొందినంతకే, ద్రవ్య దృశ్యములు రెండూ అదృశ్యముగను; కాని నీవు కలగాంచు నప్పుడు ద్రవ్యమౌతమే ఉపశమించెను, దృశ్యములు అయిండ్డెను; నీవు నిజముగా మేల్కొని యుండలేదు.

ఈ ఉదాహరణ నుపయోగించి చూతము. వేదాంతము ప్రకారము ఈ విశ్వము, ఈ విశాల ప్రపంచము ఒక్కొక్కప్పుడు. ఈ విశాల ప్రపంచ మను స్వప్నములో, దిక్కలు కారణములు, నీవు చూచు విశ్వము ఇదంతయు దృశ్యము, నీవు “నా శరీరము, నేను” * అనుకొనుచుదిక్కుడి దృశ్యమే. సాధారణమనుష్యుడు చచ్చునప్పుడేమి జరుగును? మాయ లేక ఆవిద్యయను దీర్ఘస్వప్నము నశించదు; అటులనే యుండును, వాడు చచ్చును; మరణ మనగా కేవలము ద్రవ్య ఉపశాంతి నొందుటయే దృశ్యము మార్పొందక అటులనే యుండును; కాన ఒక మనుష్యు డిక్కడ చచ్చినప్పుడు పురస్కారము తిరిగి మేల్కొంచును. తాను చావబోవునప్పుడు ఎట్టి లోకమును ప్రేమించెనో; అట్టి లోకమునే తిరిగి తన చుట్టూ చూచును; ఆ రెండవ జన్మలో వాడు 80, 90 ఏండ్లు బ్రతికి మరల చచ్చెననుకొనుము. అప్పుడు బార్క్ లే వతెనో, లాన్

* Mylittee self అనంకారము,

ఏంజెల్స్ వలెనో యున్న రెండవజన్మలో దృశ్య మటులనే యుండును; దృష్టమా తము కొంచెమునే పుపశమించును, దీని ఫలితముగా వాడు మరల జన్మించును. మూడవ జన్మలో వాడు 70 లేక 80 ఏండ్లు బడికి మరల చచ్చును లిక్ ఆబ్బర్నే టరీవలె నున్న దృశ్య మటులనే యుండును దృష్ట ఉపశమించి తిరిగి కానవచ్చును. ఈవిధముగా దృష్టాదృశ్యములు రెండూ కలసి ఉపశమించినదాకా ఈజననము, మరణము, జననము మరణము సాగుచునే యుండును. ఈ ప్రపంచము నీకింటి భిన్నమైనదిగా నీకు కాన్పించి సంతవరకు, నీవీ ప్రపంచములో బంధింపబడిన వ్యక్తివే. ఈజననమరణరూపకసంసారచక్రమున శివుడూ కట్టబడియే యుండువు; అది నిన్ను పైకి క్రిందకు తీసుకొనిపోవుచు నీమట్టూ తిరుగాడుచు నిన్ను నులి నులి చేయుచూ ఉండును నీ వెనోడు విశ్రాంతినిగాని, శాంతిని గాని కనుగొనలేవు

దీని నెవడు వదలించుకొనునో వాడు తనలోనే దృష్టాదృశ్యములు రెంటిని కనుగొనును. ఆచార్య జాన్ సన్ కవలెనే మనకును, మనమే స్వన్నమందలి దృష్టాదృశ్యముల మను అశభూతి ఎన్నడు కలుగునో అప్పుడు మనము స్వతంత్రులము. ప్రపంచము నాశరీరము. యావత్తు ప్రపంచము నాశరీరమేనని చెప్పగలిగినవాడు పునర్జన్మనుండి ముక్తుడగును. వా డెక్కడికి పోగల్గును? వా డెక్కడికి రాగల్గును? అతనిచే ఈవరకే వ్యాపింపబడని ప్రదేశ మెక్కడా లేదు. అతడు అఖండుడు. (అనంతము). అత డెక్కడికి పోవును? ఆ డెక్కడి కొచ్చును?

ప్రపంచ మాతనిలో నున్నది. ఆతడు ప్రభువులకు ప్రభువు; పునర్జన్మనుండి ముక్తుడు. తూర్పుండియాలో తల్లిపాలతోపాటు ప్రతివాడు లోనికి వీల్చుకొను కోరిక — తన కిట్టి యనుభూతి కలిగి జనన మరణములకు లోబడకుండ యుండవలె ననియే; తాను ముక్తుడై దేవ - చైతన్యములో పూర్ణానందము నొంద వలెననియే.

మిల్టన్ జీవితములో ఆతని భార్యగానుండిన స్త్రీని గూర్చిన చక్కని కథకలదు. ఆమె స్వప్నములో తన భర్తను చూచెను. ఆమె హృదయము ఆయనకై కొట్టుకొనుచున్నట్లు చూచెను. ఆమె ఆయనను కౌగలించుకొని నాప్రభూ! నేను పూర్తిగా నీదాన నని చెప్పెను. ఆక్షణములోనే ఆమె మేల్కొని తన వక్కలోనే పండుకొనియున్న కుక్క యొకటి దాని శరీరమును తనకేసి వొత్తుటను చూచెను. ఆకుక్క పక్కలోనుండి క్రిందకు దూకెను. ఆమెకు స్వప్నములో తన ప్రభువుగా తన భర్తగా కనబడినది ఆకుక్క వొత్తిడియే. ఆకుక్క తనశరీరము నింకను ఆధికముగా ఒత్తియుండ నేని, ఆమె తన గుండెపై పెద్ద హిమాలయ మొద్ది పడిన దని తలచెడిదే. అవిద్యయనునట్టి— మాయ యనునట్టి కుక్క ని న్నెంతవరకు క్రిందకువొత్తు చుండునో, అంతవరకు నీ స్వప్నము లెప్పుడు మంచినుండి చెడుకు, చెడునుండి మంచికి మారుచుండును. కొన్నిసారు లొక పెద్ద హిమాలయము, కొన్ని సార్లొక భర్త నిన్నొత్తు చునేయుండును; అని వేదాంగము చెప్పుచున్నది. కన్నీటికి చిరు నవ్వుకు మధ్య ఊగుచునే యుండువు. ప్రపంచము నీ గుండెపై

ఎంతో బరువుగానే యుండును నీకు విశ్రాంతి యుండదు;
 ఈ అవిద్యయను, అజ్ఞాన మను కుక్కను పారద్రోలుకొనుము;
 నిన్ను నీవు సర్వశక్తియుతు డగు దేవునిగా చేసికొమ్ము. అదిగా
 చేసికొనుము. అదిగా గుర్తించుకొనుము. అప్పుడు నీవు స్వతంత్రుడ
 వయ్యెదవు.

* ఒక వేయివేషాలతో నన్ను నీవు
 విభజింపమొందింప యత్నించవచ్చు,
 కాని సర్వప్రియా! నిన్ను సరాసరిగ
 గుర్తింపగల నోయి గుర్తింపగలను
 చిత్ర విచిత్రపు తేరలచాటునను
 నిము ఖాదుల మఱిదా చినగాని
 సర్వమయా! నిన్ను గుర్తింతు సరిగ.

ఈగీతానువాదం శ్రీ కేశవతీర్థస్వామిది.

కొన్ని ప్రశ్నలకు సమాధానములు

గోల్డెన్ గేట్ హాలు, ఆదివారము జానవరి 25, 1908.

పరిణామశీలము లగు స్త్రీ పురుష రూపములలో నున్న ససారన తత్త్వమా!

[ప్రశ్న :- చిన్నబిడ్డ లేల చచ్చు చున్నారు ?

(ఈ ప్రశ్నలకు వివరముగా చర్చించుటకు వ్యవధి లేదు; సమాధానములను కేవలము నూచించి వదలివేయుదము.

ఉత్తరము :- ఇచట ఎవరో వ్రాసిన పుస్తకమున్నది. ఇం దెన్నో ఇంగ్లీషు ఘట్టము లున్నవి; కొన్నిచోట్ల సంస్కృత శ్లోకములు, ఘట్టములు ఉదాహరింపబడివి; సంస్కృతము వ్రాయుటకు, ఇంగ్లీషు వ్రాయుకలమునకంటె భిన్నమైన కలము కావలె నని మన మెఱుగుదుముకదా! కాన ఒక గ్రంథకర్త ఇంగ్లీషు వ్రాయునప్పుడు అతడొక రకపుకలము నుపయోగించును. సంస్కృతము వ్రాయునప్పు డా కలమును మార్పు కొనును. అటులే నీ వీ వ్రాపంచిక దేహమునందున్నంతసేపు, దానిని నీవు కలము నుపయోగించుకొని నట్లే ఉపయోగించుకోవచ్చును. నీ అవసరమాల నది తీర్చునంత కాలము నీ వీ దేహమును నీ చేతులలో నుంచుకొందువు, నీవు దీనిని కలిగియుండి దానిపై అధికారమువహింపవచ్చును. కరీరము ముసల్పై నప్పుడు, అది రోగగ్రస్తము అయినప్పుడు, అది నీ కక్కరకు రాదు; దాని నప్పుడు నీ వావల పారవైతువు; బట్టలు పాతవై

పోయినప్పుడు వాని నావల బారవైచి గొత్తని గ్రహించి వట్లే నీవు నిరొక శరీరమును గ్రహింతువు; కాన దానిలో భయం కరమైన దేమియులేదు. అది స్వాభావికమే

బిడ్డలేల చచ్చెదరు? వివిధరకములైన వాంఛలుగల వాడొక యున్నాడనుకొనుడు; ఒక ప్రత్యేకరకపు వాంఛలు మరొక ప్రత్యేకరకపు వాంఛలుగా మారు సమయము ఎప్పుడేని తటస్థించును. ఉదాహరణకు, ఒకడు అమెరికాలోని ఒక పట్టణములో బహుకాల ముందు ననుకొనుము; ఆతని అంతర్గత కోరికలను, వాలకములను మార్పుజేయు నట్టి సాహిత్యమును, గ్రంథములను ఆతడు చదువు ననుకొనుడు ఆతని అంతర్హృదయములో ఆతడు పార్వేశశక్తుడుగా, హిందువుగా అగ ననుకొనుడు; తన బాహ్యవాంఛలనుండి అంతర్గత ఉద్దేశములు, వాంఛలు పూర్తిగా భిన్నములై పోవుదాక ఆతడు అమెరికన్ వ్యవహారములలో నిమగ్నుడైయుండు ననుకొనుడు అప్పు డీక నాతడు అమెరికాకు చెందడు; ఆత డిండియాకు చెందును ఆత డిండియాలో పుట్టవలసిసిదే. కాని తన కిష్టమైన ఒక భాగ్యవంతునితోకలసి యుండవలె నని కూడ ఆతనికి కోరిక యున్న దనుకొనుము తాన్ ప్రాన్నిస్కో మేయరుతోడనో లేక మరొక గొప్పవ్యక్తితోడనో సహవాసము చేయవలయు నను ఈకోరిక, ఇండియాలో పుట్టవలయునను కోరిక యంతటి బలిష్ఠముకాదు. ఈ మొదటికోరిక, రెండవ కోరికకూడ పూర్తిగావలసియున్నవి; దీని నెట్లు నిర్ణయించవలెను? ఆతడే గొప్పవ్యక్తితోకలసి యుండవలెనని కోరునో ఆకోరిక ప్రతిపరిస్థితు లాతనికి చిక్క-

వనుకొనుడు; కాన ఆతడు చనిపోయి తిరిగి ఏ మేయర్పుకో లేక ఆతని నాకర్షించిన మరొక గొప్పవ్యక్తితో పుత్రుడుగా పుట్టును; ఆ మనుష్యునితో ఆత డేర్పరుచుకోదలచిన సంబంధము పూర్తి యగువఱకు ఆతడు అచటనుండి తదుపరి చని పోవును. ఇక ఇప్పు డాతడు ఇండియాలో పుట్టవలె; బాకీపుష్క కోరికల తీర్పుకోవలె. అందుకూ పిల్లలు పోవునది.

ఎవరో ఒకరు తనకు తల్లిగానో, తండ్రిగానో నుండవలె నను కోరిక, ఇంగ్లీషులో వ్రాసిన బృహద్ద్రంధములోని యొక సంస్కృత పంక్తివంటిది. పూర్తిగా విదేశభాషలలో వ్రాయ బడని పుస్తకములలో ఉదాహరింపబడిన పంక్తులు (Lives of reference) వంటివారు పసితనములో పోవువిడ్డలు.

[పశ్చ : మంచి చెడుగుల సరిహద్దును నిర్ణయించును.

ఉత్తరము:— ఒక నిచ్చైన యున్నచో పైకిపోయినచో మంచి, క్రింద కొచ్చినచో చెడుగు.

గణితశాస్త్రములో పరస్పర సహకారము చేసికొను స్వయంసిద్ధ సూత్రము (Co-ordinase oxious) లున్నవి. అందులో ఈసూత్రము అర్థవంత మనిగాని, ఈసూత్రము వ్యతిరేకార్థవంతమనిగాని ఖచ్చితమైన నిర్ణయ మొకటిలేదు. అర్థవంత, వ్యతిరేకార్థవంతశబ్దములు సాపేక్షకములు (relative).

అటులనే వేదాంతముపకారము మంచి చెడుగులు సాపేక్షకములు. ఇచట చెడుగు అంత మొందుచున్నది. ఇచటి మంచి బయలుదేరును అనిచెప్పటకు ఏ లగుస్తాన గాకటిలేదు.

గణిత శాస్త్రములో “క” అక్షరముగాగల రేఖ యొక్క టున్నదనుకొనుము. ఒక బిందువుయొక్క చలనము ఒక వైపునవైపునచో అది అర్థవంతమన బడును. మరొక అనగా దానికి విరుద్ధమైన వైపునవైపునచో అది వ్యతిరేకార్థవంత మన బడును. కాని అబిందువుయొక్క స్థానమునే వ్యతిరేకార్థవంత (negative) దుక్కొణముతో అర్థవంతమనియు, అర్థవంతమగు దుక్కొణములతో వ్యతిరేకార్థవంత మనియు అనవచ్చును. అటులనే నీవు ఊర్ధ్వముఖముగ ముందడుగు వేయుచున్న నీవు ఒక ప్రత్యేకవిధమైన పనివలన సత్యమునకు దగ్గరగా చేరుచున్నచో అప్పుడది మంచియగును. ఒకానొక విధమైన పని వలన నీవు సత్యమారుడ వగుచున్నచో నీ కా పని విషము వంటిది. వైవాహిక సంబంధమువలన నీవు విశ్వప్రేమకు, విశ్వకాంతికి దగ్గరగాచేరుచున్నచో వివాహబంధములు నీకు పవిత్రములు. వైవాహిక సంబంధమువలన నీవు విశ్వప్రేమకు విశ్వకాంతికి దగ్గరగాచేరుచుండకపోయినచో అవి నీకు విష సమానములు, పాపయుతములు, వివాహబంధములు నీకు శాప ఘోతము లగును.

వేదాంతము ప్రకారము ప్రతివాడు ఈపనులపవృత్తులలో గుండ పోవలసినదే. ఇది కర్మ సిద్ధాంతము. ఉత్తాంతి వాదము జను లందరు ముందుకే అభ్యుదయమువైపునకే సాగుచున్నారు.

కొత్తగా పనులేహమునుండి వెలువడి సరదేహములోని కడుగు బెట్టిన జనులు కొందరున్నారు, వారిలో

తప్పక పశుపవృత్తులు బలిష్టములుగా నుండును. వారు కొద్ది కాలము క్రిందటనే తోడేళ్ళ, పులుల, కుక్కల, అడవిపందుల దేహముల నొదలినా రన్నమాట. కాన వారిలో అశోరికలు మెండుగా నుండును. ప్రకృతిశాస్త్రనియమము ప్రకారము ప్రతివస్తున సమచలనముతో, సమరేఖలో వర్తించును.

ఆ నియమమేగాని ఈ లోకములో లేకున్న, లోకము చీకా కగును; ఆ నియమమును తీసివేయ కున్నచో, ఏ జనులు పశువులనుండి వచ్చినారో ఆ జనులు పశుప్రవృత్తినే కలిగి యుండవలెను. ప్రవహించుచున్న నదులను ద్వేషింపనక్కర లేనట్లే, మన మీ జనులను దూషింప నక్కరలేదు. వారిని వనము పాపు లని తక్కువగా చూడనక్కరలేదు. గుఱ్ఱులు, అనూయపరులు అని మ మెవరిని అనుచున్నామో వారిని ద్వేషించుటకు మనకు హక్కులేదు. ఈ పాపు లనబడువారిని ప్రేషించుటకు మన కధి కారము న్నది. పాపిని ప్రేమింపడు; అని జీసా అనుచున్నాడు. వారి సనమానపరచుటకు తగిన కారణ మేమీలేదని వేదాంతము చూపుచున్నది. పాపులుగా మిండుట వారికి స్వాభావికము.

క జనులు తమకు లక్ష్యముగా నుంచుకోవలసి యేమిటి? వారు అభ్యుదయము చెందవలె; లోకములో నున్నది పై జెప్పిన ప్రకృతి నియమ మొక్కటియేకాదు; వారు ప్రాణవంతులేని, వారా జడత్వ నియమము నతిక్రమింపవలె.

పారంభిక జడత్వములో మార్పును దెచ్చుదానినీ శక్తి యనెదము. పారంభిక సంచన మార్గము (Original line of

Force)ను మార్చుచేత శక్తిలేదు, ప్రాణములేదు, ఇప్పుడీ జనులు ప్రాణవంతులుగా తలపబడగోరెడలేని, వారిలోని జీవశక్తి ప్రదర్శింపవలె; తమను కాము ఉద్ధరించుకోవలె, తమలోని శక్తిని మార్పుచేసికొని ఆ మార్పుచేసికొనిన ఆధ్యాత్మికశక్తి ద్వారా తమ స్వాభావికశక్తినిగూడ పూర్తిగా మార్పుచేసికోవలె, ఇచట “స్వాభావిక”మను శబ్దముపయోగింపబడినది. ఈ శబ్దము ఎన్నోవందలమందిని, వేలమందిని తప్పులోవనలాగుచున్నది; కాన దానిని సరిగా బోధపరుచుకోవలెను. ‘స్వాభావిక’మను పేరిట యెన్నో తప్పులు యెన్నో దుర్మార్గములు చేయబడుచున్నవి.

మనస్సులో రేగు జంతుప్రవృత్తులు, నా ఫలు, అన్నియూ స్వాభావికములే నని కొందరెఱుఁగురు; “ఇగ్నయ ప్రవృత్తులను మనగురముల నొదలివేతము, మన నిజనడతను అదుపులోపెట్టుక శైలిముల నొదిలివేయుడము; మనము స్వతంత్రులము కావలెను.” అని నా రందురు, కాని ఈ స్వాతంత్ర్యమునగా ప్రాపంచిక మగు పశుజీవితమేకాని మరేమీకాదు.

పిల్లలాడు కొను కా రొకటి చాలవేగమున పోవుచున్నదనుకొనుము. దానిని లాగివేయుట మానుము; అప్పుడా కారు దా నంతటఅదియే కొంతదూరము పరువెత్తును. ఎందుచేత? అటుల పరువెత్తుట కారుకు స్వాభావికముగాన, దాని శక్తి లేక ఉద్వేగము దానిని ఇంకా ఇంకా ముందునకు పోయేనినది; గావున అది స్వాభావికము, స్వాభావికమునగా జడత్వమే (Inertia) జడత్వమూ కారుకు ఆ తీరున పరుగెత్త గునినది.

ఒకరాలిని గాలిబోనికి విసరివైచినప్పుడు ఇంకా ఇంకా కదలి పోవును; దానికి కాఁగము జడత్వమే. తన శక్తివలననో, లేక ఉద్యోగమువలననో పిల్లవానిబొంగరము గుండముగ తిరిగి పోవుచుండును; గుండగుండముగ తిరిగిపోవుట దానికి స్వాభావికము.

అటులనే; నీవు పశువుల శరీరములం దున్నప్పుడు ఒక ప్రత్యేకదిక్కు నకు పరువెత్తుచుంటివి. పశువుల దేహములం దున్నప్పుడు, పశుప్రవృత్తుల పూర్ణము చేసుకొనుటకు జనులు ప్రాకులాడినది స్వాభావికమే. అప్పు డీ యెద్దములు నీకు స్వాభావికమునే తోచి, నీ కవి తగిపోయియుండెను. ఆ క్రియల వలన, కోరికలవలన, నీవు ఉన్నతి చెందుచుంటివి. నీ కా క్రియలు కోరికలు మంచివే నాయెను. వాటిద్వారా నీవు పైకిలేచి, అవసరమైన జ్ఞానము నార్జించితివి.

కుక్కచేష్టలుచేసినందులకు కుక్కను పాపియన బోధము. అడవిపంది చేష్టలు చేసినందులకు అడవిపందిని పాపియనకుము.

నరదేహములోని కొచ్చినప్పుడుకూడ, పశుదేహములలో నున్నప్పటికి అలవాటు ప్రకారము పశువాంఛలు, పశుఇచ్ఛలు, పశుసంస్కారములు కలిగియుండుట స్వాభావికమే. ఇప్పుడు నరదేహమున్నది. ఈ కర్మలు స్వాభావికముగా సంభవిల్లినవి. అవి నీలోని జడత్వమువలన కలిగినవి. పూర్వము పశుదేహములలో నున్నప్పటి స్వాభావిక కర్మలవలన వచ్చినవి. అన, స్వాభావిక మను శబ్దమునకు జడత్వ మను అర్థముతప్ప మరొక

అర్థములేదు కాని జడత్వము నీకు నీ నిజస్వభావమును ప్రదర్శించు వస్తువుకాదు. నీలోని మృతసత్తువులను చూపించు నది. అది దివ్యశక్తిమును ప్రదర్శింపను

ఈ జడత్వమును జయించి, దానిపై కెగసి పైడే నరుడు నిజమైన నరుడు ఈ పశువాసనలు, ఉదేకములు పశువులకూ, క్రొత్తగా నరదేహములోనికి వచ్చిన ట్టివారికి స్వాభావికములు. ఆరోగికలవెంట పరువెత్తుటకు వారికి స్వాతిత్వ మున్నది. కాని కొంతకాలము తరువాత వారు వానిని వదలివేసి, వానిపై కెగసి, వాని కీతీతులు కావలెను.

ఇటు సందర్భోచితమైన యొకకథ వినుడు. తూర్పుండి యాలో తులసీదా సను పేగుగల ఋషియొక డుండెను. ఆయన రామునిపూర్వీకుడు. ఆయనకు భార్యయనిన ఎంతోతీసి. అంతకు ముందెన్నడూ ఎవడూ ప్రేమించని విధమున ఆయన తనభార్యను ప్రేమించెను. ఆయన ఊకి ఏడోమిదిమైళ్ల దూరములో నున్న మరొక ఊరిలోనున్న పుట్టింటికి ఒకసారి ఆయన భార్య వెళ్లుట తటస్థించెను. ఋషి ఆ ఎడబాటును సహింపలేక పోయెను. తన ఇంటి నొదలి ఆమె నన్వేషింప బోయెను. రాత్రి 11 గంటల కాలము తన భార్యవెళ్లిన సంగతి తెలుసుకొనెను. కాని ఆ ఆదుర్దాలో ఉన్మత్తునివలె తన ఇంటినుండి పరువెత్తెను. రెండుగ్రామములకూ మధ్య నది యొక టుండెను. నదియొక్క తీరపవాహమువలన అంతటిరాత్రివేళ ఆనదిని దాటుట ఎంతోకష్టముగ నుండెను. కాక అప్పుడెవరూ తోడులేరైరి. నదిబడ్డను ఆతనికొక కళ్లుచున్న శవము కానవచ్చెను.

కాని తన ఉన్నత ప్రేమచే, భార్యను చేరుకోవలె నను తొందరలో, అత డాశవమును గట్టిగా వాలేనుకొని, నది నీడుకొని సురక్షితముగా ఆవలియొడ్డుకు చేరెను. అతడు కొంచుమా పరువెత్తి భార్యఉన్న ఇంటినిచేరుకొనెను. కాని తలుపు లన్ని వేసిఉండుటచే లోనికి పోలేకపోయెను. లోపలిగదులలో ఎక్కడనో నిదురపోవుచున్నందున నొకరులనుగాని, లోపలున్న వారినిగాని లేపలేకపోయెను. ఇక నాత డేమిచేయవలెను ? నదిఅడ్డమున్న ప్రేమ దానినిదాటును; కొండ అడ్డమున్న ప్రేమ దానినెక్కును. అని యనుట మీరెరుగదురు కదా ! కాన ప్రేమ రెక్కలపై అతడు భార్యను చేరుకోవలె గదా ! ఏమి తోచక బుర్రను కలతపెట్టుకొనుచుండ, అతనికి ఇట్టిపై ఏదో ప్రేలాడుచుండుట కానవచ్చెను. తన సొంత ప్రేమించి, తాను పై కెక్కి ఇంటిలోనికి రాగలందులకు తనభార్య ఏదో ప్రేలాడ వేసినదని అతడు తలచెను. అతని సంతసమునకు మేరలేక పోయెను. ఈతాడు నిజముగా తాడుకాదాయెను. అదియొక పొడుగాటి పాము. అత డా పామును పట్టుకొనియే ఇంటిపై అంతస్థున కెక్కి తన భార్య పండుకొనియున్న గదిలో ప్రవేశించెను. ఆమెలేచి ఆశ్చర్య విభ్రాంతయై ఇల్లనెను. “మీరిచటి కెట్లు వచ్చితిరి, చాల వింతగానున్నదే.” ఆయనానందభావములగార్చుచు, ఇల్లనెను, “ప్రియా, నే నిక్కడికివచ్చు మార్గమును కష్టరహితముగా చేసింది నీవే. నేను నదిని దాట గలందులకు నీవు దానియొడ్డున ఏదోవిధమైన తెప్ప నుంచ లేదా! నేను పైకెక్క- గలందులకు గోడపై ఆ తాటిని ప్రేలాడ

వేయలేదా?” అతడు స్పష్టమైనట్లు చెప్పాడు; ప్రేమ యాతని పిచ్చివానిగా జేసెను. భార్య దయతోడను, సంతోషముతోడను బాష్పముల కార్చసాగెను. ఆమె పండెతురాలు; దివ్యజ్ఞానపు దేవత, అందుచే ఆమె ఇటు లనెను. “ఓ దివ్యదా! ఓ ప్రేమితమూ! నా శరీరములో అంత స్థితిముగనుండి, దానిని నిలబెట్టుచున్న దాని కాధారముగ నున్న సత్యముపై, దివ్యత్వముపై, మీ రింతటి గాఢ ప్రేమను కలిగియున్నచో మీరు దేవుడు కాగల్గెడివారే; ప్రపంచములోని కెల్ల గొప్ప ప్రవక్త కాగల్గెడివారే; పుణ్యలోని కెల్ల గొప్ప ఋషి కాగలిగెడి వారే; ప్రపంచమున కంతటికి ఆరాధ్యమగు దేవత కాగల్గెడివారే.”

ఈ దివ్యత్వభావమును ఆనాటిలో బాగ్యతముచేసి, తానూ దివ్యత్వమూ ఒకటే నని ఆతనికి బోధించునప్పుడు ఆమె ఇటు లనెను, “ఓ ప్రేమమైన ప్రభూ! నీవీ నా శరీరమును ప్రేమింతువా? ఇది సత్యము; అది నీ ఇంటినొదిలి ఈ ఇంటి కొచ్చెను. ఇదేవిధముగ ఈ శరీరము లే పీఠాకము నొదల వచ్చును. నీ డీ శరీరము రోగగ్రస్తమై తన అందము నంతనూ ఒక్క పాదములో పోగొట్టుకొవచ్చును. నా చెక్కిళ్ళకు స్ఫూర్తినిచ్చున దేమిటి? నా కండ్లకు కాంతి నిచ్చున దేమిటి? నా వ్యక్తిత్వమునకు హుందానిచ్చున దేమిటి? నా కండ్లలో ప్రకాశించున దేమిటి? నా ఈ వెంట్రుకలకు బంగారు కాంతి నిచ్చునది, నా ఇంద్రియములకు శరీరమునకు, ప్రాణమును, ఓజస్సును, ఉత్సాహమును ఇచ్చున దేమిటి? నిన్ను విముగ్ధునిగా చేసి దీ నా ఈ తోలుకాదు; నా ఈ దేహముకాదు.”

చూడుదు; మరి అదేమిటి? అది నిజమైన ఆత్మ; ఆత్మే నిన్ను ముగ్ధునిగాచేయునది, ఆకర్షించునది. నాలోని దివ్యత్వమే అటుల చేయునది, మరొకటికాదు; అది దేవుడే; వేరొండు కాదు. నాలోని ఆ దివ్యత్వమే నాలోని ఆ దేవుడే; మరొకటి కాదు. ఆ దివ్యత్వము ననుభవింపుము, ఆ దివ్యత్వమును సర్వత్ర గాంచుము. ఆ దివ్యత్వమే, ఆ దేవుడే సత్కృతములలో నుండి, చంద్రునిలోనుండి నిన్ను తొంగిచూచుట లేదా?

ఈ ఋషి ఇంద్రియ వాసనలను, పశువాంఛలను, ప్రాపంచిక సంబంధములను అతిక్రమించెను. మొట్టమొదట తన భార్యపై ఎంతో ప్రేమతో నుండిన ఈ ఋషి ఆ ప్రియ తముని, ఆ దివ్యత్వమును, ప్రపంచములో సర్వత్ర దర్శించెను. ఈ ఋషి, ఈ దైవభక్తుడు, దివ్యత్వమును తనివినీర త్రాగిన ఈ పవి తుడు, ఈ శుద్ధుడు, ఒకనాడు అరణ్యములలో తిరుగు చుండగా, చేతిలో గొడ్డలి నుంచుకొని సుందరమైన తమాల వృక్షము నొకదానిని నరకనున్న యొక మనుష్యుని చూచెను. సుందరమైన ఆ తమాలవృక్షపు మూనిపై గొడ్డలిపెట్టు పడుట తోడనే, ఋషి మూర్ఛపోసాగెను. ఆయన నా మనుష్యుని వద్దకు పరుగెత్తిపోయి ఇటు లరచెను; నీ దెబ్బలు నన్ను బాధపెట్టు చున్నవి. అని నా గుండెను చించుచున్నవి; దయ చేసి ఇది ఇటుల చేయకుము.” “అదేమిటి ఋషి” యని వాడడిగెను ఋషి ఇటు లనెను; “అయ్యా, ఈ తమాలవృక్షము ఈ సుందరవృక్షము నా ప్రియ తమము; అందులో నేను నిజమైన

దివ్యత్వమును చూచుచున్నాను. అందులో నేను దేవుని చూచు చున్నాను.”

ఇప్పు డిక ఆయనకు దేవుడే భార్య అయ్యెను. దేవుడే ఆయనకు బిడ్డగా, లల్లిగా, సోదరిగా, సర్వస్వముగా నాయెను. ఆతని శక్తియంతయు, ఆతని ప్రేమయంతయు, దివ్యత్వపు పాద వీరముపై ననే సమర్పింపబడెను. దివ్యత్వమునకే, సత్యమునకే, అర్పింపబడెను. కాననే ఋషి ఆ మనుష్యునితో ఇట్లనెను. “అచట నేను నా ప్రేమితమునే చూచుచున్నాను; నా ప్రేమితము మగు దివ్యత్వముపై నేను దెబ్బలు పడుట భరింపలేను.”

ఒకనా డొక మనుష్యుడు ఒక లేడినో దుప్పినో చంప జోవుచుండుట ఋషి చూచెను; ఆయన పరుగెత్తికొచ్చి ఆ మనుష్యుని పాదముపై నాపాంగుడెను. “ఇదేమిటి, ఋషీ,” యని ఆ మహాత్ము డడిగెను. ఆయన ఇట్లనెను “దయచేసి ఈ లేడిని రక్షింపుము. దాని సుందర నేత్రములగుండ తొంగిచూచు చున్న నా ప్రేమితముని చూచుము. నా ఈ శరీరమును చంపుము. దివ్యత్వముపేరిట నా ఈ శరీరమును ఆహుతి చేయుము. దేవునిపేరిట నా శరీరము నాహుతిమ్ము; నేను సశించను కాని, దయచేసి నా ప్రేమితముని వదలుము.”

ఈ ప్రపంచములో నీవు చూచునట్టి ఆకర్షణీయమైన దంతయు నిజమైన దివ్యత్వమే; ప్రేమను శరీరమందు కానవచ్చు నట్టి వస్తు వే వృక్షములలోను, పండ్వతములలోను, గుట్టలలోను భిన్నమగు వేషమునుదాల్చును. దానిని గుర్తెరిగిన నీవు ప్రాంతిక వృక్షములను, ఇచ్చులను జరుంపుగలవు; ప్రాపంచికేచ్ఛ

లను ఆధ్యాత్మికోపయోగమునకు ద్విప్పట కిదియే మార్గము; వాటిని వాటి కొరకే ఉపయోగించుటకుకూడ ఇదియే మార్గము. మీరు మిమ్ములను ఆధ్యాత్మికముగా ఎందుకూ పనికిరానివానుగా, పాపులనుగా చేసికొనుచున్నాడు కాని ఈ ప్రాపంచికేచ్ఛలనే స్రవముగా ఉపయోగించి ఉన్నతములుగా చేసికొందువేని ఆ పనులే పుణ్యకర్మ లగును.

[ప్రశ్న :- మన మనంపుండ్లమునుండి పూర్ణమునకు పోవుచున్నా మని ఉత్కృతివాదము చెప్పుచున్నావే; అది పునర్జన్మను ఋజువు చేయుచున్నదా?

ఉత్తరము :- అటువంటి పునర్జన్మ మొదటినుండియు అగ్రగామియే; ఒక మనుష్యుడు లే పే కుక్క అనునది అది వేనకడుగు కాదు. ఒక మనుష్యుడు అడవివంది అనునది నిన్న చెప్పిన ఉదాహరణ కల్పితము; ఒక పక్షమునుమాత్రమే గ్రహించి అటుల చెప్పితిమి; కాని యొక పెద్ద స్రగ్గును తీసి కొనునప్పుడు మన మన్నిభాగములను గ్రహించవలెను.

విద్యార్థులకు డైనమిక్సునుగూర్చి బోధించినప్పుడు మొదట వ్యాపార పరివ్యాపార సూత్రము నొక్కదానినే తీసి కొందుము. ఇతర సూత్రములను అప్పుడే లేనట్లే ఎందుము; తదుపరి డైమిక్సును ఇంకా బోధింపవలసినప్పుడు తక్కిన సూత్రముల గ్రహింతుము; కాన రాత్రికాలము లేమి ఒక ఫలకమానే గ్రహించితిమి ఈ ప్రశ్న తక్కిన విషయములను గూడ విధాగింప మనుచున్నది.

ఈ రోజొక మనుష్యుడు వెనుకకు పడుటకు ప్రయత్నించ వచ్చును గను దజంతు జీవితము గడుపుటకు తనకు చేతైనంత ప్రయత్నము చేయవచ్చును అతను తనమనస్సునుండి ఉన్నతములైన, సున్నితములైన భావముల నన్నిటిని పార్శ్వదోలుకొనుటకు ప్రయత్నింపవచ్చును; అతడు నిజముగా తననొక కోరికగా చేసికోగలిగె నేని, తన వాసనల నన్నిటిని క్షుద్రజంతువాసనలుగా చేసికోగలిగెనేని, తననొక పశువుగాచేసికొనునేని, అతడు రాబోవు జన్మలో తప్పక కోరికగా పుట్టును. కాని మనుష్యుడటుల చేయలేడు అతని పట్టుల చేయకుండ అడ్డుపెట్టు ఇతర శక్తులు గలవు. అవి యేమిటి? దుఃఖము, విపత్తు, కష్టము అనునవే అతని పతనమున కడ్డంకులు ఈ శక్తులు నిన్ను అధోగతిని పడదీయవు: అటుల ప్రగతి సురక్షితము చేయబడుచున్నది. ఉత్కాంతియుక్క జీవితము ప్రగతియే, ప్రగతి సాగవలసినదే, నిత్యపోరాటము నిత్యయుద్ధము అవసరములే.

ఈ కష్టములు, బాధలు, దుఃఖములు, అదుర్దాలు, విపత్తులు, విచారములు ఇవన్నియు మీ హృదయములను చీల్చివేసి, మీ మనస్సులలో భయంకరయుద్ధము చేయునప్పుడు మీ శరీరములలో జరుగుపోరాటము మిమ్మా ప్రగతి నందించును. అని వేదాంతము అనుచున్నది. ఈ శక్తులద్వారానే మీరు ముందుకుపోవలెను. ఇచ్చల పరిస్థర పోరాటమువలననే ఈ యుద్ధ మొచ్చుచున్నదని నిన్ను చూపబడినది.

కొన్ని ప్రశ్నలకు లోకమనుష్యునికి సుఖమియవచ్చును. ముగ్ధునికనిక కష్టమియవచ్చును. నెలకు వేయిదాలర్ల జీతము

పొందువాని జీతమును 500 కు తగ్గింపబడనేని, ఆ 500 వాడికి కష్టమును, చింతను ఇచ్చును. నెలకు 100 డాలర్లు జీతము పొందువానికి నెలకు 500 డాలర్లు ఇచ్చెనేని, 'వానికది స్వర్గ తుల్యమగును. వాడికి శాంతిని, సంతోషమును, ఆనందమును ఇచ్చును. కాన ఏకస్థితియు నిజముగా మంచిదియుకాదు; చెడ్డదియుకాదు, ఏకర్మయు దానంతట అదియే వస్తుతః పాప కర్మగాని, పుణ్యకర్మగాని కానట్లే, స్థితిగతులుకూడ వస్తుతః మంచి వనిగాని చెడ్డవనిగాని వుండవు. బాహ్యపరిసరములకు పరిస్థితులకు నీకు ఉండు సంబంధముపై అంతయు ఆధారపడి యుండును. ఈస్థితి అభ్యుదయోన్ముఖమైన నీకు సంతోష ముండును. లేదా దుఃఖము బాధనీచంతు కాన యీకోర్కెలు వివిధతెగు లవై యున్నందున, నీ అభ్యుదయమును తోడ్చు చ్చును అవి పూర్వజన్మలవలన తేబడినవిగాని వాటినుండి వచ్చి నవిగాని కాదు. ఈ జడత్వము జన్మించుమని నిన్ను కోరు కోరిక లివి. జడత్వము బలపడిపోయి, ఆధ్యాత్మికశక్తి బలహీనమయ్యె నేని నీవు బాధపడెదవు, ఈదుఃఖము, ఈబాధ, ఒకవిధమైన ఆధ్యాత్మికమగు జ్ఞాపక కారి. ఈదుఃఖము, ఈబాధ నీకు నీ ఉన్నతస్వభావమును, జ్ఞప్తి చేసి నీ ఆధ్యాత్మికబాధ్యమును నశుం చేయుచున్నది. దుఃఖబాధ లీ జగత్తులోని వరములు. బాధగాని దుఃఖముగాని లేకపోయిన ప్రగతియేలేదు. ఈ దుఃఖనూత్రము వలననే నీ పతన మాపబడుచున్న దని వేదాంత మనుచున్నది. అథోగతిలోనికి లాగబడుదువనిగాని, పతితుడవౌదువనిగాని నీ నెన్నడు తలసవదు

ఎవరైన నీకన్న ఎంతో ముందున్నచో అనూయపడవద్దు; ఎందుకన, వ్రోజుతో ఒకరోజుకు నీవే ఆస్థితిగొనుందువు; ఎవరైన నీకంటె ఎంతో కిందస్థితిలో నున్నవానిని లోకువగా చూడవద్దు, ఎందుకన వాడెప్పుడో ఒకప్పుడు నీస్థితిగొచ్చును. నీవు పదిజన్మలక్రిందనున్న స్థితిలో కొంద రీనాడున్నారు; నీవు పదిజన్మలతర్వాత నుండబోవుస్థితిలో కొందరీనా డున్నారు. కాన నీ కందరిపై విశ్వ సమముండవలె, దేవినిగాని, ఎవరినిగాని లోకువగా చూడబోకు. ఉద్భవస్థితిలోనున్న ఎవరినీచూచి అనూయచెందకు; తగు సమయము వచ్చునప్పటికి నీవే ఆస్థితిగొ నుందువు; ఇటుల వేదాంతము సక్రమబోధద్వారా విషయముల నవగాహనము చేసికొనును.

ప్రశ్న:- బాధయను నియమముద్వారానే (Law of Pain) మనము ముందడుగు వేయవలసియున్నచో, పారంపర్య వాదమం దేమైన సత్యమున్నదా? పిల్లలు తమ తిల్లిదండ్రుల ప్రత్యేక రోగములవలన బాధపడుచుండురు. దీనిని మన మెట్లు సమన్వయము చేయగలెదము?

సమాధానము :- మనమే మన తిల్లిదండ్రుల సప్తల మని నిన్న చెప్పినాము కదా ! ఒకప్రత్యేకరకపు రోగము గలవాడొక డున్నాడను కొనుడు. జనులు చెడురోగము లను వానిలో అదియొకటి అనుకొనుడు. నిజముగా “చెడు” అను నది తారతమ్యాత్మకము. ఎందుకన సర్వమూ దేవుడే. కాని ఇంద్రియలోలత్వమార్గములో నడచుటవలన వచ్చినరోగ మిది. పశు పవృత్తుల నవలంబించుట వలన, వాసనలను, తుచ్ఛ

కోరికలను అనుసరించుటవలన వచ్చిన రోగమిది. ఈ మనుష్యుడు మరణానంతరము ఈ కోరికలు ఫలించుట కనుగుణ్యముగ యీ కోరికలు కనబడుటకు వీలగునట్టి ప్రత్యేకక్షేత్రమును, పరిస్థితులను సరిసరములను ఏర్పరచును.

ఆధ్యాత్మిక సన్నిహితత్వ సూత్రప్రకారము (Law of Spiritual Attinety), ఆతడు అట్టివారివద్దకే ఆకరింపబడి వారికేపుట్టును. ఆతడు తనలోని కోరికలు ఫలించుటకు వీలగునట్టి మన్నిమి-మునీ, శరీరమునే పొందును అటుల ఆతడు అట్టి వారివద్దకే వచ్చును; ఆతని ఇచ్చకు దోహదమిచ్చు ప్రత్యేకవిధ మగు ప్రాకృతిక బోధనను కలిగించుచున్నది. గావున సారంపర్యసూత్రము (Law of heredity) నకు భంగమురాదు. ఉదాహరణకు, “నాకోక పుస్తకము ప్రకటింప వలెనని కోరికయున్నది” యని ఆతడు ననుకొనును. ఒక మనుష్యుడు ఏదేని పుస్తకము నచ్చువేయ గోరెకేని, ఆతడొక అచ్చాఫీసుకు పోవలెను, అచట వా గాతనికి మెషీనులు, సామానులు ఇచ్చి ఆతని కాపనిచేసి పెట్టుదురు. సారంపర్యసూత్రము అచ్చాఫీసు వంటిది. అది జీవికోరికలకువలయు సామాగ్రినిచ్చును. ఒకమనుష్యుడు ఖానీచేయగోరు ననుకొనును. మరొక దాతనికి బాకునిచ్చును. బాకును తయారుచేసినవాడు, ఖానీచేయగోరినవానికి బాకునిచ్చును. దానితో ఆతడు శత్రువుని చంపును. దోషము బాకును తయారుచేసిన వానిపై గాని హంతకునికి బాకునిచ్చిన వానిపై గాని వానికోరికలు ఈ డేరునట్లు

చేసిన విధానముపై గాని ఉండదు. దోషము పొడిచినవాని తలపై ననే ఉండును.

మనము దీనిని అడిగినాము కాబట్టే, దీనిని కోరినాము కాబట్టే, తల్లిదండ్రులు మన కీబురను, ఈ శరీరమును ఇచ్చినారు. రోగగ్రస్తమైనప్పటికి మనము కోరినశరీరమే మనకు దొరికినది. తనకోరికలు కొనసాగుటచే నరుడు శరీరమును పొందవలసియున్నచో, అతడు రోగగ్రస్తమగు శరీరమును పొందకూడదు. ఈ కోరికలూ కొనసాగవలసినదే. వాటిని మనము వదలిపెట్టవలసినదే. ఇదే సూత్రము. (This is the Law.) నకుడే తనవిధికి యజమాని. నిన్ను స్తరపు వాంఛల విడనాడి, ఉన్నత స్తరపు కోరికలను గ్రహించుట, గ్రహించక పోవుటా యనునది నీపై ననే ఆధారపడి యున్నది. ఈ దుఃఖ బాధలు నీ స్వాతంత్ర్యమును అపహరించుటకుగాదు. దాని నభివృద్ధిపెంచుటకే దుఃఖబాధలవలన తెలిసియో, తెలియకనో మనము జాగ్రత్తగలవారమై మనస్వల్పబుద్ధులైన మనము నీచ వాంఛల పడనాడి, ఉన్నతవాంఛలను గ్రహింతుము. ఇటుల దుఃఖబాధలు మనను లోబరుచుకోవు. మనకు స్వాతంత్ర్యము నిచ్చును

శుద్ధవాంఛ లెక్కువగానున్న వాడొక దున్నాడను కొనుము. ఈ ఇంద్రియజన్యములగు షమవాసనలు ఈజీర వలెను. కాక వానిని వదిలిగూడ వేయవలెను; అదీ నియమము. నీలో నున్న ఈ రాజు, ఈ అధికారి ఈ కోరికల తృప్తి కావలె నన్నాడుగాన. అవి తనివితీరవలసినదే: అవి ఈజీర

చున్నప్పుడే దుఃఖబాధాశోకములు కలుగును. కావున ఈ దుఃఖబాధలు ని న్నాదుర్బలత్వమునుండి ముక్తువిచేయుచు. కాన తనకు రోగము నిచ్చునట్టి, రోగమును సంక్రమింప చేయునట్టి పరిసరముల నసహ్యించుకొనసాగును, ఈ అసహ్యతలోనే పరిసరముల దర్లక్షణములపైకూడ అసహ్య మేర్పడును. ఇటుల నరుడు ఈ వైపునుండి అవైపునుండి పొడుపుల దినుచుండుటచే క్రమముగా పైకిలేచి ఉన్నతి నందును.

[ప్రశ్న :- నిమ్నవాంఛలనుగూర్చి, పారంపర్యమువలన వచ్చిన వనుకోబడు నట్టి రోగములనుగూర్చి మీ రిచ్చిన సమాధానము అర్థమైనది; కాని ఉదాహరణకు; ఆ రోగము మన క్షుద్రమున వచ్చినదై తేదప్పు, క్షయరోగములో వాంఛ యను దానికి ఆస్కార మెచటనో నాకు కానరాదు.

సమాధానము :- ఉన్నతము, నిమ్నము; పుణ్యము పాపము అనుమాట లేవిషయమునంతను బోధపఱచబాలవు. జనులు సాధారణముగా మంచి చెడుగులనుకొను నవి, వేదాంతము ప్రకారము మంచిచెడుగులు కావు.

వేదాంతము ప్రకారము అధికముగా తినుట, నీ కజీర్ణము చేయునట్టి ఆహారమునుతినుట యనునవే; పాపముల కన్నిటికి మూలము సాధారణముగా పాపములకు కారణము ఈ విషయములోని లోపమేమి, మీ అజీర్ణమువలన మనస్వోమ్యత్వము పోవును; నీ వన్నిరకముల పాపముల బారిన పడెదవు; వేదాంతము ప్రకారము నీ ఆనందమును, నీలోని దివ్యసంతోషమునుచెడగొట్టు నది ఏదియైనను పాపమే. ఇటుల నీ పాపముల

కన్నిటికి ముఖ్యముగా నీ యాహారమే కారణము. ఈ విషయమును రాముడు నొక్క చెప్పినంతగా ఇతర మతములవారు చెప్పరు; కాని అస లదియే నిజము. రాము డీ విషయము స్వానుభవము వలననేగాక, ప్రియన్నేహితుల అనుభవము వలనగూడ చెప్పగలుగును. మనపొట్ట సరియైనస్థితిలో నుండే నేని, మనము మంచి ఆరోగ్యములో నుంటి మేని; మనము మన స్వభావమును స్వాధీనతయందుంచుకొన గల్గెదము; మన ఇంద్రియములను, మన వాసనలను హద్దులలో నుంచుకో గల్గెదము.

ఎన్నోవేల ప్రలోభనలను జయించి, ఇంద్రియ వాసనలను అదిమిపెట్టుకొన గల్గిన ఆదర్శ పుణ్యాత్ముడొకడు ఈనాడున్నాడనుకొనుము; నేడట్టి స్వభావము కల్గిన వాని నొకనిని తీసికొనుము; జను లాతనిని నేటి నడతనుబట్టి విచారించిరేని, వా రాతనినిగూర్చి, "ఓహో, ఆతడు క్రైష్టే" అని అనవచ్చును. కాని ఆతనినే కేపు చూడుము; ఆతడే ఎంతో నీచములగు మనో వికారములకు లోనగును.

జనులు పరుగు లెత్తి ఏదోఒక నిర్ణయమునకు రాగోరుదురు. వా రొకని నొసటిపై "ఋషి" యనియు, మరొకని నొసటపై "పాపి" అనియు వ్రాయగోరెదరు. కాని నిజమునకు నిన్నటిరోజున ఋషిగా ఉన్నవాడు కేవల రోజుకు పాపి అవుటకు వీలున్నది, నిన్నటిపాపి కేవలకి ఋషి అవుటకూ వీలున్నది.

చార్లెస్ డికెన్స్ వ్రాసిన "పేటర్ ఆఫ్ టు సిటీస్" అను నవలలో సిడ్ని కార్గటన్ అను వాని పాత్ర ఎంతో నీచ

ముగా చిత్రింపబడినది. కాని వాని మరణము ఎంతో వీర్యోపేతము, ఎంతో ఉదారము అగుటచే అది మంచి దోషభూయిష్టము, పాపాత్మకము అగు స్వభావము వంటనూ కమ్మి వేసినది. రవ్యన్ జమిందార్ అగు టాల్ ప్టాయి, ఒక స్త్రీయొక్క స్వభావమును చిత్రించుచు నవల నొకదానిని వ్రాసినాడు. నవల అంతటిలోనూ ఆమెను ఎంతో పాపభూయిష్టములగు మనోవికారములకు లోనగు స్త్రీగా చిత్రించినాడు; కాని ఆమె అవసానము ఏంతో మృదువుగ నుండుటచే మన ఆభిప్రాయము మార్పుకోవలసి వచ్చును.

హాన్ ఆఫ్ లాడ్స్ లో బేకన్ ప్రభువు మొట్టమొదటి సారి ఉపన్యాస మిచ్చినప్పుడు జనాలు ఆశ్చర్యపడిరి 'ఆతడొక ఉదయముననే లేచి తా నెంతో కీర్తిమంతుడని, 'తెలిసికొనెను.' అని పలికెను. వాసెను. ఆ బేకన్ ప్రభువే జనుల కండ్లలో ఎంతో గర్వముగా చివరికి బ్రతుకవలసి వచ్చెను.

తన జీవితపు ప్రథమభాగములో నర్ వాల్టర్ స్కాట్ లార్డ్ బైరన్ అంటటి మంచికవిగా ఎన్ని పొంద డాయెను, రాష్ట్రకవి (Poet laureate) గా ఆతడు వన్నె కెక్కోచెను. కాని ఆతని జీవితపు తుదిదినములలో ఆతని పనికిని ఎంతో విభూతిమంత మగుటచే ఆతనిని నవలాచక్రవర్తి యనిరి.

కాన రాముడు మీకు చెప్పున దేమన "మీకు తలసింపు వారల ఆధ్యాత్మిక శక్తులలో ననంత సామర్థ్యములో విశ్వాస ముంచుడు; ఒకరిని విచారించ బూనికుడు; ఎప్పుడూ

ఒక ప్రత్యేక అభిప్రాయమును కలిగియుండకుడు; ఎవరినీ దూషింపకుడు.”

దోషియైనట్టి ఎంతో దుర్మార్గు డొకడు నీ ఎదుటికి వచ్చు ననుకొనుము. అట్టి హృదయములో ఏమాత్రము పక్ష పాతముతోగాని, ద్వేషముతోగాని, వైషమ్యముతోగాని ఆతని వద్దకు పోకుము. అట్లయొక్క అఖండశక్తిని గూర్చిన ఒక్క ఆలోచనను మాత్రమే మనస్సునం దుంచుకొని ఆతనివద్ద కేగుము. నీ డెంతో దుర్మార్గుడుగానుండినవాడే రేపటి దినము నకు పెద్ద వీరుడుగా నో, లేక పెద్ద ఋషిగానో మారునని మరువ కుము. నడత యొకటే అచ్చమైనది కాదు అట్లయొక్క అనంతావకాశములలోను సామర్థ్యములోను విశ్వసింపుము.

నీ వద్ద కెవరోచ్చినను దేవునిగా ఎంచుము, కాని నిన్ను నీవు తిక్కువగా చూచుకోవద్దు; నీ వీ దినము జైలులో నున్నను రేపు ఎంతో గౌరవస్థానము నందవచ్చును.

జైబిల్ ప్రాత నిబంధనలో సేమ్మన్ కథ కలదు. తన జాతి కంతకూ అవమానము లేచ్చిన సేమ్మన్ తన ప్రాతచరిత్రను తుడిచివేసి; తనపూర్వ అవమానమును తీసివేసికొ గల్గెను. వేదాంతము మిమ్ములను మీలోనున్న నిజమైన ఆధ్యాత్మికత్వములో, నిజమైన దివ్యత్వములో, దేవునిలో విశ్వసింపు మని అడుగుచున్నది. దానినే నమ్ముము: బాహ్య సిద్ధాంతముల సంగీకరింపకుము. అవి అకించనములు. వాటిని ఘనము త్రోసివేయవచ్చును; వాటి కీర్తితులము కావచ్చును.

ఈ ఆధ్యాత్మికత్వ మొక్కడ నున్నదో అచట అన్నివస్తువులు కలవు. ఈ ఆధ్యాత్మికత్వ మొక్కడికైనా వచ్చును.

మతములు ప్రపంచముయొక్క నైతికత్వమును సరిగా అర్థము చేసుకోలేవు. చెడుగున కంతకూ ఏదీ మూలమో దానిని కొట్టవు ఈ రోజు ప్రలోభన లన్నిటినీ త్రోసివేసిన వాడు రేపు హంతకుడు, చండాలుడు కావచ్చును. ఇది కష్ట సిద్ధాంతదృష్ట్యాగాని, శరీరదృష్ట్యాగాని అర్థము చేసుకోవచ్చును.

భౌతికదృష్ట్యా మన నడతలలోని ఈ భేదమునకు కారణ మిది. నీ శరీరము మంచిఆరోగ్యములో నున్నప్పుడు నీ కడుపు సరైన స్థితిలో నున్నప్పుడు నీ నడత సరిగానే యుండును. నీ వన్ని విధముల ప్రలోభనలను జయింపగలవు. రేపు నీ కేదో* రోగము వ్యాధి కలుగవచ్చును. నీ కడుపునప్పుడు సరైన స్థితిలో నుండదు; అప్పుడే చిన్న విషయమైనా నిన్ను కదల్చ వచ్చును. నిన్ను ఉత్తేజితుని చేయవచ్చును. అదీ సంగతి.

మతప్రచారకు లీ సంగతిని ముచ్చటించుట తమ హోదాకు తక్కువ యని యనుకొనుట చిత్రము.

నీవు తిను ఆహారమునుగూర్చి జాగ్రత్త పడుము; నీ రోగమును నీవే కుదుర్చుకోగలవు.

కడుపులోనికి మితిమీరి ఆహారమును త్రొక్కుట, అయుక్తాహారమును తినుట - అనునవే పాపమున కంతకువేరు.

* దేహమునందో, మనస్సునందో, ఉన్న ఏదో ఒక రోగమే సమస్త మైన చెడునడతలకు కారణము అని నేటి మనస్తత్వ శాస్త్రజ్ఞుల అభిప్రాయము.

ఈ రకపు వాలకము లున్నవాడు తదితరములగు ఏడురకముల పాపము లన్నిటినిగాని, కొన్నిటినిగాని చేసినంతటిపాపియే; అని వేదాంతమనుచున్నది. కడుపుపై ని తీపియే యిదివరకు చెప్పినట్టి శరీరములను, తల్లిదండ్రులను పొందునట్లు చేయును: బాధ ద్వారానే మనము దివ్యసత్యమును పొందెదము.

[ప్రశ్న:- ఆరుగురు పిల్లలున్న ఒక కుటుంబములో ఒకడు ఋషిగాను, ఒకడు పాపిగాను, ఒక డెంతో ఆరోగ్యము తోడను, మరొక డెంతో అనారోగ్యముతోడను పుట్టు నెందులకు? వా రందరు ఇటుల భిన్నులుగా నున్నారెందులకు?

సమాధానము:- దైయక్తిక జన్మలు భేదించునది ఇటులనే. వీ రందరికి సామాన్యమగునది ఒకటిమాత్ర మున్నది. ఒక మనుష్యుడొక అచ్చాప్రీతులను, మరొక డొక పాలీసు పెట్టు సంస్థలను, ఇంకొకడొక నూనె ఫేక్టరీలోనూ, ఇంకొకడొక గుడ్డలమిల్లులోనూ పనిచేయుచున్నాడనుకొనుము; ఈ జనుల తెన్నులు భిన్నములు. కాని వారందరికి సామాన్యమైన దొక టున్నది. వారందరు గుడ్డలను కొనుగది మాత్ర మొక కొట్టులోనే కాన ఒకదానిలో భేదము లున్నచో మరొకదానిలో. సామాన్యమగు సజేదో ఒకటి యుండకూడదనునదిలేదు.

ఈ పిల్లలందరిలోనూ వారి తల్లిదండ్రులపట్ల ఆసక్తి యనున దొకటిమాత్రము సామాన్య విషయము. వా రందరు కూడ ఆ ఇంటికి, ఆ ఆస్తికి, ఆ పరిసరములకు బంధితులు; వారి ఇతర కోరికలుమాత్రము భిన్నములు. ఈ ప్రపంచములోనికి ఒక డొకదారినివచ్చును; మరొక డింకొకదారినివచ్చును;

తాని ఎల్లరూ దారులుకలయుచోట కలయవలసినదే. వేరు త్రోవలవచ్చినను, ఆచోట కలయవలసినదే.

[పశ్న:- కొన్నిసార్లు జనులు బ్రతికియుండగనే పాతి పెట్టబడెదరు. అట్టి పరిస్థితులు వారిపై బడుటకు వారికర్మయేనా కారణము, లేక, ప్రాణము శరీరమునుండి పోయినదా? లేదా? యను విషయము గట్టిగా తేలువరకు పాతిపెట్టరాదా? వేదాంత మేమని చెప్పను?

ఉత్తరము:- కర్మసిద్ధాంతము ఉత్సాహపూరితమైన, క్రియాత్మకమైన, శక్తియుతమైన జీవితము గడపుమని బోధించు చున్నది. అది ఉన్నదానినున్నట్లు గ్రహింపమనిగాని, సోమరిగా నుండు మనిగాని బోధింపదు క్రియ, శక్తి జీవితము అని ఆర్థము కర్మశబ్దమునకు.

నరుడే తన విధికి ఈశ్వరు డని, ఆత డేవిధమైన బానిసత్వ ముండుగాని, నిరంకుశత్వముక్రిందగాని లేడని, తన స్థితికి తానే కర్తయని రాముడు చూపినాడు. అట్లచో, అటువంటిపరిస్థితిలో ఏ అడ్డుముపోరాదు? అట్టిస్థితిలోగాని లేక మరొకస్థితిలోగాని ప్రపంచ మొప్పుకొననీ, లేకపోనీ, నరుడు తన కర్తవ్యము తాను చేయవలె. జనులు తమ కర్తవ్య మేదో చూచుకొందురుగాక. పైన చెప్పినట్లు జరిగిన దని ఎవడైన ఎరిగెనేని, ఆ ఎరిగినవాడు ఆ విషయములో జోక్యము కలుగజేసికొవలసినదే.

[పశ్న:- ఈ శరీరమును విడచిన పిమ్మట ప్రేతజగత్తు లలో (Spirit worlds) మానము సంపూర్ణత నొందు చుండెదమా?

ఉత్తరము:- వేదాంతము ప్రకారము మనము రాజోవు జన్మలతో సంపూర్ణత నొందెదము. రాజోవు జన్మలలో, రాజోవు జీవితములలోను మనము సంపూర్ణత నొందెదము; ప్రతి ఇరువదినాల్గు గంటలలోను మనకు కలుగు స్వప్నము లెట్లో ప్రతిజగత్తులును అంతే.

ప్రశ్న :- పోయినవారికి మనము ఆధ్యాత్మికముగా సహాయము చేయగలెదమా ?

ఉత్త :- అవును. చేయగలెదవు. వారి జీతవులనో, లేక వారి ఆకారములనో మానసికముగా మీ ఎదుట నుంచుకొని, వారు దివ్యత్వమే నని తలచుటవలన, అనుభవించుటవలన, గ్రహించుటవలన వారికి లాభము కలుగును. వారిని గూర్చి ముచిత్రపులను తలుపుము. వారిపట్ల మంచిభావములను కలిగియుండుము. అటులచేయుటచే నీవు వారికి సాయము చేయ గలెదవు; నీకును సాయము చేసుకొ గలెదవు.

ప్రశ్న :- వారు మనకు భౌతికవిషయములలో ఏమైన సహాయము చేయుదురా ?

ఉత్త :- భౌతికజగత్తులో మీకు ఇతరజనులు సహాయము చేయగలెదరేని, పోయినవారుకూడ మీకు సహాయము చేయుకలది చెప్పవచ్చును; కాని వేదాంతము ప్రకారము భౌతికజగత్తులోకూడ మీకు సహాయము చేసుకొగల్గినది మీరే. మృతజీవుల రూపముగానో, లేక బ్రతికియున్నవారి శరీరముల గుండనో, మీకు మీరే సహాయము చేసుకొనుచుంది. బయటి నుండి ఏమియుకోరక, మీ కేంద్రమును మీలోననే యుంచు

కొని, ప్రతిదానిని లోపలనుండియే వెనుకుకొనుచు లోపలి నుండియే గ్రహించుచు ఉండమని మిమ్ములను వేదాంతము కోరుచున్నది. నీ వర్హుడనై నచో, నీవు కోరివలసిన పనిలేదు. కోరదగిన వస్తువులు నీవద్దకే వచ్చును. నిన్ను నీ వర్హుడవుగా చేసికొందువేని, నీకు సహాయములేవైనా చేకూరును. ఇప్పుడు ఇక నిన్ను వేసినప్రశ్న కొచ్చెదము.

తూర్పిండియాను ప్రేమించునట్లు, భారతీయ భావములు ఎల్లప్పుడు మనస్సులో కలుగునట్లుచేయు పరిసరములలో ఎవడైన ఉండలేని, ఎల్లప్పుడు తూర్పిండియాను ఆతని మనస్సెడల నుంచు పుస్తకములను చదువుచు, అట్టి వ్యక్తులనే కలసుకొనుచు ఉండలేని, అట్టిమనుష్యుడు అమెరికన్ వాడో ఇంగ్లీషువాడో అయినప్పటికీ, తనభావముల ఫలితముగావాడు మరణానంతరము ఇండియాలోనే పుట్టును. ఇటుల తనకోరికల వలననే ఆతడు ఇండియాలో పుట్టును.

ప్రశ్న :- మనుష్యులు పోయి కుక్కలుగాను, పిల్లులు గాను పుట్టుదురా ?

ఉత్తర :- అది వా రుండు పరిసరములపై ఆధారపడి యుండును. వారి భవిష్యజన్మలు వారి ప్రస్తుత పరిసరములపై ఆధారపడియుండును.

ఇండియాలో ఒక మునివద్దకు ఇద్దరు మనుష్యు లొచ్చిరి. అందులో ఒకనిది కుక్కస్వభావము. రెండవవానిది పిల్లి స్వభావము. లేదా మునివద్దకు ఒకకుక్కపిల్లి వచ్చి ననవచ్చును. కుక్క ముని నీప్రశ్న వేసెను. “అయ్యా ఇదిగో ఈపిల్లి లేక

పిల్లి వంటి మనుష్యుడు. వాడుచాల దుర్మార్గుడు. చాలటక్కరి. చాలచెడ్డవాడు. అతడు రా నున్నజన్మలో ఏమగును ? తదుపరి ఆపిల్లి వంటి మనుష్యుడు మునివద్దకొచ్చి ఈ ప్రశ్న వేసెను. “అయ్యా ఇదిగో ఈ కుక్క లేక కుక్కవంటివాడు. వాడుచాల చెడ్డవాడు. వా డెప్పుడు అరచును. మొరుగును. మరణా సంతరము వాడువచ్చేజన్మలో ఏమగును ;” ముని నిశ్శబ్దముగా కూర్చొనెను. కాని ఆ ప్రశ్నలే తరచు అడగ బడుటచే అత డిటులనెను. “సోదరులారా! మీ రాప్రశ్నల నడుగకుండ యున్నచో ఎంతో బాగుండెడిది.” కానివారుజవాబు కావలె నని పట్టుబట్టిరి. ముని ఇటులచెప్పెను. “ఇదిగోపిల్లి. ఓకుక్కా, పిల్లి నీ సహవాసమున ఉంటున్నది. నీ అలవాట్లను నేర్చుకొనుచు అది నీతో బ్రతుకుచున్నది. అందుచే అది నీస్వభావమునే అలవర్చు కొనుచున్నది. ముందుజన్మలో ఈ పిల్లి కుక్క కాగలదు. అంతగాక ఇంకేమాత్రుంది?” “ఇక ఓ పిల్లీ! ఈ కుక్క నీతో ఉంటూ నీగుణాలను నేర్చుకుంటూ నీ అలవాట్ల నభ్యాసము చేసుకుంటూ ఉంది. అందుచే వచ్చేజన్మలో అది కుక్కకావలసినదే.” కుక్కతోను పిల్లితోను సహవాస మెవరు చేయునో వానిపై ఆధారపడి యుండును. ఈ ప్రశ్న వింక లోతుగా చూడవలెదు.

ప్రశ్న :—చచ్చిన తరువాత మనుష్యుడు తిరిగి ఎంత కాలమునకు పునర్జన్మ ఎత్తును ?

ఉత్తరము :—నే యొక మనుష్యుడు అనేక రకములయిన పనులు చేస్తూ ధనుకొనుము; అతడు నిధురహ్ను తిరిగి మర్నాడు

పొద్దున లేచును. అతడు నిదురపోవు కాలము ఘోరణము వంటిది; అతడు మేల్కొనుట యనునది పునర్జన్మవంటిది. అతడు నిదురపోయిన క్షణమునకు, మేల్కొను క్షణమునకు మధ్య గడచుకాలము - స్వర్గ నరకములలోను ప్రవేశగత్తుల లోను (Spirit worlds) గడచు కాలము వంటిది. ఈ లోకంలో మనము నాలుగైదు గంటలు మాత్రమే ఉండుకొను వారిని, పదిగంటలు పడుకొనువారిని, ఎనిమిది గంటలే పడు కొనువారిని చూచుచున్నాము. పిల్లలు ఎక్కువసేపు నిదురిం తురు. వృద్ధులు ఎక్కువగా నిదురపోరు. యువకులకు ఎక్కువ నిదురకావలె. కాన ఆ యా మనుష్యులపైనను, వారి ఆధ్యాత్మిక కాభివృద్ధిపైనను ఆధారపడియుండును. ఈ లోకములో మీ జీవితాని కొక నిలుకడ లేనట్లే, కొందరు పసిగిరిములోను, కొందరు ముప్పైవే డ్లు, కొందరు నూరేండ్లు బ్రతికి చనిపోయి నట్లే, పునర్జన్మకు కూడ ఒక నిర్ణీతమైన వ్యవధిలేదు.

ప్రశ్న :- ఈ కాలమున మన ష్యుడు వేదాంతమును అనుభవములోనికి తెచ్చుకొన వీలగునా? 20 వ శతాబ్దపు నాగరికతలో నుండువాడు వేదాంతమును ఉపలబ్ధించుకో గల్గునా? వేదాంతసాధనకు మనుష్యు డిటుల బ్రహ్మచరలెను; అటుల బ్రతుకవలెను. అని సూచింపబడినది కదా! అతడు హిమాలయారణ్యములలోనికి పోవలెనుకదా?

ఉత్తరము :- లేదు, లేదు. మీ రరణ్యములలోనికి పో నవసరములేదని, రాముడనుచున్నాడు; మాకు టైములేదు; మే మెన్నోకసమయ చూచుకోవలెను, మా బాధుమిత్రు లెంతో

కాలమును హరించుచున్నారు. అని జను లందురు. “దేవా! నన్ను నా శత్రువులనుండి రక్షింప” మని ఒక ప్రార్థనకలదు. కాని నేటి మనుష్యుడు, “దేవా, నన్ను నా మిత్రులనుండి రక్షింప”మని ప్రార్థించిన యింక ఎక్కువ బాగుండును స్నేహితులు మన కాల మంతయు హరింతురు; అపైన ఆదుర్దా కలుగును.

దీనిని కొకమాట. చదువుట లేక అధ్యయనముచేయుట అనేక విధములుగ నుండు నని మీ రెరుగుదురు కదా! కొందరు చిలుకలవలె నాలుకలతో చదువుదురు; కొందరు కళావంతులు (Artists) ఇంజనీర్లువలె చేతులతో అధ్యయనము చేయుదురు, కళావంతులందరు శాస్త్రజ్ఞులు కాకని రాముడనుటలేదు. కాని శాస్త్రజ్ఞులు కానట్టి కళావంతులను మనము చూచినాము కదా! బలతత్వ శాస్త్రజ్ఞున మావంతులము లేకుండనే, సముద్రములో ఇటు అటు ఈదగలవారిని చూచినాము కదా! వాయు తత్వజ్ఞున మేమాత్రము లేకుండనే, గాలిలో విమానముల నడుపువా రున్నారు. మందుల తయారుచేయు వర్తకులకు సాధారణముగా రసాయనశాస్త్రముతో పరిచయ ముండదు. చేతులతో అధ్యయనముచేయుట మంచిపనే. హృదయముతో అధ్యయనము చేయువారు కొంద రున్నారు. వారే లోకమున ధన్యులు. నానుభూతిగలవారు; ఒక వస్తువును చూచుటతోనే గ్రహించువారు, యోగదృష్టికలవారు - వీ రందరు ధన్యులు; కాని, వారు కేవలము హృదయములతోనే అధ్యయనము చేసినచో వారి విద్య అక్కరకురాదు. వారి జ్ఞానమును వారి

విద్యను ఇతరులకు నేర్పవలెనన్న, వారికి గాఢమైన కోరిక, దానితోపాటు మంచి సంస్కృతి ఉండవలె. వారు కేవలము హృదయమునే అనుసరించినచో, వా రేకక్షతావలంబకులు; బుద్ధి, హృదయము, నేర్చిన చెయ్యి నోరు కలిగి మూడు విధము లాకార్యచరణ చేయగలవారే లోకమున కెక్కుడు ఉపకారకులు; ఏరే పెద్ద విద్యావంతులూ, నిజమైన సంస్కృతి గలవారు.

అటులనే, రాముడు వేదాంతమును మీరు కాదేనా, వాచా, మనసా, అన్ని విధముల నేర్చుకోవలె నని కోరుచున్నాడు. అది మీ రక్షములోని కెక్కి మీ నరములగుండా పరుగులెత్తి, మీ హృదయము నావరించి, మీ బుద్ధిని ఆభిషేకము చేసి, మీరు మీ అస్థిత్వమును నానబెట్టవలెను. అప్పుడే మీరు ఉన్నితినందురు. అప్పుడే మీరు ఏ దృష్టితో చూచినా స్వతంత్రు లయ్యెదరు, అప్పుడే మీరు మీ దేవరూపమును గ్రహింపగల్గెదరు. మీ స్వస్వభావము నందెరరు. ప్రతివిధముగా స్వతంత్రు లయ్యెదరు.

ఈ శరీరమునకు ఆ శరీరమునకు, మీకు భేదము కనపడినచో, ఎవరైన మనుష్యుడు హృదయపూర్వకముగా బోధించుట లేదని తోచినచో, అది మీ కనవసరము; దానితో మీకుపనిలేదు. విషయమును మీకు మీరే గ్రహించి అందలి సత్యమును త్రికరణశుద్ధిగా అనునగించి చూడుడు. దాని జీవితమందచులుబొప్పెట్టిన నీ వితోధిక ఉన్నతిని పొంది ఇంకను

బాగుపడెదవు; వైభవోపేతుడ వయ్యెదవు. మీ రలాగు కావలె నని రాముడుకోరుచున్నాడు; అని కడు.

రామునిలో వేయితప్ప లున్న మీ కేమి? రాముని తప్పలకు రాముడే బాధ్యుడు. రాముడు మీకు పరమ సత్యము నిచ్చుచున్నాడు. దానిని మీ జీవితముగా చేసికొనుడు; మీ కది ఆనందమును చేకూర్చును; అది మిమ్ములను సంశయ రహితములుగా చేయును.

తాను బోధించు దానిని రాముడమములో పెట్ట డను కొనుడు; రాముని పరిస్థితులు లేక పరిసరములు ఆతని కడ్డు తగులుచుండవచ్చును. కాని మీకు ఆ సత్యమును అమలులో పెట్టి చూడవచ్చును.

అటులనే ఈ కార్మికులు, ఈ ఎజెనట్లు మున్నగు మహాపురుషులు ఏమి చేయవలయునో తమ బుర్రలతో స్థాన వేయుదురు వారు ఏర్పరచు ఆదర్శములు వారు వేయు స్థానములు చేతితో అనుభవరచ వీలులేదు; వాటిని పనిచేయించుటకు మిషన్లు కావలెను. మీకు చేతు లున్నవి. మీరు మెషీన్లను తిప్పగల్గెదరు; మీరు మెషీన్లను చేయగల్గెదరు. ఈ స్థానము వేయ మీకు శక్తిలేకపోవచ్చును. కాని వానిని గ్రహించి అనుభవములో పెట్టుటకు చేతు లున్నవి కదా !

కూలివాళ్ళతో వచ్చిన కష్ట మిదే; వారి కీయబడిన స్థానము తీసికొని ఆ ప్రకారము చేయరు.

అటులనే “తాను చెప్పిన దేమో చేయకు; కాబట్టి ఈ గురువు చెప్పినది గ్రహింపము” అను జనులవాదముకూడ మూర్ఖమే.

ఒకడు టానిక్కులను, పాలను, తీపివస్తువులను అమ్ము ననుకొనుడు వాడు టానిక్కులను పుచ్చుకొనడు; కాబట్టి వాడు పాలను త్రాగడు; కాబట్టి వాడు తీపివస్తువులను తినడు: కాబట్టి వానివద్ద నీవు ఏ వస్తువులను కొనరాదా?

ఒక డాక్టరు కేమైన రోగమున్నచో దానికి చికిత్స చేసికొనుటకు ఆతనికి చేతగాకపోవను ఆతనివద్ద మందు తీసికొనవేని అది తెలివితక్కువే నని వేదాంత మును. ఏదో జబ్బుండుటచే వైద్యునికి రోగ మొచ్చినది నిన్ను బాధించు రోగమునకు మందెరుగును. కాని తన్ను బాధించు రోగము నకు వాడు మందెరుగడు ఆతడు తనను నయ్యము చేసికో లేదేమో కాని నీకు నయ్యము చేయగలుగు

అనేకులు గంధకర్త ఎవరో తెలిసినగాని పుస్తకములను చదవరని రాముడు ఇండియా, అమెరికాలలో జనులతో సంభాషించునపుడు కనుగొనెను. “ఇదిగో వీడొక గంధకర్త వీడు వెధవపని, ఈ వెధవపనిచేసినాడు; పైగా దేవుడిని చెప్పు కొనుచున్నాడు. వాడి పుస్తకము నేను చదువను.” అని చాల మంది అనెదరు. కాని రాముడనున దేమన, “అన్నా! పొర పాటు పడకుము; వాడు చెడ్డవాడుకావచ్చును. కాని వాడిచ్చు సత్య మేమో చూడుము; సత్యమును దాని విలువపైననే గ్రహించుము.

ఇండియాలో, పర్షియా చక్రములతో బావులనుండి నీరు తోడెదరు. నీరు బయటకొచ్చి పత్తేకముగా కట్టబడిన రిజర్వాయరులో పడును. అక్కడనుండి చిన్నకాలవలద్వారా పొలాలలోనికి పోవును. నీరు బావిలోనున్నప్పుడు అచట పచ్చిక గాని, పంటగాని, చెట్లుగాని లేవు. నీరు రిజర్వాయరులలో ఉన్నప్పుడు ఏమియులేదు. కాని నీరు పొలాలకు ప్రాకినంతనే నేలసారవంతమై, పచ్చిక కానవచ్చును. నీరు బావిలోనూ; రిజర్వాయరులోనూ ఉన్నప్పుడు పచ్చికకక్కడాలేదు; గావున, నీరు పొలాలలో పచ్చికను పుట్టింపదని వాదించలేము.

అటులే, జ్ఞానము యొక్కడనుండియైననుసరే; గ్రహింపుడు; అని రాముడు మీకు చెప్పుచున్నాడు; “జ్ఞానము ఇండియానుండి వచ్చుచున్నచో, ఆ దేశస్థులు అంత అధోగతిలో ఉన్నారేమని అనకుడు. సత్యమును దాని విలువచూచి గ్రహింపుడు సత్యమును దాని వెల నిచ్చి పడికట్టుడు. మనుష్యుని కానంత మిచ్చు మార్గ మదియే; దేవుని చేరగల మార్గ మదియే. అది మిమ్ములను అన్ని ఆనందాలనుండి బయటికి తెచ్చును; దౌర్భాగ్యమునుండి నిన్ను విముక్తుని చేయును. అది ఒకటే మార్గము; మరొకటి లేదు. అటులే, క్రైష్టచరిత్రము నిర్మలము, పవిత్రము అయినచో, సత్యమంతయు క్రైష్టజోధలలోనే ఉన్నదనిగాని, అవియంతయు సత్యమే సనిగాని నిర్ణయించకుడు అని రాముడు మీకు చెప్పుచున్నాడు. కొన్ని సారులు మన మెంతో సుందరమైన యువకులను చూచుచున్నాముకదా! వారిలో ఎంతో దుర్మార్గముండును. ఒకని

కర్మలు, బోధలు, వ్రాతలు యెంతో బాగుండవచ్చును; కాని అందువలన ఆతనినుండి వచ్చునదంతయు మంచికాదు; ఆతని నైత్తురో, ఎముకలో మంచివికావు.

అటులనే బైబిలు చదువునప్పుడు, అందులో నున్న దంతయు క్రైష్ట బోధలకే వర్తింపకుడు. క్రైష్టసంపూర్ణుడు. ఆతని బోధలూ సంపూర్ణములు. కాని ఏది ఒకదానికి చెందినదో అది మరొకదానికి వర్తింపకుడు; దాని అసలు విలువ ఏమిటో చూచి పుస్తకమును గ్రహింపుము. ఇసేక్ న్యూటను వ్రాసిన ప్రిన్సిపియాలో ఎన్నో తప్పులు గలవు. ఆయన రోజులలో ఆయన అందరికంటె మంచివాడై యుండవచ్చును. కాని ఆయన పుస్తకములను వాటి విలువ చూచియే గ్రహింపుము.

అటులనే, రాముని సుగుణములతోగాని దుర్గుణములతోగాని మీకు పని లేదు అని మీకు రాముడు చెప్పచున్నాడు. దాని విలువ ఏమిటో చూచే ఆ ఆధాత్మిక బోధను గ్రహింపుము. వేదాంతబోధలు మిమ్ము ఉన్నతికి గొనిపోవును. దానిని తనబోధగా గ్రహింపు మని రాము డనుటలేదు; అది మీకోరకే, మీదే.

వేదాంత మనగా బానిసత్వముకాదు. బౌద్ధమతమనగా బుద్ధునికి బానిసత్వము. మహమ్మదీయమత మనగా మహమ్మదుకు బానిసత్వము; కాని వేదాంతమనగా ఏముషికిని బానిసత్వముకాదు, అది సత్యము. సత్యము ప్రతి వారికి చెంది యున్నది.

ఎండలో కూర్చొనినప్పుడు, మనము సూర్యునిపట్ల కృతజ్ఞులముకాము. ఎందుకన సూర్యుడందరివాడు. అట్లే రాముడు వేదాంతసూర్యుని రశ్మిలో కూర్చొనినచో మీరును కూర్చొనవచ్చును. రామునిదైవత్వే అది మీదియునై యున్నది. సత్యము ఇండియా కెంతగా చెందునో, మీకును అంతగా చెందును. దానిని గ్రహించండి. దాని విలువచూచి దానిని పొందండి. అది మంచిదైనచో ఉంచుకొండి. అదిచెడ్డదైనచో, తన్నిపారబ్రోలండి. ఇండియాకు మహమ్మదీయ మతమును, క్రైస్తవమతమును తెచ్చినట్లు మేముదానిని కత్తితోను, డబ్బుతోను తీసుకురావటములేదు. రాము డా విధముగా దానిని తేవటములేదు. వేదాంతము మీది. దానిని గ్రహించండి. అవలంబించండి.

ఒకమిత్రుడు సూర్యరశ్మిలో కూర్చుండియు, దాని ననుభవింపలేకపోయినచో, మీరుదానిని అనుభవించకూడదా? వేదాంతముతోనూ అంతే. దానివిలువచూచి దానిని తీసికొనండి. దానిని నేర్చుకొండి. దానిని బీబితములో అనుసరించండి; వ్యక్తిత్వముల నన్నిటిని చాటండి. ఈ క్రైష్టులను బుద్ధులను, మహమ్మదులను, రాములను అతిక్రమించిపొండి. “ఈదేహమును మీకాళ్లకిందవేసి త్రొక్కండి. నేనీ దేహము కాదు. అదిగ్రహించండి. అది తెలిసికొనండి. నేనేసత్యము. నన్ను తెలిసికొనండి. స్వతంత్రులు కండి.” అది అనుభవములో గ్రహించి, ఓంకారము నుచ్చరించండి. “నే నున్నాను.” (I am) - ఓం, ఔహోహా, క్రైష్టులకు క్రైష్టు నేనే అని ఉచ్చరించు

రించండి. నన్ను తెలిసికొనండి. నేనే నీవు. ఇదిగఁగించిన నీ
అదుర్దాలన్నీ పోవును. ఈతోందరనా, ఈవెనకాముందు చూడట
మును అంతనూ వదలివేయండి. కైష్టలను, మహామృదులను,
వారినే స్థిరపద్రుపదర్శకులుగా చూచు మిత్రులను అతిక్ర
మించి పోండి.

వారు మాల్పొందువారు. వారు నిలుకడలేనివారు. ఈ
ఛాయలకన్నిటి వేరుకారణమైన పరమసత్యము నెఱుగుడు. అది
తెలిసికొని స్వతంత్రులు కండు.

ఓమ్!

ఓమ్!

ఓమ్!

వి వి ధ స ం భా వ ణ లు.

[ప్రశ్న :- ఒకేఒక్క మతము ఎన్నటికైనా మానవుల నందరిని ఏల గలుగునా ?

ఉత్త :- అవును. కాదు. భవిష్యత్తులో ఇక మతములూ మనుష్యులను ఏలుట యనునది ఉండదు; మానవలోకము కూడ ఒకమతమునకు చెందుటయనునది యుండదు. మతమే మనుష్యునికిచెంది యుండును.

[ప్రశ్న :- ఒకేమతము మనుష్యుల నందరిని పాలింప గలదా ?

ఉత్త :- లేదు. భవిష్యత్తులో మనుష్యులను ఏమతమూ పాలింపదు.

మతములు, సంస్థలు, న్యాయనూత్రములు, అన్నీ మనుష్యునికేచెంది యున్నవి.

న్యాయనూత్రములు నాకొఱకే అయిఉన్నవి. నేను న్యాయనూత్రముల కొఱకు, సంస్థలకొరకు పుట్టలేదు.

భవిష్యత్తులో మనుష్యులలోకము నంతను సేవించునట్టి మతము ఉండబోవుచున్నదిగాని, పాలించుమతముకాదు.
(A religion which will serve not rule.)

ఇక ఆ “ఒకేమతము” అనుశబ్దమునుగూర్చి, రాము డనునదేమన మానవు లందరిని సేవించుటకు ఒకేమతముండ గలదు. అయితే అది ఏమతము ? అది ఏ మతమో చెప్ప

టకు ముందుగా ఆ మతమునకు పేరేమియు ఉండదని రాముడు చెప్పుచున్నాడు.

అయితే అది ఏ మతము? అది వేదాంతము శాస్త్రీయ మతము. వేదాంతమే విశ్వమతము.

ఇక మతమనగా కరుడుగట్టిన యొక సిద్ధాంతమని మీ అభిప్రాయమైనచో, మీరు మేల్కొనవలసినదే. ఈ రకపు మతము ఇక భవిష్యత్తులో నుండబోదు. ఇదిగో నేడు సైన్సు సభ్యులము చేయుచూ జ్ఞానముయొక్క ఉన్నతస్థరములలో ఏమి జరుగుచున్నదో కండ్లనువిప్పి తెలుసుకొనుచున్నవారున్నారు. ఇటువంటి స్వతంత్రపురుషులు అన్నిరకముల సిద్ధాంతములకు; వాదములకు అతీతులు. నిజమైన మతము మనకు స్వతంత్ర నిచ్చుటకుగాని, మనలను బంధించుటకు గాదు. మతము మనలను పరిపాలింపగలవారినిగా తయారుచేయుటకు గాని మనలను బానిసలుగా చేయుటకు కాదు.

మతములో పేరులు ఈ లోకమున నెంతో హాని చేయుచున్నవి. బౌద్ధ క్రైస్తవ మను పేరులను తీసికొనుము. ఆ రెండుదృక్కోణముల మధ్య ఎంతో భేదము గలదు. బౌద్ధ మతము ఇండియాను నాల్గు సంప్రదాయములుగా విభజించినది. వైనాలో బౌద్ధులు సప్తసాంప్రదాయములుగా విభజింపబడిరి.

ఒక మనుష్యుడు హిందువు నని చెప్పుకొనును. వాడు క్రైస్తవునితోను, మహమ్మదీయునితోను పోరాడును. ఎందుకు కేవలము హిందువు అను పేరును నిలబెట్టుకోదలచి వా ఆలోచనలను విశ్లేషణ చేసితివేని క్రైస్తవు లనభిమతిగలవారితోగూడ

ఎక్కడ క్రైస్తవత్వము వేలకొలది హిందువులలో గలదు. కాని తమ పేరున ధర్మచారిపట్ల వా రాసక్తి కలిగియుందురు.

శిష్యుల్ మనమునుగూర్చి మరొకమాట. వేదాంత శాస్త్రము, లేక వేదాంత సాహిత్యము ప్రతిపల్లెలోను, ప్రతి ఇంటిలోను వ్యాపించినపుడే ప్రతివానికి తగిన మతమురాగలదు. శాస్త్రీయమతము విశ్వమతము అయిన వేదాంతము ప్రపంచ మంతటా వ్యాపింపగల దూరమున లేవు, కాని మనస్సుడు వేదాంత మను శ్రేయన కలీతుడు కావలెను బాధు నను పేరున కలీతుడు కావలెను. ఇంతకు నామము లన్నిటికి అలీతుడు కావలెను.

నీకు కొన్ని అభిప్రాయము లున్నవి. మరొక వ్రాచ్చి స్వరమునకు దారి తన మతమే ననును. అది వానికిని, వాని జేవునికిని మధ్యవిషయము. అందులో జోక్యము కలుగజేసి కొనుటకు నీ కేమి అధికారము గలదు? నీ కధికారము లేదు.

ప్రతివాని మతమూ, వానికి, వాని జేవునికిని సంబంధించిన విషయము అను సత్యమును గుర్తించ మని వేదాంతము యొక్క ప్రధాన ఉపదేశము

ప్రశ్న :- తమ ప్రాణమును తామే తీసికొనువారి ఆత్మల కేమగును ?

జ్ఞాత :- ప్రతివాడూ తన ప్రాణమును తానే తీసుకొనును అని రాముడు చెప్పుచున్నాడు. చచ్చునట్టి ప్రతివాడు ఆత్మ హత్య చేసుకొనుచునేయున్నాడు. చచ్చువారి కేమగుచున్నది?

విశేషమైనదేమి అగుటలేదు. అటులనే ఆత్మహత్య చేసుకొని నారని తలంపబడువారికిగూడ విశేషమేమీ జరుగదు. ఈ జీవి తములో నీపని పూర్తి అయినదాక నీవు చావలేవు; మరణ మెటుల సంభవించుచున్నది?

తమ కోరికలద్వారానో, తమ అజ్ఞానము ద్వారానో చిక్కులలోపడి ఈదేహము పోవుకాక యని కొందరు కోరి కొందురు. నారి అంతరహృదయములో వారు చావు కావలె నని కోరుదురు. చావు వారి కొచ్చును. అదీ నియమము. తమ కోరికలవలనే వారు రోగములను తెచ్చిపెట్టుకొందురు. రోగశయ్యపై నున్నప్పుడు ఫలించుచున్న తమ పూర్వపు కోరి కలవలనే వారాస్థితి కొచ్చి చావు కావలెనని మిక్కుటముగా కోరుదురు చావు వచ్చును. అందరూ ఆత్మహంతకులే (Suiciders).

[ప్రశ్న:- వెనుకటి జన్మలు జ్ఞాపక ముంచుకొనుట సాధ్యపడునా?

ఉత్తరము:—చాలా వీధులగుండా పోయి, ఇంకా అయిదు వీధులగుండా పోవలసిన వానివంటివారు వెనుకటి జన్మలను జ్ఞప్తిచేసుకో ప్రయత్నించువారు, జ్ఞప్తియుంచుకొను వారు. ఇంకా అయిదు వీధులు పోవలసియుండగానే, తాను బయలుదేరిన వీధిపేరు, తాను దాటిన వీధులన్నిటిపేరు, పదునైదు నిమిషముల క్రిందట తానున్నచోటు, ఒక గంట క్రిందట తానున్నచోటు అడుగుట అనవసర శ్రమకాదా? మనస్సు డెప్పుడు ముందుచూపు కలిగియుండవలె. వెనుక

చూపువలని లాభ మేమి? ముందుకే సాగుము. నీ వెన్నో బస్మలనెత్తితివి ఎన్నో వీధులను జాటితివి; ఇప్పు డిక ముందు కేగవలయును. నీవు ముందుకే సాగించో, మంచిదే. నీ వాగినచో పగతి కడ్డంకివగుచున్నావు. చెడగొట్టుకొనుచున్నావు. ముందుకే సాగుము.

ప్రశ్న :- భౌతిక దేహ మందుండగానే, మానసికసీమ (Mental plane) లో సచేతనముగా వ్యక్తీకరించుకొనుటకు వీలగురా? దివ్యజ్ఞాన సమాజపు బోధకులు వీలుకాదని చెప్పినారు.

ఉత్తరము :- ఈ ప్రశ్నలో చాల అంశములున్నవి; వివరముగా చిచారించుట కిప్పుడు వ్యవధిలేదు.

దివ్యజ్ఞాన సమాజస్థులు అనినట్లు వీలుకానిమాట నిజమే. మానసిక ప్రాకృతికసీమలు తోడుతోడుగా పోవును. మానసిక పరిశోధనలు మనస్సుద్వారానే చేయబడవలెను. కాని భౌతికసీమలో పనులు కేవలము మనస్సుద్వారానే కాక శరీరమువలనకూడ జరుగుచున్నవి. భౌతికసీమలో మన స్పెర్శో పనుల జేయుచున్నది. తాళ్లు, ఓడలు మున్నగున వన్నీ మీ మానసికభావముల వ్యక్తీకరణములే. కాని ఈ భౌతిక వస్తువులు శరీరముద్వారానే ప్రాకృతిక వ్యక్తీకరణము నందినవి. ఓడలను నిర్మించుటకు, తాళ్ళు (Cables) తయారుచేయుటకు పనిముట్లు నుపయోగింపవలెను. మన స్నా నాయకుడు లేక పనిముట్లు? మనస్సుకూడ ఒక సాధనమే (Instrument) కర్తకాదు.

పెద్ద పెద్ద ఓడలు, భవనములు, శిల్పములు మొదలై నవి మనస్సుద్వారానే యోచించబడి, శరీరముద్వారా తయారు చేయబడుచున్నవి.

నీ ఏకత్వమును గుర్తించుటకు నీవు రెంటిని ఉపయోగించ వలసినదే. ఏకత్వమును గ్రహించుట, మానసికసీమగో వ్యక్తీకరించుట యనునవి భిన్నవిషయములు. నీ ఏకత్వమును గ్రహించుటకు నీవు మానసిక భౌతికసీమల రెంటిని - రెండు లోకములను తృణప్రాయముగ చూడవలసినదే.

ప్రశ్న :- దేవుడు సర్వశక్తిమంతుడైనచో, మనమే దేవుడైనచో, కళ్లతో ఏల వినరాదు? చెవులతో ఏల చూడ రాదు?

ఉత్తరము .- నాకాళ్లు, నాముక్కు, నాకళ్లు, నా చేతులు అని నీ వనుచున్నావు. అవి నీవైనచో, చెవులగుండా ఎందుకు చూడవు, కళ్ళగుండా ఎందుకు వినవు? దేవుడు ఒకడే అయినచో, సర్వశక్తిమంతుడైనచో, ఆయనను ఆయన ఇష్ట మొచ్చినట్లు చేయనిమ్మా.

దేవుడు కొన్నిసీమలలో మనస్సు ద్వారాను, మరికొన్ని సీమలలో శరీరముద్వారాను ప్రకటించుకొనును. అతడు విశ్వ మంతటా వ్యాప్తుడు. అతడు పరతంత్రుడైనచో, అతడు మనుష్యుని కోరికలు ప్రకారము చేయును.

మనుష్యులయొక్క న్యాయనూత్రములు, శక్తులు, కోరి కలవలన ఆయన బంధితుడు కాదు కాబట్టి, ఆయన తన ఇష్ట మొచ్చినట్లు చేయును.

నీవు ఆలోచించు నట్టి, వాంఛించునట్టి మనస్సువు కావు అని రాముడు చెప్పుచున్నాడు. నీవు మనస్సువైనచో నీ ఇష్ట మొచ్చినట్లు చేయగలవాడవే. అప్పుడు నీవు మనస్సుయొక్క కార్య ప్రణాళికను, దేహముయొక్క కార్య ప్రణాళికగా మార్చ వలనుపడెడిదే. కాని నీవు కామనాయుతిమగు మనస్సువు కావు; ఈ ప్రపంచములో సమస్తము చేయుచున్న దేవుడవరో అదే నీవు.

మనస్సు కఠీతడవుకమ్ము. మనస్సు వాంఛించును. నీ వీ కోరికలుగాని వాంఛలుగాని కావు.

ఏది చెల్లును పెరుగనట్లు, పక్షుల నెగురునట్లు చేయు చున్నదో అదీ నీవు. నీవే దేవుడవు; దేవుడే నీవు. దేవుడు నీయొక్క విశేషణము (గుణము) కాదు.

[ప్రశ్న:- వర్తులములను వలయములను, (Rings and Rounds) అధ్యయనము చేయుట అవసరమా ?

ఉత్తర:- నీ మనస్సులో అజ్ఞాన మున్నంతకాలము, నీ కన్నివిధములైన ఆటవస్తువులు, అన్నివిధములైన ఆహ్లాదములు కావలెననియుండును. నీవు పెద్దవాడివైనప్పుడు, ఈ ఆటవస్తువుల నన్నిటిని వదలివేసెదవు. నిజమైన జ్ఞానము కలిగినప్పుడు, నీవుభౌతిక లోకముయొక్క, కారణ లోకముయొక్క ఆట వస్తువుల నన్నిటిని విడనాడెదవు. అది పొందనంతవరకు, నీ వీ వస్తువులతో సంతోషపడకమానవు.

జ్ఞాన మనగా అజ్ఞానమును తగులబెట్టుట.

జ్ఞానాజ్ఞానములు ఒకే సోపానపరంపరలోని అరోహణావరోహణలు. అజ్ఞాన మనగా సోపానము క్రిందికిదిగుట. జ్ఞాన మనగా సోపానము పైకి ఎక్కుట. ఒకే వస్తువును దృక్కోణభేదముతో చూచుట.

ప్రకాశము, అంధకారము అనునవి భిన్నములుకావు. పరిమాణమందు భేదముగల ఒకే వస్తు వని శాస్త్రము చెప్పుచున్నది.

ఒక చీకటి గదిలో కూర్చొనము. కొంచెముసే పయిన తర్వాత కంటిపాప పెద్దదగును. అప్పుడు నీవు చూడగల్గెదవు. అదివరకు చీకటిగా నున్నది వెలుతు రగును.

జ్ఞానాజ్ఞానములు విరుద్ధవస్తువులుకావు. భేదము పరిమాణమందులేవు, వస్తుగుణములోలేదు. నీ వజ్ఞానములో నున్నంతవరకు, జ్ఞానసోపానపు క్రింది మెట్టుపై నున్నా వన్నమాట. క్రిందిమెట్టుపై నున్నంత కాలము వర్తులములతోను, వలయములతోను సంతోషింపకమానవు; నీవు పైకికినకొలది అవి వదలిపెట్టెదవు.

ప్రశ్న:- “వాయిస్ ఆఫ్ సై లెన్స్” అను పుస్తకములో ఇటుల చెప్పబడినది. “ప్రకృతియొక్క ఆత్మ, పురుషునియొక్క ఆత్మ ఎన్నటికి కలయజాలవు. రెంటిలో ఒకటి అదృశ్యము కావలసినదే. రెంటికి తావులేదు.” వేదాంతముయొక్క అభిప్రాయముకూడ ఇదేనా ?

ఉత్త:- ప్రకృతియొక్క ఆత్మ, పురుషునియొక్క ఆత్మ కలయజాలవు. ఈ రెండు శబ్దములకు, మామూలుగా అను

కొనుదానికంటే భిన్నమైన అర్థమున్న దని రాముడు తలచుచున్నాడు.

పురుషుని ఆత్మ నుపలబ్ధిచేసుకొనుటకుమున్నే ప్రకృతి యొక్క ఆత్మ అదృశ్యము కావలెనని చెప్పబడింది కాదా! ఆ ప్రకృతియొక్క ఆత్మ అనుదానినే రాముడు, నీటిలోబడు ప్రతి బింబమువలెనున్న తప్పుడహంకారము లేక అనాత్మ అవినాడు.

దేవునితో నీకుగల ఏకత్వము గురుతించుటకుముందు అది అదృశ్యము కావలెను. ఆ అర్థములో నది నిజమే. అజ్ఞానా లోచనలు పోవలెను. నీకు శరీరముతో తాదాత్మ్యమున్నదని చెప్పు: ఈ అజ్ఞానము, ఈ అంతయు నాదేనను త్కుడ్రమగు అహంతయే ప్రకృతియొక్క ఆత్మ - అదియే ముందుగా నశించవలె

ప్రకృతియొక్క ఆత్మ, పురుషునియొక్క ఆత్మ అను శబ్దములకు - ప్రకృతి ఇచ్చటనున్నది; పురుషుడక్కడనోనున్నాడు; ప్రకృతికొక ఆత్మవున్నది. పురుషునికి మరొక ఆత్మయున్నది. అవి రెండు వేరు వేరు పదార్థములు - అని అర్థమైనచో అవి తప్పే. ప్రకృతి పురుషుల కొకే ఆత్మ.

పురుషుడు అను శబ్దము ఇంగ్లీషులో అపార్థము చేయబడుచున్నది. (Spirit is misunderstood) దార్శనికులు మనస్సునునదే పురుషుడనుదాని కర్థమైనచో అప్పుడుకూడ మనస్సుకు ప్రకృతికి రెండు వేరు ఆత్మలు లేవు. అవి రెండు ఒకటే. భేదము పరిమాణమందేగాని, స్వభావమందు కాదు.

మనస్సు, ప్రకృతి (matter) ఒకటేనని సైన్సు ఋజువు చేసినది. ప్రకృతి, శక్తి (చైతన్యము) రెండూ ఒకటేనని దార్శనికులు చూపెదరు.

ఇండియాలో 10,000 వండ్లక్రిందటే తెలిసియున్నను, అణువులు శక్తికికేంద్రము లని యూరోప్ నకు లైబ్ నిజ్ ముందుగా చూపెను. ఈ సిద్ధాంతమును సైన్సు ఋజువుచేసినది. గణితశాస్త్రపు లెక్కలతో లార్డు కేల్వీన్ ఒక ప్రసిద్ధ నిబంధనలో ప్రకృతి, శక్తి (Matter and Force) ఒకటేనని చూపినాడు. అట్టిచో ప్రకృతిపురుషు లెట్లు భిన్నులు? ఒకవేళ ఆయన మనస్సు, ప్రకృతి అను అర్థములో ఉపయోగించినను అవి రెండూ ఒకే వస్తువులు కదా!

పర్వతములవద్ద కెళ్లుడు. హిమాలయములపై నీవెంతో వైభవోపేతములైన దృశ్యముల జూచెదవు. అచ్చట పుష్పముల సౌరభము, పక్షుల కలరవము, నదీఘోషలు, శీతల వాయువులు — ఇవి అన్నియుకలవు ఇవి ఏమిటి? ఇవి ప్రకృతి కావా? కాని ఈ ప్రకృతియంతయు, శక్తిలోనికి — ఆలోచనలలోనికి, ఉత్సాహములోనికి, దైవచైతన్యములోనికి మార్పొంది సంగీతముగా పరిణమించి నీలో ఉన్నతభావములను సృష్టించుచున్నది. ఇట్లు బాహ్యప్రకృతి భావములుగా పరిణమించుట చూచుచున్నాము. మీ పెద్ద పెద్ద భవనములు; ఓడలు, పట్టణములు, నగరములు, స్త్రీపురుషులు — వీని సంగతి మూత్ర మేమి? ఒక పూసివియన్నీ కేవలము మనోభావములుగా

నుండెను. ఇట్లు మొదటగా మనస్సులో కట్టబడి ఆపై బయట లిక్కింపబడెను.

నీస ఆవిరిగాను, ఆవిరి నీళ్ళుగాను మార్చబడినట్లే హిమాలయములలో భౌతికపదార్థములు మానసికభావములుగా మారుచున్నవి. దీనివలన ఏమి తేలుచున్నది? రెండూ ఒకటే నని. ప్రకృతిపురుషులు భిన్నులైనచో, పురుషుడు ప్రకృతిపై తన ప్రభావ మెట్లు చూపగలుగు?

పర్షియన్ భాషలో ఒక అందమైన పద్యము కలదు. దాని తాత్పర్య మిది: మేఘములనుండి కన్నీటిరూపముగా ఒకచిన్న నీటిబిందువు పడెను “ఈ ఏడ్వెందుకు” అని అడుగగా ఆకన్నీరు ఇటుల సమాధాన మిచ్చెను. “అహ! నే నెంతటి చిన్న దానను: యు దమైనదానను; నే నెంతటి తుచ్ఛురాలను; చిన్న దానను; సముద్ర మెంతటి పెద్దది. నా చిన్నతనమును చూచుకొని నే నేడ్చుచున్నాను.” “ఏమవబోకుము. నామరూపములకు మాత్రమే సంకుచితముగా బంధితుడవు కాకుము. లోనికి చూచి, నీవేమిటో తెలిసికొనుము. నీవు నీరుకావా. సముద్ర మేమిటి? అదిమాత్రము నీరుకాదా? నిన్ను నీవు దిక్కలముల వలన పరిసీమితమైన దానినిగా చూచుకోకుము. దిక్కలముల కావలచూచి, నీ సత్యత్వమును గమనింపుము” అని దానికి చెప్పిరి; ఒక వస్తువుకు సమానముగానున్న మరిరెండు వస్తువులు పరస్పరసమానములుకదా! కాలపరిసీమితునిగా చేసికొనినప్పుడు నీవు దుఃఖితుడ వయ్యెడవు. అన్నిటిని దాటి పోము. ప్రకృతి పురుషులు మాత్రమేకాక, అన్నివస్తువులే

ఒక టేఆత్మ కాలాతీతము. ప్రపంచమంతయు నీలోననే ఉన్నది కలలలో నీవు అడవులలోనికి కొండలలోనికి, పోయినట్లును, నదులను, వాగులను చూచినట్లును, అవన్నియు ఎచటనో బయట నున్నట్లును తోచినను, అవన్నియు నీలోనేకదా ఉన్నవి. అవియన్నియు బయటనున్నచో, గది నిలువదుకదా! పక్కంతయు నీవు నాచు నీటితోనే తడిసిపోవును కదా!

అటులనే, వేదాంత మిటుల అనుచున్నది. “ప్రపంచ మంతయు నీలోనే ఉన్నది కారణ, మనో లోకములుకూడ నీలోనే ఉన్నవి. అయినను నీవువానిలో నున్నా ననుకొనెదవు. తన బాటనవేలిపై నొక అద్దమును ధరించినస్త్రీ దానిలోనికి చూచుకొని, తా నసలుబయటనే యున్నాను అద్దములో నున్నా నని తలచినట్లే, ప్రపంచము నీయందున్నదిగాని, నీవు ప్రపంచమందున్నావు. రెండువిధముల సంభాషింతున్నవి. తలతో మాట్లాడునది; హృదయముతో మాట్లాడునది; తలతో మాట్లాడు సంభాషణతో ఏ యణములోనైనా యాగవచ్చును. గాని, హృదయముతో మాట్లాడుసంభాషణతో కష్టము.

అనేకరకములైన బూర లున్నవి. కొన్ని నెమిలికూత వలెను, కొన్ని కోడికూతవలెను, మరికొన్ని పందికూతవలెను ఉండును. ఈబూరలలోగూడ ఉండినచో పంది అరచినట్లు, కోడికూసినట్లు, ధ్వనివచ్చును. కాని అసలు కోడినో, నెమిలినో నీశ్చిహ్నమొచ్చినప్పుడు అరచునట్లుగాని, అరుపును ఆపునట్లుగాని చేయలేవు. అవి దిక్కాలములచే బంధితములు కావు. హిమాలయములలో సంగీతము ప్రవహించుచుండును. అది భావ

ములుగా మారి ఎచటికిపోవునో ఎవరూ ఎఱుగరు. అది నశించునా? లేదు. వృక్షములు దానిని సంగ్రహించును. నదులు దానినిదాచును. భూమిదానిని కాపాడును. అది వాతావరణము గుండాపోయి ప్రపంచమంతా తగిలినవాడు దొరికినదాకా ప్రయాణముచేయును.

భావపరంపరలంతా దేవునినుండే నచ్చును. అది ఈ ఊద్రమైన అహంతనుండి రాదు. అహంకారము నశించి నప్పుడే అదివచ్చును.

రాముని ఆభిప్రాయము ప్రకారము బైబిల్ మాత్రమే గాక అన్ని పుస్తకములూ, ఎమర్సన్ పుస్తకములు, డార్విన్ పుస్తకములు మేక్స్ పీయర్ పుస్తకములు, అన్నియు వేదముల వలెనే ఈశ్వర ప్రేమైన పుస్తకములే, ఎటువైపునో ఊద్ర అహంకారము అవలంబింపబడినదాకా అవి రాజాలపు

ప్రశ్న :- వివాహము చేసికొనినవాడు మోక్షము నందగల్గుతా? తిరిగిత్తును తెలిసికోగల్గుతా?

ఉత్తర :- సాక్షాత్తులకంటే వివాహములకే వేదాంత మెక్కువ అనినది. హిమాలయములలో నిుండువారికంటే వీరికే అది ఎక్కువ అవసరము.

ప్రతికటంబముతోనూ భార్యను సంతోషపెట్టవలె నని భర్త, భర్తను సంతోషపెట్టవలె నని భార్య కోరుచునే యుండురు గాని, ఎన్నకోరినను నిచ్చుఫలిత మేమిటి? వారిద్దరికి కలసి పరస్పరపక్షమే చివరకొచ్చినది ఎవరిది దోషము? వారి

మంచికోరికలదేనా దోషము? కాదు. వారిఅజ్ఞానమునే దూషించ వలసినది. ఒండొరులక్షేమ మెందులోనున్నదో వారికి తెలియదు. ఇదియే అన్నికష్టములకు విపత్తులకు మూలము.

ఒండొరుల త్సద్బ్ర ఇంద్రియవాసనలను తృప్తిపఱచుట వలన తమసంతోష మభివృద్ధి యగునని వారు తలతురు. ఒక రొకరి అతిశయమును తృప్తిపఱచుటవలన మంచికలుగునని తలతురు. వారు మంచిఅనిత లచునదంతయు అజ్ఞానమువలననే, అట్టిఅజ్ఞానము నిర్మూలించినప్పుడే, ప్రతిగృహము సుఖపడును.

మనము దేవునిగాని, ప్రకృతినిగాని మార్చలే మని జ్ఞాపక ముంచుకొనుము. మనమాత్రమై తన్యము నొందవలెననే ప్రకృతి యొక్కయు, విధియొక్కయు నియమము. ఈలోకములోని తెలివిలేకున్నవతనము, మనుష్యులపంచజ్ఞానము ఇదంతయు ప్రతివానిని తనదివ్యత్వము వైపునకే, దేవునితో తనకు గల ఏకత్వము వైపునకే తీసుకుపోవుచున్నది. కత్తిసాముచేసి ప్రతివాడు వేదాంతి అగుట నేర్చుకోవలసినదే.

మిమ్మ నమ్మించుటకు వేదాంతము ఖడ్గమును, నిప్పును తీసుకు రా గక్కరలేదు. ప్రకృతి నియమము లన్నియు నిన్ను ఆత్మానుభూతివైపుకు తీసుకపోవు దేవుని సైనికభటులు. అందుచేత నీవు రావలసినదే. నీవు మరొక విధముగా చేయ లేవు;

నీపొరుగువాని క్షేమ మెందున్నదో నీవెఱిగినచో నీ ప్రకృతి నియమముల అనుసారము పనులు చేసెదవు. ప్రతి ఇల్లు, ప్రతి మురికికొంప ఆతని ఇల్లుగా మార్చబడును.

ప్రకృతి నియమముల ప్రకారము మంచి యనునది దేవునితోగల నీవకత్వమును గ్రహించుటలో నున్నది. నీవుస్వతంత్రుడ వగుటలోనే నీమంచి గలదు. సర్వశక్తిమంతుడైన, అన. తుడైన దేవుడు నీవేనని గ్రహించినప్పుడే నీవు స్వతంత్రుడవు “నేను ఫలానివాని కొడుకును” అని అనుకొనినట్లే దేవునితోగల నీ వకత్వమును గ్రహించి ఇప్పటి పరిస్థితిని తాదుమారు చేసి, దేవత్వము ననుభూతిలోనికి దెచ్చికొని, అది నీకు యథార్థమై, “నేను ఫలానివాని కొడుకును” అనునది కలగా భూత కాలపు వస్తువుగా అయివప్పుడే నీ వాత్మానుభూతి నందినట్లు.

నీవు దేవచైతన్యము నందవలె ననే ప్రకృతియొక్క ప్రణాళిక యని, నీకష్ట విపత్తు లన్నియు ని న్నామూలకే తీసుకపోవుచున్న వనియు, నీకు గణితశాస్త్రీయయాదార్థ్యముతో నిరూపించ వచ్చును. నీ వా ఆత్మమును అందుకొనకపోవుటలోనే దుఃఖము కలుగుచున్నది. కావున, ఆ ఆదర్శము నందుకొనుము. నీకిక పాప ముండదు. నీవు ప్రతిదానికి అతీతుడవయ్యెదవు; నీవు స్వయముగా సంపూర్ణుడవు; దివ్యుడవు.

అనుభూతి ఒక్క అంగలో రాదు. దానికి కాల మవసరము. ఉత్క్రాంతిలో ఈస్థితికి వచ్చుటకు ఈ దేశమున కొన్ని వేల ఏండ్లు పట్టినది.

గతమందు నీవొకప్పుడు చెట్టుగాను, ఒకప్పుడు ఆఫ్రికాలో నొక బానిసగాను, మరొకప్పుడు మరొక దేశములో మరొక జాతిగాను ఉంటివి,

ఒక ఇల్లు పడ దోయుటకు మీద కొంత సమయము పట్టును. కాని కట్టుట కెంత సమయమునో ఎక్కువ దోయుట కంత పట్టును. నీకు తెగినంత తుపాకీమందో, లేదా నీకు వలసి నంతకక్రోడము నీవు పడ దోయ గల్గెదవు. కాని చాలమందికి దానిని పడగొట్టుటకు కావలసినంత తుపాకీమందండదు.

ఈ తత్వమును చూచున బుద్ధితో నైనను సరే గ్రహించి భార్యాబిడ్డలతో నుచు వాని స్వస్థులై తును. వాడు జనన మరణచక్రమునకు లోనుకాను; అని వేదాంత మనుచున్నది. ఈ జీవితములోనే దేవస్థానమును అనుభవించుటకు తెచ్చుకొనుటకు, నీవు మార్గనిష్ఠుడవున నలంబించి నక్కరి లేదు. మరణానంతరము మోక్షమును నీవు నీచెప్పి; గుఱుముని నన్నిటిని పొందుటకు, పేద పొంద బుద్ధికి గావ్యమున అగీకరించు నా రందరు దానిని భ్రామింపబోనికి, ఆచరణలోనికి తేవలెను. వారు దానిని చేయవలె; తలుపవలె

ప్రాత నిబాధన గంధములో మోక్షము కర్మవలన లభ్యమనియు, త్రోవై బాధన గంధములో మోక్షము శ్రద్ధవలన లభ్యమనియు, చెప్పబడిన దని వారందురు. కాని అసలు ఆనంద భావ మును స్వర్గము జ్ఞానమువలననే లభ్యము.

కర్మలోకము లే మోక్షము నియ్యలేవు; జీవన్ ముక్తిలో శ్రద్ధ (విశ్వాసము) కూడ మోక్షమీయలేదు. మోక్షము నీ ఆస్తిదాగానే వచ్చును నీ యాత్మనే నీవర్ధము చేసికోవలెను; ఆక్షణముననే నీవు స్వర్గమునందువు.

తెలిసుకొనుట యనునది ద్వివిధము, మానసికము, హృదయపూర్వకము.

ఆస్కెసు హృదయపూర్వకముగా తెలిసికొనుటయే జ్ఞానము; మోక్షము జీవత్ శ్రద్ధవలనో జీవత్ జ్ఞానము వలనో వచ్చును. ఇది నీ కుండవలనను. దానినుండి నీవు బయటకొనిపోయి నచో నీవు కుఃఖమందు మునిగిపోవు; నీ కది పుండవలసినదే.

మన మామూలు గృహణ లో జనుకున దేమిటి? భార్యభర్తలు ఒకడొకరుల మోక్షమును సాధించుటలోను, సంపూర్ణతను, నిజమైన ఆస్కెజ్జాను పొందుటలోను పరస్పర సహకారము చేపెక్కినలెను. వారెట్లు చేయుచున్నచో భర్తకు జీవత్ శ్రద్ధకలు గుఱుటగా, ఆస్కెజ్జా లుగుటగా భార్యచేయుచో, ఆమె భర్తకు క్రైష్ట అన్నమాట. భర్త అటులచేసి భార్యకు క్రైష్ట అగును. కాని మామూలుగా భార్య భర్తకు జడాన్ ఇస్కేరియట్. భర్త భార్యకు జడాన్ ఇస్కేరియట్ అగుచున్నాడు.

నిన్ను ఒకనాభిముఖుని చేయుచున్నది నీ అజ్ఞానమేగాని? సంసారములోని ఏవిషయముకాదు. సంసారసంబధములను సద్వినియోగము చేయకపోవుటవలననే ఇట్లు అగుచున్నది. ఇంటిలో భార్య జడాన్ పాత్ర పోషించుచున్నది భర్త తన ఆత్మను 30 పెండ్లి నాణెముల కమ్మకొవలె నని ఆమె కోరుచున్నది. ఆమె తన ఆత్మను నగలకు, కూర్చోను గదిలోని అలంకారవస్తువులకు అనుక్రియించుచున్నది. భర్త అంతే చేస్తున్నాడు. భార్యభర్తను తనమీద ఆధారపడక స్వతంత్రుని

గాను, భర్త భార్యనట్లే న్యతంత్రురాలనుగాను చేయవలెను. కాని భర్త భార్యను తనదానినిగా గుర్తించుకొమ్మనియ్యగా, భార్య భర్తను తనవానినిగా గుర్తించుకొమ్మనియు కోరుదురు. అప్పుడే కష్టమొచ్చునది. ఆమె వానిని, వా డామెను బానిసలుగా చేయకొరుదురు.

ఎద్దు నొకదానిని నీవు తాటితో కట్టి దానినా తాటితో పట్టుకొని ప్రయత్నించుచో, నీవు ఎద్దును పట్టుకొనుటయేగాక ఎద్దుకూడ నిన్ను పట్టుకొనేయున్నదన్నమాట. ఆస్థియంతయు బంధనమే.

ఆస్థిని విలువజేసే ఈ బుద్ధిపోయి తీసికొనుటకుబదులుగా ఇచ్చుటయను బుద్ధివచ్చుచో ప్రతి ఇల్లు స్వర్గము కాగలదు.

భార్యా భర్త లిరువురు పరస్పర సహాయము చేసికొనుటకు తమ చేతనయిన దంతా చేయవలెను. ఏమియు కోరకుము; ఏమియు ఆశింపకుము, ఇక నప్పుడు ప్రతిది నీకు వచ్చును. నీవు స్వర్గసుఖములతో నిండిపోదువు.

“నా కీవస్తువు నిమ్ము, నా కా వస్తువు నిమ్ము” అని నీ వనెదవు. అది నీకు తేబడును. అది నీవద్దనుండి తీసివేయబడినచో, అదికావలె నని దిగులుతో బాధపడెదవు. వాంఛయనునదొక రోగము; అది నిన్ను ఎప్పుడు అయోమయస్థితిలో నుంచును.

కోరిన వస్తువు లభించినప్పుడు సంతోషమువచ్చునేమో కాని, దానికిముందు ఎంతోసేపు ఆయోమయస్థితిలో నుండ వలసివచ్చెనుకదా !

ఒకరినుం డేమియు కోరిక ఇచ్చుచుండిన ఆ ఇచ్చుటలో సంతోషమును పొందెదవు. ఏవస్తువలో నున్నట్లు తలతుమో అందులోనే సంతోష ముండును. ఇచ్చుటలోనే సంతోష ముండును. ఇచ్చుటలోనే సంతోషమున్నట్లు తలచుము. తీసుకొనుటలో వద్దు. ఒకరికి ఇచ్చుట ఎప్పుడు సంతోషమును తెచ్చును.

నీ చుట్టూకొక 50 డాల ర్లిచ్చినప్పుడు అది నీ హృదయము నకు తృప్తి నిచ్చును.

దాతృస్థానములో నున్నవాని కెప్పుడూ సంతోషమే.

భార్యభర్త లిరువురు దాతృస్థానమునువహించి, ఏమియు ఆశింపకుండ ఉండి నప్పుడే గృహములో ఆనందము తాండవించును. ఆపూ డిరువురు సంతోష పడెదరు. ఆయితే ఇయ్యవలసిన దేమిటి? వానికి, ఆమెకు చేత ననుసంతవరకు జ్ఞానమే. రెండవవారిని పవిత్రులుగా చేయుదానినిబట్టి నీవు సరైన భార్యవు; లేక భర్తవు. అది సూత్రము.

ఇండియాలో నొకప్పుడు శిఖిద్వజుడను విఖ్యాతుడైన చక్రవర్తి వుండెను. ఆతడు దేవచైతన్యము నందగోరి, అటుల చేయుటకై సంసారము నొదిలివేయవలె నని తలచెను.

అతని భార్య పేరు చుడాల. ఆమె అతనికి బోధింపగోరెను: కాని ఆతని కామయస్మ లెక్కలేదు; గాన ఆమె మాటలు వినడాయె.

ఆతడు సమస్తము, రాజ్యము త్యజించెను. అతని భార్యయే పరిపాలకురాలయ్యెను. తరువా తాతడు హిమాలయముల కళ్ళ అచట దాదా పాక వడది ఉండెను.

ఈనడుమనే అతని భార్యయగు సామ్రాజ్ఞి అతనికి వాస్తవమైన ఆనందమునిచ్చు నొక ఉపాయముచేసెను. ఒకనాడామె సన్యాసిని వేషము వేసికొని భర్త ఉంటుండిన ఆశ్రమము వద్ద కళ్ళెరు అతడు ధ్యానావస్థలో నున్నందున, ఆమె అతని ప్రక్కన, అతడు బాహ్యస్థితిలోని కొచ్చినదాక నిలుచుండెను. కళ్ళు తెరిచి అత డామెనుచూచి ఎంతో సంతోషపడి, ఆమె ఎవరో పెద్ద సన్యాసిని యని తలచి ఆమెపై పుష్పములను కురిపించెను.

ఆమె ఆనందస్థితిలో నుండెను. “నన్ను దర్శించుటకు దేవుడు మీ రూపముగా అవతరించె నని తలఱు”నని ఆతడనెను. ఆమె అవుననెను. ఆతనామెకు బోధింపగోరి బోధించెను. అమె ఇటుల అనెను. “ఓరాజా! నీవు పూర్ణానందము ననుభవించగోరుదువేని నీవు సమస్తము త్యజించవలెను”. ఆత డాశ్చర్యముతో ఇట్లనెను. “నేను నా సామ్రాజ్యమును, భార్య బిడ్డలను వదిలి నాను” “నీ వేమియు వదలలేదని” ఆమె అనెను.

ఆతని కర్థముకాక ఇట్లడిగెను, “నేను సన్యాసిని కానా? నేను సామ్రాజ్యమును, కుటుంబమును వదలలేదా?”

అమె జవాబిచ్చెను. “లేడు లేదు. నీ కింకను ఏమీ లేదా?”

“అవును. ఈ ఆశ్రమము, ఈ దండము, ఈ కమండలము ఉన్నవ”ని అతడు బదులు చెప్పెను. అమె ఇట్లనెను.

“అయితే నీవు సన్న్యాసిని కావు. నీ నేడైన వస్తువును కల్గి యున్నంతవరకు ఆవస్తువ నిన్ను కల్గియున్నట్లే. (నీ వా వస్తువుకు బానిసవే) వ్యాపార ప్రతివ్యాపారములు వెనువెంటనే ఉండును గాన, దేనికి బానిసగాకుండ నీవు దేనిని కల్గియుండలేవు”

వెంటనే అతడు ఆ ఆశ్రమమును తగులబెట్టి, దండమును నదిలో బొరవెచి, కమండలమును తగులబెట్టి “ఇక నే నిప్పుడు సన్న్యాసి నేనా?” అని అడిగెను. “వీటిని త్యజించుటవలన సన్న్యాసము రాదు” అని అమె అనెను. “రాజా! నీవు ఆశ్రమమును తగులబెట్టినావు. కాని నీ కింకా ఈమట్టి—ఈభౌతిక దేహము—ఉన్నదికదా! నీ వా వస్తువులను పాడుచేయుట తప్పు. దాని వలన సచ్చన దేమీలేదు. నీ కదివలకున్న ఈ మట్టి ఇప్పుడూ ఉన్నది” అత డాలోచించి దేహమును కూడ కాల్చివేయ నిశ్చయించెను. కట్టలనుపోగుచేసి, వానిని మండించి అందులో దూకబోవుచుండగానే భార్య వారించి ఇట్లడిగెను “ఓ రాజా, నీ శరీరము కాలిపోయినప్పుడు ఏమి మిగులును?” “బూడిద మిగులు నని” అతడు చెప్పెను. “ఎవరి బూడిద” అని అమె అడిగెను. “నా బూడిద” అని అతను చెప్పెను. “అయితే నీకు బూడిద ఉండవలసినదే. దేహమును కాల్చివేయుటవలన నీకు మోక్షమురాలేదే” అని అమె జవాబిచ్చెను. అత డాలోచించి ఇట్లనెను, “నే నెట్లు సన్న్యాసింపవలెను? ఏమి సన్న్యాసింప వలెను?”

అమె అడిగెను “ఇది ఎవరి దేహము?” “నా దేహము” అని ఆతడనెను. “అయితే దానిని సన్నుతించుము.” “ఇది ఎవరి మనస్సు?” “నా మనస్సు” “అయితే దానిని త్యజించుము” రాజును ప్రశ్నలు వేయునట్లు చేసెను “అయితే నేను ఎవరు? నేను మనస్సుకాకపోయినచో, నేను పేరే ఏమిటో, నేను దేహముకూడ కాకపోయినచో మరేదో కావలసినదే” ఆతడాలోచించి, ఈ నిశ్చయమున కొచ్చెను; “నేను దేవులకు దేవుడను; ప్రభువులకు ప్రభువును; అనంతత్వము, పరమశివుడను” ఆతడట్లుల గ్రహించి ఈ పరమశివత్వమును త్యజింపవీలులేదని అనెను.

అన్నిటికంటె ప్రియమైనవి నన్నిహితమైనవి ఏవో, ఆ వస్తువులనే ముందు త్యజించవలెను. నేనిది చేయుచున్నాను నేను కర్తను, నేను భోక్తను అను ఈ అసత్యవ్యక్తిత్వములలో చుభావము, ఈ అహంకారమును నేను వదిలివేయవలె; “నా భార్య” “నా మనస్సు” “నా పిల్లలు” అను ఈ ఆలోచనలను త్యజించనిదే మోక్షము రాదు.

నీ వదిలివేయనిది బోయినను, దీనినో దానినో నీకు చెందునట్లుగా చేసుకోవలె నను: భావము పోదు గాన నీవు సన్నాసివి కావు. ఆశ్రమవాసు లందరు ఈ భావములేకుండ ఉండరు. ఒక్కొక్కసారి కొందరు రాజు లీ భావమును పోగొట్టుకొందురు;

ఈ అనాత్మను, ఈ అహంకారమును వదలువాడే సన్న్యాసి. “నే నిది చేయుచున్నాను; నేనది చేయుచున్నాను; ఇదినాది” అను భావముల నెప్పుడు మనస్సులో నుంచుకొనువాడు సన్న్యాసి యనవచ్చునా? లేదు; ఎప్పుడు వాడు సత్యమును తెలిసికొని, అనుభవ పూర్వకముగా “నేనే సత్యమును, నేనే అఖండత్వమును” అనగా ప్రపంచము నంతను ఏలుకొని, ప్రభువును నేనే; అని గుర్తించునో అప్పుడు వాడే నూర్యచంద్రులు, నక్షత్ర ఆకాశములు, అప్తేజస్సులు ఎందుకన ఇవన్ని అతని అంగభూతములు.

ఆ రాజభార్య ఇంకా కొంతకాలముండెననియు, ఒక సారి ఆమె తన యోగినీవేషమును ఆవలబెట్టి రాజు నవమూనించి మరొక ప్రియునితో నున్నట్లు అతనికి సమృకము కలుగునట్లు చేసెను.

ఆమె తరువాత రాజువద్దకొచ్చి ఊమింపమని యాచించెను. “రాజా, నన్ను ఊమింపుము; నేను దుష్టురాలను, నేను నిన్ను అవహేళన చేసితిని. ఊమింపమని ప్రార్థన” రాజుమెవంకచూచి ఇట్లనెను, “అమ్మాగూ ఈ ఊమూర్పణల కర్థమేమిటి? అజ్ఞానచోదితుడనై ఈదేహమునే నమ్మి ఈదేహమునాదని, నీవు నాదానవని నమ్మియున్నచో నీనడత నాకు బాధను కలుగజేసెడిది; వాంఛకులోనై అంతయు నాదనుబుద్ధి కల్గియున్నట్లయితే నా కెంతో దుఃఖము కల్గెడిది. కాని నా కి దేహములో భర్తయనున దేమీ కనుపడుటలేదు. నా చేతులలో ఎట్టి శ్రాదును లేదు; నాకేమియు నా దనునదిలేదు,

నేనూ ఎవరిబానిసనూ కాను; నేనంటుడను. అమ్మమ్మ, నీవు పవిత్రురాలవు కావచ్చు. అయితే నేమి? అపవిత్రులైన ఇతర స్త్రీ లీ లోకములో నున్నారు; వారూ నావారే. విశ్వ తేజస్సు నేనేగాన, నేనే లోకమునకంతకు యజమానిని; నేను దేనికి దుఃఖించవలసినది, దేనికి సంతోషింపవలసినది.”

నీ పొరిగింటా చిడ వేమైన తప్పుచేసిన నీకేమి దిగులు లేదు. నీ పెండ్లా మేమైన తప్పుచేసినచో నీ కపాగదుఃఖము. ఇదంతము మమత్వము వలెనే వచ్చినది.

రాణి తిరిగి రాజధానికి వెళ్ళి, తిరిగి వెంటనే రాజు వద్దకు వచ్చి ఇట్లనెను, “రాజా, నీవు నిజముగ దేవుడవు. నీ వెక్కడనుండిన నేమి? ఆరాచభవనములకంటే ఈ హిమాలయములు నీ కేమైన ఎక్కువ సొత్తా?” రాజు తాను సర్వ వ్యాప్తు డనిన బదులుచెప్పెను “ఈ దేహము లన్నియు నావి. తక్కిన దేహములకంటే ఈ దేహము నా కేమీ ఎక్కువ స్వంతము కాదు. జ్ఞాని దృష్టిలో ఈ దేహము లేనే లేదు. పూర్ణ సత్యము నెరుగనివానికి మాత్రమే దీని అస్థిత్వము అని ఆతను చెప్పెను.

ఈ లోక మంతయు నీ భావముల వలననే సృష్టింపబడినది. గణితశాస్త్రీయసత్యమువలె ఇదియు అకుంతితమైన సత్యము.

వారు రాజును తిరిగి సింహాసన మెక్కించిరి. ఆత నీ వైభవము లన్నిటి మధ్య ఇంద్రియదాసుడుగాక జీవించు

చుండెను. ఆతను 25 ఏండ్లు పాలించెను. ఆత నెవరు ? ఆతడు రాజు కాదు; సా మాట్టు కాదు; సాక్షాత్ భగవంతుడే. ఇదీ సన్న్యాసము.

ఆతనికి గాళ్లు మట్టిపెల్లలు, గులాబీలు మొత్తని దిండ్లు, పట్టుపరువులు రాచభవనములు - అన్నీ ఒకటే,

“దీని సంటకుము దాని సంటకుము” అని జను లందురు ఇండియాలో “ఆ సక్తిని వీడుము, వైషమ్యమును అనూయను వదలుము” అని చెప్పెదరు.

ఇండియాలో సన్న్యాస ఆశ్రమస్వీకారము సత్్యానుభూతికి సోపానముగా ఎంచబడును. నీవు దేవత్వము ననుభవించినప్పుడే సత్్యానుభూతి కలిగినట్లు సాడంబరిమైన బాహ్య సన్న్యాసము పనికిరాదు. తన భార్యద్వారా ఆ రారా జెట్లు తన లోని ఈశ్వరుని గాంచెనో చూచినావు కదా ! వివాహితులైన స్త్రీపురుష లుండవలసిన దట్లు; వారు పరస్పరము మోక్షము సాధించుటలో సాయము చేయవలసినది అట్లు ఇంటిని స్వర్గముగా చేసుకోవలసిన దట్లు.

ఓమ్ !

ఓమ్ !

ఓమ్ !

—

పునర్జన్మ : కుటుంబ బంధములు

ఎకేడెమి ఆఫ్ సైన్సెస్ లో డిశంబరు 27, 1902, న ఇచ్చిన ఉపన్యాసము

స్త్రీపురుషుల రూపముగా నున్న నేనే !

ఇండియాలో నొక సామాన్య భాగ్యవంతుడైన వైశ్యుడు తన పట్టణములోని వారందరికి పెద్ద విందుచేయుచుండెను. పెద్ద పెద్ద విందులకు భోగము మేళమును పిలచుట యలవాటు, ఇప్పు డీ ఆచారము ఇండియాలో విడనాడ బడుచున్నది. కాని కథాకాలమునాడు ఈ ఆచారము బాగా అమలులో నుండెను.

ఆ విందులో నొక వేళ్ళ పాడుట ఆడుట పారంభించెను. చాలా ఎక్కువగా ఇంద్రియ వాసనల నుత్తేజింప చేయునట్టి అందరు ఆసహ్యించుకొనునట్టి చెడ్డపాట నొకదాని నది పాడెను; కాని ఆ సారి అందరి హృదయములలోను హత్తుకు పోయెను. ఏమిటి కారణము? ఇండియాలో చదువుకొన్నవారు సంస్కృతి గల యువకులు అట్టి పాటల నెన్నడు ఆమోదించరు. కాని ఆ నాడు వినినివా రందరికి బట్టలూడునంతటి ఆనందము కలిగెను. ఆ విందు జరిగి ఎన్నో నెలలకుగూడ ఆనా డా పాటను విన్న విద్వాంసులు వీధులగుండా దానినిమెలగా పాడుచు పోవుచుండిరి. పెద్దమనుష్యులు పురుషులకు పోవు నప్పుడు దానినే పాడుకొనుచూ పోవుచుండిరి దా నొక సారి వినినవారంతా దాని నెంతో ప్రేమించి హృదయములలో దాచుకొనుచుండిరి.

అయితే ఇందులో విశేష మెక్కడ నున్నది? ఆపాటనిన వారి నెవరినైనా అడగండి; ఏమిటాపాటలో విశేషము, ఎందుకు మీ రాపాటనంతగా ప్రేమించటం అని. ఆపాట ఎంతో అందముగా నున్నదని, ఎంతో మధురముగా నున్నదని, ఎంతో హృదయరంజకమైనదని వారందరు చెప్పెదరు. కాని ఆపాటే ఆభోగంపడుచు పాడకముందు వారికెంతో అసహ్యముగ నుండెను. కాని ఇప్పుడు వారి కది ఇష్టము. ఇది పొరపాటు. అసలు విశేషం ఆ పడుచు ధ్వనిలోను, ముఖములోను, ఆకృతిలోను, పాడు పద్ధతిలోను ఉన్నది. అసలు ప్రత్యేకత ఆపిల్లలో వున్నది. అదే పాటకు మార్పుబడింది.

ప్రపంచంలో జరుగున దది. మంచిముఖము, చక్కని కళ్ళు, ముక్కు, గల గురువొకడువచ్చును. ఆతని ధ్వని ఎంతో మధురముగా నుండును; మాట్లాడునప్పుడత డీవైపు ఆవైపు వయ్యారముగా వంగగల్గును. ఆతను చెప్పేదంతా ఎంతో ఆకర్షకంగా సుందరంగా వుంటుంది. అది ప్రపంచంచేసే పొరపాటు. ఎవడూ సత్యమును పక్షపాతరహితంగా పరీక్షించడు; ఎవడూ పాటేమిటో చూడడు విషయాలను చెప్పే పద్ధతి, ఆ భంగిమ, బాహ్యవస్తువులలోని విశేషము - ఇవీ బోధలను మనోరంజకముగా ఆకర్షకంగా చేసేవి.

నిన్నొక పెద్దమనుష్యుడు రామునితో ఒక స్వామిల వారినిగూర్చి - వివేకానందస్వామినిగూర్చి మాట్లాడుచుండెను. "అయినది చక్కని ముక్కు, కండ్లూకదా" అను ప్రశ్న వేయ

బడెను. మీరు శ్రద్ధవహించునది ముక్కూ, కండ్లను గూర్చా, లేక ఉపన్యాసములను గూర్చా ?

అది ప్రపంచముయొక్క పద్ధతి. ఎక్కువమంది ఉపన్యాసకులలోని విశేషము వారు మాట్లాడు పద్ధతిలోను, వారి ధ్వనిలోను ఉండును; కాని వారి ప్రత్యేకత వారి ఉపన్యాసములో నున్న దందురు. పస్త్రపులను వాటి విలువనుబట్టి గ్రహించవలె. ఉపన్యాసకుని శరీరమువంక గాక, ఉపన్యాసకునివంక చూడకుము. ఈ మాటలు ఎంతో కఠినముగాను వికటముగాను కనపడునుగాని రాముడు వ్యక్తులనుగౌరవించడు. రాముడు మిమ్ములను గౌరవించును; మీరు సత్యము కాబట్టి సత్యమే మీ ఆత్మ; ఆ అర్థములోనే రాముడు మిమ్ము గౌరవించునది. చెప్పేవిధము, పద్ధతి, మీకు బాగోకపోయినా స్త్రీ పురుష రూపముగానున్న నాకు రాముడు చెప్పనదేమన? మీకు రాముడు చెప్పనదేమన? మీకు నిజమైన ఆనందము కావలసియున్నచో, మీకు శాంతి కావలెనన్నచో మీరు రాముని ఉపన్యాసములకు రావలసినదే; వినిపలసినదే. అవి మీ కానందము నిచ్చును. వాటి విలువనుచూచేవానిని గ్రహించండి. వానినిగూర్చి మనసం చేయబడి. మీరు వినేమాటలను ధ్యానం చేయండి; ఇంటికిపోయినతర్వాత వానిని జ్ఞప్తి తెచ్చుకొని అమలులో నుంచుకొన ప్రయత్నించండి.

రాముడు వేదాంతమతమును గూర్చి మాట్లాడదలచెను. కానిరామునికి సమాధానమిమ్మని ఎన్నో ప్రశ్నలు పంపబడెను. ఈ ప్రశ్నలకేగాక పృథ్విలో బుట్టిన వాడెవడైన వేయగల ఏ

ప్రశ్నకై నా జవాబులు ఈ పట్టణముం దివ్యబడబోవు ఉపన్యాసములలో నుండును. సకాలమున ఈ ప్రశ్నలకు తదితర ప్రశ్నలకూగూడ జవాబివ్వబడును; ఏప్రశ్నయూ వేయకపోయినారాము డీవిషయముపై నమగ వివేచన చేయును. ఈ ప్రశ్నలనన్నిటికిజవాబీయబడును; గాని కొందరు తమ ప్రశ్నలకు ముందుగా సమాధానము కావలెనని కోరుదురు.

ఈ ప్రశ్న లన్నిటిని ఈ ఒక్క రాత్రిలోగాని, లేక మరొక రాత్రిగాని జవాబీయ వలనుపడదు. ఒక్కొక్క రాత్రికి ఒక్క ప్రశ్నను చర్చించ వీలుపడును; ఆరాత్రి కా ప్రశ్నయే చర్చనీయ విషయమగును. ఈ ప్రశ్న మొదటిదిగాన దీనిని తీసికొందము.

ప్రారంభించుటకు ముందు బైబిల్ ను గూర్చి, ఎల్ ఖురాన్ ను గూర్చి, వేదములను, గీతనుగూర్చి కొన్ని మాటలు చెప్పవలెను. జను లీ పుస్తకములను తమ ఇష్టము వచ్చినవాని యొక్కయో, వారియొక్కయో వ్రాతలుగాన, మెదలకుండ అంగీకరించెదరు; క్రైష్టుని చక్కని నడత, ఆతనిది సుందర ప్రభావము. సువార్తలలో చెప్పబడిన విషయములు ఆతను చెప్పినట్లు చెప్పబడినవి. అందుచేత మనము వాని నంగీకరించవలెను శృష్టుని మంచి ఆదర్శప్రాయమైన నడత; గీత ఆయన నోటినుండి వచ్చినదిగాన, దాన్ని సంపూర్ణముగా మన మంగీకరించవలె; బుద్ధుడుగూడ చాల మంచివాడు; ఫలాని పుస్తకము ఆతనినుండి వచ్చినది; లేదా ఆతనినుండి వచ్చినదని చెప్పబడుచున్నది. అందుచేత మనము దానిని ఆలోచనలేకుండ నమ్ము

వలెను. మనము విచారణను మాని, ఆతనినుండి వచ్చినదిగాన
మన మా సత్యమును గ్రహింపవలె. కొన్ని నిమిషములు
క్రిందట చెప్పబడిన కథలొని వేశ్యపాటను మెచ్చుకొనిన వారు
చేసిన పొరపాటిట్టిదేకదా! ఆతని బోధలొక విషయము, ఆతని
సడత, ఆతని జీవితములొని సౌందర్యము — అది మరొక
విషయము. తరచుగా బోధకుడు ఆకాలములొకెల్ల శ్రేష్ఠుడై
యుండును. కాని ఆతని బోధలు అసంపూర్ణముగా నుండును.
ప్రపంచమందలి సాంప్రదాయికాగ్రహములతో ఈ పొరపాటు
పైననే ఆధారపడియుండును. మత కలహములన్నీ దీని ఫలి
తములే. అలివర్, గొల్డుస్మిత్ దేవతవలె వ్రాయువాడని,
జాన్సన్ చెప్పినాడుకదా! గోల్డుస్మిత్ వైద్యములో అత్యుచ్చ
మగు పరీక్ష ప్యాసయినాడుకదా! మాట్లాడునప్పుడు తినునప్పుడు
గోల్డుస్మిత్ మామూలుగానే ఆచరించువాడు, కాని తన తిను
నట్టి, మాట్లాడునట్టి విధమును వర్ణించునప్పుడు తానెప్పుడు
క్రింది దవడను కదిలించి ఎటుగనని చెప్పెడివాడు. కదలు-ది
ఎప్పుడూ పైదవడేగాని, క్రిందిదవడ కాదనావాడు. ఈ విష
యముపై ఆతడు జాన్సన్తో పెద్ద వివాద మొనర్చెను. తన
తప్పుడు వాదనను సమర్థించుటలో ఆతడెంతో మొండితనమును
చూపించెను. మాట్లాడునప్పుడు తినునప్పుడు కదలునది క్రింది
దవడేగాని, పైదవడ కాదని ఇప్పుడు ప్రతివారు ఎటుగుదురు
కదా! తలనంతా ప్రక్కకు తిప్పినప్పుడు మాత్రమే పైదవడ
కదలును. అయినాగూడ క్రిందిదవడ ఎప్పుడు కదలదని కదలు
న దెప్పుడు పైదవడేనని గోల్డుస్మిత్ వాదించెను.

అసలు జీవితమునకు సంబంధించినంతవరకు ఆతడు సరిగానే ఉండెను; కాని ఆతడు తనస్వంత అనుభవమును, స్వంతపనులను, స్వంత జీవితమును, వర్ణించలేదు. పని చేయుట ఒక విషయము; చేయువిధమును తాత్వికముగా విశ్లేషణ చేయుట మరొక విషయము. ఇంగ్లీషు ప్రతివాడు మాట్లాడును; గాని ఇంగ్లీషు వ్యాకరణము నెఱిగినది కొలదిమందే. ప్రతి వాడు ఏదోఒక విధముగా వాదించును. తర్కశాస్త్రమును చదివినది కొలదిమందే. అటులే ఆదర్శపాఠ్యముగా బ్రతుకుట యొక విషయము; దానిని తాత్వికముగా విశ్లేషణ చేయుట, దానికి కారణములు చెప్పగల్గుట మరొక విషయము. జనులీ పొరబాటు పడెదరు. గురువుల శరీరమును, వ్యక్తిత్వమును వారి ఉపదేశముల కాపాడించి వారి బాసలయ్యెదరు. జాగ్రత్త జాగ్రత్త యని రాము డనుచున్నాడు.

కైష్టకున్నవి కొలది పుస్తకములే; కాని యం. ఏ. లూ డీ. డి. లు వ్యాసయిన వారు ఆయనచెప్పిన దేమా వ్యాఖ్యానించుటకు బుర్ర గోకికొనెదరు; మొహమ్మద్, సుందరములైన పలుకులు పలికెను. వారి కీ ఆవేశము, ఈ జ్ఞానము ఎక్కడ నుండి వచ్చెను; నీలోగూడ నున్న ఒకానొక తావునుండియే వారు దానిని పొందిరి.

మనువుకు చాలా పుస్తకములు లేవు; అయినా ఆయన హిందువులకు చక్కని ధర్మశాస్త్రము నిచ్చెను. హోమర్ కు కూడా ఎక్కువ పుస్తకములులేవు; కాని ప్రతి శాపలోకి ఆయన కావ్యము లనువదిరినబడుచున్నవి. అరిష్టోటిల్, ఎం. ఎ,

కాదు, డి. డి; కాదు, అయినా ఎం. ఏ. లు అయినా వున్న కాలు చదువవలసినదే.

కైష్ట, కృష్ణుడు తమ శక్తి నెచటనుండి పొందిరి. లోనుండియే. వీరు లోనుండి ఈ శక్తినంతా గ్రహించగల్గిన మీరు గ్రహించలేరా? తప్పక గ్రహించగల్గెదరు. వారు చేసిన నుండి తమ శక్తుత్పాదములను పొందిరో, ఆ వస్తువ ఆటాట మీలోనూ ఉన్నది. అందుచేత ఈ లోకములో ఎన్నోవేల వండ్లనుండి పాపచూ బురదైపోయిన నీటికొరకు దేవులాడుట ఎందుకు? దానితో దప్పి తీర్చుకొనుట ఎందుకు? తిన్నగా మీలోనికి పోయి, అమృతమును త్రాగవచ్చును. అమృత సరస్సులు మీలోనే ఉన్నవి.

రాముడు చెప్పినజేమన “అన్నలారా, నా ఆత్మా, వా రెన్నో వండ్లకిత ముండిరి; మీరు నేడున్నారు; ఎన్నో వండ్ల నాటివారికి దాసులుగాకుడు జీవద్వస్తువును మృతుల చేతులలో నిడకుడు. అమృతము మీలోనే నున్నది. ప్రాచీనుల గ్రంథములను తీసికొనినప్పుడు వానిలోని ప్రతిమాటకు మీరు మీ మనోదేహముల సమ్యక్కోపలెనని తలపకుడు మీకు మీరాలలో చించుడు; భావింపుడు. ఆ విషయము లేమిటో గ్రహించి వాటి సమలులోపెట్టి, అవి నిజమో కావో, మీ జీవితములో ప్రయోగముచేసి చూచినగాని, మీరు కైష్ట చెప్పినదిగాని వేదములలోను భగవద్గీతలోను ఉన్నదిగాని అర్థముచేసుకోలేరు. సామెతల చెప్పినట్లు మిట్టను నర్థముచేసికొనుటకు మిట్టను కావలయును; కైష్ట నర్థముచేసికొనుటకు మీరు కైష్ట

కావలెను. అట్లే కృష్ణుని నర్థము చేసికొనుటకు కృష్ణుడుగాను బుద్ధుని నర్థము చేసికొనుటకు బుద్ధుడుగాను కావలెను. “కావలెను” అంటే అర్థమేమిటి? బుద్ధుడుగా కావలెను; అంటే ఇండియాలో పుట్టవలెనా? లేదు క్రైష్ణుగా అవుటకు జూడియాలోను, మహమ్మద్ గా అవుటకు అరేబియాలోను పుట్టవలెనా? లేదు. బుద్ధుడుగా, క్రైష్ణుగా అవుట ఎల్లె? అది ఈకింది కథతో దృష్టాంతకరించెదము.

లైలా మజ్నూల ప్రేమను వర్ణించు గీతము నొకదాని నొకడు చదివి, మజ్నూనెంతో మెచ్చుకొని తానును అటుల కాగోరెను. మజ్నూగా అవుట కతడు లైలా చిత్రముని చెప్పిన ఒక చిత్రమును గ్రహించి, దాని నాలింగము చేసుకొనుచు దానిపై కన్నీళ్లుగార్చుచు దానిని హృదయమునకు హత్తుకొనుచు దా న్నెప్పుడు వీడకయుండెను. తాని కృత్రిమ ప్రేమ చాలాకాలముండదని మీరెరుగుదురుకదా! ఇది కృత్రిమ ప్రేమాయెను. నిజమైన ప్రేమ నెవరూ అనుకరించలేదు.

అతనివద్దకొక మనుష్యుడొచ్చి “నాయనా నీవు చేసే దేమిటి? మజ్నూ అవుట కదిగాదువద్దతి. మజ్నూ అవుటకు నీ వాతని ప్రేమసినే తీసుకొనక్కర లేదు. నీకు మజ్నూ కున్న అంతరంగిక ప్రేమ కావలెను. నీకు కావలసినది ప్రేమకాస్కారమైన ఆపదార్థమేకాదు; కావలసినది గాఢమైన ప్రేమ. నీవు నీస్వంత ప్రేమపదార్థమునే ఏరుకొనవచ్చును; నీ స్వంత ప్రేమసినే ఏరుకొనవచ్చును, తాని మజ్నూకండిన ప్రేమ ప్రగాఢత్వము కావలసినది, అది మజ్నూ అవుటకు మార్గము.”

అటులనే క్రైష్ణుగానో, బుద్ధునిగానో, కృష్ణుడుగానో కాదలచినవారు చేసినచునుల ననుకరించనక్కరలేదు; వారు బ్రతికినట్లు బ్రతికనక్కరలేదు; వారు నడచినపద్ధతికి బావినపు కా నక్కరలేదు; వారి చెయిద్యమాలకు మాటలకు నీ స్వాతంత్ర్యము నమ్ముకోనక్కరలేదు; వారి యోగ్యత నలవర్చుకోవలెను; వారి భావములను వారి అనుభూతియుక్క ప్రగాఢత్వమును వారికుండన అసలు శక్తిని అలవర్చుకోవలెను; జీవితములో అదే ఉత్సాహమును కన్పరచి నీ ప సిఘలను వారావరణమును నూర్చినలెను. నేడు పుట్టియున్నచో క్రైష్ణు ఏమిచేయును? శిలువపై నెక్కింపబడుటకు సమ్మతించునా? లేదు. నీవు క్రైష్ణుని కావచ్చును; అయినను జీవింపవచ్చును. తన అభిప్రాయములకై క్రైష్ణు శూలమెక్కుటకై ఒప్పుకొనెను; తన అభిప్రాయములకై శౌపేన్ హోర్ బ్రతికెను అభిప్రాయములకై చచ్చుటకంటే బ్రతుకుట కష్టము.

ప్రతి విషయము దాని విలువ చూచి గ్రహింపుము; ప్రవక్త వ్యక్తిత్వము చూపి భ్రమసిపోకుము. ప్రవక్త జీవితము బోధలు రెంటిని విడివిడిగా చూచికొమ్మని నేను చెప్పు సారాంశము.

“పునర్జన్మ సత్యమైనచో అది కుటుంబ బంధములను త్రేంచుట కదా!” ఇది మొదటిపళ్లె “ఈ జీవితములో కలసియున్నవారు ప్రేతజగత్తులో కలవరా?” అనునది ప్రశ్న యొక్క రెండవభాగము.

ఇది అందమైన ప్రశ్న; మొదటిభాగమును ముందుగా తీసికొందము.

ఈ లోకములో కుటుంబ బంధము లనునవి అసలున్నవా యని రాముడు తెలిసికో గోరుచున్నాడు. నీ కేమైన కుటుంబ బంధము లున్నవా? ఒక మనుష్యుని కొక కొడు కుండును. మైనర్ గా నున్నంత వఱకు పిల్లవాడు తండ్రితో నుండును. పిల్లవాని కీడురాగానే వా డొక మంచి ఉద్యోగము చూచు కొని తండ్రికి దూరదూరము నుండును. కొడుకు సంపాదించు జీతమువలన తండ్రి లాభము పొందవలెను? వెంటనే బంధము తెగిపోవును. కొడుకుకు వాని స్వంత కుటుంబ మొచ్చును; కొడు కిండియాలో, జర్మనీలో లేక మరొక దేశము నలో పోవును; తండ్రి మరో దేశమునకు పోవును. ఇక కుటుంబ బంధ మెక్కడ?

అవును. కుటుంబబంధ మనున దున్నది. గాని అది వట్టి పేరే. నేను జాన్ స్మిత్ ను; నా తండ్రి జార్జి స్మిత్; వట్టి పేరు పేరులో ఏ మున్నది? ఏమైన బంధమున్నదేమో చూచెదము.

ఒక మనుష్యు డిక్కడ పుట్టును. ఒక పిల్ల మరొక చోట బుట్టును. ఒక డమెరికన్ రెండవవాడు జెర్మన్ వారు పెండ్లి చేసికొనెదరు. పిల్ల కుటుంబబంధ మొకచో నుండును. పిల్ల వాని కుటుంబ బంధము మరియొకచో లెక్కడో నుండును. వారు పెండ్లాడెదరు. ఇప్పు డా ప్రాత బంధము లెక్కడ? ఇప్పు డొక కొత్తబంధ మొచ్చినది. వారు విడాకు లిచ్చు కొను సమయము గూడ వచ్చును. ఇరువురు తిరిగి పెండ్లాడె

దరు. బంధము లేక్కడ ? నీవు వానిని మూర్ఖులకుండా ఉంచ గలవా ? ఒక పిల్లా పిల్లవాడు ఒకే తల్లిదండ్రులకు పుట్టి కలిసి పెరుగుతూ బాల్య మంతా ఒకే ఇంటిలో గడిపెదరు. వారిద్దరికి ఒక కుటుంబబంధ ముండును. పిల్లవాడా ప్రేమిలియాకు పోవును అక్కడ వానికి కొత్తబంధము లేర్పడును; పిల్ల ప్రాన్తుకు పోయి అక్కడ ప్రేమించి వనితె యగును. బంధము లేక్కడ ? “పునర్జన్మ నిజమైనచో అది కుటుంబ బంధములను ప్రేమించుట కాదా?” అను ప్రశ్నవచ్చును. ఈ లోకములో కుటుంబ బంధములను నవి లేవు. ఇక ప్రేమించే దేమిటి ? కుటుంబ బంధము లనునవి లేవుగాన ప్రేమించుట యను ప్రసక్తి లేదు.

కాని కుటుంబ బంధము లనునవి నిజముగానే ఉండునని ఈ జీవితములో కొంతకాలము వానిని ఉంచుకొనవచ్చు నని అనుకొనినను పునర్జన్మము వానిని ప్రేమించదు. నీ కొందరో పిల్లలున్నారని నీ వనెదవు. అందులో ఒకడు చచ్చుననుకొనుము. నీవు కుటుంబ బంధము లుంచగోరుదవు కాని ఒకడు పోయినాడు. ఈ లోకమునే బంధము ప్రేమిపోయినది. కొందరు జనులీ బంధములు తిరిగి తగిలించబడు నని ఇక్కడ ప్రేమిని ప్రాప్త్య స్వర్గములో బాగుచేయబడునని తలలరు. అవి స్వర్గములో బాగుచేయబడుటకు సాధ్యపడిన, అవి మరొక లోకములో తగిలించుటకు వీలైన, అవి తిరిగి తగిలించ బడవలెనని నీవు కోరినచో భూగోళశాస్త్ర మంగీకరించనట్టి సైన్సు వాళ్లు కొనసటి స్వర్గలోక మొక ఒక్కడో నున్నట్లు నీ వనుకొ

నక్కరలేదు. నీ న్నేహితులతోటి నీ సంబధము ఇంకా దీర్ఘ కాలమువఱకు ఉండవలె నని నీవు కోరినచో పునర్జన్మవాదము ప్రకారము అది మరణాంతరము సాగదు ఎందుకన ఆ వాదము ప్రకారము మనుష్యుడే తన విధికి నిర్మాత. నీ స్వంత బంధములు, నీ స్వంతి చుట్టరికములు, న్నేములు సృష్టించు కొనునది నీవే; నీవు చావబోవునప్పుడు ఎవరిపైన నీకు గాఢప్రేమ వుండునో వాడు మరొక శరీరము ధరించి ముందు జన్మలో నీకు సంబంధించిన వాడగును. నీ ప్రస్తుత జన్మలో ఏమనుష్యునినైనా చూచుటకే ఇష్టములేకపోయినచో వాడితో సంబంధము పెట్టుకొనడమే నీ కిష్టములేకపోయినచో పునర్జన్మవాదము ప్రకారము రానున్నజన్మలో వానితో నీకు సంబంధమే వుండదు; నీకిష్టమున్నవారు, లేనివారు, శత్రువులు, మిత్రులు అందరు రాబోవుజన్మలో నీకు సంబంధితులగుదురని పునర్జన్మవాదమనదు; ఎవరనినచో నీ కసహ్యమో, ఎవరుండుట నీకయ్యిష్టమో అదితో రానున్నజన్మలో నీకుసంబంధముండదు. ఒక స్త్రీ తన భర్తనుండి విడాకులుపుచుకొనినచో ఆమెకాతనిని చూచుట కిష్టమేలేకపోయినచో కర్మసిద్ధాంత ప్రకారనూభర్త ఇకెప్పుడూ ఆమెను బాధించడు. ఎవరినామె చూడగోరునో, ఎవరితో ఆమె సంబంధముంచుకొగోరునో వారినే ఆమె ముందు జన్మలో ఎరుగగలదు.

ఈవిషయముపై చాలమందికి దురభిప్రాయములున్నవి; అవన్నియు ఒకటితర్వా తొకటి తీసికోబడును; యూగోప్ ఆమె రికాలవారు అపార్థము చేసికొను స్వర్గమునుదానిసంగతి తీసికొం

దము; దాన్ని కైస్తవస్వర్గమందమా? వద్దు; దాన్ని చర్చి స్వర్గమందము; స్వర్గమనుభావమున కసలర్థము లేదు. స్వర్గమనగా వారి అభిప్రాయములో వారంతా కలసి కూర్చుండునట్టి ఉండునట్టి తావు; దయచేసి కొంచెము సేపాలోచించుడు; సత్యముకొరకై కొంచెము సేపు యోచించుడు; అని రాముడు కోరుచున్నాడు. సేపు పరిచ్ఛిన్నుడవై యున్నచోట నీకు సంపూర్ణానందముండగలదా? పరిచ్ఛిన్నతలో సంతోషముండగలదా? అసంభవము, అసంభవము. స్వర్గములో మీకెందరో ప్రతిస్పర్థులుండినచో ఇండియా ఆస్ట్రేలియా అమెరికాలలో ఈవరకు చచ్చినవారు, నేడు చచ్చువారు, ఇకముందు చావబోవువారు అందరు అక్కడే ఉండినచో మీకడేమి సంతోషమియ్యగలదు? అలెగ్జాండర్ సెల్సిర్ ఇలా పాడగలిగినాడని మీరెరుగుదురుకదా!

“నేను వీక్షించు దానికంతకు

నేనే ప్రభువును

నా అధికారమును కాదను

వారెవరూలేరు.”

మీరు కారులో కూర్చొనినప్పుడు, కారంతయు నీక్రిందనే యుండవలెనని కోరుదువు. ఇతరులు లోనికొచ్చినచో నీకు కష్టముగానేయుండునుకదా! నీవు నీగదిలో కూర్చొని యున్నప్పుడు పరాయివాడెవడైన నీకొరకొచ్చినచో ఇంటివద్ద లేనని వానితో చెప్పమని నీ నౌకరుకు చెప్పుదువుకదా!

నీకొక యిల్లు కొంత ఆస్తియుండును; మరొకనికిని అట్టి ఇల్లు ఆస్తియుండును; వేదములలోను; బైబిలులోను ఏమిచెప్పబడియుండినను వానికంటె నీకెక్కువ భాగ్యముండవలె నని కోరుదువుకదా! వాడు నీ ప్రతిస్పర్థిగా గాక నీ క్రిందివాడుగా యుంటవలయునని కోరుదువుకదా! కొందరు క్రైస్తవులు తాము ప్రయాణముచేయు ఓడలో ఒక బాద్మడుగాని, మహా మృదీయుడుగాని, హిందువుగాని యున్నచో అసహ్యించుకొనెదరుకదా! అట్టివారు అసలు క్రైస్తవులుకారు! పేరుకు మాత్రమే క్రైస్తవులు. రాముడిమాట ననుభవముపై చెప్పుచున్నాడు. అట్టివారికి హిందువో, బాద్మడో సమీపమున నుండుట అయిష్టము. వారి సంతోషమున కది భంగము చేయును. స్వర్గములో నీచుట్టూ అనేకమంది యుండినచో నీకంటె పెక్కు-రెట్లు శ్రేష్టులు; క్రైష్టు బుద్ధులవలె నీకంటె వీన్నోరెట్లు శ్రేష్టులు. నీకంటె శ్రేష్టులైన ఋషులు - వీరంతా నీచుట్టూయున్నచో నీకు సంతోషము కలుగనా? కొంచెము నే పాసంగతి ఆలోచించుడు.

భేదమున్నచోటనల్లా, సంతోషముండజాలదు. అసంభవము, నీకు సుఖము లేకుండ చేయున దేమిటి? ఇతరులందుటయేకదా! ప్రతివాడూ తా నొక్కడే యుండవలెనని కోరును. ప్రతివాడూ తనకు ప్రతిస్పర్థి యనువాడు లేకుండ అద్వితీయుడుగా నుండవలెననోరును. ఎట్టి స్వర్గము మీకిచ్చెదనని బైబిల్ చెప్పినట్లు మీరపార్థముచేయుచున్నారో, అట్టిరకపు స్వర్గము మీ కానంద మీయభేదు.

ఏవిధముగా అర్థముచేసిన బైబిలుచెప్పినది సమంజసముగా నుండును? “మనము స్వర్గములో కలిసెదము” అని బైబిలులో కలదు. మన మందరము స్వర్గములో కలిసికొనెదము; మన మిత్రులను మనము స్వర్గములో కలిసికొనెదము. దాని అసలర్థమేమిటి? దానిని సరిగా అర్థముచేసికొనుడు. మనమందరము స్వర్గములో కలిసెదమని చెప్పబడిన బైబిలులోనే, ఆ క్రొత్తనిబంధన గ్రంథములోనే, “స్వర్గలోక రాజ్యము నీలోననే గలదు. దేవరాజ్యము నీలోననే కలదు” అని చెప్పబడియున్నది. దేవరాజ్యము అసలు స్వర్గము నీలోననే ఉన్నది; బయటలేదు. స్వర్గమెక్కడో బయటనున్నదని ఊహించకుము. అది ఆకాశములోనో, చుక్కలలోనో ఉన్నదని వెతకకుము. దేవునిపై కొంచెముసేపు దయచూపండి. దేవు డెక్కడో మబ్బులలో నుండినచో పాపము వానికి పడిశెము పట్టును. స్వర్గము మీలోనున్నది; దేవుడు మీలోనున్నాడు. కొంచెము చూడుడు.

మిమ్ములను మీరు దేవచైతన్యపు ఆనందావస్థలో వేసికొనుడు; దేవశక్తిముతో సంపూర్ణ ఏకత్వమునందుడు; సిర్వాస్థితిలో ప్రవేశింపుడు; అప్పుడు మీరు స్వర్గములో నుండ పోలేదు. మీరే స్వర్గము. అచట మీరు సమస్తవిశ్వముతో ఏకత్వము నందెదరు; మృతులతోను, బ్రతికియున్నవారితోను, పుట్టబోవు వారితోను బాదాత్మ్యము నందెదవు. స్వర్గమున్నది మీలోనే; మనము స్వర్గములో కలసుకొనున దీవిధముగానే; దేవస్మక్తుడు ఎప్పుడు స్వర్గములోనే ఉన్నాడు;

ఆతడు జీవించియున్నవారిలోను, మృతులలోను తాదాత్మ్యము నందును. ఈ పృథ్విలో ఇకముందు పుట్టబోవువారిలోగూడ ఏకత్వము నందును. నక్షత్రములన్నియు తన ఆత్మేననియు, పశువులన్నియు తన ఆత్మేనని ఆతడు గహించును. తానే నిజమైన దివ్యత్వము నని, అస్థిత్యమునని, సద్విస్తునని, ఆజ్ఞేయుడగు దేవుడనని అన భవపూర్వకముగా ఎరుగును. సమస్తమూ ఆతడే; సమస్తమూ ఆతడే గావున ఆతడు స్వర్గములో నున్నాడు; స్వర్గములో ఆతడెల్లరిని కలసికొనును.

ఇప్పుడొక ముఖ్యమైన సంగతి చెప్పబడబోవుచున్నది. జనలీ లోకమున తాము కోరు వస్తువులను పొందగోరెదరు. వాటికోస మంత ఆరాటపడినను వాటిని పొందరు. వా రెందు కని వానిని పొందరు. వారు వానినెటుల పొందగలరు? జనులు గుండెలను వ్రక్కలుచేసికొనెదరు. దేనినైన ప్రేమించో కాంట్రీంచో, జీవితమునంతా వాటికోసమే దేవురులాడుచు బ్రతుకును వృథాచేసికొందురు. ఎందుకని? వారు స్వర్గములో కలవరు కాబట్టియే; అదొక్కటే కారణము. మీ మిత్రులు మీతో కలయవలెనని కోరుదురేని భాగ్యముకోసమై దేవురులాడు జనులారా! సౌభాగ్యము మిమ్ములను వెదకికొనుచు రావలెనని కోరెదరేని; ప్రియులకొరకు ప్రేయసులకొరకు శక్తి నంతా వృథాచేసికొనువారలారా! మీ ప్రియులు మిమ్ములను మీరు ప్రేమించునంత గాఢముగా ప్రేమించవలెనని కోరుదురేని, ఉన్నతదశను అందుకోగోరి విఫలులైనవారలారా మీరంతా రాముని సలహా నవలంబించిన మీరుకోరిన వస్తు

వులు దొరకును. మీరంతా స్వర్గములో కలసికోవలెను, ప్రతిది మిమ్ములను వెతుకుకొనునట్లుగా మీరు చేసుకోవలెను. స్వర్గములో కలసికొనుట యననేమి? నీవు నన్ను ప్రేమింతువా? యని ప్రేమ నర్థించుటలోను, అన్యేషించుటలోను, యాచించుట లోను దివ్యత్వ మను నదేమీ లేకపోగా, నన్నొదిలివేసి, నన్ను పోగొట్టుకొని, మనిద్దరికంటే ఉన్నతమైన దానిపై ఆధారపడి నప్పుడే నే నాకర్థింపబడి నీ ప్రక్క కొత్తును. న్నాపైన నీకట్లుంచి ప్రేమను కోరినచో నా కేవగిం పగును అది నూతము. దానికి మార్పులేదు. అపవాదములేదు. నీవేక్షణమున వాంఛ కతీతుడవయ్యెదవో, ఆ క్షణమున వాంఛనీయ వస్తువు నిన్ను అన్యేషించును. ఏక్షణమున నీవే సాగింపబడి యాచింతువో, అర్థింతువో, బ్రతిమాలెదవో ఆ క్షణమున నీ వసహ్యించుకో బడెదవు; అప్పు డిక నీకు నీవుకోరు వస్తువ దొఱకదు. వస్తువను దాటి దాని కతీతుడవుగమ్ము. అదే నిన్ను వెదకికొనుచు వచ్చును. అదీ నియమము. “వెదకుడు మీ కీయబడును, తిట్టుడు మీ కు దెరువబడును” అని చెప్పబడినది. అది అపార్థము చేయబడుచున్నది. వెతకినచో మీ కెప్పుడూ దొఱకదు; తిట్టుడు; మీ కెప్పుడూ తెరువబడదు; ఒక చిచ్చగాడు నీ వద్ద కొచ్చినప్పుడు నీవు వాని నసహ్యించు కొందువా? లేదా? బీదలు బజార్లులో నడువనీయబడ రనునది నిజముకాదా? వారు జైళ్ళకు పంపబడుటలేదా? రాముడు జైలును చూచినాడు అచట కైదీలలో ఎక్కువ మంది చేసిన తప్పు వారు బీదవారుగానుండుటయే. చిచ్చగాండుగా నుండుటే

“అనాధగృహము (Poor house) నకు పోమ్మ; నీ వుండుట మా కనవ్య” మని జనులందరుకాదా ?

మీరు దేవుని వద్దకు పోగోరుచున్నారు; ఆ పోవునప్పుడు దీన భావముతో, బిచ్చగాని దుస్తులతో పోగోరుచున్నారు ? నిన్ను లోనికి రానిత్తురా ? లేదు. నీ వొక రాజువద్దకు పోవునప్పుడు నీ కున్నవానిలోని కెల్ల మంచిదుస్తుల దరించవలె; అట్లే దేవునివద్ద కెళ్ళినప్పుడు నీవు నిష్కామ మను దుస్తులను వేసుకోవలెను. నీకు దేవుని చూడ గోరికయున్న స్వర్గలోక రాజ్యములోనికి పోగోరిన నీవు వాంఛా రహితత్వ మను దుస్తుల వేసుకోవలెను. నీవు వాంఛల సత్కమించవలె.

“మొదట స్వర్గరాజ్యము నన్వేషింపుడు; తరువాత ప్రతిది మీ కీయబడును.” అదీ నియమము.

కర్మ సిద్ధాంతము మనుష్యుడే తన విధికి కర్త యని చెప్పుచున్నది. మన వాతావరణమును; పరిస్థితులను చేసుకొనునది మనమే. ప్రతి బిడ్డ తన తండ్రికి తండ్రి; ప్రతి పిల్ల తన తల్లికి తల్లి; ఈ వాక్యములు విపరీతముగా కనపడును; గాని అవి సత్యములు.

కర్మ సిద్ధాంతము. ప్రకారము మీరు వస్తువులను గోరి నంతవఱకు, వానికై ఆరాట పడినంతవఱకు అవి మీకు దొరికవు. కొంతకాల మిట్లు ఆరాటపడి గోరిగోరి నీకు విసుకువచ్చిన విదప నిరాశతో వాని నొదిలివేసెదవు. అప్పుడవి నీకు దొరికును. అది కర్మసిద్ధాంతము.

ఒక మనుష్యుడు నడవవలసి యున్నచో ఆత డొక అడుగు పైకెత్తవలెను; రెండవది క్రిందుంచవలెను. మరల రెండవదానిని క్రిందుంచవలెను; దీనిని పైకెత్తవలెను. అట్లే కర్మసిద్ధాంతము సాగుటకు, నీ కోరికలన్ని నెరవేరుటకు నీవు కోరికలన్నిటిని అతిక్రమించి వాని నొదలివేయు కాలము వచ్చును. అట్లు కోరిక నొదలివేయుటవలన కోరిక లీడరును కర్మసిద్ధాంతమునుగూర్చి వ్రాసినవారంతా ఈ ప్రశ్నయొక్క ఒక ఫలకమును మాత్రమే చర్చించినారు. రెండవ ఫలకమును వదలినారు. మీకోరికలన్ని ఫలించవలెననే రాముడు చెప్పినది. మీరు కోరినవన్ని మీ ముందుకు తేబడవలసినదే. కాని ఒక వరతున్నది అది ఫలించుటకు ముందు నీవు కోర్కెను వదలి వేయు సితికి రావలెను. ఎప్పుడు నీవు నిష్కాముడ వగుడవో అప్పుడు కోరిక ఈడరును. ఈ భాగము అందనికి అర్థము కాలేదని రాముడు తలచుచున్నాడు. రాముడు వెనుక వాన్ నెన్ ఎవెన్సులో హెర్మిటిక్ బ్రదర్ హుడ్ వారి కిచ్చిన ఉపన్యాసములను వినకపోవుటయే దీనికి కారణము. దాని నిష్పాదు అర్థము చేసికోకపోయిన మరొకసారి తీసికొందము.

ఇంకో సంగతి; ఎక్కువమంది జనులు తమ బంధముల నుంచుకోగోరెదరు. తమ సంబంధములను శాశ్వతముగా ఉంచుకోగోరెదరు. మీ ప్రాపంచిక బంధముల నెప్పటికి ఉంచుకోగోరుట పిచ్చియని పెద్దగా ఘోషించవలెను. నీ వట్లుంచుకోలేవు. అది అనంభవమైన ఆశ. నీ సాంసారిక బంధముల నెప్పటికి ఉంచుకోలేవు: ప్రాపంచికత్వా దానిని దేనిని

ఎప్పటికీ ఉంచుకోలేవు. లేవు. సాపంచిక బంధముల నెప్పుడు అట్లే యుంచుకోవలెనని ప్రయత్నించుట పిచ్చియని మీ హృదయం లలో నాటుకొనవలెను. నాయనా ! నీ వట్లు చేయ లేవని రాము డనుచున్నాడు. ఈ ప్రపంచమందేదీ శాశ్వతము కాదు. శిరము కాదు. నీలోనున్న దివ్యత్వమే దేవుడవైన యదార్థ వస్తువైన నీవే శాశ్వతుడవు. ఈ శరీరము ఈ క్షుద్రదేహము శాశ్వతము గానుండదు. లక్షలవండ్లు బ్రతికినను చా వనునది ఉన్నది, నూర్చుడొకనాడు చచ్చును. పృథ్వి, నక్షత్రములు కూడ చచ్చును. అనగా మార్చున్నమాట. ఇవన్ని మార్పొందు నవే; ప్రతిక్షణము నీ శరీరము మారిచిట్లే అవీమారును. ఏ డేండ్ల కొకసారి అది పూర్తిగామారి, క్రొత్తదేహ మగును.

అటులనే నీ బంధములు కూడ మార్పొందవలసినదే. అవి భాయములు కావు. వానిపై ఆసక్తివ్వమైన యున్నచో వదలు కొనుము.

ననులు కొండలపైకి ఎగబాకవచ్చు
వాయువు క్రిందికి వీయగా వచ్చు
అగ్ని చల్లదనంబు పొందగావచ్చు
నూర్చుడు చీకటి విరజిమ్మువచ్చు,

కాని, ఈ సాపంచిక సంబంధము లనిత్యము లను నియ మమునకు అపవాదములేదు. నీవు మరొక విధముగా తలచిన పొరపాటే. నదిలో, కొయ్యముక్కలు కొట్టుకుపోవుచు ఒక టాక చోటినుండి, మరొకటి మరొకచోటినుండి కొట్టుకొనివచ్చి ఒకక్షణము కలసితిరిగి వేరైపోవును. ఒక పెద్దతరంగ మొచ్చి

వానిని వేరుచేయును. ఈకొయ్యముక్కలు మరొకసారికూడ కలసికొనునేమోకాని, మరల వీడిపోవలసినదే. నీ నిత్యజీవితములో, అక్కచెల్లెళ్లు, అన్నదమ్ములు కలసియుండి ప్రతి 24 గంటలలోను వేరై నట్లు, అనేకసారులువారు కొన్నినిమషములు కలసికొనుచుందురు. తిరిగి వేరువేరు గడులలోనితో, ఆఫీసులలోనితో పోవుదురు. ప్రతిగృహములోను కనబడువిషయమే. నీదూరపున్నహితులకు బంధువులకుకూడ వర్తించును. మీరెప్పటికి కలిసియేయుండలేరు. అసలస్థితి అదియైయుండ, పసిపిల్లవానివలె మోహపడుట ఎందుకు? ఏదీఎప్పటికిఉండునో, ఏదిశాశ్వతమో, దానితో సంబంధ మేలపెట్టుకోరు? మీనుండి వేరుపడనట్టి శాశ్వతమైన సనాతనసత్యమునుగూర్చి ఎక్కువగా ఏల ఆలోచించరు. దానినిపొందుటకేల ప్రయత్నించరు? ఆ సనాతనవస్తువనుత్యజించి, ఊణభంగుర బంధములకొఱ కారాట మెందులకు?

ఇండియాలో ఒకకొత్త పెండ్లి కూతురు తన అత్తతోను వదిలెలతోనుకూర్చుని, మాట్లాడుచుండెను. అప్పు డక్కడ ఆమెభర్తలేడు. ఆపిల్లవదెనలు, ఆమెభర్తనుగూర్చి ఏదో తిరస్కారిముగా మాట్లాడిరి రాము డక్కడ నేఉండెను. ఆపిల్లనోటినుండి రాము డీతీయ్యని పలుకులువినినను. “ఆతనితో ఒక వారమో, పదిరోజులోమాత్రమే గడుపుమికోసము, నాజీవితమంతా గడువవలసినభర్తతో నేను వైమనస్యము చెందను.”

ఆపెండ్లి కూతురు కున్నంతటి తెలివికలిగియుండుదు. ఈ ప్రాపంచిక బంధములెక్కువకాలముండవు. మీజీవితమంతయు

శాశ్వతమైన ఆత్మతో గడుపవలెను. దానినుండిమీరు వీడి పోలేరు. ఈక్షణభంగురమైన వర్తమానముకొఱకు, ఆత్మను విడనాడకుడు. మిమ్ముల మీ రెండు కమ్ముకొనెదరు ? మిమ్ములను నీచపాతము జీవితము నేలగడిపెదరు ? మీలోనిదేవుని నేలగుర్తించరు ? ఆత్మనెందుకుత్యజించెదరు ? జ్ఞానముకలిగి యుండుడు.

బుద్ధుని వద్దకొక డొచ్చి ఆయనతండ్రిగది వద్దకువెళ్లమని ఆయనతోచెప్పెను. రాజకుమారుడైన బుద్ధుడే అంతయు త్యజించి భిక్షుకు డయ్యెనని మీరెఱుగుదురుకదా ! ఎవరినీ ఏమీయాచించకుండా ఆతడుభిక్షుకుడై ఒకచోటనుండిఇంకొక చోటికి వెళ్లుచుండెను. ఆతనిచేతులోనున్న భిక్షాపాత్రలో ఎవరైన ఏమైన వేసినసరే, లేనిచో ఆతడి దేహముకొఱకై ఏమియు శ్రద్ధవహించెడివాడుకాదు. ఆతను తనతండ్రి రాజధానిలో ప్రవేశించి భిక్షుకునిదుస్తులలో వీధులవెంటిరుగుచుండెను. ఆతనినిభిక్షుకు డనుటయేపొరపాటు. అదేవాస్తవిక రాచరికము. ఆతడు దేనినిఅన్వేషింపడు. దేనినియాచించడు. తానునశించినను, ఆయనకులెక్కలేదు. కూటికిగాని గుడ్డకుగాని, ఆయనెవరిని యాచించడు.

ఆతడు వీధులవెంట ఆ దుస్తులలో పోవుచుండెనని, ఆతని తండ్రివిని దగ్గరకొచ్చి కన్నీళ్ళతో ఇట్లనెను, “నాయనా, నే నిది ఎన్నడూ చేయలేదు: నీవు ధరించు దుస్తులు నే నెన్నడు ధరించలేదు; మీతాతగాని, ముత్తాతగాని ఇట్లు బిచ్చగాండై) వీధులలో తిరుగలేదు. మేము రాజులము; నీవు రాజవంశము

నకు చెందినవాడవు; నీ వీనాడు యీ భిక్షావృత్తి గఱించి, వంశమునకంతకు అగౌరవము తెచ్చెదవే? అటులచేయవద్దు. నా ప్రతిష్ఠను కాపాడుము”

బుద్ధుడు చిరునవ్వుతో ఇట్లుబదులుచెప్పెను, “అయ్యా, నే నేవంశమునకు చెందినవాడనో నేను నా వెనుక చూచుచునే యున్నాను. నా వెనుకటి జన్మను చూచుచున్నాను. నావంశ మెప్పుడూ బిచ్చగృహవంశమే. దీని కిది ఉదాహరణ.

ఇది యొక వీధి; అది మరొక వీధి. బుద్ధు డనున దేవున “అయ్యా, మీరు మీ జన్మలలో ఆ వీధిన వచ్చుచున్నారు; నే నీ వీధిన వచ్చుచున్నాను. ఈ జన్మలో ఈ రెండు వీధులూ కలయుచోట కలసినాము. నేను నా దారిన బోవలెను; మీరు మీ దారిన.”

మ రెక్కడి బంధములు? నీకు నీ పిల్లలున్నారనెదవు. ఈ దేశపు నాగరికత అసభ్యము లనుకొనునట్టి విషయములు చెప్పిన రాముని తుమించవలెను. ఈ పిల్లలు నావారని ఇక్కడ నా కొడు కున్నాడని వీడు నా మాంసములోని; మాంసము నా నెత్తురులోని నెత్తురు; నా ఎముకలలో ఎముక; నా కండల లోని కొడుకు - అని అనెదవు. వీడు నా ఆత్మ, నా కొడుకు; నా చిట్టి; నా బిడ్డ అని వానిని నీ హృదయమునకు వొత్తు కొందువు. కాని నీ నను దానిని వివేచన చేసి చూడుము. ఆ పిల్లవాడు నీవాడని వానికీ నీకూ గల సంబంధము శాశ్వత ముగా నుండవలెనని కోరెదవు. ఆ పిల్లవాడు నీ శరీరమునుండి పుట్టినవాడను కారణముచేత వానికీ, నీకూ గల సంబంధ

మొప్పటికి ఉండవలెనని కోరుదవేని, వేల సంగతి ఏమి? పేలు నీ శరీరమునుండియే వచ్చినవిగదా! అవి నీ చెమటవలన పుట్టినవికావా? నీకు పుత్రులవంటివికావా? అవి నీ నెత్తురులోని నెత్తురుకాదా? వాటి నెత్తురు నీ నెత్తురులోనుంచి కాదా తీసుకోబడినది? వాటి ప్రాణమంతయు నీ ప్రాణముకాదా? జవాబు చెప్పుము. ఒక రకపు పుత్రులను చంపి మరొక రకపు వారిని ముద్దాడి వారిపై ప్రేమనంతయు చూపించుట ఎంతటి అన్యాయము? నీ తర్క మెట్లున్నదో చూడుము.. నీ పిల్లల పట్ల కూరుడుగా నుండమని రాముని అభిప్రాయము కాదు; వానికి కావలసిన వివ్వ వద్దని రాముని అభిప్రాయము కాదు. ప్రపంచమంతయు నీవుగాకే చూచుకొమ్మని రాముని స్థలహా. అటువంటప్పుడు నీ పిల్లలను వేరుగా చూడమని చెప్పనా? రాముని అపార్థము చేయుకుడు. “నీ కుటుంబ బంధములను నీ ప్రగతి కడ్డము పడనీయకుము. అవి నీ మార్గమున కడ్డము రాకూడదు. నీ ఉన్నతి నవి అభ్యంతర పెట్టకూడ” దని మాత్రమే రాముడు చెప్పినది.

ఈ శరీరము, మీరు రాముడను ఈ మీ ఆత్మ సన్నాత్య సము తీసుకొనినప్పుడు కొందరొచ్చి ఇట్లనిరి. “అయ్యా మీరు మీ భార్యాబిడ్డలయొక్క, బంధువులయొక్క మీపై ఆధార పడిన విద్యార్థులయొక్క, బాధ్యతల నొదలిపెసినా లేమి?” రాము డడుగున దేమన; నీ ఆపుడెవరు? రాముని ఆ ప్రశ్న వేసినది కాలేజీలో తోటి ప్రొఫెసరు; ఆతనికి రాము డిట్లు చెప్పెను “నీవు ఆచార్యుడవు; నీవు కాలేజీలోను యూనివర్సిటీ

లోను తత్త్వశాస్త్రముపై ఉపన్యసించెదవు; నీ భార్యబిడ్డలకు గాని నీ అవ్వకు, పినతల్లికిగాని నీ కున్న పాండిత్యమున్నదా? నీ పినతండ్రి పెదతండ్రి కొడుకులకీ పాండిత్యమున్నదా?”

“వారికి లేదు. నేను ఆచార్యుడ నాయె” అని ఆతను చెప్పెను. రాము డిట్లు చెప్పెను” నీవు యూనివర్సిటీకొచ్చి ఉపన్యాసము లిచ్చెదవుగాని, నీ చిన్నపిల్లలకు నీ భార్యకు, నౌకర్లకు ఉపన్యాస మియవేల? నీ ముత్తవకు నీ జ్ఞాతులకు నీ పినతల్లికి ఉపన్యాస మెందుకీయవు?” వారు తన ఉపన్యాసముల సర్థము చేసుకోలేరని ఆతడు బదులు చెప్పెను. అప్పుడాతనికిట్లు చెప్పసడెను. చూడు, ఈ నౌకర్లు, ఈ ముత్తవ, ఈ భార్యబిడ్డలు, నీ కుక్కలు - వీరందరు నీ ఆపులుకారు. నీ కుక్క నీ పెంట ఎప్పుడూ ఉండినను అది నిన్నెప్పుడు వదలకుండినను, అజ్ఞానులు అది నీకు పెద్ద మిత్రుడని తలచినను, ఆ కుక్కగాని, నౌకర్లుగాని, నీ పినతల్లి ముత్తవగాని - నీ ఆపులు కారు. నీ వెవరవు? నీవు శరీరము కావు, నీ వాత్మవు; కాని నీవు యూరోపియన్ తత్త్వశాస్త్రము సభ్యసించినవాడవు గాన నీవది వొప్పుకొనవు. నీవు మనస్సువు. నీ మనస్సు పనిచేయు సీమలోనే ఎవరి మనస్సు పనిచేయునో వారు నీ ఆపులు. ఈ విద్యార్థులు ఈ యం. ఏలు, ఈ బి. ఏలు, నీవు చదువు పుస్తకములనే తమ గదులలో ఎప్పుడు చదువుచుండును. నీ మనస్సు వారి మనస్సాలోచించు విషయములనే ఆలోచించు చుండును. అందుచే వారు నీ ఆపులు. నీవై నీ చదువుకొను గదిలో నున్నప్పుడు “అతడు చదువుకొన

గదిలో నున్నాడు” అని జనులందరు. నీవు చదువుకొను గదిలో నున్నానని చెప్పు; లేక నీ ఆలోచనలలో నున్నానని చెప్పుము; కుక్క నీ వొడిలో నున్నను, నీ పిల్లలు నీ కొర కొచ్చుచుండినను, వారు నీకేమీ కారు; నీవు చదువుకొను గదిలో లేవు; నీవు తత్వశాస్త్రసీమలో విహరించుచున్నావు. ఆ విషయమునే తమ ఇండ్లలో అధ్యయనము చేయుచున్న విద్యార్థులు నీ కాసీమలో ఆపులు. నీ కాపులైనది వారు; వారే నీకు సన్నిహితు ఆపులు; అందుకనే నీ అవ్వ, నీ పినతల్లి నీ కుక్క నౌకర్లు మొదలగు వారికంటే వారి కెక్కువ సహాయము చేయగలుగుచున్నావు మానసికముగా నీకు సన్నిహితుడైనవాడు, నీవు సంచరించు మానసిక పరిధిలోనే వర్ధిల్లువాడు నీ కాపుడు నీతోపాటు నీ ఇంటిలోనుండు వాడు మాత్రమే నీ కాపుడు కాజాలడు; ఎలుకలు, ఈగలు, కుక్కలు పిల్లలు నీతోపాటు ఒకే ఇంటిలో ఉండుట లేదా? అవి నీ కాపులా?

ఆచార్యులుగారూ! నాకొక సంగతి చెప్పండి నీకు చేతులతో నీ వెక్కడ పుట్టెదవు? అజ్ఞానులైన ఆ అవ్వ పినతల్లుల కుటుంబములోనే పుట్టెదవా? లేదు. లేదు. నీ మనస్సు వంటి మనస్సే గలిగి, నీకు అనువైన వాతావరణమును పరిసరములను ఈయగల్గిన వారుండు కుటుంబములో పుట్టెదవు. నీ కాప్తమైనట్టి కుటుంబములో పుట్టెదవు. ఇట్లు నీ వెల్లప్పుడు నీ కుటుంబ బంధములను మార్చుకొనుచునే యున్నావు ప్రేమ యననేమి? మరొకడు హృదయపూర్వకముగా తలచినట్లే నీవునూ తలచుటయే. అంతకన్న ఎక్కువ లేదు. ఆదర్శములు

సుఖదుఃఖములు ఒకటైనప్పుడే నీ వాతని ప్రేమించగలవు. నిన్న బాధించు విషయములే ఆతనిని బాధించును. నిన్ను సంకోషపెట్టు విషయములే ఆతనిని సంకోష పెట్టును. అదే ప్రేమ. నీవు మరొకనిని వానికొరకు ప్రేమింపవు. ఆతనిలోని నీ ఆత్మనే నీవు ప్రేమింతువు; మరొక దానిని కాదు నీవు నీ ఆత్మను మాత్రమే ప్రేమింపగలవు; 'క' 'ఖ' 'గ' అను మనుష్యులున్నారను కొనుము. అప్పుడు మనకు రసాయన శాస్త్రములోవలె ఇట్టి సూత్రమొచ్చును. 'క' కు 'ఖ' కు పరస్పరము సామాన్యమైనదేదో ఒక టుండును. 'క' కు 'గ' కు సామాన్యమైనదికూడ ఒక టుండును 'క' కు 'గ' కు పరస్పరము సామాన్యమైన విషయ మెక్కువగా నున్నచో, 'క' 'ఖ' కంటే 'గ' వద్ద కెక్కువగా ఆకర్షింపబడును.

కుటుంబ బంధము లిటుల లెగిపోవుచుండును. తిరిగి కలసి కొనుచుండును. కాన మరొకనిలో నీ ఆత్మవంటి దానినే గుర్తెరుగుటయే ప్రేమ. మరొకడు పూర్ణముగా నీ వంటివాడే అయినచో, నీవు ప్రేమసుయుడ వయ్యెదవు

నీనినుండి మరొక విషయము వచ్చును. దానిని రాముడీనాడు చర్చింపడు. అది చాలా ముఖ్యమైన విషయము. అది "అభయము." భయమేల కలుగుచున్నది, దానికి కారణ మేమిటి? ఈ ఆన క్రియే, నీ బంధములను శాశ్వతముగా నుంచు కోవలె నను ఈ కోరికయే; భయమునకు కారణము. భయపడ వద్దు; భయపడవద్దు; అని జనులందురు. వారెంతటి పిచ్చి వారలు? భయము నీశక్తిలోనున్నట్లు, నీపైనలేనట్లు; భయమున

గొవధము చెప్పబడును; కాని రాముడీ విషయము నేడు వదిలి
కీయును, అది మరలొకసారి తీసికోబడును.

ఉపనిషత్తులలోని ఒక శ్లోకమున కనువాదమును చదివి
టెక్కి విరమింతము.

చంధన్సు గీతము

*“అణువు కంటెను అణువు, మహాత్ముకన్న
పెద్దదై యాత్మ, జీవహృదంతరముల
దాగియున్నది, ఎవడు నిష్కాము డౌచు
శ్లోకము క్తుడౌ నతడు, చిత్తేంద్రియముల
పాశుధ్యంబుచే గను నాత్మమహిమ.
అతడు కూర్పుండియే దూర మరుగు చుండు
అతడు శయించియే యెల్లచోటదిరుగు
ఎవ్వడానందపడుచు ఆనందపడదౌ
అట్టి దేవుని నావంటి యతడుగాక
తెలుసుకొనుటకు, యర్హత యెవని కుండు?
దేహములమధ్య దేహానిహీనముగను
సశ్వరపదార్థములలో సనశ్వరముగ
ఘనముగా, సర్వమం దున్న దావిగానూ
అత్తి నెఱుగు వివేకి శ్లోకంబుగనడు”

(కతోపనిషత్, 2 వల్ల, 20, 21, 22)

ఓం! ఓం!! ఓం!!!

* ఈ గీతానువాదం కొంత తేలికపడినది.

పాపసమస్య

డిసెంబరు 28, 1902 నాటి ఉపన్యాసము

వేదాంతబోధలపై కొన్ని పూర్వపక్షములు రాముని దృష్టికి తేబడినవి. హిందువుల దర్శన మిదేలయినచో ఇండియా రాజకీయముగా ఎందుకు పతనమైనదో సులభముగా చూడవచ్చును. హిందువుల మతమే, వేదాంతమే ప్రపంచములో కల్ల సర్వశ్రేష్ఠ మతమైనచో ఇండియా అట్లంధకారములో నున్నదేల? క్రైస్తవ దేశము లట్లు సాభాగ్యముననుభవించుచున్నవేల?

రాము డీ ప్రశ్నలను ఇప్పుడు దీసికొడు. ఈ ప్రశ్నలను తీసికొనినచో నేడు చెప్పెదనన్న విషయము వదలవలసినవచ్చును. కాని ఈ ప్రశ్నలు రాబోవు ఉపన్యాసములలో చర్చించబడును. అందరికి ఆశ్చర్యము కలుగునట్లు సమాధానము లీయబడును. ఇండియా పతనమునకు వేదాంతమే కారణమనుకొనువారు, సమాధానములు విని ఆశ్చర్యపడెదరు ఇప్పు డీ విషయము లోనికి సమయము లేదు. ఉపన్యాసములు వినువా రందఱిని తొందరపడి ఏదోఒక నిర్ణయమునకు రావద్దని రాముడు కోరుచున్నాడు. కొంచె మోపికపట్టి చెప్పన దంతయు వినమని రాముడు కోరుచున్నాడు.

మహాన్ముడీయుల బైబులయిన ఎల్కొరాన్లో ఇట్లున్నది:— అవినితి, దుర్మార్గము చేయుడు; మీ జీవితమును త్రాగుడికి, వ్యభిచారమునకు వినియోగించుడు; అప్పు డిక మీ పతనమును మీరు తెచ్చుకొనినట్లే; మీరు అధోగతిలో

వడినట్లే” ఒక మహమ్మదీయ పెద్ద మనుష్యుడు ఎక్కువగా త్రాగుచూ వ్యభచరించుచూ ఉండెను. మహమ్మదీయ పురోహితు డొక డొచ్చి అతని నిండించి అటుల చేయవద్దనియు, ప్రవక్త చెప్పినదానిని నుల్లంఘింపకు మనియు బోధించెను. అప్పుడా త్రాగుబోతు ఎల్ ఖురాన్ లోనున్న పద్యములోని మొదటిభాగమును చదివెను. చూడు. ఖురాన్ ఏమని చెప్పుచున్నదో ‘త్రాగండి, సంతోషపడండి, వ్యభచరించండి’ ఇది సాక్షాత్తు ఎల్ ఖురాన్ చెప్పిన వాక్యములు. పవిత్రగ్రంథమైన ఎల్ ఖురాన్ త్రాగమని వ్యభచరించమని ఆజ్ఞాపించినది. అట్టిచో ఎందుకటుల చేయరాదు?

పురోహితు డిటుల నెను. “నాయనా! నాయనా! ఎందుకు చెడిపోయెదవు? పద్యపురెండవభాగములో ఏమి చెప్పియున్నదో చూడుడు. “నీపతనమును నీవు తెచ్చిపెట్టికొన్నట్లే” అప్పుడా త్రాగుబోతు ఇటుల జవాబిచ్చెను. “ఎల్ ఖురాన్ లో చెప్పిన యావత్తు అమలులో పెట్టగలవాడు ఈలోకములో లేడు. న నీ భాగము నమలులో పెట్టనిమ్ము. నైబిల్ లోనిదెల్ల అమలులో పెట్టుట అసాధ్యము. కొందరు కొంతవరకు పెట్టగల్గెదరు. మరి కొందరు మరికొంతవరకు. అంతను అమలులో పెట్టునారెవరూ లేరు. అందుచేత పద్యమునంతా అమలులో పెట్టమని అడిగెదవేల. నేను పెట్టగల్గినది పద్యపు మొదటిభాగముమాత్రమే”

ఆ మహమ్మదీయ త్రాగుబోతు చేసినటువంటి తర్కము చేయవద్దని రాముడు కోరుచున్నాడు. పద్యమంతయు చదివిన

ఏమృతే దాని తాత్పర్యమేమో నిర్ణయించుకోవలె: అంతకు ముందు కాదు.

ఒకప్పుడు రామునికొక బంగారు గడియార ముండెడిది. ఆగొలుసు కొక అటగ్గియారము, దిక్పాచి, తగిలించబడి యుండును. అదెప్పుడు నడిచెడిదికాదు; కాని అందులోని నూది నొక విధముగా త్రిప్పిన అది ఒకటి కొట్టెడిది. ఎప్పుడు ఒకటినే కొట్టెడిది.. రెండు నడి—ద్వైతము — లేదు. ఆ ఒకటే నీవు; దిక్పాల కారణముల కతీతుడవు కమ్ము. ఇవన్నియు నీచేత పాలింపబడునవి. అవి నిన్ను నడుపునవికావు. అవి నీభావముల బానిసలు — రెండు మూడు అనునవి అసత్యములు — ఒకటే కాలబంధమునకు అలవికానిది.

[ప్రశ్న:- వివాహము చేసికొనినవాడు మోక్షమున కాసింపవచ్చునా?

ఈ ప్రశ్న ఆవలనుంది, రాముడు ఏరుకొనిన విషయము పైననే నేడుపన్యాసము సాగవలెనని ఒకరు నూచింపగా ప్రతివిషయము రామునిదే దీనిని సాంతముగా చర్చించిన ఎంతో మేలు కలుగును. కాని వింతగా నుండును. ఈ దేశము వారికి విపరీతముగా నుండవచ్చును. కాని రామున కది లెక్కలేదు. రాముడుగా గౌరవించునది మిమ్ములనే.

వేదాంతము దీనికి చెప్పు జవాబిది:— “కొవధ మివ్వబడునది రోగులకు గాని బాగున్నవారికి కాదు.”

ఈ ప్రపంచములందు, దాని అపాయములలోను ఎక్కువగా చిక్కుకొనియున్నవారికే అది ఎక్కువ అనసరము.

వివాహము చేసికొని సంసారజీవితమును తిన్నగా నడుపుకొను వానియంతటి సులభముగా, అవివాహితుడు జ్ఞానము నంద లేడు. భార్యభర్తల సంబంధమునుగూర్చిన నర్తన జ్ఞానము లేకపోవుటే దుఃఖముల కంతకుమూలమి హృదయమున కంత సన్నిహితమైన ముఖ్యమైన విషయము నేల వదలవలెను? వివాహమునకు ముందేమి, ఎటుల తయారుకావలెనో, ముందుపన్యాసములో చెప్పబడును; ఇప్పుడుకాదు.

రాముని వివాహానంతరము ఆడు ఆతని భార్య రెండేండ్లు ఏకాంత జీవితము గడిపిరి; అది నత్యము; పట్టకథ కాదు.

వివాహము ఆటంకకరముకాదు; అందులోని బలహీన తయే ఆటంకకరము. భయము, విషయములపై ఆసక్తి “నేను దేహమును నా సహవాసికూడ దేహము” అను అభిప్రాయము నాది యను తీవ్ర మనుత్యము - ఇవి అపాయకరములు. వైవాహిక బంధనులను చూచుకొను పద్ధతి ఇదియైనచో, మనుష్యుని కెప్పుడు జ్ఞానము కలుగదు.

కుట్టుకొనుచు, కుట్టుాడదీయుచు నుండు పెన్లోప్ వని పూర్తి ఎటులగును? తాను లాభము పొందిన దంతయు పాడు చేసుకొనుచుండువాడు ముందుకెట్లు పోగల్గును? నీవు బలము తోను, ఉన్నత ప్రేమతోను, నిండియుండవలెను తెలియక ప్రేమ యనబడు అవిసీతినుండి, పతనమునుండి, దేహచైతన్యము నుండి పైకి లేవవలెను. ఇది కుట్టుపని నీ భార్యలోనో, భర్త లోనో దేహమును మాత్రమే గాంచిన అంతయు పాడైనట్లే.

నీవు ముందుకట్టు సోగలవు? అందుకని జనులు పెండ్లి చేసుకోరాదా? పెండ్లి చేసుకోవచ్చును కాని, దానిని మరొకవిధముగా ఉపయోగించుకోవలెను. వేదాంతబోధను గ్రహించుము. పెండ్లిని నీ ఉన్నతికొక సాధనముగా చేసికొనుము. అప్పుడది నీకు చాల సహాయకారియగును. నీదారి కడ్డమగునదే నీకు సోపానభూతమగును. పెండ్లి కామమునకు బానిసనగానే, నీవు తృప్తిపడినప్పుడెల్ల నీదాస్య మధికమై నీవింకను అధోలోకమునకు బోయెదవు.

ప్రపంచము స్త్రీని సరక ద్వారమనినారు. రాముని అభిప్రాయమది కాదు. ఒక మనుష్యుడు జేబులో సారాబుడ్డి బయటకు కప్పమనట్లు పెట్టుకొని దారి నబోవుచు మతగురువును కలసికొని జైలునకు దారే దని అతని నడుగును; పోయినవారము రాముడు చూచినట్లు జైలును చూడగోరును. గురువు చేతికర్రతో బుడ్డి నంటుకొని, “నాయనా ఇది దానికి దగ్గరిదారి; ఇది నిన్ను తప్పక తీసుకుపోవును,” అనును. స్త్రీని కూడ ఇట్లే వర్ణింతురు. ప్రపంచమొక జైలు; నీటి వినాహములు నిన్ను తప్పక అచటికే తీసుకుపోవును. స్త్రీపురుషులు పరస్పర పరనమే చేసుకొనినచో, బైబిల్ వ్రాసిన దేవుడే, స్త్రీని వెతుకుకొమ్మని నరుని హృదయములో మరొక బైబిల్ వ్రాసినాడేమి? అది విరుద్ధము. ఈ వైవాహిక బంధములో ఒక రహస్యార్థమున్నది. దానిని సరక ద్వారముగా చేయునది అజ్ఞానమే. నిందింపబడవలసిన దజ్ఞానమే; వైవాహిక బంధము కాదు. దానిని తొలగించుటెట్లు, అనే పక్ష. ఒక సున్నానుగనుక డెసిమల్ ఫామింట్స్ కు

కుడివైపునపెట్టిన దానివిలువ తగ్గును; ఎడమవైపున పెట్టిన అది ఎక్కువగును. దాని స్థానమునుబట్టితప్ప సున్నాకసలు విలువ లేదు. అటులే ఈ విషయములో నీసితియే వెవాహిక బంధపు విలువను నిర్ణయించును; నీ దృక్పథమునుబట్టియే అది యుండును.

మనుష్యుడు తనభార్యలో సంతోషము నేల పొందుచున్నాడు? ఇది విచారించినగాని, కష్టము తొలగదు ఈ సంతోషమే పురుషులను దాసులనుగాచేయునది. బ్రోజన్ యుద్ధము దీనినే వివరించుచున్నది. ఒక స్త్రీని నాయికగాను, మరొకదానిని నాయికగా కాకుండాను చేయునదిదే ఈ సంతోషము వచ్చుచున్నది స్త్రీనుండియే అనుకొనట పొరపాటు. స్త్రీలోగాని, ఆమె శరీరములోగాని సంతోషమేమీలేదు

సంతోషమంతయు ప్రేమ కాథారమైన వస్తువులోనే యున్నచో భార్యాభర్తలెప్పుడు ఒండొరులకు సంతోష కారణములయ్యెదరు. ఇది నిజముకాదని మనమెరుగుదుము కదా! నీ సంతోషమును నీవు పొందినతిరువాత నీవేస్థితిలో నున్నావు? ఇక నేమిసంతోషము పొందకుండ యుండెదవు కదా! నీవు నపుంసకుడవుగా నున్నప్పుడు ఆమె నీకు సంతోషవస్తువ యగుచున్నదా? నీ సహవాసిని రోగిష్టిగా నున్నప్పుడో, ఆమె కులఁపైనప్పుడో, నీకు రోగముచ్చి నప్పుడో ఆమెలో నేమీ సంతోషముండదు కదా! ఇచట రెండు వేరువేరు విషయము లున్నవి. ఇవి లేనప్పుడు శరీరము యొక్కయేగాక మనోజత్రలయొక్క పూర్ణ స్వాతంత్ర్య

మొచ్చును. అవర్ణనీయమైన స్థితి యొకటి వచ్చును. శరీరము శరీరముగాకుండను, ప్రపంచము ప్రపంచముగాకుండను పోవును; కలయుక, స్వర్గము, స్వాతంత్ర్యము, అభయము, ఏకత్వము ఉండును. ప్రపంచము నశించును. శరీరముకూడ లేకుండ పోవును. భ్రాంతి ఇక నుండదు. నేనూ శరీరము కాదు. ఆమె కాదు. శరీరమనో ప్రపంచములను దాటి స్వర్గము లభ్యమగును చరమస్థితి లభ్యమగును. అప్పుడు నీవే శక్తి, ఆనందము, ఆత్మ, అని వేదాంతము చెప్పుచున్నది. విచిత్ర కథనము ధనములు భవములు కలసినప్పుడు ఎలక్ట్రిక్ లైట్ లో వలె వెలుతుకొచ్చును. మీ శరీరములలోనే ఎలక్ట్రిక్ వర్తులము సంపూర్ణమై మాయాబుస్థితి వచ్చును. ఆనందము, అభయము, నిర్మాణశక్తి, అది ఆత్మయొక్క మాయాబుస్థితి. అది వచ్చినప్పుడు “వీడు దేవకుచూచుడు” అని మనము చెప్పవచ్చును. భార్యాభర్తలు అధిష్టానసత్తలో కలిసినప్పుడు అంతయు ఆగులోనే కరిగిపోవును. ప్రపంచమంతయు అస్పృశ్యమగును. కులమత బాధిభేదము లన్నియు ఆస్మవలన భక్షింపబడును. ఆత్మ నిర్మాణశక్తి (Creative power) గాన వీని నన్నిటిని గ్రహించును.

అజ్ఞాని తెలియక బాహ్యరూపమునే ప్రేమించి అసద్వస్తువులనే కాంక్షించి ఆత్మ సగౌరవము చేసి బాహ్య వస్తువులనే చింతించు చుండును.

అడవిలో నొక మనుష్యుడు నేలపై పుస్తక మొకటి పడియుండుట చూచుచు ఇంతలో మెరుపు వచ్చును. ఆతడు

అజ్ఞానమువలన పుస్తకమే మెరుపుకు కారణమని తలచును. వేరే ఏమైన చెప్పిన విషయము ఆ రెంటిని ఒకేసారి చూచినాడు. కాన అందులో నొకటి మరోదానికారణమని తలచును. కాన మనుష్యుడు సంతోషము పొందునది స్త్రీపురుషుల కలయికలో కాదు. దేవుని సత్యములోనే.

ఈ సత్యము నుపయోగించున దెట్లు? ప్రకృతి నుండియు, విషయలాలసత్యము నుండియు, నీ మనస్సును తొలగించుకొనినప్పుడు కేవలము శక్తి ఆత్మ అయిన ఆనందమునుగూర్చి మాత్రమే ఆలోచించినప్పుడు నిమగ్నప్రకృతి లోనికి దిగ నవసరములేదు. దిక్కలకారణముల కతీతమైన అనంతశక్తియే సూర్యచంద్రులు. అది యొక సముద్రము వంటిది. ప్రపంచమందలి వస్తువు లన్నియు అందులో తరంగములవంటివి; మీ దేహములుకూడ ఈ తరంగములే. భేదమున్నదెల్ల రూపమందు మాత్రమే. అన్నియు ఒకే ఆధిష్టాన నద్యస్తవయొక్క వికృతులు; నదివంకచూచు కుర్రవాడు “నాయనా! చూడు. తరంగ మొక టాచ్చుచున్నది” అనును ఇచట నీ శ్లిషివలెకే ఉన్నవిగాని ఈ శ్రోత ప్రక్రియకే వాడు ప్రాముఖ్యత సిచ్చును. అటులనే ఇక్కడను దేవు డొక్కడే అవిభాజ్యుడు సూర్యచంద్రులు, దేహములు, మానసముద్రము లోని తరంగములు. ఈ బహుత్వమునే మనుష్యుడు చూచునది ఈతరంగములే. ఒకదానికొకటి డీకొట్టుకొనునది. వస్తువులరాపిడి వలననే సంతోషమొచ్చుననుట పొరపాటు. తరంగములు రాను కొనునప్పుడు ఆత్మయొక్క అస్తిత్వమే అవిరభవించునది. పిల్ల

వానికి బంగారమున నేమో తెలుపదలచి వేదాంతివాని కొక ఉంగరమును చూపి చెప్పును “ఇది బంగార మని” “బంగార మనగా గుండ్రముగా నుండటమేనా” అని కుర్రవా డడుగును. కాదు. “ఆ రంగా? బంగారము” కాదు “నునుచా?” “కాదు” “బరువా?” కాదు. దానినిగూర్చి చెప్పుట ఎటుల? మరొక బంగారపు పదార్థముకూడ చూపించి ఆతనికి బంగారమన నేమో తెలుపబడును. గుణముల నన్నిటిని గుర్తించి వానిలో ప్రాణము బోయుము.

[గుడ్డివా రెక్కువమందియా? కల్లున్నవా రెక్కువ మందియూ? యని బీర్బల్ రాజు నడిగెను. దీనిపై వాడనజరి గెను; ఋజువు కావలెనని నిశ్చయించిరి. గుడ్డివారే తక్కువ యని రాజు తలచెను. అందుచేత బీర్బల్ ఒక గుడ్డనుతెచ్చి తలకుచుట్టుకొని ఇది ఏమని జనుల నడిగెను. తలగుడ్డఅని వారు బదులు చెప్పిరి. ఆతను దానిని భుజముపై వేసుకొని ఇది ఏమని అడిగెను. ఉత్తరీయమని వారు చెప్పిరి. మూడవసారి ఆతడు దానిని నడుముకుకట్టుకొనిరాగా, వారు దానినిధోవతియనిరి. “గుడ్డి, గుడ్డి, అందరూ గుడ్డే. ఇది మరేమియుకాదు. గుడ్డ నామరూపముల వలన గుడ్డదాగిపోయినది.”

ఆత్మయననేమో గ్రహించుడు. బంగారమును చూచు టకు దానిని విరువనక్కరలేదు. స్త్రీపురుషులనుగూర్చి, తరం గములనుగూర్చి, ఆభరణములనుగూర్చి, ఘటపటములనుగూర్చి జలచునప్పుడు, వాని కధిష్ఠానమగు సద్వస్తువను గురించి తలపము.

వివాహము మతమునకు విరుద్ధమని చెప్పకుము. వాస్తవముగా ఆనందస్థితివేమో, అన లాత్మవీదో చూడుము. దాన్ని ధ్యానించుము. ఆత్మయే నీ వను అద్వైతమును మరచి నప్పుడు, మననముచేసి దాస్యశృంఖలములనుండి విముక్తుడవై, సర్వదార్థములో మునుగుము.

ఓమ్, సోహం. “అది నేనా ?” అది నేనై నచో, ప్రపంచ మొక బుద్బుదము. దానివెంట నే నేల పరుగులెత్తవలెను. దేహచైతన్యములో, కామకోధములలో నున్నప్పుడు శాంత ముగా నీతోనీవే వాదించుకొనుము. బహుత్వమునండి ఇచ్చా శక్తి పైకిపైకిపోయి, మస్తిష్కమునైతస్థాయికల్లి, కామము స్వాభావికముగానే తగ్గిపోవును. ఎందుకని? ప్రకాశమానమగు సూర్యుని వెలుగులో ఎల్లెక్ట్రిక్ దీపపు వెలుగెంత? అది ప్రకాశించునది అంధకారములోనే. జ్ఞానమను సూర్యకాంతిలోనికి పోయినకొలది, ఇంద్రియవాసనలు క్రొవ్వువత్తివలె కాంతిహీన మగును. ఒకరినిదూషించుట నిందించుట అస్వాభావికము. దాని కతీతుడవై తేగాని దానినిజయించలేవు దానిసాధనముల నుపయోగించి పైకిలేమ్ము.

ప్రపంచమొక విచిత్రము. (Miracle) అందుచేత ఇతరవిచిత్రములు అవసరములేదు. ఆత్మజ్ఞానమువలననే నిర్మూల మగు పాపకారణమును చూచి భయపడుము. పవిత్రుడవై పరిశుద్ధుడవుకమ్ము. మరొకమతమును దేనినైన బోధించుట అస్వాభావికము.

*“రావచ్చు, లేకున్న రాకుండ బొమ్మ
నాలోన నీవు వసించుచున్నావు
దగ్గరేయుండును, దూరాన నిలుము
ఎచ్చటైనను నిల్వ మెందైన నిలుము,
నాలోన నీవు వసించుచున్నావు
నాలోన నీవు చరించుచున్నావు,
శాదు నేనే నీవు నేను నీ వొకటె,
విక్లమై నాలొ, ఆనందాబ్ధి వగుము
అంగత్వమును వీడి పూర్ణత్వమును
శాంతిస్వరూపివై వెలుగొందు మెప్పుడ.”

ఇండియాలో అవలంబించబడు స్వాభావికమైన, శాస్త్రీ
యమైన, సమంజసమైన పద్ధతిపనున, భార్యభర్తకుసాయము
చేయునుగాని, అడ్డుతిగలదు.

జ్ఞానముకలిగిన పితవ భార్యతోరాముడు రెం డేడ్లండెను.
ఆతనిభార్యకు వేదాంతము బోధింపబడెను. ఆమెపువ్వులు,
దీపములు, తెచ్చి ఆస్మిలో నిమగ్నయ్యెను. ఆమెసాగెలపడి
ఆరాధించును. రామునిశరీరము తనకొక ప్రతీకమైదాక ఆతని
వంకచూచును. ఓంకారము నుచ్చారణచేయును. తామునిలో
ఆత్మనుచూచును. తనలోదేవుని చూచును. ఈభావములనే
హ్యాపింపజేయును. ఇరువురు ఒకరిలోనొకరు దేవునిచూచు
కొందురు. ఇటుల పరస్పరసాయము చేసుకొని అనుభూతి
నందిరి. రాము డామె నున్నతికి తెచ్చుటకు సాయము చేసెను.

ఇది కొంతకాలము సాగెను. తరువాత వా రెన్నోనెలలు కలిసి యుండిరి. నిమ్నలోచనలు, తుచ్చభావనలు వారికి తట్టనేలేదు. కానుము జమింపబడెను. పరస్పరము చక్కగా అర్థము చేసికొనిరి. ఇరువురు స్వతంత్రులైరి. భార్యాభర్తలను భావమదృశ్య మాయెను. బానిసత్వము నిర్మూలమయ్యెను. ఆమె ఆతని నిక భర్తగా చూడదాయె. ఆతనూ ఆమెను భార్యగా చూడ దాయె.

భావసంకుచితత్వమువలన మమత్వాధిక్యతవలన గృహ కలహము లొచ్చును. అప్పు డీ భావసంగ్రామ మేర్పడి వివాహ మొక అడ్డంకగును. వేదాంతము సర్థము చేసుకొని స్వతంత్రులు కండు. బంధము లనునవి నామమాత్రములే. కాని వాని కసల స్తిత్వము లేదు. ప్రతివాడు స్వతంత్రు డగుటకే సృజింపబడినాడు. నీ పిల్లలను పూర్తిగా స్వతంత్రులుగా నుండ నిండు. అది మనుష్యు నెప్పుడును చెరువదు. పపంచమంతయు నొక స్వర్గము. దేవు డెప్పుడూ మోసగింపబడడు.

ఓమ్ !

ఓమ్ !

ఓమ్ !

శ్రీ కృష్ణార్పణమస్తు

ర స త ర ం గి ని ప్రెస్, విజయవాడ
